

**İÇ ANADOLU BÖLGE
HAPİSHANELERİ
Ocak-Haziran 2024 Dönemi
6 AYLIK HAK İHLALLERİ RAPORU**

30 AĞUSTOS 2024

**İNSAN HAKLARI DERNEĞİ
ANKARA ŞUBESİ**

1986

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....	1
HAPİSHANELERİN SAYISAL İSTATİSTİKLERİ.....	1
HAPİSHANELERDE ÖLÜMLER.....	3
AÇLIK GREVLERİ (Hapishanelerde yaşatılan hak ihlallerine dair).....	4
AÇLIK GREVLERİ (İmralı Ada Hapishanesinde Yaşatılan Tecride Karşı).....	5
AÇLIK GREVİ YAPILAN HAPİSHANELERDE TESPİT EDİLEN İHLALER	5
SAĞLIK HAKKI.....	5
SAĞLIK HAKKINA ERİŞİMDE TESPİT EDİLEN HAK İHLALLERİ	5
İŞKENCE, KÖTÜ MUAMELE ve ONUR KIRICI UYGULAMALAR.....	7
İŞKENCE VE KÖTÜ MUAMELE TESPİTLERİ	7
DİSİPLİN CEZALARI VE İNFAZ, İDARE VE GÖZLEM KURULU KARARLARI.....	8
DİSİPLİN CEZALARI, İNFAZ VE İDARE GÖZLEM KURULU KARARLARIYLA İLGİLİ TESPİT EDİLEN İHLALLER	8
BASKILAR, İLETİŞİM YASAKLARI, DİĞER SORUNLAR.....	9
BASKILAR, İLETİŞİM YASAKLARI VE DİĞER SORUNLARA DAİR TESPİT EDİLEN İHLALLER	10
SEVK VE SÜRGÜNLER.....	10
SEVK VE SÜRGÜNLERE DAİR TESPİT EDİLEN İHLALLER	11
MADDİ DESTEK TALEPLERİ.....	11
TESPİT EDİLEN TALEPLER	11
HUKUKİ DESTEK TALEPLERİ.....	12
TESPİT EDİLEN TALEPLER	12
YABANCI UYRUKLU MAHPUSLAR.....	12
TESPİT EDİLEN TALEPLER	12
MAHPUSLARIN BEYANLARI.....	12
1) Afyon Açık Hapishanesi.....	12
2) Afyon 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	12
3) Afyon E Tipi Kapalı Hapishanesi.....	13
4) Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	13
5) Aksaray T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	15
6) Bafra T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	16
7) Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesi.....	17
8) Çorum L Tipi Kapalı Hapishanesi.....	21

9) Çorum/Sungurlu T Tipi Kapalı Hapishanesi	21
10) Konya/Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	22
11) Eskişehir H Tipi Kapalı Hapishanesi.....	24
12) Karabük T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	24
13) Kayseri/Bünyan Kadın Kapalı Hapishanesi.....	24
14) Kırıkkale/Delice Açık Hapishanesi	25
15) Kırıkkale F Tipi Kapalı Hapishanesi.....	25
16) Kırşehir 2 Nolu Açık Hapishanesi.....	29
17) Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi	32
18) Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	38
19) Konya Y Tipi Kapalı Hapishanesi	49
20) Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesi.....	49
21) Sincan Açık Hapishanesi.....	61
22) Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi.....	62
23) Sincan T Tipi Kapalı Hapishanesi	63
24) Sincan 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi.....	63
25) Sincan 2 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi.....	64
26) Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	64
27) Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	66
28) Tokat T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	70
29) Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	71
30) Yozgat 2 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	75
İç Anadolu Bölgesi Dışından gelen başvurular	77
1) Adana/Kürkçüler F Tipi Kapalı Hapishanesi	77
2) Bandırma 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	80
3) Bitlis/Ahlat T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	80
4) Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesi.....	81
5) Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	82
6) Bursa/Yenişehir Kadın Kapalı Hapishanesi.....	83
7) Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	83
8) Elazığ 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	83
9) Erzincan T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	84
10) Erzurum/Dumlu 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	84
11) Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	84
12) Giresun/Espiye L Tipi Kapalı Hapishanesi.....	85
13) İslahiye T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	86

14)	İzmir/Kırıklar-Buca 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi.....	86
15)	İzmir/Kırıklar-Buca 2 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi.....	86
16)	İzmir/Şakran Kadın Kapalı Hapishanesi	2
17)	İzmir/Şakran 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi	3
18)	Kandıra 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi.....	3
19)	Malatya/Akçadağ T Tipi Kapalı Hapishanesi.....	4
20)	Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesi	4
21)	Marmara (Silivri 9 Nolu) Kapalı Hapishanesi	5
22)	Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi	6
23)	Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi	7
24)	Van F Tipi Kapalı Hapishanesi	8
SONUÇ ve ÖNERİLER		8

GİRİŞ

İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şubesi Hapishaneler Komisyonu'nun hazırladığı bu rapor, aşağıda isimleri belirtilen hapishanelerden İHD Ankara Şubesi Hapishaneler Komisyonu'na gelen başvurular, avukatların hapishanelere yaptıkları ziyaretler, mahpusların tarafımıza yolladığı mektuplar ve mahpus-aile görüşmelerinin tarafımıza aktarılması ile derlenen bilgiler sonucunda hazırlanmıştır.

2024 yılı Ocak-Haziran içerisinde derneğimize İç Anadolu Bölgesindeki 4 açık, 26 Kapalı olmak üzere toplam 30 Hapishaneden başvuru yapılmıştır. Bu hapis hanelerden 62'si yabancı uyruklu mahpus olmak üzere, 273 kişi tarafından başvuru yapılmıştır.

Bölge dışı 25 Hapishanelerden de 130 kişi başvuru yapmıştır.

Komisyonumuza yapılan başvurular ile ilgili olarak hak ihlallerinin ortadan kaldırılması için ilgili kamu kurumlarına gerekli yazılar yazılmıştır.

İç Anadolu Bölge hapishanelerinde 6 ayda en az 3808 ihlal tespit edilmiştir. İhlal detayları başlıklar halinde verilmiştir.

HAPİSHANELERİN SAYISAL İSTATİSTİKLERİ

03.06 2024 tarihi itibari ile Ceza ve Tevkifevlerinin istatistiklerine göre;

CİNSİYETE VE İNFAZ DURUMUNA GÖRE CEZA İNFAZ KURUMLARI MEVCUTLARI									
YILLAR	HÜKÜMLÜ				TUTUKLU				GENEL TOPLAM
	ERKEK	KADIN	ÇOCUK	TOPLAM	ERKEK	KADIN	ÇOCUK	TOPLAM	
3.06.2024	278.100	11.526	1.059	290.685	42.312	2.687	2.076	47.075	337.760

CEZA İNFAZ KURUMLARININ KURUM STATÜLERİNE GÖRE DAĞILIMI			
TARİH	KURUM STATÜSÜ		GENEL TOPLAM
	AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU	KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU	
3.06.2024	73.348	264.412	337.760

İÇ ANADOLU BÖLGESİ HAPİSHANELERİ 2024 OCAK-HAZİRAN 6 AYLIK RAPOR

CEZA İNFAZ KURUMUNDA BULUNAN TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERİN KURUM STATÜLERİNE VE CİNSİYETLERİNE GÖRE DAĞILIMLARI					
TARİH	KURUM STATÜSÜ	ERKEK	KADIN	ÇOCUK	TOPLAM
3.06.2024	AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU	70.019	2.896	433	73.348
	KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU	250.393	11.317	2.702	264.412
	GENEL TOPLAM	320.412	14.213	3.135	337.760

Ceza İnfaz Kurumlarında Bulunan Tutuklu ve Hükümlülerin Öğrenim Durumlarına Göre Dağılımları 03.06.2024 Tarihi itibarıyla												
Eğitim Durumu	Hükümlü				Tutuklu				Genel Toplam			
	Erkek	Kadın	Çocuk	Toplam	Erkek	Kadın	Çocuk	Toplam	Erkek	Kadın	Çocuk	Toplam
İlkokul Mezunu	71,359	2,359	325	74,043	7,895	405	471	8,771	79,254	2,764	796	82,814
İlköğretim Mezunu	52,655	1,512	367	54,534	6,936	393	1,010	8,339	59,591	1,905	1,377	62,873
Lise veya Dengi Meslek Okulu Mezunu	54,010	1,907	4	55,921	10,289	616	13	10,918	64,299	2,523	17	66,839
Ortaokul veya Dengi Meslek Okulu Mezunu	61,816	1,450	178	63,444	9,131	317	322	9,770	70,947	1,767	500	73,214
Yüksek Okul veya Fakülte Mezunu	17,604	1,738	0	19,342	3,093	381	0	3,474	20,697	2,119	0	22,816
Bilinmeyen	2,814	81	6	2,901	1,492	88	61	1,641	4,306	169	67	4,542
Okuma-Yazma Bilmeyen	8,649	1,470	125	10,244	2,481	326	145	2,952	11,130	1,796	270	13,196
Okur-Yazar Olup Bir Okul Bitirmeyen	7,371	912	54	8,337	800	141	54	995	8,171	1,053	108	9,332
Yüksek Lisans	1,559	93	0	1,652	176	17	0	193	1,735	110	0	1,845
Doktora	263	4	0	267	19	3	0	22	282	7	0	289
Genel Toplam	278,100	11,526	1,059	290,685	42,312	2,687	2,076	47,075	320,412	14,213	3,135	337,760

Not: Öğrenim durumu istatistikleri; Bilgi İşlem Genel Müdürlüğünden alınan UYAP raporları incelenerek hazırlanmış olup, hükümlü ve tutukluların ceza infaz kurumuna girerken beyan etmiş oldukları mezuniyet durumlarına göre hazırlanmıştır.

Ceza İnfaz Kurumlarında Bulunan Tutuklu ve Hükümlülerin Yaş Gruplarına Göre Dağılımları 03.06.2024 Tarihi itibarıyla									
Yaş Gruplarına Göre Dağılım	Hükümlü			Tutuklu			GENEL TOPLAM		
	Erkek	Kadın	TOPLAM	Erkek	Kadın	TOPLAM	Erkek	Kadın	TOPLAM
12-18 Yaş Arası	1.002	57	1.059	1.987	89	2.076	2.989	146	3.135
18-40 Yaş Arası	181.336	7.260	188.596	31.806	1.983	33.789	213.142	9.243	222.385
40-65 Yaş Arası	92.446	4.100	96.546	10.073	690	10.763	102.519	4.790	107.309
65 Yaş ve Üzeri	4.318	166	4.484	433	14	447	4.751	180	4.931
GENEL TOPLAM	279.102	11.583	290.685	44.299	2.776	47.075	323.401	14.359	337.760

HAPİSHANELERDE ÖLÜMLER

İHD'nin belirlemelerine göre tespit edilebildiği kadarıyla 2024 Ocak-Haziran aylarında çeşitli cezaevlerinde en az 21 mahpus yaşamını yitirdi.

- **11 mahpus hastalıkları nedeniyle vefat etmiştir.**
- **6 mahpus intihara sürüklendi.**
- **3 mahpus şüpheli şekilde yaşamını yitirdi.**
- **1 Mahpus koğuşunu ateşe vererek yaralandı ve hastanede yaşamını kaybetti.**

Türkiye Hapishanelerinde tespit edilebilen ölümler aşağıda aktarılmıştır.

1. Recep Koçak: Karaman M Tipi Kapalı Hapishanesi. 6.01.2024'te yaşamını yitirdi. 68 yaşında. Kalp hastası. Kalbinden rahatsızlanınca müdahale için hastaneye kaldırıldı. Operasyon sonrası enfeksiyon kaptığı öğrenilen Koçak, tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybetti.
2. Y.Y.: Hapishane Bilinmiyor. 8.01.2024'te yaşamını yitirdi. İntihar iddiası.
3. Abdullah Varışlı: Erzurum Oltu T Tipi Kapalı Hapishanesi, 17.01.2024'te yaşamını yitirdi. Erzurum Oltu Cezaevi'nde tutuklu bulunan ve yıllardır kanser tedavisi gören hasta tutuklu Abdullah Varışlı'nın iç kanama geçirdiği ve Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne kaldırıldığı, hastanede tüm müdahalelere rağmen kurtarılmayarak yaşamını yitirdi.
4. Levend Macu: Hapishane Bilinmiyor. 30.01.2024'te yaşamını yitirdi. İntihara sürüklendi.
5. Emrah Ercan, Hapishane Bilinmiyor. 5.02.2024'te yaşamını kaybetti. Kalp Krizi.
6. Okan Özgül, Yozgat Boğazlıyan T Tipi Kapalı Hapishanesi, 2.03.2024, Şüpheli ölüm. İntihar iddiası.
7. İsmet Çardak, Elazığ R Tipi Kapalı Hapishanesi, 14.03.2024'te yaşamını yitirdi. Toplum güvenliği için tehlikeli" denilerek tahliyesi uzun süre ertelendikten sonra tahliye oldu ve 15 gün sonra geçirdiği kalp krizi sonrası yaşamını yitirdi.
8. Mutlak Tozun, Akhisar T Tipi Kapalı Hapishanesi, 30.03.2024'te yaşamını yitirdi. Cezaevinde 18 Aralık 2023 sabahı koğuşta bayılması sonucu Akhisar Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Tozun, 3 gün burada tedavi gördü, yapılan tetkikler sonucu vücudunda kitle tespit edildi. Buradaki hastanenin yetersiz olmasından dolayı 18 Ocak'ta İzmir Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne sevk edilen Tozun, 18 Ocak'tan beri tedavi görüyordu. Tozun'un tedavisi sürerken, avukatları sağlık sorunları nedeniyle tahliye başvurusu yaptı. Yapılan başvuru sonucu Tozun, 25 Ocak'ta şartlı tahliye edildi. Yapılan tetkikler sonucu Tozun'un kanser olduğu tespit edilmişti.
9. Halil Evcibağ, Mersin E Tipi Kapalı Hapishanesi, 8.04.2024'te yaşamını yitirdi. İntihar iddiası.
10. Mehmet Ali Ayda, Maltepe Kapalı Hapishanesi, 8.05.2024'te yaşamını yitirdi. İntihar iddiası.
11. Reber Soydan, Van F Tipi Kapalı Hapishanesi, 12.05.2024'te yaşamını yitirdi. Şüpheli ölüm.

12. Ergün Akdoğan, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi, 23.05.2024'te yaşamını yitirdi. Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Kapalı Cezaevi'nde tutulan ve 14 Mayıs'ta ameliyata alınan tutsak Ergün Akdoğan'ın dün beyin ölümü gerçekleşti.
13. Ercan Çakar, Iğdır S Tipi Kapalı Hapishanesi, 26.05.2024'te yaşamını yitirdi. Şüpheli ölüm. Vücudunda darp izleri vardı. Beni öldürecekler dedikten 4 gün sonra yaşamını yitirdi.
14. Sedat Özden, Manisa T Tipi Kapalı Hapishanesi, 26.05.2024'te yaşamını yitirdi. Hücresindeki yatağı ateşe vererek ağır yaralandığı belirtilen Sedat Özden (33), tedavi gördüğü hastanede 3 gün sonra yaşamını yitirdi.
15. Mecit Yılmaz, Van T Tipi Kapalı Hapishanesi, 18.06.2024'te yaşamını yitirdi. Kalp krizi. "Bir şeyin yok" denilerek revirden koğuşuna gönderilmiş.
16. Vedat Yakar, Sakarya Ferizli L Tipi Kapalı hapishanesi, 19.06.2024'te yaşamını yitirdi. 53 yaşında olduğu öğrenilen mahkum kaldığı koğuşta ağzından kan gelmiş halde bulundu. İhbar üzerine olay yerine gelen sağlık ekipleri olay yerindeki ilk müdahalenin ardından hastaneye kaldırdı. Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne (SEAH) kaldırılan mahpus doktorların tüm çabalarına rağmen kurtarılamayarak hayatını kaybetti. Şüpheli ölüm.
17. Yıldırım Han, Şırnak T Tipi Kapalı Hapishanesi, 20.06.2024'te yaşamını yitirdi. Hastalıkları nedeniyle Ankara'ya sevk edilen mahpus hastanede yaşamını yitirdi.
18. Şefik Esen, Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesi, 27.06.2024'te yaşamını yitirdi. Hastalıkları nedeniyle kaldırıldığı Eskişehir'de hastanede yaşamını kaybetti.
19. Sedat Eser, Sincan Kapalı Hapishanesi, 5.07.2024'te yaşamını yitirdi. Kaldırıldığı hastanede vefat etti.
20. Mehmet Ali Yaşa, Malatya/Akçadağ T Tipi Kapalı Hapishanesi, 11.07.2024'te yaşamını yitirdi. Ağır hasta. 30 yıllık mahpus. İleri derecede kanser hastası olan Yaşa'nın avukatı, ceza infazının durdurulması için Cumhuriyet Başsavcılığına başvurması üzerine 6 aylığına ceza infazının durdurulmasına karar verildi. Bu karar ardından Yaşa, 16 Şubat 2024 tarihinde ardından tahliye edildi. Tahliye edildiğinde infaz süresini tamamlamasına 74 gün kalmıştır. Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tedavi gören Yaşa, vefatından 45 gün önce tedavi ve ailesini görmek için gittiği Finlandiya'da vefat etti.
21. Ümit Kayaboynu, Marmara Kapalı Hapishanesi, 08.08.2024'te yaşamını yitirdi. Şüpheli ölüm, intihar ettiği iddia edildi.

AÇLIK GREVLERİ (Hapishanelerde yaşatılan hak ihlallerine dair)

İç Anadolu Bölgesinde 2024 yılı Ocak-Haziran ayları içinde 4 hapishanede yaşatılan hak ihlallerine karşı en az 6 mahpus tarafından süresiz-dönüşümsüz mahpuslar tarafından açlık grevi eylemleri yapılmıştır ve bir kısmı hala devam etmektedir. Açlık grevlerine dair 21 hak ihlali tespit edilmiştir.

1) Nurettin Kaya 2 Mayıs 2023 tarihinde 110 gün Erzurum/Dumlu Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde açlık grevi yapmış, 20 Ekim 2023 tarihinde ölüm orucuna başlamış, 29 Şubat 2024 tarihine kadar bu ölüm orucuna devam etmiş, 29 Şubat'ta Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edilmiş ve Erzurum Dumlu Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde kalan diğer 3 mahpusun da YGC den çıkması için bu eylemine devam etmiştir.

2) Çorum/Sungurlu T Tipi Kapalı Hapishanesinde E. Ç.; "Bulunduğu kurum idaresinin haksızlık ve Bakanlıkça yasak olan bir konuya göz yumarak, sessiz kalmasından dolayı açlık grevine girmiş bulunduğunu, konuyla ilgili yardımcı olunmasının ve gereğinin yapılmasını talep ettiğini" aktarmıştır.

3) Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Halil Yakut 18 Nisan 2024'te, Rezzan Şengül 30 Mart 2024'te, Vedat Doğan'da 3 Nisan 2024'te havalandırması olan bir yere sevk ve bir arada tutulma talebiyle açlık grevine başlamışlardır.

4) Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Hüseyin Karaoğlan havalandırması olan bir hapishaneye sevk için açlık grevi yapmış ve Şubat 2024'te açlık grevinin 143. Gününde talebinin kabul edilmesiyle eylemi sonlandırmıştır.

AÇLIK GREVLERİ (İmralı Ada Hapishanesinde Yaşatılan Tecride Karşı)

Gerek hapishanelerde derinleşen işkence ve hak ihlallerinin gerekse de Abdullah Öcalan, Hamili Yıldırım, Ömer Hayri Konar ve Veysi Aktaş'ın üzerinde devam eden ağır tecrit koşullarının bir sonucu olarak mahpuslar 27 Kasım 2023 tarihinde; hapishanelerde yaşatılan hak ihlallerinin sonlandırılması ağırlaşan infaz koşullarının düzeltilmesi, İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulan Abdullah Öcalan üzerinde uzun zamandır sürdürülen tecrit koşullarına son verilerek aile ve avukat görüşlerinin sağlanması ve Kürt meselesine demokratik çözüm talebiyle süreli-dönüşümlü açlık grevlerine başlandı.

Mahpuslar tarafından yapılan açlık grevi eylemi, 130. Gününden itibaren, 4 Nisan 2024 itibari sonlandırılarak; mahkemelere, telefon ve aile görüşlere çıkmama yönünde boykot eylemleri biçime dönüştürüldü. Bu eylem de yine basına yansıyan bilgilere göre 3 Temmuz 2024 tarihinde sonlandırıldı.

AÇLIK GREVİ YAPILAN HAPİSHANELERDE TESPİT EDİLEN İHLALER

1. Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesinde 15 Şubat'tan sonra, J. K.'in 10 gün ardından C. İ.'in 10 gün açlık grevine girdiği, açlık grevindekilere 8 tane kayısı meyve suyu, şeker, tuz, karbonat, bal ve 6 adet su verildiğini, açlık grevine girenlerin hücreye götürüldüğünü, açlık grevinden çıkanlara diyet yemeklerinin verilmemesini, açlık grevine girenlere idari soruşturma açılarak 1 ay etkinlikten yasaklama cezası verildiğini, açlık grevindeki mahpusların günde 1 saat havalandırmaya çıkarıldığı" aktarılmıştır.
2. Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesinde açlık grevi başlangıcında, ilk girenlerin kurula çağrılıp açlık grevine girilmemesi için ikna edilmeye çalışıldığı, ikna başarısız olunca soruşturma açılıp eşyaları ile birlikte hücreye konulduğu, açlık grevi bittikten sonra odasına geri götürüldüğü öğrenilmiştir.
3. Çorum/Sungurlu T Tipi Kapalı Hapishanesinde, açlık grevine giren mahpuslara disiplin soruşturmaları açılmıştır ve 2 ay iletişimden alıkoyma cezası verilmiştir.
4. Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde A. H. B., V. Y., H. A., 1 haftalık açlık grevine 27.02.2024 tarihinde başlamışlardır.

SAĞLIK HAKKI

İHD'nin 20 Nisan 2022'de açıkladığı verilerine göre, hapishanelerde (en az) 651'1 ağır olmak üzere en az 1.517 hasta mahpus bulunmaktadır.

Tespit edebildiğimiz kadarıyla 2024 yılı Ocak-Haziran Ayları arasında İç Anadolu Bölge Hapishanelerinde en az 1083 sağlık hakkı ihlali meydana gelmiştir.

SAĞLIK HAKKINA ERİŞİMDE TESPİT EDİLEN HAK İHLALLERİ

1. Adli Tıp Kurumu tarafından, tam teşekküllü hastane ve üniversite hastaneleri tarafından "hapishanede kalmaz raporları" kabul edilmemiş ve ağır hasta mahpusların infazları ertelenmemiştir. ATK bu kararlarda tıbbi ve etik ilkelerin dışında politik karar süreci yürütmektedir.
2. Aksaray T Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan S. H., hastaneye sevinde hastane görevli personel tarafından Aksaray Eğitim Araştırma Hastanesinde ölümle tehdit edildiğini ve hakarete maruz kaldığını,

- gerekli yerlere şikayet dilekçesi yazmasına rağmen hiçbir şey olmamış gibi hareket edildiğini, bu nedenle hastane sevklerine de çıkmadığını aktarmıştır.
3. Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde A. G.'nin durumunun ağır olduğu, beyne pıhtı attığını, prostat, kalp kapakçığında tümör olduğu, sık sık yaşanan burun kanamaları ve baş dönmesi olduğu, KOAH hastası olduğu, doktor talebi olduğunda 15-20 gün içerisinde götürüldüğü, ancak acil, bayılma gibi durumlarda doktora hemen götürülmediği, doktorların sevk kağıdındaki suç tipini gördüklerinde ilgilenmediği öğrenilmiştir.
 4. Çorum/Sungurlu T Tipi Kapalı Hapishanesinde revire çıkma haklarının 15 günde birden, ayda bire çıkarılmıştır.
 5. Çorum/Sungurlu T Tipi Kapalı Hapishanesinde Ö. K.'un fitik ameliyatı olması gerektiği için sevkini yapıldığı, Çorum Hastanesinin de ameliyat için Ankara'ya sevk ettiği, ancak sevk yapılmaması sebebiyle yukarıdaki süreci sil baştan yaşamak zorunda kalacağı, yürümekte zorlanmasına rağmen 2 yıldır ameliyatının yapılmadığı öğrenilmiştir.
 6. Ereğli Yüksek Güvenlikli kapalı Hapishanesinde bulunan M. T. A.'nın, "Kıncı kez kalp krizi geçirdiği, stent takıldığı ve anjiyo olduğu, 2 damarının da tıkalı olduğu, ameliyat beklediği ancak bu tedavisine bakan Konya Numune Hastanesi'nin kalp cerrahinin sevk ve talebi doğrultusunda olduğu halde bir yıldır götürmediği, en son 05.06.2023 tarihinde götürülürken, yolda araç içerisinde jandarmanın işkencesine maruz kalıp götürülmediği; epilepsi hastalığının olduğu, yüksek tansiyon ve şeker hastalığının olduğu, sağlık kuruluşlarında raporları istemelerine engel bulunduğu, müdafî avukatı olmadığı için ilgili konularda avukatların aktarımlarında yetersiz kaldığı" öğrenilmiştir.
 7. Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan M. K.'nin 7-8 aydır midesinde ciddi bir sorun olduğu, 4-5 aydır yemek yiyemediği, bazen su içmekte dahi zorlandığı, yaklaşık olarak 15 kilo kaybettiği, Yozgat'ta iken Ankara'ya sevk edilip tedavi olduğunu ancak sürgün edilince bütün sevklerinin iptal edildiğın tekrar sevk alınması gerektiği için tedavisinin yarım kaldığı, ağız içi arama yapıldığı için hastaneye gitmediği öğrenilmiştir.
 8. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpuslar, hastaneye ağız içi arama yaparak ve ayakkabı bağcığı olmadan götürmeye çalışılmaktadır.
 9. Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde S. Y. 26 Ocak 2024'te ameliyat edilmiş, ameliyattan sonra hapishaneye götürülmek istenmiş ancak doktorların ve kendisinin itirazı sonucu bir gün daha hastanede kalmış; 28 Ocak'ta hapishaneye getirip tek başına kaldığı hücreye konulmuştur.
 10. Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde haftalık 50 litre sıcak su ve 100 litre soğuk su verilmekte, mahpuslar sırayla banyo yapabilmekte, bu durum sağlığı olumsuz etkilemektedir.
 11. Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde suların uzunca süre paslı aktığı ve içilmesinin mümkün olmadığı, arıtmadan kaynaklı temizlik sıkıntısı olduğu öğrenilmiştir.
 12. Sincan 3 Nolu L Tipi Kapalı hapishanesinde bulunan Z. K., ağır akciğer hastası olmasına rağmen İstanbul/Yedikule Göğüs Hastalıkları hastanesi tarafından tedavisi devam ederken imza atmadığı gerekçesiyle gözaltına alınıp tutuklanarak Cezaevine konulmuştur. (Mahpus tutuklandıktan 15 gün sonra Sincan Açık Cezaevine, kurula çıkacağı zaman da Kırıkkale/Delice Açık Cezaevine isteği dışında sevk edilmiştir.)
 13. Hasta mahpuslar, tek kişilik hücre bölmeli araçlarla sevk edilmekte, bu bölmeler çok küçük olup nefes almanın dahi imkansız hale geldiği, yazın sabahtan akşama kadar güneşin altında ve kışın da soğuk olan bu araçlarda bekletilmektedirler. Bu araçlar temizlenmediği için mikrop saçmakta ve hastaneye gidenlerin sağlığını da olumsuz etkilemektedir.
 14. Mahpuslara verilen paspas sapsarı kesildiğinden, bel ve boyun fıtığına neden olmaktadır.
 15. Mahpusların kullanmış olduğu ilaçların temininde sorunlar devam etmektedir.
 16. Hastane sevkleri ya yapılmıyor ya da uzun zamanlara yayılarak yapılıyor, bu da hastalığın seyrinin ilerlemesine neden oluyor.
 17. Mahpuslar kelepçeli muayene edilmekte, kelepçeli olarak hastane sevkleri yapılmaktadır.
 18. Mahpusların diş tedavileri yapılmamaktadır.
 19. Hasta mahpusların hastane sevkleri tek kişilik bölmeli, havasız ve sağlığı olumsuz yönde etkileyen ring araçlarıyla yapılmaktadır.
 20. Yemekler kalitesiz ve besin değerleri düşüktür.
 21. Mahpuslara metal tabak yerine de sağlığa zararlı olan plastik ve köpük tabaklar verilmektedir.

İŞKENCE, KÖTÜ MUAMELE ve ONUR KIRICI UYGULAMALAR

İHD'nin belirlemelerine göre, 2024 Ocak-Haziran Ayları içerisinde İç Anadolu Bölgesinde bulunan hapisanelerde bu başlık altında en az 620 ihlal meydana gelmiştir. Ancak, Adalet Bakanlığı'nın bu konudaki verileri paylaşmaması, hapisanelerle haberleşmenin sürekli olarak engellenmesi, haberleşmenin sıkı bir biçimde denetlenmesi, özellikle taşra hapisanelerinden haber alma konusunda yaşanan güçlükler, adli mahpusların yaşadıklarını basına, yetkili makamlara ve insan hakları örgütlerine (çoğunlukla) iletmemesi nedeniyle işkence ve kötü muameleye maruz kalan mahpus sayısının belirtilen sayının çok üzerinde olduğunu ortaya çıkarmaktadır.

İŞKENCE VE KÖTÜ MUAMELE TESPİTLERİ

1. Aksaray T Tipi Kapalı Hapishanesinde koridora çıkan çıkıldığında askeri nizam şeklinde "arka arkaya yürüyün!" denilerek askeri uygulamanın dayatıldığı aktarılmıştır.
2. Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpus görüşüne gelen aile bireylerinden birine kolunda platin olmasından kaynaklı X-ray cihazının sinyal vermesi nedeniyle görüş izni verilmemiştir.
3. Çorum L Tipi Kapalı Hapishanesinde S. G., H. S., S. Y. A. T., ayrı ayrı hücrelerde tutulmakta, hiçbir şekilde görüşmelerine izin verilmemekte, sohbet hakları kullandırılmamakta, yalnızca 1 saat havalandırmaya çıkarılmakta, sosyal ortak etkinlik hakları verilmemektedir.
4. Baskın şekilde oda aramaları yapılmakta, aramalar esnasında eşyalar dağılmakta ve kırılabilir. Baskın şekilde oda aramaları yapılmakta, aramalar esnasında eşyalar dağılmakta ve kırılabilir.
5. Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan hasta mahpus M. T. A., hastane sevki esnasında jandarma tarafından işkenceye maruz bırakıldığını aktarmıştır.
6. Kayseri/Bünyan Kadın Kapalı Hapishanesinde bulunan iki kadın mahpus, başka bir kadın mahpus tarafından hakaret ve tehditlere maruz bırakıldıklarını aktarmışlardır.
7. Kırıkkale/Delice Açık Hapishanesinde tutulan tüberküloz hastası mahpusun, tutuklanması nedeniyle tedavinin yarım kaldığı öğrenilmiştir.
8. Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde A. H. B., V. Y., H. A. olduğunu, mahpuslar keyfi sürgünler dolayısıyla bir haftalık açlık grevine 27.02.2024 tarihinde başladıklarının üçüncü gününde 10-15 kişi olarak koğuşları basılarak memurların küfür, hakaret ve tehditlerine maruz kaldıkları öğrenilmiştir.
9. İ. T.'e, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sürgün edildiğinde, hapishane girişinde ağız içi ve çıplak arama dayatıldığı ve başgardiyana ve müdürün gözetiminde işkence ve kötü muamelede bulunduğu, hapishaneye ilk girişinden sonra telefon hakkının da kullandırılmadığı öğrenilmiştir.
10. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpuslara; oturarak da sayım yapılabileceğine dair mahkeme kararlarına rağmen ayakta sayım dayatılmış, sabah sayımında zorla ayağa kaldırmaya, sayımı havalandırmada yapma zorlamasına maruz bırakılmışlardır.
11. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı hapishanesinde mahpuslara tek sıra halinde yürüme dayatılmıştır.
12. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpuslara hapishane kimliği kullanma dayatılmakta, bu kimliği almadıkları için 3 ay etkinlik yasağı cezası verilmiştir.
13. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde, 01/03/2024'te infaz koruma memurlarının B-17 koğuşuna gelerek, avluda asılı çamaşırların iplerini kesmek suretiyle yere attıklarını ve "sizleri hücrelere atacağız" diyerek tehdit ettikleri öğrenilmiştir.
14. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde 04/03/2024'te sabah sayım için gelen infaz koruma memurlarının "sayım var, arama var" diyerek koğuşlara girdikleri, dolaplarını dağıtarak, kitaplarını, eşyalarını yerlere attıkları, 11 mahpusu darp ettikleri, mahpusları tekli odaya koydukları, burada yine darp etmeye devam ettikleri; darp edildikleri koridorlarda ve avlularda kameraların bulunduğu; 7-8 saat boyunca 11 mahpusa yemek dahi verilmediği, mahpusların göz altının morardığı, kaşlarının patladığı ve kaburgalarında şişlik olduğu; baş memur olarak bildikleri "....." adında gardiyanın ve "....." adlı gardiyanın provokasyonları yaptığı ve işkencenin sorumlusu olduğu, bu 2 gardiyanın hedef gözeterek bilinçli bir şekilde 11 mahpusa işkence ettiği öğrenilmiştir.
15. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde Mahpuslardan Y. A.'a karşı koridordan itibaren işkenceye başlandığı, o esnada memurlardan birisinin "burada kameralar var burada dövmeyin, odaya götürülm odada döveriz" dediği; odadan götürülen mahpusun A blokta bulunan tekli hücrelere konulduğu, hücrede de 3-4 memurun işkenceye devam ettikleri; A blokta uyuşturucudan cezaevinde olan, mahpusların olduğunu, bu mahpusların bu esnada "Şehitler ölmez, vatan bölünmez" diye slogan attıklarını, "Kapıları açın biz bunların icabına bakarız" dedikleri aktarılmıştır.

16. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde 23/02/2024'te, Denizli D Tipi Cezaevi'nden sevk edilen 4 mahpusa çıplak arama dayatması yapıldığını, R. İ. ve H. Mu.'nun işkenceye maruz kaldığını; H. M.'nin elmacık kemiğinin kırıldığını, ayakta zor durduğunu, durumunun ciddi olduğunu; gece hastaneye götürülüp rapor aldıklarını, jandarmanın muayene esnasında kelepçeleri çıkartmadığını, doktorun gerekli muayeneyi yapmadan raporunu hazırladığını, hastaneye giderken yolda sürekli olarak ırkçı yüksek sesle şarkıların dinletildiğini; saldırıyı gerçekleştiren gardiyanların ayrıca ırkçı küfür ve hakaretlerde bulunduğunu, bu saldırıyı gerçekleştiren gardiyanlardan birisinin daha sonra odalarına giderek "bu yüzü unutmayın" dediğini,
17. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde Urfa T Tipi Cezaevinden 23 Şubat'ta getirilen Rojavalı M. A. İ. ile M. M.'in girişte çıplak arama dayatmasını kabul etmemelerine rağmen, üstlerinin zorla çıkartıldığını bu uygulamanın kamerasız odalarda yapıldığını aktarılmıştır.
18. Farklı siyasi görüşteki mahpusların koşullarının aynı koridora alınarak güvenlik problemi meydana getirilmektedir.

DİSİPLİN CEZALARI VE İNFAZ, İDARE VE GÖZLEM KURULU KARARLARI

Hapishanelerde her türlü hak talebine ya da ihallere karşı verilen tepkilere hapishane idareleri tutanak tutarak ve disiplin soruşturması başlatarak karşılık vermektedir. Üstelik bu uygulamalar mahpusların birbirleriyle selamlaşmaları ya da hal-hatır sormaları gibi son derece keyfi gerekçelere de dayanabiliyor. Hapishane yaşanan hak ihallerini ve baskıları dışarıya bildirmek de disiplin soruşturmasına gerekçe olabiliyor. Disiplin soruşturmaları neticesinde mahpuslara haberleşme hakkı cezaları, hücre cezaları verilebilmektedir. Ancak daha önemlisi bu soruşturma ve cezalar bahane edilerek infazları yakılmaktadır. Zaten İnfaz Kanunu'ndan kaynaklanan haklar hapishane idarelerinin tercihlerine göre uygulanabilmektedir. Ağır hasta olan ve cezalarının son yılında olan mahpuslar, iyi hali olan mahpuslar dahi tahliye edilmemektedirler. Disiplin soruşturmaları ve cezalar nedeniyle iyi halden denetimli serbestlik hakkı zaten mahpuslara kullanılmamaktadır. Gözlem Kurulu kararlarıyla mahpusların koşullu salıverilme ve denetimli serbestlik hakları engellenmektedir.

İç Anadolu Bölgesinde 7 mahpusa soruşturma açılmış, 1 mahpusa disiplin cezası verilmiş, 4 mahpusa hücre cezası verilmiş, 28 mahpusun İGK kararıyla koşullu salıverilme denetimli serbestlik hakları engellenmiş ve 21 mahpusunda infazları yakılmıştır. Bu başlık altında 61 hak ihlali gerçekleşmiştir.

DİSİPLİN CEZALARI, İNFAZ VE İDARE GÖZLEM KURULU KARARLARIYLA İLGİLİ TESPİT EDİLEN İHLALLER

1. Kırıkkale F Tipi Kapalı Hapishanesinde protesto haklarını kullandıkları için F. İ.'ye 2023/ 17782 ve 2024/721 sayılı 2 soruşturma açıldığı; F. İ.'ye 2024/ 11 sayılı karar ile 1 ay ziyaretçi yasağı verildiği, 2024/41 sayılı kararlar 1 ay çalışma yasağı verildiği, 2024/ 454 sayılı kararlar 3 ay telefon yasağı verildiği, 2024/ 470 sayılı kararlar bir ay spor yasağı verildiği; E. Z.'e 2024'te 48 sayılı kararlar 1 ay çalışma yasağı, 2024/28 sayılı kararlar 1 ay ziyaretçi yasağı olmak üzere toplam 6 disiplin cezası verildiğini öğrenilmiştir.
2. Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesinde C. Y.'e kurulda "Pişman mısın?" sorusu sorularak iki defa 1'er yıl olmak üzere cezası uzatılmıştır.
3. Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesinde V. O.'in tahliyesi İGK kararıyla 1 defa 3 ay, 2 defa da 1'er yıl uzatılmıştır.
4. Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan M. D. G.'in 3 hücre disiplin cezası nedeniyle infazı yanmıştır.
5. Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan N. K.'nin disiplin cezaları gerekçe gösterilerek infazı yakılmıştır.
6. Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde 20 mahpusun İnfazı 3 hücre cezası nedeniyle yakılmıştır. Bu mahpusların; M. D. G., M. Ş. B., T. D., Ş. S., A. A., A. G., K. Ö., F. K., İ. D., İ. E., R. S., M. T., F. Ç. olduğu öğrenilmiştir.

7. Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde en az 13 mahpusun tahliyesi İGK tarafından engellenmiştir. Bu mahpusların; S. T. 6 ay tahliyesinin uzatıldığı, H. D.'in 3 ay uzatıldığını ve tekrar 3 ay daha uzatıldığı, M. İ.'in 3 ay + 3 ay olmak üzere 2 kez tahliyesinin uzatıldığı, D. Ö.'ün 6 ay tahliyesinin uzatıldığı, A. Ç.'in 6 ay uzatıldığı ve değerlendirme süresi sonunda 3 ay daha uzatıldığı, K. B.'in 6 ay tahliyesinin uzatıldığı, R. B.'nin 3 ay tahliyesinin uzatıldığı, N. Y.'in 9 ay iyi halli olmasına rağmen uzatıldığı ve tekrar 3 ay daha uzatıldığı ve toplam 12 ay uzatılmış olduğu, S. K.'un 3 ay tahliyesinin uzatıldığı, S. A.'ın 3 ay tahliyesinin uzatıldığı ve 6 ay daha ertelenerek toplamda dokuz infazının uzatıldığı, N. A.'ın infazının 6 ay uzatıldığı, Ş. E.'in infazının 6 ay uzatıldığı ve 12 Haziran'da 3 ay daha uzatılarak toplamda dokuz ay infazı uzatılmış durumda olduğu; hasta mahpus A. G.'nin durumunun ağır olduğu, beyne pıhtı attığını, prostat, kalp kapakçığında tümör olduğunu, sık sık yaşanan burun kanamaları ve baş dönmesi olduğunu, KOAH hastası olduğunu, doktor talebi olduğunda 15-20 gün içerisinde götürüldüğünü, ancak acil, bayılma gibi, durumlarda doktora hemen götürülmediğini, doktorların sevk kağıdındaki "suç tipini gördüklerinde ilgilenmiyor" dediği, Ateş göbeğinin infazı üç ay daha uzatıldığını ve tahliye edilmediği öğrenilmiştir.
8. Çorum L Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan S. G.'in hücre cezaları sebebiyle infazı yakılmıştır.
9. Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde V. A. ve M. Ü. isimli mahpuslara defter içeriklerinden dolayı 1' er gün hücre cezası verildiği öğrenilmiştir.
10. Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde 30 yıllık mahpus H. B.'in tahliyesi İGK kararıyla engellenmiştir.
11. Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde 30 yıllık mahpus E. Y.'nun tahliyesi İGK kararıyla engellenmiştir.
12. Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı hapishanesinde İ. T.'e çıplak aramaya karşı çıktığı için hücre cezası verilmiştir.
13. Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde N. Ö.'e, dilekçede "Sayın Öcalan" dediği için 11 gün hücre cezası verilmiştir.
14. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan R. T.'in, "Ağız içi jandarma araması ve ayakkabı bağcığını hastaneye götürülürken çıkarmamasından dolayı 2 gün hücre cezası ile cezalandırıldığı, Ağır cezanın onadığı, ancak epilepsi hastası olduğu için kurum doktorunun cezayı çekmesinden yana olmadığını beyan ettiği, bir ay olacağını, henüz cezanın infaz edilmediği" öğrenilmiştir.
15. Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde A. S. Ç. ile U. G.'ün cezaevine girişte maruz kaldıkları çıplak aramaya direnmelerinden dolayı 1 ay ziyaret yasağı aldıkları; ayrıca sürgün protestosundan dolayı kendisine 3 gün, U. G.'e 7 gün, yine açlık greviden dolayı U. G.'e 1 ay etkinliklere katılmama cezaları verildiği öğrenilmiştir.
16. Sincan Kadın Kapalı Hapishanesinde R. K. dahil 11 kadın mahpusun tahliyesi İGK kararıyla tahliyeleri ertelenmiştir.
17. Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde, 55 yaşında olan, 30 yıldır cezaevinde tutulan, hastalıkları bulunan A. Ö., cezasını tamamlamış olmasına rağmen tahliyesi 3. defa engellenmiştir.
18. Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde, 62 yaşında olan, hastalıkları bulunan M. N. T.'nin tahliyesi engelleniyor.
19. Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde, 62 yaşında olan, 30 yıldır cezaevinde tutulan, hastalıkları bulunan S. S.'in tahliyesi 5. Kez engellenmiştir.
20. Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde E. S., İ. K. ve H. A.'nin koşullu salıverilme hakları engellenmiştir.
21. Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde M. Ç.'in 1 yıl 9 aydır tahliye edilmediği, 31 yıl 9 aydır hapishanede tutulduğu, 20.12.2023 tarihinde İGK'ya çıkarıldığı ancak infazının tekrar uzatıldığı öğrenilmiştir.
22. Yozgat 2 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde A. Ş.'in tahliyesinin engellendiği, 1 Şubat 2024'ye İGK ya çıkarılacağı öğrenilmiştir.

BASKILAR, İLETİŞİM YASAKLARI, DİĞER SORUNLAR

Doğrudan kişi güvenliği hakkını ve sağlık hakkını ihlal eden uygulamalar dışında hapishane yönetimleri çok çeşitli yöntemlerle mahpuslar üzerinde baskı kurmaya çalışmakta, çeşitli hak ihlalleri yaşatılmaktadır. Bu Ailelerinden uzak hapishanelerde bulunan mahpusların sevk talepleri kabul edilmemektedir. Hapishanelerdeki bazı mahpuslar ekonomik koşullarından kaynaklı olarak dosyaları ile ilgili hukuki yardım talebinde bulunmuşlardır.

Bu başlık altında en az 1573 ihlal meydana gelmiştir.

BASKILAR, İLETİŞİM YASAKLARI VE DİĞER SORUNLARA DAİR TESPİT EDİLEN İHLALLER

1. Mahpusların yaşadıkları sorunların çözümünü için idare ile ve savcılıkla görüşme talepleri genel olarak kabul edilmiyor.
2. Mahpusların aileleriyle yaptıkları açık ve kapalı görüş sürelerinde kısıtlama yapılmaktadır. 1,5 saat olması gereken görüşmeler 40-45 dakika yaptırılmaktadır.
3. Mektuplar genelde geç teslim ediliyor ya da gönderilmiyor.
4. Mahpusların mektuplarında bazı kısımlar silinerek veya karalanarak göndertiliyor veya hiç gönderilmiyor. Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesinde hak ihlallerinden biri silinerek mektup gönderilmiş.
5. Afyon'da yayın yapan yerel radyo kanallarından Radyo Lojik isimli radyoda çalınan müzik parçalarından bazılarının Kürtçe ve Romanca vb. dillerde yayınlanmakta ve bu kanal hapishanede dinlenmektedir. Bu parçalar mahpusların aileleri tarafından talep edilen şarkılardır. 2024 yılı içerisinde bu radyoda yayın yapan bir sunucunun Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishane müdürü tarafından çağrılarak "Yabancı dilde şarkı yayınlamaması" konusunda uyarıldığı bunun üzerine iki mahpus tarafından koğuş adına dilekçeler yazıldığı ve bu dilekçelerin Cumhuriyet Başsavcılığına, Adalet Bakanlığına ve CİMER'e gönderildiği; verilen dilekçelerde, yayının ne zaman olduğuna, beyanın ne zaman olduğuna dair detaylı bilgiler verildiği, ancak bu dilekçelerin "soruşturmaya gerek yoktur" denilerek kapatıldığını ve dilekçe veren mahpuslara karşı bir soruşturma açıldığı ve mahpusların ifadelerinin alındığı öğrenilmiştir.
6. İdarece belirlenen kanallar dışında hiçbir TV kanalının televizyonda verilmediği, Halk Tv, Fox Tv, Meclis Tv, Tele-1 gibi kanallara izin verilmediği aktarılmıştır.
7. İdareye ve savcılığa yazılan dilekçelere işlem numarası verilmiyor; iadeli taahhütlü mektuplarda da iade koçanları verilmiyor bu nedenle yazılan mektup ve dilekçelerin akıbetinin bilinmemektedir.
8. Kantinde satılan ürünler çeşit olarak az ve fiyatlar da yüksektir.
9. Kantinde mahpusları talep ettikleri kırtasiye malzemeleri bulunmuyor.
10. Kameralar yaşam alanlarını görüyor.
11. Kargolar 2 ayda bir, ayın ilk haftasında verilecek şekilde mahpuslara ulaştırılmakta, onun dışında mahpuslara gönderilen kargolar ailelere veya gönderen kişiye geri iade edilmekte, bazen de bilinçli olarak 2 aydan fazla bekletilmektedir.
12. Mahpuslara gönderilen Kürtçe kitapların verilmediği, bu konuyla ilgili idareye dilekçe ile başvurulduğunda 'Kürtçe kitapları kontrol edecek memurun bulunmadığı, çevirmen ücretini kendisinin karşılaması durumunda çevirmene gönderileceğini, uygun bulunması durumunda kitapların kendilerine verileceği' söylenmektedir.
13. Mahpusların oda değişim talepleri kabul edilmiyor. Oda değişim talebinde bulunmayan mahpusların odaları zorla değiştiriliyor.
14. Hapishanelerde kitap kotası uygulamasına devam ediliyor. Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesinde 2 ayda 4 kitap alma sınırlaması getirilmiş.
15. Sosyal faaliyetler (spor, sohbet, kurs, atölye) kimi yerlerde tamamen durdurulmuş kimi yerlerde de kısıtlanmıştır. Çok nadir spora çıkarılan yerlerde de mahpuslar aynı koşuştakiler çıkabiliyor.
16. Yeni Yaşam, Evrensel, Birgün vb. gazeteler ve dergiler mahpuslara verilmiyor.
17. Mahpuslara, dergi abonelikleri yapılmıyor.
18. Tüm mahpuslara ailelerle 60 dakika telefonla görüntülü görüşme tanınmakta, buna ek olarak ailelerin kapalı ve açık görüşte gelmediği zamanlar ek olarak 30 dakika zaman verilmektedir. Ancak ayrımcılık uygulanarak siyasi mahpuslara sadece haftada 10 dakikalık sesli görüşme hakkı tanınmaktadır.
19. Yabancı uyruklu mahpusların telefon ücretli yüksek ve sağlıklı iletişim kurulamıyor.

SEVK VE SÜRGÜNLER

Son yıllarda hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri raporları incelendiğinde en yoğun hak ihlali yaşanan başlıklarından birisinin de zorunlu sevkler yani sürgünler olduğu görülür. Sevk ve sürgünler sırasında çok sayıda hak ihlali yaşandığını görüyoruz. Sevkler öncesi kısa sürede mahpusların bilgilendirilmesi, kimi durumlarda hiç haber verilmeden başka gerekçelerle koğuş ve hücrelerden çıkarılarak gerçekleştirilmesi önemli bir sorundur. Sevk edildikleri halde eşyaları verilmeyen, eşyalarının bir kısmı eski hapishanede bırakılan çok sayıda mahpus bulunmaktadır. Sevk edilen mahpuslar hapishanelere girişlerde çıplak arama uygulamasına maruz bırakılmakta, kabul etmeyen mahpuslar darp ve şiddete maruz

kalmaktadırlar. Bu sevkler hasta mahpuslar da maruz kalmakta ve tedavileri önemli ölçüde aksamaktadır. Sevklerin genellikle mahpusların ailelerinden oldukça uzak yerlere gerçekleştirilmesi de başka bir ihlal alanıdır. Ekonomik durum bakımından aileler için ciddi sorunlar yarattığı ve aile ile iletişimin tamamen koparıldığı gözlemlerimiz arasındadır. Oysa Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi 2 No'lu Genel Raporu'nda belirttiği görüşünü 2005 yılı Aralık ayında Türkiye'ye yaptığı ziyaret üzerine 2006 yılında yayınladığı raporunda da yinelemiştir. Raporun 22. paragrafında ele aldığı üzere "Aile bağlarının kopmaması için özel çaba gösterilmelidir. Bu bağlamda mahpuslar, mümkün olduğu ölçüde ailelerinin ya da yakın akrabalarının bulunduğu yerlerin yakınında bulunan cezaevlerine yerleştirmelidir." denilmektedir.

Son yıllarda hapisanelerde yaşanan hak ihlalleri raporları incelendiğinde en yoğun hak ihlali yaşanan başlıklarından birisinin de zorunlu sevkler yani sürgünler olduğu görülür. Sevk ve sürgünler sırasında çok sayıda hak ihlali yaşandığını görüyoruz. Sevkler öncesi kısa sürede mahpusların bilgilendirilmesi, kimi durumlarda hiç haber verilmeden başka gerekçelerle koğuş ve hücrelerden çıkarılarak gerçekleştirilmesi önemli bir sorundur. Sevk edildikleri halde eşyaları verilmeyen, eşyalarının bir kısmı eski hapisanede bırakılan çok sayıda mahpus bulunmaktadır. Sevk edilen mahpuslar hapisanelere girişlerde çıplak arama uygulamasına maruz bırakılmakta, kabul etmeyen mahpuslar darp ve şiddete maruz kalmaktadırlar. Bu sevkler hasta mahpuslar da maruz kalmakta ve tedavileri önemli ölçüde aksamaktadır. Sevklerin genellikle mahpusların ailelerinden oldukça uzak yerlere gerçekleştirilmesi de başka bir ihlal alanıdır. Ekonomik durum bakımından aileler için ciddi sorunlar yarattığı ve aile ile iletişimin tamamen koparıldığı gözlemlerimiz arasındadır. Oysa Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi 2 No'lu Genel Raporu'nda belirttiği görüşünü 2005 yılı Aralık ayında Türkiye'ye yaptığı ziyaret üzerine 2006 yılında yayınladığı raporunda da yinelemiştir. Raporun 22. paragrafında ele aldığı üzere "Aile bağlarının kopmaması için özel çaba gösterilmelidir. Bu bağlamda mahpuslar, mümkün olduğu ölçüde ailelerinin ya da yakın akrabalarının bulunduğu yerlerin yakınında bulunan cezaevlerine yerleştirmelidir." denilmektedir.

En az 140 mahpus kendi istekleri dışında sevk ve ailelerinden uzak yerlerde tutulmalarından kaynaklı olarak hak ihlali yaşamaktadır.

SEVK VE SÜRGÜNLERE DAİR TESPİT EDİLEN İHLALLER

1. Mahpuslar ailelerinden uzak hapisanelere kendi istekleri dışında sevk ediliyorlar.
2. Ailelerinden uzak hapisanelerde bulunan mahpusların sevk talepleri kabul edilmemektedir.
3. L. K. Şubat 2024'te kendi isteği dışında Patnos L Tipi Kapalı Hapishanesinden, Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sevk edilmiştir.
4. A. Z., Mart 2024'te kendi isteği dışında Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sürgün edilmiştir.
5. Mustafa Karatepe 23 Nisan 2024'te Yozgat 2 nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinden Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edilmiştir.
6. N. Ç. ile M. A. Tarsus 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinden 2 Nisan 2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesine sürgün edilmiştir.
7. S. A., M. K., A. I., M. A., S. Ş., M. A.'nin Kırşehir'e sevk edilmiştir.
8. İ. T., Adana Kürçüleri F Tipi Hapishanesinden isteği dışında Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sürgün edilmiştir.
9. Diyarbakır'dan Mart ayında 27 mahpus Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi'ne sürgün edilmiştir.
10. R. B., Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine Şubat ayında talebi dışında sürgün edilmiştir.
11. Mahpusların ailelerinden uzak hapisanelerde tutulmalarından dolayı aile ziyaretleri yapılamıyor.
12. Mahpuslar, sevk edildiklerinde ailelere haber verilmiyor. Bu durumda aileler arasında kaygıya neden oluyor.

MADDİ DESTEK TALEPLERİ

İç Anadolu Bölge Hapishanelerinde tutulan 3 mahpus da maddi destek talebinde bulunmuştur.

TESPİT EDİLEN TALEPLER

- 1) Sincan T Tipinde 3 mahpus öğrenci olduğunu ve ders kitaplarına ihtiyacı olduğunu aktarmıştır.

HUKUKİ DESTEK TALEPLERİ

İç Anadolu Bölge Hapishanelerinde tutulan 3 mahpus için hukuki destek ve/veya avukat ziyareti talebinde bulunulmuştur.

TESPİT EDİLEN TALEPLER

- 1) Karabük T Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan K. Y., daha önce tutulduğu Maltepe 1 Nolu L Tipinde 2022 yılında görmüş olduğu işkenceden kaynaklı hukuki destek talebinde bulunmuştur.

YABANCI UYRUKLU MAHPUSLAR

İç Anadolu Bölgesinde bulunan Açık hapishanelerden toplam 62 başvuru alınmıştır. Mahpusların yaşadığı 250 hak ihlali tespit edilmiştir.

TESPİT EDİLEN TALEPLER

- 1) Yabancı uyruklu mahpuslar tehdit ve hakarete maruz kalıyor.
- 2) İzin hakları kullanılmıyor.
- 3) Kapılar akşam erken saatte kapanıyor ve bahçeye çıkmalarına izin verilmiyor.
- 4) Temiz suya, içme suyuna, sıcak suya ulaşmada sorun yaşıyor.

MAHPUSLARIN BEYANLARI

1) Afyon Açık Hapishanesi

A. D., 18.03.2024 tarihinde, yaptığı başvuruda; "Afyon Açık Ceza İnfaz Kurumunda olduğunu, sık sık rahatsızlandığını, madde kullanımı nedeniyle cezaevinde olduğu için sadece buna ilişkin testlerin yapıldığını, testlerinin temiz çıktığını ancak rahatsızlığına ilişkin başka bir araştırma yapılmadığını; baş memurun mahpuslara kötü davrandığını" aktarmıştır.

2) Afyon 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi

Sezayi Çiftçi tarafından yazılan Savcılık tarafından 26.06.2024 tarihli üst yazıyla gönderdiği mektupta; "Polislerden işkence gördüğünü ve rehabilitasyon görmek istediğini" aktarmıştır.

A. A., 29.06.2024 tarihinde, eşi M. A. için yaptığı başvuruda; "Eşi M. A.'ın 2022 Ekim ayında Aydın'da tutuklandığını ve 3 ay sonra Afyonkarahisar 1 Nolu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna gönderildiğini, 2024 Mart ayında cezaevinde iken Lenfoma kanserine yakalandığını, acilen kemoterapiye başlanmasının gerektiğini, tedavisinin başladığını; kendisinin de eşine moral olsun diye her hafta Aydın'dan Afyon'a görüşe gittiğini, yeni evli olduklarını, eşinin 32 yaşında olduğunu; Aydın Bölge Mahkemesine defalarca cezasının ertelenmesi için dilekçe yazdıklarını ve her seferinde dosyası Yargıtay'da olduğu için dilekçelerimizi Yargıtay'a gönderildiğini, 3 aydır bu şekilde dilekçe yazdıklarını, tedavisini evde daha iyi şartlarda gerçekleştirebilmek adına, hem psikolojik, hem hijyen, hem yeteri kadar beslenme ve moral için cezasının ertelenmesini talep ettiklerini, eşinin kemoterapi sonrası mide bulantısı, yeteri kadar beslenememesi, halsiz olması, ortamın hijyen olarak yeteri kadar iyi olmamasının hem psikolojik hem fiziklen hastalığının seyrini etkilediğini, hastane sonrası tekrar yorgun halde cezaevine gelmenin onu yorduğunu, hayati riski olan bu durumda bu koşulların iyi olmadığını" aktarmıştır.

3) Afyon E Tipi Kapalı Hapishanesi

H. G., 29.01.2024 tarihinde, gönderdiği mektubunda; “Anayasanın 104 maddesine ek-16. fıkra eklenerek 02.01.2023 tarihinde, e-19120602-010,06.01-2/161 sayılı 20/1 nolu yeni bir genelge güncellendiğini, bu genelgenin konusunun, cezaevlerinde bulunan/sürekli hastalığı bulunan sürekli engelli olan ve yaşlı olan, hükümlü ve tutukluları ilgilendirdiğini (Bu genelge içeriğinde suç tipi, engel tipi, hastalık tipi olmadığını), şöyle ki, bu genelge adalet bakanlığı ceza işleri genel müdürlüğü tarafından tüm 81 ilin cumhuriyet savcılıklarına gönderildiğini, bu genelgeye göre hükümlü de hastalık-engellilik, yaşlılık varsa, durum tespiti için gerek devlet hastanesi ve adli tıp kurum rapor aldığı bu genelgeye göre devlet hastanesi ve Adli Tıp Kurumu, hükümlü ve tutuklu, cezaevinde kalıp kalmayacağı yönünde rapora yazılı görüş bildirme yetkisi verilmediğini, bu yetkinin Cumhurbaşkanı'na ait olduğunu ve ayrıca bir kanun daha olduğunu, bunun da 5275 sy. Kanununun 16. maddesi olduğunu, hadise aynı 5275 sy. göre, devlet hastanesi ve adli tıp kurumu, hükümlünün ve tutuklunun cezaevinde kalıp kalmayacağı yönünde mahkeme heyeti gibi yazılı görüş bildirme yetkisine sahip olduğunu, yaşamı boyunca sürekli engelli olup, bu engelinin rapor altına alındığını ve Anayasa 104/ek-16 fıkrası kapsamında çıkartılan bu genelgedeki şartları taşımakta olduğunu ve bu genelgeden faydalanmak için ilgili yerlere başvuruda bulunduğunu, bu başvuru sonunda, durum tespiti için Afyon Devlet Hastanesi ve İstanbul Adli Tıp Kurumuna sevk edildiğini, lakin başvurusu Anayasa104/ek-16 fıkrası kapsamında çıkan 134 20/1 nolu genelgeden faydalanmak için başvuru yapmasına rağmen 5275 sy. Kanununun 16 maddesi kapsamından sevk edildiği için Afyon devlet hastanesi sağlık kurulu mahkemesi heyetinin 5275 sy. Kanun, 16 maddesi gereğince cezaevinde kalmasına hükmettiğini, bu tam bir insan hakları ihlali olduğunu” aktarmıştır.

4) Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesi

Ö. K. tarafından 08.02.2024 tarihinde yazılan ve idare tarafından 03.04.2024 tarihinde postaya verilen mektupta; “Yaşadıkları sorunların aslında genelde, yaşanan sorunların bir yansıması olduğunu; hukuk, yasa ve kurallar bütünlüğü olarak kurumsal yapının göstermelik bir hale geldiğini, her şeyde keyfilik egemen olduğunu; eğer tek bir sözcükle sorunlu özetleyin denilse “keyfiyet” denilebileceğini, zira Bakanlığın genelge ve yasalarla kendilerine tanınan hakların neredeyse tümünün kurumdaki hapishane idare ve gözlem kurulu kararlarıyla yok sayılıp haklarının ellerinden alındığını; kendilerinin Adalet Bakanlığı'na “hakları olan sohbet atölye, kurs, kütüphane, sanatsal etkinlikleri neden yapılmıyor? Hapishane müdürlüğü keyfi çalışıyor, yasaları dinlemiyor” diye dilekçeler yazdıklarını bakanlığın cevaben “Şu yasaya göre haklarınız var, talep edin” diye cevap geldiğini, bu cevabı kurma bildirdiklerini, kendilerine “size ilişkin bir karar var, çıkarmıyoruz” dediklerini, kısacası herkesin topu birbirine attığını, kimsenin sorumluluğu üzerine almadığını, olanın kendilerine olduğunu, zira bu uygulamaların sağlıklarını, gündelik hayatlarını zihinsel ve bedensel tüm aktiviteleri olumsuz etkilediğini, bu konuda çok fazla şikayet geldiğinden emin olduklarını, durumdan durumu yakından takip ettik ettiğimizi bildiklerini, o nedenle fazla uzatmadan bazı sorunları somut başlıklar altında sıralamak istediklerini, ancak maalesef bir çözüm üretilmediğini,

1) Bu kurumda 12 kişi olarak ve tek bir odada kaldıklarını, her birinin çeşitli sağlık sorunlarının olduğunu, ağır denecek bir durumun olmadığını, fakat rahatsızlıklarının olduğunu, hatta uzun süredir hastaneye gidemedikleri için kimi rahatsızlıklarının nedenlerini de bilmediklerini, askerin ağız içi kontrol dediği incitici onur kırıcı uygulama nedeniyle bir buçuk yılı aşkın bir süredir hastaneye gidemediklerini, bu uygulamanın daha önce olmadığını ve aramaya da hiçbir katkısının olmadığını, çünkü zaten 4 arama ve X-Ray cihazından geçtiklerini, dolayısıyla bu eziyet etme ve onur kırma amacıyla yapıldığını, adeta hayvan alımları gibi ağız kontrolü yapılmak istendiğini, bu uygulamanın insan onurunu hiçe saydığını, hal böyle olunca da sağlık sorunlarının nedir, hangi aşamalarda, yenileri eklendi mi bilmediklerini, sürekli kontrol ve test yapılması gerekirken bu uygulamalar nedeniyle sağlık sorunlarıyla baş başa bırakıldıklarını, işin kötüsü, kurum ve bakanlığın tutuklunun sağlığını ilgilendiren bu duruma sessiz kaldığını, topu askere attığını, örneğin Hepatit-B rahatsızlığı olan bir arkadaşlarının karaciğer biyopsisi olduğunu ve orta düzeyde hasar tespiti yapıp ilaç tedavisine yıllar önce alındığını, daha sonra test yapılmadığını, Hepatit-B aktifleşip Hepatit-C'ye dönüşürse ve tüm tutukluların ve hatta kurum personeli etkilenirse ne olacağını bilemediklerini, zira bu hastalığın bulaşıcı olduğunu, bunun sadece bir örnek olduğunu yaşadıkları sağlık sorunlarını daha önce bildikleri kadarıyla yazdıklarını fakat bilmediklerinin bildiklerinden daha fazla olduğunu; C. Y.'ün 32 yıldır hapishanede olduğunu, kolesterol, tansiyon, damarda deformasyon, korona dan sonra görme kaybı, bel fıtığı, işitme kaybı, kulaklarda sürekli çınlama olduğunu; H. A.'ın 30 yıldır hapishanede olduğunu, göz, mide sorunu ve dizlerinde rahatsızlıklarının olduğunu; A. B.'in 25 yıldır hapishanede olduğunu, farenjit ve boyun fıtığı hastalıklarının olduğunu; C. Ö.'in de 12 yıldır hapishanede olduğunu, mide, bağırsak, kansızlık, hemoroit hastalıklarının olduğunu; Ö. K.'in 10 yıldır hapishanede olduğunu, görme kaybı yaşadığını ve diş eti rahatsızlıklarının olduğunu; V. O.'in 10 yıldır hapishanede olduğu ve sinüzit rahatsızlığının

olduğunu; V. İ.'in 9 yıldır hapisshanede olduğunu, diş, sinüzit ve göz rahatsızlıklarının olduğunu; A. Y.'in 5 yıldır hapisshanede olduğunu, diş problemi olduğunu, çapraz ön bağlarda yırtık olduğunu; H. S.'in 5 yıldır hapisshanede olduğunu, darptan kaynaklı olarak sürekli baş ağrısı çektiğini; C. İ.'nin 5 yıldır hapisshanede olduğunu, diş eti, mide ve hemoroit rahatsızlıklarının olduğunu; Hamgin Karakaş'ın 5 yıldır hapisshanede olduğunu kemik erimesi ve kansızlık olduğunu; J. K.'ın 4 yıldır hapisshanede olduğunu, kansızlık ve göz sorunu olduğunu;

- 2) Yasa ve genelgelerle belirlenmiş haklarının olduğunu, aynı şekilde kısıtlamalarının da olduğunu, hapisshane idaresinin aleyhlerine ne varsa eksiksiz yapmakta olduğunu, yasa ve genelgeleri önlerine serdiğini, lehlerine hakları olan ne varsa idare ve gözlem kurulu kararlarıyla işlemez kıldıklarını; neredeyse yasa ve genelgeleri hatırlamadıklarını, keyfiyeti en uç noktaya kadar sürdürdüklerini, örneğin; sohbet, atölye, dil, sanatsal etkinlik ve haklardan hiçbir şekilde yararlanmadıklarını, fiili bir ayrımcılığa ve tecride maruz kaldıklarını, tüm girişimlerine rağmen kendilerine uygulanan ayrımcı uygulamaların devam ettiğini, kendi yasalarını dahi uygulamadıklarını, keyfiliğe bir örnek daha vermek istediklerini, açık sahaya çıkma haklarının olduğunu ancak top oynamanın yasak olduğunu, tam bir yıl boyunca hiçbir tamirat, düzenleme olmamasına rağmen ve tek etkinlikleri olmasına rağmen açık sahada top oynamalarının engellendiğini,
- 3) Aynı şekilde keyfi bir yaklaşımın da kitap konusunda olduğunu, kurumun bunu 2 ayda 4 kitap almayla sınırlandırdığını, idare kütüphanesinde kitapların çok sınırlı olduğunu isteseler de gelmediğini; kitap okumayı bir iyi hal gerekçesi yapan bir düzenleme olduğunu fakat idarenin bu kriterlerin uygulanmasını engellediğini, kendi kuralına uymayan bir keyfiyet olduğunu, kitap okunmasının hem istendiğini hem istenmediğini,
- 4) Burada cezasını bitirmiş ama buna rağmen kurul kararıyla bırakılmayan 2 arkadaşlarının olduğunu, bir de denetimli serbestlik hakkından yararlanmak isteyen ancak reddedilen arkadaşlarının olduğunu, iyi halli olmanın yasal kriterlerinin neredeyse tümünü engelleyen hapisshane kurumu olmasına rağmen aksi yönde davranın, yine kurumun kendisi olduğunu; burada 32. Yılında olan ve hala içeride olan C. Y. arkadaşlarına kurulda söylenen tek şeyin "Pişman mısın?" sorusu olduğunu, iki defadır 1'er yıl olmak üzere cezasının uzatıldığını, Türkiye'de bir örneği var mıdır bilmediklerini; neredeyse her yerde 1 veya 2 kere 3 aylık veya 6 aylık uzatma olduğunu, ancak burada her seferinde 1 yıl uzatıldığını; aynı şekilde V. O. adlı arkadaşlarının da 1 defa 3 ay, 2 defa da 1'er yıl uzatma aldığını; şimdi burada hangi vicdan ve kanaatle karar verildiğini bilmediklerini, aynı hukukun bir çok yerde bırakırken burada bırakmadığını, bunun ayrımcılık ve keyfiyetçilik olduğunu, "Pişmanım demedikçe asla bırakmayız" demek istediklerini;
- 5) (.....) Bu madde idare tarafından silinerek, ihlalin bilinmesi engellenmiş.
- 6) Kuruma geldiklerinde hepsine eski ve kullanılmış yatak, yastık, nevresim ve çarşaf verildiğini, haliyle kısa sürede deforme olup kullanılamaz hale geldiğini; hapisshanede 25-30-32 yılını geçen insanlar olduğunu, bu nedenle bel ve boyun rahatsızlıklarıyla uğraştıklarını; yeni yatak, nevresim takımı vs. istediklerini, fakat idarenin bunları kendilerine vermediğini, çok ısrar edince nevresim ve çarşaf getirdiklerini, fakat bunların da bilinçli olarak en eski, kan lekeli, kirli çarşafardan seçildiğini
- 7) Genelgede metal tabaklar verilmesinin bildirildiğini, Cezaevi Gözlem Kurulunun bunu yasaklayıp plastik tabaklara kendilerini mecbur ettiğini, sağlık sorunlarını hiçe sayan bu yaklaşımın da keyfi olduğunu" aktarmıştır.

G. P., 22.02.2024 tarihinde yaptığı başvuruda; "Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapisshanesinden 21 Şubat 2024'te tahliye olduğunu; yaşanan hak ihlallerini birkaç başlık altında aktarmak istediğini; Afyon'da yayın yapan yerel radyo kanallarından Radyo Lojik isimli radyoda çalınan müzik parçalarından bazılarının Kürtçe ve Romanca vb. dillerde yayınlanmakta olduğunu ve bu kanalın hapisshanede dinlendiğini, bu parçaların mahpusların aileleri tarafından talep edilen şarkılar olduğunu, 2024 yılı içerisinde bu radyoda yayın yapan bir sunucunun Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapisshane müdürü tarafından çağrılarak "Yabancı dilde şarkı yayınlamaması" konusunda uyarıldığını, radyoda yabancı dil olarak kastedilen dillerin Kürtçe ve Romanca olduğu belirtildiğini, bu durumu; radyo yayını esnasında mahpusları için şarkı talep edelerin talepleri üzerine radyo sunucusunun bu durumu anlatıp "Kürtçe, Romanca dillerinde şarkı çalamayacağını" beyan ettiğini ve bu beyanın da radyoda açık olarak duyulduğunu ve bazı arkadaşları tarafından da duyulduğunu, bunun üzerine Ö. K. ve J. K. adlı arkadaşları tarafından koğuş adına dilekçeler yazıldığını ve bu dilekçeler Cumhuriyet Başsavcılığına, Adalet Bakanlığına ve CİMER'e gönderildiğini, dilekçe konusu olarak "bu iddianın araştırılması, bu durum oldu ise ayrımcılığa neden olduğu, hukuki olarak da idarenin böyle bir hakkı olmadığı" yönünde olduğunu, arkadaşlarının vermiş olduğu dilekçelerde, yayının ne zaman olduğuna, beyanın ne zaman olduğuna dair detaylı bilgiler bulunduğunu, ancak bu dilekçelerin "soruşturmaya gerek yoktur" denilerek kapatıldığını ve üstüne de dilekçe veren arkadaşlarına karşı bir soruşturma açıldığını, arkadaşlarının ifadelerinin alındığını ve sürecin devam ettiğini; İnsan Hakları Derneği tarafından tarafımıza sağlık sorunlarını soran kartların kendilerine tarafımıza sorun çıkartılmadan teslim edildiğini, ancak sağlık sorunları ve yaşanan sıkıntıları anlatan arkadaşlarının cevap mektuplarına idare tarafından el konulduğunu ve olup el konulma nedeninin de kendilerine iletilmediğini, sakıncalı denilmiş ise de sakıncaya dair somut bir gerekçe ortaya konulmadığını, mektupların idarede olup ilgili kuruma da gönderilmediğini" aktarmıştır.

C. İ. ile, 27.02.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Mahpusların sağlık durumlarını, radyoda Kürtçe müzik yayını ile ilgili ve infaz yakmalarla ilgili olarak Ö. K. ile J. K.’in İHD’ye gönderdiği mektuplara el konulduğunu, el konulan mektuplar için “sakıncalı” denildiğini ancak somut bir gerekçe ortaya konulmadığını; Afyon’da yerel olarak yayın yapan Radyo Lojik kanalından, aileler tarafından istekle çalınan Kürtçe ve Romanca şarkıların yayınlandığını, hapisanedeki mahpuslar tarafından bu şarkıların dinlenmekte olduğunu, 2024 yılı içerisinde bu radyoda yayın yapan bir sunucunun Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishane müdürü tarafından çağrılarak “Kürtçe ve Romanca” konusunda uyarıldığını, yayın esnasında radyo sunucusunun bu durumu anlatıp “Kürtçe, Romanca dillerinde bir daha şarkı çalamayacağını” beyan ettiğini ve bu beyanın bazı mahpuslar tarafından duyulduğunu; bunun üzerine Ö. K. ve J. K. adlı mahpuslar tarafından koğuş adına dilekçeler yazıldığını ve bu dilekçelerin Cumhuriyet Başsavcılığına, Adalet Bakanlığına ve CİMER’e gönderildiğini; verilen dilekçelerde, yayının ne zaman olduğuna, beyanın ne zaman olduğuna dair detaylı bilgiler verildiğini, ancak bu dilekçelerin “soruşturmaya gerek yoktur” denilerek kapatıldığını ve dilekçe veren mahpuslara karşı bir soruşturma açıldığını ve mahpusların ifadelerinin alındı; atölye çalışmalarının olmadığını; hastaneye sevklerin muayene sırası gelmediği gerekçesi ile yapılmadığını ancak adli mahpusların her gün hastaneye götürüldüğünü; 15 Şubat’tan sonra, J. K.’in 10 gün ardından Cihangir İşcen’in 10 gün açlık grevine devam ettiğini, açlık grevindekilere 8 tane kayısı meyve suyu, şeker, tuz, karbonat, bal ve 6 adet su verildiğini, açlık grevine girenlerin hücreye götürüldüğünü, açlık greviden çıkanlara diyet yemeklerinin vermediğini, açlık grevine girenlere idari soruşturma açılarak 1 ay etkinlikten yasaklama cezası verildiğini, açlık grevindeki mahpusların günde 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını” aktarmıştır.

H. K. ile, 27.02.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Açlık grevi başlangıcında, ilk girenlerin kurula çağrılıp açlık grevine girilmemesi için ikna edilmeye çalışıldığını, ikna başarısız olunca soruşturma açılıp eşyaları ile birlikte hücreye konulduğunu. açlık grevi bittikten sonra odasına geri götürüldüğünü; doktor kontrolünün her gün olduğunu ancak doktorun odaya gelmediğini, muayenenin revirde gerçekleştiğini, iaşenin başlarda verilmemesini, daha sonra 5 paket meyve suyu, 5 kutu bal, karbonat, 1 pet bardak şeker, 2 limon, 1 yemek kaşığı kadar da tuz verildiğini, açlık greviden çıkanlara diyet yemek verilmemesini, kapalı içme suyu istemesine rağmen, idarenin kapalı su vermediğini, su ihtiyaçlarını musluktan karşıladıklarını; daha sonra ketil, sıcak su verildiğini, 6 meyve suyu, bal, karbonat, şeker, tuz, limon ve su verilmeye başlandığını; hastaneye sevklerin yapılmadığını, mahpuslardan Ö. K.’in aşırı göz problemi çekmesine ve okuyup yazamamasına rağmen hastaneye sevk edilmediğini; kapalı ve açık birer kez olmak üzere aydı 2 kere spora çıktıklarını, etkinlik yapılmadığını, etkinlik için bakanlığa yazılan dilekçeye Bolvadin Cumhuriyet Başsavcılığının cevap verdiğini, cevap içeriğinin etkinliğin yapılabilmesini yazmasına rağmen yapılmadığını” aktarmıştır.

H. E., 18.03.2024 tarihinde kardeşi A. B. için yaptığı başvuruda; “Kardeşinin yaklaşık 3 yıldır Afyon/Bolvadin T Tipi Kapalı Hapishanesinde hükümlü olarak tutulduğunu; kardeşinin aktif Hepatit-B (kronik karaciğer hastası) olduğunu, sürekli olarak hastalığı dolayısıyla raporlu ilaç kullandığını, söz konusu hastalığıyla alakalı 6 ayda bir düzenli hastaneye gidip kontrollerinin yapılmasının gerektiğini; kardeşinin kontroller amacıyla hastaneye gitmek istediğinde jandarmanın kendisine ağız çağırma uygulaması dayattığını, kardeşinin de bu hukuksuz uygulamayı kabul etmediğinden dolayı 2 yıldır hastaneye götürülmediğini, kardeşiyle konuştuğunda da bu uygulamaların hapishane idaresi tarafından değil tamamen jandarma tarafından dayatıldığını belirtildiğini, kardeşinin bu uygulamalara maruz bırakılması ve bu da yapmayı kabul etmediği için hastaneye götürülmesinin kardeşinin sağlığı açısından hayati riskler oluşturduğunu, bu ihlalin bir an önce giderilmesi kardeşinin insani koşullarda hastaneye götürülmesi ve tedavisini yapılmasının gerektiğini, bu hususta hukuki yardım talep ettiklerini” aktarmıştır.

5) Aksaray T Tipi Kapalı Hapishanesi

S. H. tarafından, 26.04.2024 tarihinde Aksaray T Tipi Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 13.05.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektubunda; “Suriye’nin Afrin kentinden olduğunu, savaştan dolayı 2014 yılında Türkiye’ye yerleştiklerini, 2020 yılında kendisi ve ailesinin İstanbul Başakşehir’de gözetimine alındığını, zaman içerisinde kendisi hariç diğer aile üyelerinin tahliye edildiğini, kendisinin 15 yıl ceza aldığını, 2 sene önce Maltepe Cezaevi’nden Aksaray T Tipine sürgün edildiğini, 2 sene içerisinde yaşadıkları sorunları ve hak ihlallerini aktarmak istediklerini, burada hiçbir sağlık imkanlarından faydalanamadıklarını, revire defalarca dilekçe yazmalarına rağmen aylarca çıkarılmadığını, dış revirinin de aynı şekilde olduğunu; kendisinin uzun süredir Sara (Epilepsi) hastası olduğunu, hastalıklar olmasına rağmen revire çıkarılmadığını, en son çıktığı hastaneye sevkinde hastane görevli personel tarafından Aksaray Eğitim Araştırma Hastanesinde ölümle tehdit edildiğini ve hakarete maruz kaldığını, gerekli yerlere şikayet dilekçesi yazmasına rağmen hiçbir şey olmamış gibi hareket edildiğini, bu nedenle hastane sevklerine de çıkmadığını, cezaevi idaresi tarafından da gerekli vitamin ilaçlarının verilmemesini; diğer bir konunun da sosyal, kültürel hiçbir aktiviteden yararlanmadıklarını, kurs ve

atölyeye çıkarılmadıklarını, sinema ve kütüphaneye çıkma hakkının da tanınmadığını, hapisane idaresi tarafından sosyal kültürel aktivitelere çıkarılmadığını, aynı idarenin bu aktivitelere çıkarmadıklarından dolayı iyi hal raporlarına da gerekçe gösterip “kötü hal” sonucuna vardıklarını, hem kendilerinin çıkarmadığını hem de bunu neden gösterip iyi hal vermediklerini, böylesi abes bir durum yaşadıklarını; ailelerinin açık görüşlerde gelmediğinden dolayı ihtiyaçlarını kargo aracılığıyla gönderdiklerini, bu sefer cezaevi idaresinin aylarca kargolarını kendilerine vermediklerini, nedensiz bir şekilde kargolarının geri gönderildiğini ve ailelerine masraf yaptırıldığını; en önemli sorunlardan bir tanesinin de arkadaşlarının cezalarının bitmesine rağmen, kurul tarafından hiçbir disiplin suçları olmamasına rağmen tahliye edilmeyip 6 ay uzatıldığını, bazı arkadaşlarının tüm cezalarını infaz edip hak ederek tahliye tarihlerinde dahi tahliye edilmediklerini, bu şekilde infazların yakıldığını; diğer tutuklu hükümlülere tanınan, görüntülü konuşma haklarından kendilerinin faydalanmalarını, sadece haftada tek seferlik 10 dakika sesli görüşebileceklerini, yine diğer tutuklu ve hükümlülere tanınan bayram ve özel günlerde ekstra konuşma hakkından yararlandırılmadıklarını” aktarmıştır.

M. B. tarafından, 19.04.2024 tarihinde Aksaray T Tipi Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 03.05.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektubunda; “Buldukları cezaevinde can güvenliklerinin bulunmadığını, bunun altını dolduracak olursa tahliyeleri geldiği halde keyfi kararlar verilerek arkadaşlarının tahliyesinin yapılmadığını, bu hapishanede Fetö’cü tutuklu hükümlülerin koşullu salıverilme haklarından yararlandırılarak, yine cezaevi içerisinde tüm etkinliklerden faydalandıklarını, kendilerine bu hakların verilmemesini, arkadaşlığının iyi hal gereklerini yerine fazlasıyla getirmelerine rağmen arkadaşlarının can güvenliklerini tehlikeye atacak sorular sorup arkadaşlarının bu konuda hiçbir beyanda bulunmalarına rağmen gözlem kurulunun ideolojik, ön yargılı bir biçimde yorum getirip, arkadaşları için “kötü halli” deyip tahliyelerini yapmadıklarını; Türkiye’nin de bizzat imzalamış olduğu, taraf olduğu AIHS ilgili maddesine göre “İnfaz rejimleri zalimane olamaz” denildiğini lakin buldukları cezaevinde uygulanan uygulamalara bakılınca, koridora çıkan çıkıldığında askeri nizam şeklinde “arka arkaya yürüyün!” denilerek askeri kanun dayatıldığını; şu anda odada 21 kişi olduklarını, odalarının küçük olduğunu daha büyük bir odaya ihtiyaçları olduğunu defalarca talep etmelerine rağmen sayılarına göre küçük odalarda tutulduklarını; sağlık konusunda tedavilerinin geç yapıldığını, bundan dolayı hastane nakillerinin geç olduğunu, bazı arkadaşlarının durumlarının kritik bir konuma ulaştınca dahi tedavilerine geç cevap verildiğini; hiçbir atölye, kurs gibi kültürel etkinliklerden faydalandırılmadıklarını; yine kullanmış oldukları yatak ve nevresim takımlarının belli aralıklarla değiştirilmesi gerekirken değiştirilmediğini, şayet gelinip görüle, yatakların aşırı eskidiğinden ve kalitesiz olduğundan yatak olmaktan çıkmış olduğunu, somut olarak 4 yıldan fazladır bu hapishanede olduğunu 4 yıldır aynı nevresimi kullandığını, değişmesini talep etmesine rağmen verilmemesini, daha önceden istediklerinde de ikinci el yani kullanılmış olanların verildiğini, onların da sağlıklı olmadıklarından kullanamadıklarını, ailelerinin gönderdikleri nevresim takımlarının tekrar ailelerine geri gönderildiğini, “kantinden alın” denilerek kendilerini aşırı fahiş fiyattan olan kalitesiz kantindeki nevresimleri parayla satın almalarının dayatıldığını; yine şu an her ne kadar hükümlü bulunsalar da tutukluluk sürecinde her tutuklunun oy kullanma hakkının olduğunu, farklı kararlar alınarak “kendi evlerinin olduğu ildeki cezaevinde olmayan tutukluların yerel seçimlerde oy kullanamaz” denilerek tutukluların oy kullanma hakkının gasp edildiğini ve bundan dolayı görülecektir ki evlerinin kilometrelerce uzağındaki cezaevlerine sürgün edilerek bu hakların gasp edildiğini, yine kişinin veya kişilerin işlemiş oldukları suçlardan aileleri cezalandıramaz ve yine aile hayatına saygı gibi yasa maddeleri kanunlarının Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Anayasa Mahkemesi gibi kurumlarca bu hakların güvence altına alındığını, lakin bugün buldukları cezaevlerine ikametgahlarının aşırı uzaklığından dolayı, yaşanan ekonomik kriz nedeniyle ailelerin görüşe gelemediğini, aşırı maddi zorluklar yaşadıklarını, 4 yıldan fazladır bu cezaevinde olduğunu ve bu süre zarfında sadece 1 kapalı görüş, 2 açık görüş yapabildiğini, bununla hem ailelerinin cezalandırıldığını hem de mağduriyet yaşatıldığını; tüm ücretli sevk taleplerinin her seferinde reddedildiğini; bu cezaevinde haftada bir 40-45 dakika spordan başka bir kültürel etkinlikten faydalanamadıklarını; yine adli suçlardan bulunan tutuklu-hükümlülere saatlerce telefonla görüntülü görüşme hakkı, yine açık kapalı görüşler imkanları sunulurken kendilerine haftada bir 10 dakika telefon görüş ve 40 dakika açık kapalı görüş hakkı tanındığını” aktarmıştır.

6) Bafra T Tipi Kapalı Hapishanesi

H. A., 14.03.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Abdullah Öcalan’ın 25 yıl, özelde ise son 3 yıldır yoğunlaştırılan güvenlikçi politikaların bir sonucu olarak ağır bir tecrit ve izolasyona maruz bırakılmış durumda olduğunu, ailesi ve avukatlarıyla görüşürülmediği ve kendisinden hiçbir haber alınamadığını, bu teşvik durumunun, Kürt sorununa dayatılan çözümsüzlüğün ve inkârın güvenlikçi politikalarda ısrarın sürdürülmesinin devamı olduğunu, var olan tüm sorunların çözülmesinin ve Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması ve koşulların düzeltilmesini talep ettiklerini, bundan dolayı siyasi mahpuslar olarak tecridin kaldırılması ve ağır sorunların çözülmesi adına 27 Kasım 2023 tarihinden beri süresiz dönüşümlü açlık grevlerini başlatmış durumda olduklarını, gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

E. Y. tarafından yazılan ve 06.05.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta; “25.03.2021 tarihinden bu yana Abdullah Öcalan ve yanındaki arkadaşlarından haber alınmadığını gerek ulusal gerekse türkiye'nin altına imza attığı uluslararası hukuktan kaynaklanan hiçbir yasal haktan yararlandırılması açıklarını en asgari düzeyde bile diğer cezaevlerinde bulunan hükümlü ve tutuklulara tanınan hakların kendilerine tanınmadığını kısacası mutlak bir tecrit uygulandığını kendilerine de bu sorumluluk gereği 27 Kasım 2023 tarihinden 5 Nisan 2024 tarihine kadar süresiz dönüşümlü açlık grevleri ile yanıt olmaya çalıştıklarını ancak bütün ısrar uyarı ve dikkat çekmelerine rağmen olumlu bir cevap ya da atılmış bir adımın olmadığını bu konuda gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

7) **Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesi**

M. D. G., 10.01. 2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Hasta mahpus listesinde düzeltilmesini istediği bilgi olduğunu, son yaptırmış olduğu kan tahlillerinde “vücudunun Hepatit-B’ye karşı antikor oluştuğunu” söylendiğini, sağlık durumuna gelince, mevcut durumda şu hastalıklarının bulunduğunu; bel fıtığı, boyun fıtığı, midede gastrit, reflü ve fıtık, bağırsak, sindirim sorunları, prediyabet, sinüzit, farenjit, vertigo, varis varikosel gibi rahatsızlıklarının bulunduğunu, genel olarak tedaviye aktif ve yaygın ulaşmanın hapishanelerde bir sorun olduğunu, tüm bunlara rağmen ilaç kullanımı ile egzersizlerle mevcut sağlık sorunlarıyla baş etmeye ve yaşamını idame ettirmeye çalıştığını; ayrıca hukuki durumun da paylaşmak istediğini, müebbet hapis cezası hükmü giymiş olduğunu ve yatarı olan 30 yılı tamamlamış olduğunu, ancak 3 hücre disiplin cezası nedeniyle infazının yakılmış durumda olduğunu, şu an itibarıyla 31 yıl 5 aydır hapishanede olduğunu; şartlı tarihe tarihini çoktan aşmış olduğunu, kurum idaresinin, Adalet Bakanlığı'nın, devletin mevcut uygulamasının hukuki olmadığını açık olduğunu tek dayanağın da 3715 sayılı TMK olduğunu, oysa 5275 sayılı sayılı infaz kanununda bahse konu uygulamayı gerekli kılacak ve uygulayacak hiçbir madde olmadığını, Türkiye'nin hukuk hallerinin bunlar olduğunu” aktarmıştır.

H. A., 04.01.2024 tarihinde, oğlu M. A. için yaptığı başvuruda; “Oğlu M. A.'ın yaklaşık 30 yıldır hapiste olduğunu, görüşmede “idare tarafından bilinçli bir şekilde görüş günlerinin adli mahpuslarla aynı güne getirilmesi gibi bir düzenleme yapılmaya çalışıldığını, idareye görüş günlerinin değiştirilmemesi için dilekçe verdiğini ancak kabul etmediklerini, idarenin aile görüş günleri için keyfi bir tutum sergilediğini bunun haricinde bir çok sağlık problemi bulunduğunu, raporları bulunduğunu, astım, eklem romatizması ve migren gibi sorunları olmasına rağmen idare tarafından uygun koşullarda tutulmadığını, hastalıklarının ilerlemiş olmasına rağmen ve bütün taleplerine rağmen sağlık durumunu kötüye götürecek koşullara mahkum edildiğini, idarenin burada keyfi ve ayrımcı bir tutum sergilediğini, sağlık sorunları nedeniyle başına bir şey gelmesi durumunda bundan hapishane müdürü, ilgili idare ve Adalet Bakanlığının sorumlu olduğunu” söylediğini, oğluyla ilgili daha önce de defalarca sevk konuları hem de sağlık sorunları ile ilgili başvuruda bulduklarını, ancak durumunda düzelme olmadığı gibi daha da kötüye gittiğini” aktarmıştır.

A. S., 25.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “17 Eylül 2024 çarşamba sabahı rutin kısmi arama için odalarına geldiklerini, kendisinin havalandırmada bulunduğunu, odada toplam 3 kişi olduklarını, arkadaşlarının kendisine seslendiğini meselenin; üzerinde namaz kıldığı seccadeyi dikiği battaniyenin fazla diye alınması bulunduğunu, kendilerine “ben namaz kılıyorum üzerinde, dizlerim, damar ve kemiklerimden çeşitli hastalığım var, ameliyat oldum, havalar ve burası beton zemin olduğu için soğuktur, Allah aşkına götürmeyin” dediğini, Allah'ın adını vermesine ve onca dil dökmesine rağmen seccaden battaniyeyi söküp götürdüklerini; yaşının 60'ı geçtiğini, elbette ki battaniye fazla olursa götüreceklerini fakat battaniyenin fazla olmadığını, bunun üzerinde namaz kılmak için yıllardır kullandığını, daha önce aramalarda bırakıldığını götürülmediğini, çünkü üzerinde namaz kılındığını bildiklerinden insani ve inançsal saygı gereği götürmediklerini; yine geçen genel aramada Kur'an'ı Kerim'i yatağına bırakıp üzerine de diğer eşyaları attıklarını abdestsiz Kur'anı Kerim'e dokunmanın günah bulunduğunu, ne kadar biliyor ya da bilmiyorlar bilmediğini, ama bu iki tutumun yan yana gelince düşünmeden edemediğini, seccadenin battaniyeye dikilmesi ve alınmasına ilişkin 2 yıl önce kendisinin Adalet Bakanlığına yazı yazdığını, durumu aktardığını ancak cevap alamadığını” aktarmıştır.

E. D., 13.04.2024 tarihinde babası Yıldırım Demir için yaptığı başvuruda; “02.04.2024 tarihinde Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan babası Yıldırım Demir'i ziyaretine gittiklerini, ziyaretçi kabul salonunda keyfi uygulamalara maruz kaldıklarını, abisi M. D.'in 2016 yılında Nevşehir Hapishanesinde kolu kırıldığı için ameliyat bulunduğunu ve kolunda platin bulunduğunu, yıllardır bu hapishaneye ziyaretçi olarak gidip geldiğinde açık yara olduğu için x ray kapısından geçip dedektörle bakılıp görüşe alındığını fakat yukarıda belirttiği görüş tarihinde ısrarla platinler X-Ray cihazında öttüğü için görüşe alınmadığını, kendisinin de durumu ifade etmek istediği için azarlanarak, kendisini de almayacakları tehdidiyle karşı karşıya kaldığını, şehir dışından gittikleri için sürekli görüşe “Bu sefer de görüşelim, bir dahaki görüşlere rapor ile geliriz dedikleri halde gardiyanlardan birinin üzerlerine yürüyüp müdahale etmeye çalıştığını, bağırıp çağırıldığını ve ‘Allah belanızı

versin' tarzında hakaretlerde bulunduğunu, daha sonra adını bilmedikleri müdür diye adlandırdıkları kişi ve yanındakilerin tekrar bağırarak "İnisiyatif bizimdir, seni görüşü almıyoruz" diyerek abisini dışarı attıklarını, kendisini de son 20 dakika görüş aldıklarını ve kendilerinin üzerine yürüyen saldıran gardiyana sözde kendilerince tutup "bunların amacı zaten bu, eksikliğe düşme" diyerek tuttuklarını; babasıyla görüşürken, "1,5 yıldır göz ameliyatı için gerekli olan ilacın parasını devletin karşılamadığı için kendilerinin karşılamaya kabul ettiklerini ancak şimdiye kadar ilacın kendisine verilmediğini ve artık sağ gözünü tamamen kaybettiğini, 6 kez gözden anjiyo olduğunu sol gözünde katarakt ameliyatı olduğunu, çok sıkıntılı bir süreçle hastaneye gittiğinde ise suni göz yaşı damlası verip geri gönderdiklerini" söylediğini, ayrıca kronik bronşit, midede reflü, gastrit ve ülser rahatsızlıklarından kaynaklı 2 defa mide kanaması geçirdiğini ve hastalıkları için diyet yazılmış olduğunu ancak bu ihtiyacının karşılanmadığını, iltihaplı bağırsak sendromu hastalığıyla iç hamuru rahatsızlığını da bulunduğunu, her ikisi dizinde de menüsküs yırtığı olduğunu, Prostat hastası olduğunu, 3 defa biyopsi yapıldığını ve 6-7 yıldır günlük ilaç kullandığını fakat ilaçların verilmediğini, verilse de fayda sağlamadığını ve birçok başka hastalıkların da bulunduğunu, babasının bu haliyle hapisanede tek başına yaşamını idame ettirmesinin güç olduğunu, tam teşekküllü bir Devlet Hastanesine ya da Adli Tıp Kurumuna sevk edilerek durumunun tespit edilip hapisanede kalamaz raporu düzenlenmesi için sevk girişimlerinin yapılmasını istediklerini, babasını da bunu talep ettiğini, babasıyla yüz yüze görüşmelerinde kadın yardımcı müdürün (kendilerini görüşe almayan) talimatıyla kitap defter, kalem kıyafet, bireysel ihtiyaçlarını karşıladıkları tüm gereçlerin kendisine verilmediğini, var olana da el konulduğunu, aramalar esnasında kendisine çok kaba davranıldığını, örneğin çarşaf ve pikelerin yırtılarak alındığını, kibarca uarmaya çalıştıkları zaman kendileriyle dalga geçildiğini söylediğini, hastane sevklarine sıkıntı yaşadıklarını, sürekli geciktirildiğini ve ring araçlarında işkenceye varan uygulamalar olduğunu, kelepçeyle muayene uygulamaların devam ettiğini, bu yüzden birçok hasta mahpusların çok hasta olmalarına rağmen hastaneye gitmek istemediğini" aktarmıştır.

M. E. Ç., 15.04.2024 tarihinde yazdığı mektupta; "Abdullah Öcalan'a ağırlaştırılmış tecrit koşullarının 5 yıldır uygulandığını bu teşhisten dolayı toplumsal kaygı ve gerginliklere yol açıldığını; yaklaşık 3 yıl önce cezaevi mevzuatlarında yapılan değişikliklerle cezaevi gözlem kurullarını verilen yetkililerle önce iyi hal ve sonrasında puan sistemine tabi tutulan birçok tutuklu ve hükümlünün sudan gerekçelerle üçer veya altışar aylık gecikmelerle bir süre uzatımına gidilmeye çalışıldığını, kimi tutuklunun neredeyse 3 yıldan bu yana haksız yere içeride tutulmaya çalışıldığını, bazı cezaevleri gözlem kurulları görevlilerinin "henüz örgütle ilişkisi kesilmemiş" denilerek intikamı alır şekilde içeride tutulmaya devam ettiklerini, bununla bağlantılı olarak ve İHD tarafından sürekli gündemde tutulan ağır hasta tutuklular meselesinin tüm ağırlığıyla da devam ettiğini; Meclis TV'de de parti milletvekillerinin basın açıklamasında 29 yıldır cezaevinde tutulan ve ağır kanser hastası olan Bolu Cezaevinde Cemal Tanhan'ın yaşamını yitirdiğini bilgisini duyduklarını; içeride tedavi odaklarını sınırlı olduğunu, zira daha düşük düzeyde yaşanan sağlık sorunlarının da kalıcı ve ölümcül hastalıklara neden olduğunu, elbette daha çok sorunların olduğunu, fakat başta belirttiği gibi çözümsüz kalan Kürt sorunu ve İmralı'da devam ettirilmeye çalışılan ağırlaştırılmış tecrit politikasının tüm cezaevlerine yayılmış olduğunu, bu nedenle 4 Nisan 2024 tarihinden itibaren açık kapalı görüş telefon ve mahkemelere çıkmadıklarını, sorunların gündeme getirilmesini talep ettiklerini" aktarmıştır.

N. K. ile 12.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "240 gündür ölüm orucunda olduğunu, 2023 Mayıs ayından beridir açlık grevinde olduğunu ve sonrasında bunu ölüm orucuna çevirdiğini, bir yasal hakkı olan sevk taleplerinin onaylanmamasını ve ailelerine yakın İstanbul'da bir hapisaneye sevk edilmek istediklerini, bu nedenle açlık grevi ve sonrasında ölüm orucuna başladıklarını; 2 Mayıs 2023 tarihinde 110 gün Erzurum/Dumlu Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde açlık grevi yaptığını, hapishane savcısının sevk için söz verdiğini, bir ay içinde bu sevk işlemlerini yerine getireceğine dair güvence verdiğini, bu sözden sonra 1-2 ay geçmesine rağmen sözlerini tutmadıklarını, bu nedenle kendisinin 20 Ekim 2023 tarihinde ölüm orucuna başladığını, 29 Şubat 2024 tarihine kadar bu ölüm orucuna devam ettiğini, 29 Şubat'ta Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini, kendi talebinin Dumlu Hapishanesindeki bütün arkadaşlarının ailelerine yakın hapisanelerde infazlarına devam etmeleri olduğunu, bu haklı ve meşru talebin kabulü için bütün mahpusların ölüm orucuna girmesine gerek olmadığını ama sadece kendisinin sevk edildiğini, bunu da kabul etmediğini, Erzurum Dumlu Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde 4 mahpus olduklarını, bir mahpusun tahliye olduğunu, diğer 3 mahpusun da YGC den çıkması için bu eylemlere devam ettiğini, idarenin kendisine "sen ve arkadaşlarının sevk edilmesi için Adalet Bakanlığı'na başvuru yaptık ama sadece senin sevkini kabul edildi" dediğini, kendisinin de "ben tek başıma gitmem" dediğini, 29 Şubat 2024 tarihinde "müdür görüşüne gidiyorsun" denilerek kendisinin kandırıldığını ve apar topar Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesine getirildiğini, eşyalarının hiçbirinin yanına alırdılmadığını, daha sonra 5.000 TL ödeyerek eşyalarının getirildiğini, kendisinin sürgün edildiğini, kendi talebiyle sevk edilmediğini bu nedenle 5.000 TL ödemesinin bir hak ihlali olduğunu ama yine de sevkle ilgili hiçbir masrafı idarenin değil de kendisinin karşıladığını, iyi halli olmadığı için sevkini yapılamadığını ancak güvenlik gerekçesiyle kendisinin ilden ile hapisaneden hapisaneye sürgün edildiğini, ölüm orucunu 20 Ekim 2023'ten beridir hiç bırakmadığını, 20 Ekim 2023'ten beridir ölüm orucunda olduğunu, talebinin kalan 2 arkadaşının da kendisiyle birlikte ailelerine yakın bir hapisaneye sevk edilmesi olduğunu; Bolu F Tipi Kapalı

Hapishanesinde idarenin kendisinin ölüm orucunda olduğunu bilmesine rağmen 8 gün boyunca gözlem gerekçesiyle tekli hücreye kendisini attığını, sonrasında başka bir arkadaşının yanına getirildiğini, kendisinin aynı suçtan hüküm yatan arkadaşlarının olduğu koridor ve hücrelere götürülmediğini, başka bir mahpusun da hakkının ihlal edilerek kendi yanına getirildiğini, idarenin burada “kararları ben veririm” dedirtmek için böyle bir eyleme giriştiğini; idarenin ihtiyaçları karşılama konusunda ayak direttiğini, sürekli bahaneler bulunduğunu, kendisinin kantinden bayram şekeri satıldığı için bayram şekeri talep ettiğini, paketinin 50 TL olduğunu ancak daha iyi şekerlerin bulunduğunu, bunu istediğini ancak idarenin kendisine vermediğini, şu an kullandığı şekerlerin dişlerini ve dilini kanattığını, yanağını kestiğini, parasıyla dış kantinden marshmallow veya jelibon tarzı yumuşak şeker istediğini, ancak bunların bilerek kendisine verilmediğini, 200 gündür şekerler konusunda talep dilekçesi yazdığını; hücredeki yatağın vücuduna battığını ve kendisi için iyi olmadığını ancak idarenin “kendisinin doktora sevk olması gerektiğini ve doktorun “zorunludur” ibaresini yazması gerektiğini” söylediğini, doktorun da kendisine “ortopedik bir yatağa ihtiyacın var bunu kabul ediyorum ancak fitiğin yok tıbbi olarak bir hekimin zorunludur yazması mümkün değil bunu yazamam” dediğini, doktorun rapor oluşturduğunu ortopedik yatak verilmesi için tüm gerekli detayları yazdığını Adalet Bakanlığına bunu gönderdiğini ancak adalet Bakanlığında bütçe çıkarılması halinde bu yatağın verileceğini; şu an vücudunda herhangi bir yağ kütlesi olmadığını, her yerinin kemik olduğunu yatağın sert olması nedeniyle uyuyamadığını, yürümekte zorlandığını, F Tipi hapishanelerin 2 katlı olduğunu bu nedenle günde en az 5 defa merdiven çıkmak zorunda kaldığını, düşüp ölebileceğini, aşağı katta tuvalete yakın olan tarafa yatak atılmasını tuvalet kısmında uyuyabileceğini ancak bunun da kabul edilmediğini; eskisi kadar sıvı alamadığını, çeşit olmadığı için aynı suları tüketmek zorunda kaldığını ve vücudun bu suları kabul etmediğini, ayaklarında şişme ve yanma, ağrı sancuların eksik olmadığını, ödemler oluştuğunu, vücutta uyuşmaların başladığını denge sorunu oluştuğunu uzun süre yürüyemediğini, dizlerinde de uyuşmalar olduğunu, ağrı ve sancuların oluştuğunu, volta atarken duvara yakın yerlerden yürüdüğünü, duvara dokunarak yürüyebildiğini çok fazla ağız yaralarının olduğunu ve konuşmakta güçlük çektiğini, günlük 3 litre su hakkı olduğunu ancak idarenin sadece 1 litre su verdiğini 100 g şeker getirildiğini, ücreti karşılığında sadece şeker alabildiğini, B1 vitaminini dışarıdan parasını ödeyerek alabildiğini, daha önce 2.000 TL'ye aldığı vitamini de şu an 4.000 TL olduğunu bu ücreti de zorunlu olarak ödediğini; Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde sohbet hakkının hiçbir şekilde uygulanmadığını, başka bir hapishaneden almış olduğu eşyaların bu hapishanede yasak olduğunu, daksil, kağıt makası gibi ürünlerin bu hapishanede yasak olduğunu ve kullanmadığını bu ürünlerin de idarenin yetkisinde olduğunu ancak idarenin mahpuslara kullandırmadığını sürekli olarak “yapamayız” şeklinde cevap verdiğini; ölüm orucunda kritik aşamada olduğunu, akşam tamamen bütün bu duyularını yitirmiş olabileceğini, iç organlarının nerede olduğunu dahi bilmediğini ne durumda olduğunu da bilmediğini, hasta olmadığını, sağlığını düşünüyorlarsa sevkini yapılarak sağlık kontrollerinin devam edebileceğini “kendilerini gerçekten düşünüyorlarsa yasal bir hak için bu ülkede insanların ölmek zorunda olmadığını bu nedenle sevk istediklerini”; 15 yıldır hapishanede tutulduğunu koşullu salıverilmesinin dolduğunu ancak bihakkın tahliye tarihinin müddetnamede yazıldığını, disiplin cezalarının gerekçe gösterilerek infazının yakıldığını” aktarmıştır.

M. T. ile 12.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Bu hapishanede uzun zamandan beridir idarenin; mahpusların hayatını zorlaştırdığını; sohbet hakkının hiçbir şekilde uygulanmadığını; ayda bir 45 dakika spora çıkarıldıklarını; mahpusların her türlü talebinin idare ve gözlem kurullarına sevk edildiğini, bu konuda idare ve gözlem kuruluna talep içeren bir dilekçe yazılması gerektiğini, bu talebin idare gözlem kuruluna gönderileceğini idare ve gözlem kurulunun karar vereceğini kurulun kabul etmesi halinde bu hakkın mahpuslara verilebileceğini kurulun reddetmesi halinde bu taleplerin kabul edilemeyeceğinin söylendiğini çoğu zaman da idare ve gözlem kurullarının bahane edildiğini; mahpuslardan Nedim Yılmaz’ın bağırsak kanseri olma ihtimali olduğunu; yaklaşık 20 mahpusun infazının yakıldığını bu infaz yakmaların daha önce 3 hücre cezası alınması nedeniyle uzatıldığını bu durumda olan mahpusların isimlerinin; M. D. G., M. Ş. B., T. D., Ş. S., A. A., A. G., K. Ö., F. K., İ. D., İ. E., R. S., M. T., F. Çetin olduğunu, slogan atma ve benzeri eylemlerden dolayı 3 hücre cezası almış olan bu mahpusların infazların 6 yıl uzatıldığını, 30 yıldır içeride olan mahpusların 6 yıl daha hapishanede kalmaları gerektiğini; suyun kotalı olarak mahpuslara verildiğini, kişi başı 50 lt sıcak su 200 lt soğuk su kotası olduğunu; yemek kabının plastik olduğunu, yağı ve sulu tuttuğunu daha önce bu kapların metal olduğunu, ancak metal kapların toplandığını, naylon ve kalitesiz plastik kapların kullanıldığını, 4 yıldır naylon ve kalitesiz plastik kapların verildiğini, infaz hakimliğinin de idarenin dediğini doğru bulunduğunu mahpusların bu konuda sağlıksız ve hijyenden uzak bir şekilde yiyeceklere ulaştığını; mahpusların 30 parça giyecek hakkının olduğunu ancak bu 30 parça uygulanırken herhangi bir şeyin bile bu parçaya dahil edildiğini; sürekli olarak taciz aramaların yapıldığını, aramalarda “yasaklı” denilerek her şeye el konulduğunu, kantinden alınan eşyalara dahi yasaklı denildiğini, daksil, bant kalem vs. bunların dahi kantinden alınmasına rağmen yasaklı olduğunu, ayda en az 3 defa arama yapıldığını, bir defa gardiyanların katıldığı arama ve 2 defa da jandarmalar ve müdürlerin de dahil olduğu kapsamlı arama yapıldığını, ayda 2 kere mahpusların tüm eşyalarının karıştırıldığını ve yerlere atıldığını, makale, öykü ve roman çalışmalarına el konulduğunu, 2 yıldır yazılı ne varsa el konulduğunu; 14 yıldır bu hapishanede olduğunu, 2 yıldır yaşadıkları gibi baskı ve yasağa maruz kalmadığını, son 2 yıldır

basit bahanelerle mahpusların bütün özel eşyalarına ajandalarına, hatıralarına tuttıkları notlara el konulduğunu, mahpusları hafızasızlaştırmaya çalıştıklarını; süreli yayın olan dergilerin mahpuslara verilmediğini; TV kanallarının sadece dini kanallardan oluştuğunu, 15-16 kanalın olduğunu, onun da idarenin seçtiği kanallardan oluştuğunu, mahpusların istediği hiçbir TV kanalının verilmediğini, hiçbir haber kanalının bulunmadığını; kişi başı 3 kitap kotasının uygulandığını, kitapların değiştirilmek istendiğini ancak değiştirilmediğini, aylarca 3 kitabın mahpusların yanında kaldığını başkaca bir kitap alınamadığını; evrak kayıt numarası verilmediğinin, suç duyurularının dahi gönderilmediğini, keyfi ve kendine güvenen bir yönetim olduğunu, o yüzden sık sık sorunlar yaşandığını başvurular dilekçeler ve suç duyurularının dahi gönderilmediğini, idarenin sıklıkla nereye “başvuruyorsanız başvurun nereye gidiyorsan git” dediğini, mahpusların en küçük taleplerinin dahi idare tarafından “bakanlık emri” denilerek kabul edilmediğini; müdürün odalarına geldiğini, masa örtüsünün nevresim olduğunu fark ettiğini, bu masa örtüsünün orijinal olmadığını ve bu nedenle nevresime el konulduğunu, kantinden alınmış olan nevresimin bile yasak olduğunu; Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde çok sayıda mahpusun infazının uzatıldığını ve tahliyelerinin engellendiğini, bunun da idare ve gözlem kurulu kararlarıyla yapıldığını ancak mahpusların şimdiye kadar hiçbir şekilde kurula çıkarılmadığını, idare ve gözlem kurulunun kararlar aldığını ve mahpuslara tebligat yaptığını, resen kararlar verilerek mahpusların infazların uzatıldığını, idare ve gözlem kurulunun mahpusları çağırması halinde mahpusların kurul karşısına çıkabileceğini, ancak idarenin hiçbir şekilde mahpusu çağırmadığını; hapishane idaresinin iyileştirme programı adında bir programa mahpusları davet ettiğini, ancak tanıdığı hiç bir mahpusun bu iyileştirme programına katılmadığını, bu iyileştirme programının idare gözlem kurulu kararlarının gerekçesi olduğunu, mahpusların katılmadığı iyileştirme programına göre puanlandığını; hapishaneye ilk getirildiğinde mahpusa güya (psikolog ve sosyal çalışmacılar) tarafından Bireyselleştirilmiş İyileştirme Sistemi (BİSİS) kapsamında Araştırma Değerlendirme Formu (ARDEF) doldurtulduğunu, Bireyselleştirilmiş İyileştirme Sistemi (BİSİS) kapsamında doldurulan ARDEF ile mahpusun risk ve ihtiyaçlarının ortaya çıkartıldığını ve ekonomik, sosyal, hukuki, psiko-sosyal ve ruhsal ihtiyaçlarına uygun olarak bireysel ve grup müdahale programı belirlendiğini, ARDEF'ten çıkan sonuçlar doğrultusunda mahpusların ihtiyaçlarına uygun bireysel müdahale ya da grup çalışmalarına yönlendirildiğini, Bireyselleştirilmiş İyileştirme Sistemi amacının; ruhsal sorunları olan hükümlülerin hızlı, standart ve doğru şekilde değerlendirilmesini ve tanı almasını, etkin müdahale programlarının oluşturulmasını ve uygulanmasını sağlamak, cezaevlerinde ruh sağlığını destekleyici bir ortam geliştirmek için gerekli düzenlemeleri yapmak, cezaevi çalışanlarının ruh sağlığını korumak ve ruh sağlığı konusunda çalışanların farkındalığın artırılmaya çalışıldığını, psiko-sosyal servislerde görev yapan psikolog ve sosyal çalışmacılar tarafından mahpuslara rehabilitasyonuna yönelik planlama, yürütme, izleme ve değerlendirme çalışmaları bireysel görüşmeler, aile görüşmeleri ve personele yönelik çalışmalar yapıldığını; ancak kendisi ve tanıdığı hiçbir mahpusun hapishaneye girerken hiçbir şey imzalamadığını, eğitim servisinin hangi kitapları okuması gerektiğini kütüphaneden kitap alınıp alınmadığına baktığını, sosyoloğun “insan içinde nasıl davranılır” diye ders verdiğini, psikoloğun “mahpusları bağımsız ve tarafsız koşullara geçişe” zorladığını, ayrıca din eğitimi ve manevi rehberlik hizmetleri çalışmaları adı altında bir imam/vaiz getirildiğini, hapishanelerde 600'e yakın vaiz imam olduğunu, Bolu'da da 5 vaiz olduğunu bu imamın manevi bütünlüğü tamamladığını, Hristiyan, Ezidi, Alevi veya dini hassasiyeti olmayan mahpusların da Sünni imam ve vaize görünmesinin zorunlu olduğunu; mahpuslara din eğitimi ve manevi rehberlik hizmetleri dayatmasının Adalet Bakanlığı ve Diyanet İşleri Başkanlığı arasındaki protokol ile il/ilçe müftülüğünden görevlendirilen imamlardan seçildiğini mahpuslara din ve ahlak bilgisi dersi, dini konferans ve seminerler verildiğini; ancak gerçekte vaiz sosyolog psikolog ve öğretmenle toplanıp bir görüşme yapıldığını ancak bunların tamamı görüntüde böyle taraflı koşullardan ayrılma ve tarafsız bağımsız koşula geçme talep edildiğini ve her yıl bu iyileştirme programının yapıldığını, pişmanlık sisteminin dışarı çıkmaya imkan tanıdığını, bu imkanın verildiğini geliştirdiğinin söylendiğini, mahpusların 45 alırsa puan eşliğini geçildiğini, şartlı tahliye hak kazandığını eğer mahpus tahliye edilmek istenirse 45 puan verildiğini ancak tahliye edilmek istenmezse de 44- 44,5 gibi puanlar verildiğini, bunun mahpusu daha fazla yıpratıldığını, ancak 6 aydır hiç kimsenin tahliye edilmediğini; 30 yıllık süre geçmesine rağmen keyfi olarak cezaları uzatılan mahpusların olduğunu ve bunların: S. T. 6 ay tahliyesinin uzatıldığını, H. D.n 3 ay uzatıldığını ve tekrar 3 ay daha uzatıldığını, M. İ.'in 3 ay + 3 ay olmak üzere 2 kez tahliyesinin uzatıldığını, D. Ö.'ün 6 ay tahliyesinin uzatıldığını, A. Ç.'in 6 ay uzatıldığını ve değerlendirme süresi sonunda 3 ay daha uzatıldığını, K. B.'in 6 ay tahliyesinin uzatıldığını, R. B.'nin 3 ay tahliyesinin uzatıldığını, N. Y.'in 9 ay iyi halli olmasına rağmen uzatıldığını ve tekrar 3 ay daha uzatıldığını ve toplam 12 ay uzatılmış olduğunu, S. K.'un 3 ay tahliyesinin uzatıldığını, S. A.'ın 3 ay tahliyesinin ertelendiğini ve 6 ay daha ertelenerek toplamda dokuz infazının uzatıldığını, N. A.'ın infazının 6 ay uzatıldığını, Ş. E.'in infazının 6 ay uzatıldığını ve 12 Haziran'da 3 ay daha uzatılarak toplamda dokuz ay infazı uzatılmış durumda olduğunu; hasta mahpus A. G'nin durumunun ağır olduğunu, beyne pıhtı attığını, prostat, kalp kapakçığında tümör olduğunu, sık sık yaşanan burun kanamaları ve baş dönmesi olduğunu, KOAH hastası olduğunu, doktor talebi olduğunda 15-20 gün içerisinde götürüldüğünü, ancak acil, bayılma gibi, durumlarda doktora hemen götürülmediğini, doktorların sevk kağıdındaki "suç tipini gördüklerinde ilgilenmiyor" dediğini, Ateş göbeğinin infazı üç ay daha uzatıldığını ve tahliye edilmediğini” aktarmıştır.

Avukatı tarafından, ile 14.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Ş. E., S. G., A. G. (Hasta Mahpus), D. Ö., H. D. (Hasta Mahpus), Muhammed İsmail (Rojavalı) adlı mahpusların tahliyelerinin 3 ay, Sedat Atsız'ın 6 ay ertelendiğini, toplam mahpusların durumlarının bu şekilde olduğu; Sedat Atsız'ın infazının 3 ay değil de 6 ay ertelenmesinin sebebini savcı hakkında suç duyurusunda bulunmuş olması olduğunu; ağız içi aramaların olduğunu, özel defterlere el konulduğunu, hastaneye gidiste mahkum koşusunda bekletilmek yerine ring aracında sıcakta bekletildiklerini, kendisinin böyle bir uygulamaya maruz kaldığını ve doktora görünmeye reddedip cezaevine geri döndüğünü; hasta mahpus A. G.'nin infazının 2 Haziran 2024 tarihinde bittiğini, infaz erteleme kararının ise 05.06.2024 tarihinde A. G.'ye verildiğini” aktarmıştır.

8) Çorum L Tipi Kapalı Hapishanesi

S. G., S. Y. ve A. T. ile 28.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Tecrit altında olduklarını ve hiç kimsenin sesini dahi duymadıklarını, günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, spor dahil olmak üzere hiçbir etkinlik yapmadıklarını; Sami Geylan'ın hücre cezaları sebebiyle infazının yakıldığını; Süleyman Yıldırım'ın, 27 yıldır ceza infaz kurumunda müebbet hükümlü olduğunu, hapishanede süreli hapis cezasıyla hükümlü olmalarına rağmen ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmedilmiş gibi infaz rejimi uygulandığını, Çorum'a getirildikleri günden itibaren 2 yılı yakın bir süredir tek kişilik hücrelerde tecrit altında tutulduklarını, diğer mahpuslarla aynı odaya geçme taleplerinin keyfi şekilde reddedildiğini, suç duyurusunda bulunmuşlarsa da bir sonuç alınmadığı ve takipsizlik kararları verildiğini, tecritte tutulduklarını, siyasi mahpuslar olarak 4 kişi olduklarını (S. G., H. S., S. Y., A. T.), hiçbir şekilde görüşmelerine izin verilmediğini, sohbet haklarının kullanılmadığını, yalnızca 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, sosyal ortak etkinlik haklarının uygulanmadığını, 45 dakika açık görüş haklarının olduğunu; Meclis Tv'nin yayınına izin verilmediğini; cezaevinden talep dilekçelerine hiçbir şekilde cevap verilmediğini” aktarmıştır.

S. G., S. Y. ve A. T. ile 23.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “S. G.'in hücre cezaları sebebiyle infazının yakıldığını; S. Y.'in 27 yıldır ceza infaz kurumunda bulunduğunu ve müebbet hükümlüsü olduğunu; hapishanede süreli hapis cezasıyla hükümlü olmalarına rağmen ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmedilmiş gibi infaz rejimi uygulandığını, Çorum'a getirildikleri günden itibaren 2 yılı aşkın bir süredir tek kişilik hücrelerde tecrit altında tutulduklarını, diğer mahpuslarla aynı odaya geçme taleplerinin keyfi şekilde reddedildiğini, suç duyurusunda bulunmuşlarsa da bir sonuç alınmadığı ve takipsizlik kararları verildiğini; günde sadece bir saat havalandırmadan faydalandırıldıklarını, odalarında telefon kabinleri bulunmadığını; diğer mahpuslarla sohbet vb. herhangi bir sosyal hakların kullanılmadığını; Yeni Yaşam, Birgün, Evrensel gibi muhalif yayınların verildiğini, yine Meclis TV ve Halk TV benzeri televizyon yayınlarına erişemediklerini” aktarmıştır.

9) Çorum/Sungurlu T Tipi Kapalı Hapishanesi

M. E. O. ile 28.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Revire çıkma haklarının 15 günde birden, ayda bire çıkarıldığı; ancak buna rağmen revire çıkmak için uğraşmak zorunda kaldıklarını, hastane sevklerinin geciktirildiğini, en iyi ihtimalle 6 ayda ancak hastane sevkinin yapıldığını, Sungurlu Devlet Hastanesinde birçok bölümün olmaması sebebiyle Sungurlu'dan Çorum'a sevk edildiklerini, Çorum'a sevk neredeyse 1 yılı bulduğunu, Çorum'da da yeterli hekim olmaması nedeniyle muayenenin yetişmediğini; kendisinin astım hastası olduğunu, bel fıtığı bulunduğunu, mide rahatsızlıkları olduğunu helicobakter pilori bakterileri bulunduğunu; mahpuslardan Z. S.'in astım hastası olduğunu; mahpuslardan Y. Ç.'in astım ve kalp rahatsızlığı bulunduğunu; mahpuslardan Ö. K.'un fitik ameliyatı olması gerektiği için yukarıda anlatıldığı şekilde sevkinin yapıldığını, Çorum Hastanesinin de ameliyat için Ankara'ya sevk ettiğini, ancak sevk yapılmaması sebebiyle yukarıdaki süreci sil baştan yaşamak zorunda kalacağını, yürümekte zorlanmasına rağmen 2 yıldır ameliyatının yapılmadığını; açlık grevi süresince greve giren mahpuslara soruşturma başlatıldığını, 2 ay iletişimden alıkoyma cezası verildiğini; kendilerine mektupla resimler gönderildiğini, mektupta, ablasından “karakalem çalışmaları olan resimler göndermesini” istediğini ablasının da bu kare kalem çalışması olan resimleri gönderdiğini ancak karakalem resminin örgütle ilgili olduğunu iddia ettiklerini, idarenin bazı çizgilendirmeleri mavi ışıktan geçirerek kontrol ettiğini ve karakalem çalışmasında “AMED” isminin yazılı olduğunu iddia ettiklerini bu nedenle ifade verdiğini, soruşturmadan herhangi bir sonuç çıkmadığını ancak resimlerin kantinde kağıt karakalem satılması nedeniyle kendisine verildiğini; mahpuslardan S. B.'un mektup yazdığını, mektupta bir cümlede SOS yazdığını SOS kelimesinin örgüt içi haberleşme olduğunu iddia ederek soruşturma açıldığını ve kendisine kınama cezası verildiğini; ayda 2 spor hakkı olduğu, bunun dışında hiçbir şekilde etkinlik, atölye, kurs vs. açılmadığı, sohbet yaptırılmadığı; hükümlü mahpusların F. Ö., V. B., S. G. (koşullu salıverilme tarihi: Aralık 2024), C. G. (koşullu salıverilme tarihi: Ocak 2025), Z. S., Ö. K., M. Ç., Y. Ç., M. E. O., M. Y., S. B., Beşir Baloş (koşullu salıverilme tarihi: Mart 2025); tutuklu mahpusların, Ramazan Turan, İhsan Kayhan olduğunu” aktarmıştır.

F. Ö. (Hükümlü), Vedat Bozkurt (Hükümlü), S. G. (Hükümlü) ve R. T. (Tutuklu) ile 23.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “10 Şubat 2024 tarihinde koşullu salıverilme tarihi gelen bir mahpusun tahliye edildiğini; revire çıkma haklarının 15 günde birden ayda bire çıkarıldığı; ancak buna rağmen revire çıkmak için uğraşmak zorunda kaldıkları, hastane sevklerinin geciktirildiği, en iyi ihtimalle 6 ayda ancak hastane sevkini yapıldığını, Sungurlu Devlet Hastanesinde birçok bölümün olmaması sebebiyle Sungurlu'dan Çorum'a sevk edildiklerini, Çorum'a sevk neredeyse 1 yılı bulduğunu, Çorum'da da yeterli hekim olmaması nedeniyle muayenenin yetişmediğini; Ömer Koyun isimli mahpusun fitik ameliyatı olması gerektiği için yukarıda anlatıldığı şekilde sevkini yapıldığını, Çorum Hastanesinin ameliyat için Ankara'ya sevk ettiğini; ancak sevk yapılmaması sebebiyle yukarıdaki süreci sil baştan yaşamak zorunda kalacağını, yürümekte zorlanmasına rağmen 2 yıldır ameliyatının yapılmadığını; 2 yıldır hiç dış sevkini yapılmadığını, protez bekleyen mahpuslar olduğunu, daha öncesinde ise Sungurlu Devlet Hastanesindeki diş hekiminin kelepçeli muayene yaptığını, mahpusların kelepçenin açılmasını istemelerinde ise muayeneyi geçiştirdiğini; ayda 2 spor hakkı olduğunu, bunun dışında hiçbir şekilde etkinlik, atölye, kurs vs. açılmadığı, sohbet yaptırılmadığını” aktarmıştır.

E. Ç., tarafından yazılan ve Savcılık tarafından 11.06.2024 tarihinde yönlendirilen mektupta; “Bulunduğu kurum idaresinin haksızlık ve Bakanlıkça yasak olan bir konuya göz yumarak, sessiz kalmasından dolayı açlık grevine girmiş bulunduğunu, konuyla ilgili yardımcı olunmasının ve gereğinin yapılmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

10) Konya/Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

M. U., 29.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “İmralı hapishanesinde gayri insani, gayri ahlaki ve gayri hukuki bir ağır tecridin olduğunu; mahpusların cezaları bittiği halde iyi hal bahanesiyle bırakmadıklarını; ölümün eşliğindeki hasta, yaşlı mahpusların bırakılmadığını; hapishanelerin yüksek güvenlikli hapishane kisvesi adı altında mutlak faşizmin uygulandığı alanlara dönüştürülmüş durumda olduğunu, mahpusların yoğun bir izolasyona tabi tutulduğunu, günde yani 24 saatte sadece 2,5 saat havalandırma hakkı verildiğini, bütün bu uygulamaların ruhsal manevi bütünlüğünün parçalanmasına yönelik olduğunu, adli mahpusların üzerindeki etkinin daha da ağır olduğunu, bu sistemde hiçbir adli mahpusu rehabilite olup ıslah olamayacağını, yeniden toplama kazandırmayacağı, bu uygulamanın tamamen kişilikleri silikleştirmek olduğunu; bütün bunlara karşı mahpuslar olarak Kasım ayından bu yana süresiz-dönüşümlü açlık grevi eylemselliği içerisinde olduklarını; hapishaneler şahsında toplumun içerisinde bulunduğu duruma dikkat çekmek amaçlı olduğunu, bu açlık grevlerinin gereken duyarlılığın üstünde bir oy duyarlılık göstermenin gerektiğini düşündüklerini” aktarmıştır.

M. T. A., 05.02.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Siyasi mahpuslar üzerinde daha bir ağırlık teşkil eden, hukukun işlemediği yasaların göstermelik olarak kağıt üzerinde birer metin olarak kaldığı bu ortamlarda fiziki koşulların olabildiğince daraltılarak yapılan Yüksek Güvenlikli Hapishanelerde kendileri zamansız bir tecrübe tabi tutularak, nefes alamaz hale getirildiklerini, toplumsal eşitlik ve özgürlük mücadelesine karşı yeni bir yok etme konseptinin olduğunu bildiklerini; zira 1990 yılından itibaren İmralı Ada Hapishanesinde Abdullah Öcalan'a dönük devreye konulan gayri hukuki teşhis sistemine karşı caydırıcı bir ses, karşı oyuş yükseltilmediği için bir tecrit ve hukuk tanımazlığın hükümet etme biçimi olarak normalleşmiş durumda olduğunu; çok uzun zamandır hapishanelerde bulunan siyasi mahpuslar olarak ülkenin bu kötüye giden gündemine, yaşanmış olan hukuksuzluğa ses vermeye çalıştıklarını, karşılaştıkları ağır hukuksuzluklara, tecrübe ve baskılara rağmen ellerinde tek silah olarak bulunan bedenlerini açlığa yatırarak toplumsal duyarlılık oluşturmak için seslerini yükseltmeye devam ettiklerini, yaşanan bu hukuksuzluğu gündeme taşımak ve seslerini duyurmak için 27 Kasım 2023 tarihi itibarıyla tüm hapishanelerde dönüşümlü açlık grevi başlatmış olduklarını, bunun için 4 taleplerinin olduğunu,

- 1) İmralı Adası'nda Bulunan Abdullah Öcalan'ın üzerindeki zamansız, gayri hukuki ve ahlaki tecridin kaldırılmasını, her mahpus gibi ailesi ve avukatlarıyla görüşmesinin sağlanmasını talep ettiklerini,
- 2) Yeni yapılan yüksek güvenlikli hapishanelerin tam bir tecrit ifade ettiğini, orta vadede insanı hem sosyal-psikolojik hem de fiziksel olarak ölüme götüren bir mekan ve işleyiş sistemine sahip olduğunu, bu mekanların yapılış amacının mahpusları yalnızlaştırma, yeni bir zamansal allık içerisinde duygu ve düşüncelerden arındırarak üretimden ve dolayısıyla hayattan kopartmak olduğunu, bu nedenle bu mekanların işleyişinin evrensel hukuku ve insan sağlığına uygun hale getirilmesini istediklerini;
- 3) Hapishanelerde bulunan çok sayıda hasta mahpusun olduğunu, çoğunun onlarca yıldır mevcut sağlıklı koşullarda sağlıklarını kaybettiklerini, kimisinin mevcut koşullarda tedavilerinin mümkün olmayacak düzeye geldiğini, bu mahpusların salıverilmeleri ve dışarıda ailelerinin yanında tedavi olmalarını istediklerini,

- 4) Yasal olarak öngörülmüş, mevcut cezalarını bitirmiş olan onlarca mahpusun eften püften sebeplerle tahliye edilmediklerini, şartlı tahliye kurumunun ceza yasasının ayrılmaz bir parçası olmasına rağmen yok sayıldığını, bunun hiçbir hukuki ve ahlaki karşılığının olmadığı bu uygulamanın son bulmasını istediklerini; görüldüğü üzere taleplerinin gayet makul, hukuki ve ahlaki olduğunu;

Ayrıca kendisinin ikinci kez kalp krizi geçirdiğini, stent takıldığını ve anjiyo olduğunu, 2 damarının da tıkalı olduğunu, ameliyat beklediğini ancak bu tedavisine bakan Konya Numune Hastanesi'nin kalp cerrahının sevk ve talebi doğrultusunda olduğu halde kendisini bir yıldır götürmediklerini, en son 05.06.2023 tarihinde götürülürken, yolda araç içerisinde jandarmanın işkencesine maruz kalıp götürülmediğini; epilepsi hastalığının olduğunu, yüksek tansiyon ve şeker hastalığının olduğunu, sağlık kuruluşlarında raporları istemelerine engel olduğunu, müdafî avukatı olmadığı için ilgili konularda avukatların aktarımlarında yetersiz kaldığını” aktarmıştır.

A. K., 04.03. 2024 tarihinde abisi L. K. için yaptığı başvuruda; “Abisi L. K.'in yaklaşık 26 yıldır hapisnede olduğunu, bu süreç içerisinde Türkiye'nin çeşitli hapisnelerinde kaldığını, abisinin 15 gün önce Patnos L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan, Konya Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüğünü, abisiyle 1 Mart 2024 tarihinde bir telefon görüşmesi gerçekleştirdiklerini, abisini telefonda kendilerine; “Konya Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna ring aracılığıyla götürüldüğünü ve hastalıklarından dolayı yolda çok zorluk çektiğini, Patnos'taki hiçbir eşyasının kendisine verilmeyişini, getirildiği bu hapisnede tekli odaya alındığını, alındığı odada TV ve benzeri eşyaların kendisine temin edilmediğini” aktardığını; abisinin daha önce de başvuru yaptıkları üzere hasta mahpus olduğunu; abisinin kalp ve KOAH hastalıkları bulunduğunu, abisinin rahatsızlığı nedeniyle uzun yola gitmesinin normalde sağlıklı açısından risk teşkil etmesine rağmen kendi talebi dışında Konya'ya götürüldüğünü, abisi ile ilgili Diyarbakır'da bulunan kampüs hapisnesine sevkini defalarca talep etmemize rağmen bu taleplerinin de kabul de görmediğini” aktarmıştır.

A. D., 04.03.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “06.02.2023 tarihinde Maraş/Pazar merkezli depremlerden 2 gün sonra 8 Şubat 2023 tarihinde yüzü aşkın tutuklu/ hükümlü olarak Maraş Türkoğlu 1 ve 2 no'lu L Tipi Kapalı Cezaevinden buraya geçici olarak sevk edildiklerini, “Türkoğlu 1 ve 2 no'lu L Tipi Cezaevi tekrar hizmete açıldığında isteyen mahkumların geri gönderileceğinin” söylendiğini; buraya yani Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza evine getirildikten birkaç ay sonra, Adalet Bakanlığı'nın depremzede tutuklu/hükümlülerin, ailelerine yakın ceza infaz kurumlarına nakil isteği olduğunda genelde kabul ettiğini duyumunu aldığını; bu nedenle deprem mağduriyeti dolayısıyla ailesinin ikamet yeri olan Diyarbakır'a ücretli nakil talebinde bulunduğunu, depremden dolayı Diyarbakır/Bağlar ilçesindeki evlerinin de ağır hasar aldığını, kendisinin de Maraş'ta olduğunu ve depremzede olarak Ereğli Yüksek Güvenlikli Cezaevine zorunlu olarak nakledildiğini, 2 boyutlu mağduriyetten dolayı Diyarbakır'daki cezaevlerinden birinde nakil olma talebinin olumlu karşılığını alabileceğini umduğunu ancak olumlu yanıt alamadığını; en son 2023 yılının Aralık ayında şu an kalmakta olduğu Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi idaresi tarafından anons yapıldığını, anonsta “Maraş Türkoğlu Cezaevlerinden deprem nedeniyle zorunlu olarak Ereğli'ye getirilmiş olan mahkumlardan, iyi halli olanların Türkoğlu'na dönme talebi varsa, dilekçe yazmaları gerektiği, nakil masraflarını da Adalet Bakanlığı tarafından karşılanacağını” belirtildiğini, Türkoğlu'na geri gönderilmesinin tek koşulunun da başvuranın iyi halli olması olduğunu ve amacın da depremden dolayı yaşanan mağduriyetin giderilmesi olduğunu, kendisi de iyi halli olduğundan dolayı dilekçe yazıp Türkoğlu 2 no'lu L Tipi Cezaevine geri götürülme talebinde bulunduğunu; deprem sonrasında Maraş'tan buraya 100'ü aşkın tutuklu ve hükümlünün getirildiğini ancak 15 Şubat 2024 tarihinde Bakanlıkça Türkoğlu 1 ve 2 no'lu L Tipi cezaevine geri götürülenlerin yaklaşık olarak 50 kişi olduğunu söylendiğini, kendisinin de Türkoğlu'na geri gitme talebiyle dilekçe yazmasına rağmen götürmediğini, burada bırakıldığını; geri götürülmemesinin önünde herhangi bir hukuki ve idari engel bulunmadığını, Türkoğlu 2 no'lu L Tipi Kapalı cezaevine neden geri gönderilmediği konusunda tarafına herhangi bir yazılı resmi belge tebliğ edilmediğini, yalnızca “Bundan sonra Türkoğlu'na hiçbir tutuklu veya hükümlü gönderilmeyecek” dendiğini duyduğunu; Maraş Türkoğlu cezaevindeyken ailesinin ikamet yeri olan Diyarbakır'a 350 km uzaktayken, depremden sonra buraya getirilmesiyle birlikte bu uzaklığın 800 kilometreye çıkmış durumda olduğunu, bu durumun madden ve manen mağduriyete yol açtığını, Adalet Bakanlığı'nın da zaten bu mağduriyet halinin bir nebze olsa giderilmesi gayesiyle depremden dolayı Türkoğlu'ndan buraya geçici getirilmiş olan mahpusların geri dönüşünü öngördüğünü, böyle bir amaç gülmesine rağmen kendisi gibi talebi olan mahpusların mağduriyetinin devam ettiğini; mağduriyetin kısmen de olsa ortadan kaldırılması için buraya geçici getirilen her mahpusun talebinin karşılanmasının gerektiğini, maalesef bunun yapılmadığını, Türkoğlu'na geri gitme talebi olup da gönderilmeyenin tek kendisi olmadığını; bu mağduriyetinin giderilmesini talep ettiğini” aktarmıştır.

E. S., 02.04.2024 tarihinde kardeşi A. Z. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi A. Z.'in 2016 yılından bu yana hapisnede olduğunu, kardeşinin en son Diyarbakır 2 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumunda bulunduğunu, kardeşinin daha önce aldığı cezanın infazının bitmesine ve tahliye edilmesine çok kısa bir süre kala başka bir dosyadan kendisine ceza verildiğini ve tutuklandığını, kardeşinin kendi isteği dışında geçen hafta çarşamba günü Ereğli Yüksek Güvenlikli

Kapalı Ceza infaz kurumuna götürüldüğünü, kardeşinin birçok hastalığı olduğunu ve Diyarbakır'da kaldığı sürede tedavisine devam edildiğini; kardeşinin bir böbreğinin olmadığını ayrıca akciğerlerinde, mesanesinde kurşun olduğunu ve çıkarılmadığını, ayrıca kardeşinin panik atak hastası olduğunu ve yalnız başına kalmasının uygun olmadığını, kardeşinin böbreğe bağlı tansiyon yüksekliği nedeniyle sık sık fenalaştığını, kardeşinin bu hastalıklara rağmen Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumuna götürüldüğü günden bu yana tekli odada barındırıldığını, kardeşinin tek başına normalde kalamayacağını çünkü birçok rahatsızlığının mevcut olduğunu, kardeşiyle en son geçen hafta cuma günü telefon görüşmesi gerçekleştirdiklerini, kardeşinin hala tekli odada tutulduğunu, haftada bir gün, 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını, kardeşinin tedavisinin devam edip etmediği konusunda bilgi sahibi olmadıkları gibi hangi şartlarda hapishanede tutulduğunu da bilmediklerini, kardeşi hakkında tek kişilik oda uygulamasının kaldırılarak hastalıkları göz önünde bulundurularak diğer mahkumlarla aynı odada kalmasının elzem olduğunu” aktarmıştır.

11) Eskişehir H Tipi Kapalı Hapishanesi

D. B., Ö. D., N. A., C. A., D. A., K. K., Ş. Y., M. O., İ. K. 09.01.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “Eskişehir H Tipi Kapalı Hapishanesinde hükümlü olarak tutulan ve imzası olan bireyler olarak hukuki, insani, ahlaki ve vicdani ölçülerle bağdaşmayan İmralı hapishanesindeki mutlak tecrit ve psikolojik işkenceye dayalı sisteme son verilmesini istediklerini, ayrıca Kürt sorununun mevcut yol ve yöntemlerle çözülemeyeceğini, bunda ısrarın Türkiye'deki yapısal sorunları daha da derinleştireceğini düşündüklerini, Kürt sorununun çözümü için Abdullah Öcalan'a özgürce yaşama ve çalışma imkanı sağlanması gerektiğine inandıklarını” aktarmıştır.

Ailesi tarafından 8 Mayıs 2024 tarihinde C. A. için yapılan başvuruda; “C. A.'dan cezaevlerindeki açlık görevlerinden sonra yaklaşık 3 haftadır haber alamadıklarını mahpus aileleri adına endişelerini dile getirmek istediğini hapishaneye haber almak için aradıkları zaman da gardiyan ve görevli memurların hakaretlerine maruz kaldıklarını” aktarmıştır.

12) Karabük T Tipi Kapalı Hapishanesi

K. Y., 16.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “İstanbul Marmara 1 no'lu L tipi Kapalı Ceza infaz kurumunda iken, 08.02.2022 tarihinde Bakırköy adliyesinde Mevcutlu mahkemeye katıldığını, mahkeme dönüşü kendisiyle beraber 5 hükümlünün cezaevine döndüklerinde, Mustafa Tuna ismindeki memur diğer 4 hükümlüyü kapı altında bulunan büyük koğuşa, kendisini ise bilinçli olarak küçük hücre gibi yere koyduğunu, yaklaşık yarım saat beklettikten sonra kendisini oradan çıkarmak için geldiğinde kendisine “Diğer 4 hükümlüyü tanıyorum ve de cinsel suçtan yatmıyorum, beni neden bu havasız yerde beklettin?” dediğinde ise “Ben istediğim kadar bekletirim” diyerek sinkaflı kelimeler söylediğini, kendisinin de “Edepli olmasını” söyleyip ittiğini o sırada diğer memurlarla kendisine orada ters kelepçe yaptıklarını, az ileride bulunan işlem odasına götürerek yaklaşık 20 dakika beyaz su borularıyla darp edip küfürler ettiklerini, daha sonra kampüs hastanesi darp cebire giderek vücudunun çeşitli bölgelerinden darp raporu verildiğini, bu yaşananların 15.00 ile 16.00 sularında olduğunu, bu tarihte ve saatte kamera kayıtlarında her şeyin mevcut olduğunu, bunun üzerine memurların ağız birliği yaparak 13 gün hücre cezası ve de mükerrerlere özgü 4/4 Silivri 7. Asliye Ceza Mahkemesi, ek 5 ay hapis cezası verdiğini, buna dair şikayet dilekçesi yazmasına rağmen dilekçelerinin hiçbirinin çıkış yapmadığını; bu yapılanların hukuka insan onuruna aykırı olduğuna, Mustafa Tuna ismindeki memurdan her anlamda şikayetçi olduğunu” aktarmıştır.

13) Kayseri/Bünyan Kadın Kapalı Hapishanesi

R. E., 10.01.2024 tarihinde kızı S. E. için yaptığı başvuruda; “Kızı S. E.'in yaklaşık 9 yıldır cezaevinde olduğunu ve toplamda 15 yıl hapis cezası aldığını, kızının daha önce de adil yargılanma talebi ile ölüm orucuna girdiğini yeniden yargılanma başvurusunda bulunmasını istemesine rağmen bunun gerçekleşmediğini; ayrıca hapishanede de sorunlar yaşadığını ifade ettiğini, sorunlar nedeni ile tek kişilik odada tutulmakta olup yaşadığı sorunlar ve sorunların psikolojisini de olumsuz etkilemesinden dolayı odasındaki eşyalara zarar verdiğini, şu an yanık eşyalarla tutulmakta olduğunu ve yatak da dahil olmak üzere eşyaların verilmemesini, kızını ile yapmış olduğu telefon görüşmesinde söylediklerinden ve yaşadıklarından kaynaklı olarak durumunun iyi olmadığını düşündüğünü, kızına moral desteği de sağlayamadığını ailesine yakın bir cezaevinde kalmış olduğu takdirde görüşme gerçekleştirebileceklerini ve bunun da psikolojisini daha da rahatlatacağını, ailesinin bir kısmının Diyarbakır'da bir kısmının da İstanbul'da ikamet ettiğini her iki ilden birine kızının sağlık durumu nedeniyle sevk edilmesini, yaşadığı sorunların ortadan kaldırılmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

T. Ö., 15 Nisan 2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Kendisinin ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu ve ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü başka bir kadın mahpus tarafından tehdit ve hakaretlere maruz kaldığını, şikayet etmesine rağmen sorunun çözülmediğini” aktarmıştır.” aktarmıştır.

İ. Ö., 15 Nisan 2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Kendisinin ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu ve ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü başka bir kadın mahpus tarafından tehdit ve hakaretlere maruz kaldığını, şikayet etmesine rağmen sorunun çözülmediğini” aktarmıştır.” aktarmıştır.

14) Kırıkkale/Delice Açık Hapishanesi

S. K., 11.01.2024 tarihinde Kırıkkale/Delice Açık Ceza İnfaz Kurumunda bulunan oğlu Z. K. için yaptığı başvuruda; “Oğlu Z. K.’nin 1998 doğumlu olduğunu ve yaklaşık 1 yıl önce göz altına alınarak tutuklandığını ve Mersin E Tipi Kapalı Cezaevine konulduğunu, daha sonra ve tutuksuz yargılanmak üzere denetimli serbestlik şartıyla 1 ay sonra serbest bırakıldığını, oğlunun akciğer hastası olduğunu tedavi gördüğünü, kendisine akciğer fibrozis (ipefe) hastalığı teşhisi konulduğunu; hastalığının ilk dönemlerinde önce Mersin Üniversitesi Hastanesinde 3 ay tedavi gördüğünü, hastalığına bir türlü teşhis konulmadığı için Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesine sevk edildiğini ve orada da bir aylık tedaviden sonra İstanbul Yedi Kule Hastanesine gönderildiğini, orada da bir yıl kaldığını, 2 Ocak 2022’den itibaren İstanbul’da tedavi görüyor olduğunu; oğlunun ağır olan hastalığından kaynaklı %80 engellilik raporunun bulunduğunu, tedavi görüyor olmasına rağmen, denetimli serbestlik dolayısıyla il dışında olduğundan dolayı ve imza vermediği gerekçesiyle 04.11.2023 tarihinde İstanbul’dan Mersin’e gelirken Ankara’da yolda kimlik kontrolü sırasında gözaltına alındığını, bu sürede tedavi gördüğünün bilgisini vermesine önce Sincan 3 Nolu L Tipi Kapalı Hapishanesine alındığını ve orada 15 gün boyunca kaldığını daha sonra Sincan Açık Cezaevine alındığını; Ankara’da iken 2-3 kez Eğitim ve Araştırma Hastanesine götürüldüğünü, oradaki doktor tarafından “tomografi, film ve tetkiklerin isteneceği, kurula çıkarılacağı ve bu hastalıkla hapishanede kalamayacağını” söylendiğini, ancak kurula çıkacağı zaman Kırıkkale/Delice Açık Cezaevine götürüldüğünü ve yaklaşık 1 aydan fazla zamandır burada tutulduğunu, burada revire birkaç kez çıktığını ve 1 kez de hastaneye normal doktora çıkarıldığını, hastalığından kaynaklı çok öksürdüğü için astım ilacı yazarak hapishaneye geri getirildiğini, şu anda da İstanbul’da iken kendisine yazılan ilaçları kullandığını; oğlunun Şubat ayında İstanbul Yedikule Zeytinburnu Göğüs Hastalıkları Hastanesinde kontrolünün olduğunu ve doktor tarafından “Kontrol için gelmesi lazım” denildiğini ancak kendisinin de doktora “Oğlunun şu anda hapishanede olduğunu” söylediğini, doktor tarafından üçer aylık tedavi ve ilaç paketi verilmiş olup bu süre sonunda periyodik olarak kontrolünün yapılmasının gerektiğini, ancak hapishanede olması nedeniyle kontrollerinin yapılamayacak durumda olduğunu; oğlunun, ağır hastalığından kaynaklı olarak cezaevinde kalamayacağını, hem tedavisine devam edebilmesi hem de sağlıklı koşullarda beslenmesine, hijyenine dikkat edebilmesi için dışarıda tedavi olmasının zorunlu olduğunu, aksi durumda yaşamının risk altında olduğunu, hapishanede beslenme problemi yaşadığını, kortizonlu ilaç kullandığını ve bu nedenle diyet yemeği ile beslenmesinin gerektiğini; oğlunun acil olarak tahliyesini talep ettiğini” aktarmıştır.

Z. K., 02.02.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Kendisine göndermiş olduğumuz mektubu aldığını, istenilen raporları elinde olduğu kadarıyla gönderdiğini, hastalığının gün geçtikçe daha da kötüye gittiğini, geceleri yatmak istemediğini; psikolojik olarak yattıktan sonra bir daha uzanamayacağı korkusuyla uyumakta zorlandığını, arkadaşları geceleri kaldığı zamanlar kendisini kontrol ettiklerini; durumuyla ilgilenilmesini ve dışarıda tedavisinin yapılmasını istediği için yardım talep ettiğini” aktarmıştır.

15) Kırıkkale F Tipi Kapalı Hapishanesi

K. İ., 09.03.2024 tarihinde oğlu U. İ. için yaptığı başvuruda; “Oğlu U. İ.’nin yaklaşık bir ay önce İstanbul’da nişanlısıyla birlikte kaldıkları evden ev baskını ile gözaltına alındığını, U.’in 2 tane basılmış kitabı olduğunu, bir tanesinin “Yaşasın Sosyalizm” adlı olanın toplatılması kararı olduğunu; Çağlayan adliyesindeki eylem sonrası tutuklananlar arasında Ulaş ve nişanlısının olduğunu, her ikisinin de tutuklandığını, oğlu için örgüt sorumlusu suçlamasıyla ağırlaştırılmış müebbet istendiğini; U.’in “gözaltında bileğinin zedelendiğini ve bileğinin çok ağrıdığını” söylediğini, oğullarının her ikisinin de hapishaneye gönderildikten sonra yaklaşık 20 gün hiçbir bilgi alamadıklarını, oğlunun mahkeme sonrası Silivri Marmara Hapishanesine götürüldüğünü, şu anda da Kırıkkale F Tipine sürgün edildiğini; kendi durumlarını anlattıkları 2 ayrı kişiye Kocaeli Milletvekili Ömer Faruk Gergerlioğlu ve basından bir kişiye faks çektiklerini ancak idarenin sakıncalı bulduğu için

faksı engellediğini; oğlu ile 06.03.2024'te açık görüşte "bileğindeki ağrı için dilekçe verdiğini, henüz götürmediğini" söylediğini, oğlunun hukuksuz bir şekilde kanıtsız olarak tutuklandığını" aktarmıştır.

S. A. tarafından yazılan ve 16.02.2024 tarihinde ulaşan mektubunda; "Kırıkkale F Tipi Kapalı Hapishanesinde uzun zamandır Zeynel Karabulut ile beraber kaldığını, pandemi ile başlayan ağırlaştırılmış tecrit uygulaması, tünel girişimi ve kitlesel sürgünlerden sonra hak ihlallerinin çok daha fazla boyutlandığını; herhangi bir sosyal etkinlikte arkadaşlarıyla buluşmanın aynı blokta olsalar bile mümkün olmadığını, uzun zamandır arkadaşlarıyla ortak etkinlik yapılan isteklerinin aynı bloklarda kalmadıkları ve bloklar arası etkinliğinin mümkün olmadığı gerekçesiyle reddedilir olduğunu, gelinen aşamada arkadaşlarıyla ayrı ayrı bloklarda tutulduklarını ve hiçbir etkinliğin parçası olmaksızın hücrelerinde tutulduklarını; genel bir bilgi aktarımı olsun diye sıralayacak olursa, sohbet hakkının mahkeme kararına rağmen etkinliklerin tamamının pandemiden bu yana uygulanmadığını, sporun ayda bir kez, bir saat ve 3 kişiyle bazı yerlerde 6 kişi çıkarıldıklarını dair duyuları olmakla birlikte kendilerine 3 kişi sınırlaması getirildiğini ve kendilerini de protesto amacıyla çıkmadıklarını, hakları kullandırılmadığı için kapalı spor salonunun kantin deposuna dönüştürüldüğünü; hastane sevdiklerinin çok geç yapıldığını ancak son zamanlarda yeni yöntem bulunduğunu ve asker aramasında ayakkabı çıkarmaları gerekçesiyle sevkinin iptal edip tedavi haklarının tamamen ortadan kaldırıldığını ve yetmezmiş gibi iptal edilen her sefer için ayrıca ceza taleple soruşturmalar açmaya başladıklarını, en son kendisinin kardioloji servisine sevkini engellendiğini ve soruşturma açıldığını, halbuki hücre çıkışında herkese zaten rutin arama yapıldığını ve hastane için çıkış yapmadan önce ayakkabılarını çıkartıp x-ray cihazından, kendilerinin ise duyarlı kapıdan geçirildiğini, dolayısıyla ayakkabı aratma durumunun söz konusu olmadığı halde özel bir tutumla sevgilerinin engellendiğini; yayın hakları yeni yasal düzenleme sonrası tamamen engellenir olduğunu, bugüne dek bin dereden su getirilerek özel şartların da yaratıldığını ancak hiç üstlerine vazife değilken bunları boşa çıkardıklarında da yine yayın aboneliklerini yapmadıklarını, pek çok arkadaşıyla onlarca dergi için abonelik başvurusu yapmış olmalarına rağmen hala tek bir dergi aboneliklerinin yapılmadığını, kanun hakkında infaz hakimine yapmış oldukları başvuruların ise engellendiğini ve dolayısıyla ortada resmen bir sorun bulunmadığını; daha önce ilettiklerinden hatırlanacağı üzere burada pek çok arkadaşlarının infazını özel bir yasayla kamera kapattığı gibi gerekçeler yaratılarak yakıldığını, kendi infazının yanlı çok olduğunu ve üstüne hiçbir zarara sebep olmadığı halde 2 kez kamu malına zarar vermektan (meğer yıllardır kesintisiz süren bir protesto olan kapı dövme eyleminin bu kale kapısı gibi çelik kapılara zarar verebildiğini) kendisine 10 + 10 ay daha ceza verdiklerini, böylece 1996 yılında girmiş olduğu ve toplamda 30 sene yatıp çıkacağı hapishanede 2037'ye kadar kalacağını ve başka bir engel çıkmazsa 41 yıl yatıp çıkmış olacağını; yakın zamanda hasta mahpusların serbest bırakılması, infaz yakma, pişmanlık göstermediği için tahliye engelleme ve yayın yasakları, hücre tipi hapishaneler ve spor haklarından haklarının önündeki engellerin kaldırılması için 5 günlük protesto açlık grevi yapmak zorunda kaldıklarını; daha önce Wernicke- Korsakoff rahatsızlığı için bir ara 6 aylık ceza ertelemesi ile salıverildiğine dair İzmir Atatürk, Kırşehir Devlet, Ankara'da Numune ve Adli Tıp raporlarını da gönderdiğini; bu yeni süreçte hasta mahpuslara yönelik yeni gelişmeler söz konusu edilecek gibi görüldüğünü; aslında her seçim döneminde hep bir şeyle olacakmış havası yaratıldığını yaratılmasıyla beraber yine de bir şeye olacaksa bu dönemde söz konusu edileceği düşüncesinde olduğunu, yalnız son dönemlerde bu girişimlerin kapsamının daraltılmış gibi olduğunu, yalnız başvuru yapılırsa yeni rapor süreci işletilecek gibi olduğunu, bu nedenle son dönemde birçok arkadaşları için bu süreç işletildiği halde kendisi için işletilmediğini, raporlarının bilgimiz dahilinde olduğunu, buna ek olarak yine raporla astım, yüksek kolesterol, Angina Pektorik (Kalbi besleyen damarlarda tıkanıklık), alerji ve mide rahatsızlıkları eklendiğini, bel ve boyun fıtığına eklemlerde (platin takılması öngörüldü) ileri derecede kireçlenmenin Wernicke-Korsakoff sendromuna eşlik etmeye devam ettiğini; ayrıca vasisi ile iletişime geçilip kurum avukatı yönlendirilebilirse zira infaz başvurularının engellediğinden bunu dışarıda yapabilmenin yol açıcı olacağını, bu konuda hukuki destek talep ettiğini" aktarmıştır.

İ. O., M. U., 11.03.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; "Bir yılı aşkın bir süredir bu hapishanede depremden kaynaklı zorunlu sevk ile gönderildiklerinden kaynaklı olarak bulduklarını, bu süre zarfında kurum idaresince engellenen yasal haklarına ulaşmak ve yararlanmak için birçok kurum, dernek ve kuruluşa dilekçeler yazdıklarını, yazmaya da devam ettiklerini; son süreçle birlikte kurum idaresinin toplam 7 kişilik sayılarıyla kendilerinin (PKK davası mahpusların) can güvenlikleri konusunda dahi ciddi kaygılar uyandıran yaklaşımlar, provokatif ve tahrik edici uygulamalar olduğunu, bu tarz yaklaşımların lokal bazlı olmadığını bilincinde olduklarını ve bunların merkezine kurumun birinci dereceden sorumlu olarak müdürler ve baş memurların olmasının da bunun sistemsal bir yaklaşım olduğunu gösterdiğini, kısaca bu uygulamaları değinecek olurlarsa; son süreçte 2 günde bir olacak şekilde dahi sık aralıklarla müdür, baş memur nezaretiyle bir grup personel tarafından mesai saatleri dışında (21.00-22.00 aralarında) odalarının baskın şeklindeki aramalarla basıldığını, tüm eşyalarının dağıtıldığını (ilginçtir ki diğer davalardan olan mahpusları aynı yaklaşımın sergilenmediğini), mahkeme kararı olmamasına rağmen depoda keyfi bir şekilde bekletilen kitapların AYM'nin 2 hafta önceki emsal kararına rağmen kendilerine verilmediğini, kurslara birlikte çıkmadıklarını, haftalık 10 saate varan sosyal faaliyet haklarının çok

cüzi tutulduğunu, sohbet hakkının lafının bile edilmediğini, bu haklarını kullandırtmamak için her seferinde “mahpus ve suç grubu fazla, sirkülasyon çok oluyor” gibi bahaneler üreten idarenin en çok sirkülasyonu her gün yapılan koşuşların yer değişimi ve keyfi baskınlar şeklinde olan aramalarla kurum personelinden ibaret bir sirkülasyon olduğunu görmediklerini; belirttikleri nedenlerden kaynaklanan can güvenlikleri konusunda dahi kaygılanıyor olduklarını, başlarına bir şey gelirse kurum idaresinin sorumlu olduğunu” aktarmıştır.

F. İ., E. Z., M. Z., 09.05.2024 tarihinde Kırıkkale F Tipi Kapalı Hapishanesinden gönderdiği mektupta; “Tedavi olabilmek için birçok engelle karşılaştıklarını. hapishaneden hastaneye daha gitmeden önlerine kafes denilen ring aracının dayatıldığını, bu aracın tek kişilik bölmelerden oluşup bölmelerden her birinin kafesi andırdığını, yarım metre kare bile etmeyen, ayakları ancak toparlayarak binilen havasız bölmeler olduğunu, zaten hastalıklarından dolayı hastaneye gitmek isterken kafes ringlerin hastalıklarını daha da arttıracak bir yapıda olduğunu, üstüne hastaneye gidip gelene değin en az 3 saat kafes ringin içinde bekletilmelerinin bu sorunu daha da boyutlandırıldığını, kafes ring ile gitmeyeceklerini söylediklerinde de hastaneye götürülmeye gerek tedavi haklarının gasp edildiğini, 5275 sayılı infaz yasasının 58/2 maddesinde “havasız ve ışık durumu yetersiz araçlarla eziyet verici veya onur kırıcı şekilde nakli edilemez” hükmünün açık olduğunu; F. İ.’nin 6 Şubat ve 11 Mart 2024’te 2 kez kalp ve göğüs bölümüne sevk olduğu ve ivedilikle tedavi olması gerekirken hastaneye götürülmediğini; M. Z.’in, 27 Kasım, 27 Aralık 2023 ve 27 Şubat, 27 Mart, 2 Nisan 2024’te toplam 5 kez hastaneye götürülmediğini, E. Z.’in kalp hastası olduğu durumda bile 6 Nisan 2024’te ivedilik ve tedavi olması gerekirken hastaneye götürülmediğini; istisna olarak hastaneye gidebildiklerinde ise kimi hekimlerin asla hekimlik etiğine, hipokrat yemini, vicdani ölçüler ve yasalarla bağdaşmayacak tavırları nedeniyle güçlükler yaşadıklarını, bilekleri kelepçeli tedavi edilmesinin dayatıldığını, kelepçeyle tedavinin başta sağlıksız olmasıyla birlikte onur kırıcı olduğunu, kelepçeli tedavinin yapılmayacağını söylediklerinde de tedavi haklarının gasp edildiğini, üstelik ilgili hastanelerin raporunda kelepçeli tedavilerin uygunsuzluğun açık olduğunu. Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi Yönetmeliği Raporu 7254 9134-951.01.06, Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Başhekimliği: B.30.2KKÜ.0H1.00.00/100.2903 olduğunu; M. Z.’in 29 Aralık 2023’te tedavi hakkının gasp edildiğini, ivedilikle dişlerinin çekilmesi gerekirken aylarca bekletildiklerini; M. Z.’in 29 Şubat, 6 Mart 2024’te iki kez hapishane dış revirine keyfi olarak çıkarılmadığını, 27 Mart 2024’te hastane sevkinin keyfi olarak iptal edildiğini; 8 Ocak 2024’te tecride karşı açlık grevindeki arkadaşlarına 10 günlük destek amaçlı açlık grevine başladıklarını, aynı gün yemek alamayacaklarını ve içme suyu verilmesini istediklerini, 10 gün boyunca içme suyunun verilmemesini, musluktan akan paslı suya yönlendirdiklerini ancak almadıkları yemeğin iâşe bedelinin kesildiğini, açlık greviden sonra ise verilmesi gereken 3 günlük diyet iâşesini istediklerini ancak verilmemesini, sağlıklarına zarar verilmeye çalışıldığını; F. İ.’nin 28 Aralık 2023’te hastaneye gideceği sırada geçmek zorunda bulunan x-ray cihazından geçerken pantolonundaki metal düğmenin engel çıkardığını, pantolonunu değiştirip geçebileceğini söylemesine rağmen tek tip elbiseyle geçilmesine dayatıldığını, bunu giymeyeceğini söylediğinde de hastaneye gidişinin keyfi olarak engellendiğini, sonuç olarak toplamda 15 kez sağlık hizmetlerinden yararlanma haklarının kullanılmadığını; tecritte tutulduklarından dolayı Adalet Bakanlığı’nın 45/1 Genelgesinde belirtilen haftada 10 saat 10 kişiye sohbet etme haklarının 17 Mart 2020’den bu yana tam 4 yıldır hiç kullanılmadığını, üzerlerindeki tecridin sürdürüldüğünü, 2022 Ekim ayında yaptıkları itirazlar ve direnişler sonucunda Kırıkkale 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 2023/10 D. İş sayılı kararında sohbet haklarının kullanılmasını yönünde hüküm kurulduğu durumda bile mahkeme kararının hiçe sayılarak bu hak gaspının sürdürüldüğünü, sohbet haklarının uygulanması için direnme, protesto haklarını kullandıklarından dolayı onlarca disiplin cezası verildiğini, öte yandan mahpuslar arasında. ayrımcılık yapılarak birçok mahpusun diğer hücrelerdeki arkadaşlarıyla her türlü sosyal etkinliğe çıkarılmadığını; yanlarında bulunduran bilecekleri kitap sayısı sınırının 10’a düşürüldüğünü, yeterli kitap edinme haklarının gasp edildiğini; Evrensel ve Yeni Yaşam Gazetelerine erişimlerinin yasaklandığını; mahkemelerce herhangi bir yasal olmayan kitapları herkesin edilebileceğini, okuyabileceğini, ancak buldukları hapishanenin görev ve yetki aşımına giderek kitapları gerekçesi olmadan sakıncalı kararı alıp yasaklayabildiğini, kitap edinme haklarının gasp edildiğini, E. Z.’e kargo ile gelen Devrimci Avukatlık, Sosyalizm Kazanımları, Biz de Varız, Yarına Uzanan Anılar adlı kitapların sırasıyla 2024/88, 87,86,82 sayılı 4 kararla yasaklanıp verilmemesi; gönderdikleri ya da gelen mektupların hiçbir gerekçe gösterilmeden keyfi yasaklamalar veya ancak bir kesimi çizilerek verildiğini; F. İ.’nin 12 Aralık 2023’te gelen mektup içindeki fotoğrafların herkese açık ulaşabilirken, başka bir derginin yasaklı sayısında yayınlandığı bahanesiyle 2024/488 sayılı yasaklama kararıyla verilmemesi, 28 Aralık 2023’te göndermek istediği mektubun 2024/1 sayılı yasaklama kararıyla ancak bir kesimi çizilerek gönderildiğini; F. İ.’nin 14 Şubat 2023’te göndermek istediği içeriğinde yalnızca başsağlığı dileği ve Edip Cansever’in “Ölü mü Denir” şiiri bulunan mektubun 2024/131 sayılı yasaklama kararıyla gönderilmemesi; aynı yasak üzerine mahkemeye yaptığı itirazın kabul edildiğini, ancak 2024/276 sayılı ikinci bir yasaklama kararıyla yine gönderilmemesi; F. İ.’nin 26 Şubat 2024’te göndermek istediği, içeriğindeki hapishanenin onayıyla 9 Şubat’ta verilen başka bir mektuptan alıntılarını, aynı hapishanenin sakıncalı gördüğünü ve 2024/145 sayılı yasaklama kararıyla alıntılarının ancak çizilerek gönderildiğini; E.Z.’in 15 Şubat 2024’te göndermek istediği mektubun, 2024/100 sayılı yasaklama kararıyla gönderilmemesi; E. Z.’in 15 Şubat 2024’te göndermek istediği, içeriğinde yalnızca başsağlığı dileği olan başka bir

mektubun 2024/97 sayılı yasaklama kararıyla gönderilmediğini; E. Z.'e başka bir hapisshaneden gelen mektubun, 2024/173 sayılı yasaklama kararıyla ancak bir kesimi çizilerek verildiğini; M. Z.'in 19 Şubat, 22 Şubat, 5 Mart, 25 Mart, 2 adet 19 Nisan 2024'te göndermek istediği 6 mektup ve 22 Şubat 2 adet, 25 Mart 2024'te göndermek istediği 3 faksın yasaklanıp gönderilmediğini, toplamda 19 mektuplarının yasaklandığını; mahpusların hapisshane içinde mektuplaşabilmesi için olan ücretsiz iç posta hizmetinin ilgili genelge ve yönetmeliklerce her hapisshanede ücretsiz iken buldukları hapisshanede, tüccar kafasıyla 20 liralık mektup pulu tahsil edilmesinin zorunlu kılındığını, bu aylarda da bu hak gaspının sürdürüldüğünü; gelen eşyalarının 2 ay bekletildikten sonra verildiğini, adlarına gelen kargoların ancak 2 ayda bir kez açılıp verildiğini, bunun tüm hapisshanelerde haftada 1 ya da 2 haftada bir sıklığında yapılıp mağduriyet yaratmıyorken ayrı bir Cumhuriyet olma görevi üstlenmiş olan buldukları hapisshanede mağduriyet yaratıldığını, örneğin F. İ.'ye 8 Aralık 2023'te gelen ve içinde yalnızca 2 kitap bulunan kargonun ancak 19 Ocak 2024'te 6 hafta sonra açıldığını, yalnızca 2 kitabın verilmesinin ise 23 Ocak 2024'te 7 hafta sonra olduğunu; E. Z.'e ailesinin ziyarette verilmesini istediği saz telinin 2023/3862 sayılı yasaklama kararıyla verildiğini, başka bir hapisshaneden mektupla gelen mızıkanın kesici alet olabileceği saçmalığıyla 2024/972 sayılı yasaklama kararıyla verildiğini; kimi kurumlara verdikleri dilekçelerin gönderilip gönderilmediğini bilemediklerini, gönderildiğine ilişkin bir dilekçe çıkış sayısı istediklerinde ise yanıtsız bırakıldıklarını, buradan dilekçelerinin hiç edildiğinin anlaşıldığını, çeşitli günlerde gönderdikleri dilekçelerin bu kapsamda olduğunu;

F. İ.'nin 7 Aralık 2023'te İnsan Hakları Derneği Genel Merkezine, 29 Aralık 2023'te Kırıkkale İnfaz Hakimliği'ne ve Kırıkkale Ağır Ceza Hakimliği'ne; 8 Ocak 2024'te Adalet Bakanlığı'na, 19 Ocak 2024'te Kırıkkale İnfaz Hakimliği'ne ve 3 adet Kırıkkale Cumhuriyet Başsavcılığı'na, 26 Ocak 2024'te Kırıkkale Sulh Ceza Hakimliği, Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesine, Kırıkkale infaz hakimliğine; 15 Şubat 2024'te Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesine; 15 Şubat 2024'te Kırıkkale İnfaz Hakimliği'ne, 21 Şubat 2024'te Kırıkkale İnfaz Hakimliği'ne, 28 Şubat 2024'te Kırıkkale Sulh Hakimliği'ne, 8 Mart 2024'te Kırıkkale İnfaz Hakimliği'ne, 14 Mart 2024'te Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi'ne, 19 Mart 2024'te Kırıkkale İnfaz Hakimliği'ne, 27 Mart 2024'te Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi'ne, 29 Mart 2024'te TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanlığı'na, 5 Nisan 2024'te Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi'ne, 24 Nisan 2024'te Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi'ne olmak üzere toplam 23 dilekçenin hiç edildiğini;

Gasp edilen hakları istedikleri için direnme, protesto haklarını kullandıklarını ve onlarca kez soruşturma açılıp cezalar verildiğini; F. İ. 2023/ 17782 ve 2024/721 sayılı 2 soruşturma açıldığını; F. İ. 2024/ 11 sayılı karar ile 1 ay ziyaretçi yasağı verildiğini, 2024/41 sayılı kararla 1 ay çalışma yasağı verildiğini, 2024/ 454 sayılı kararla 3 ay telefon yasağı verildiğini, 2024/ 470 sayılı kararla bir ay spor yasağı verildiğini; E. Z.'e 2.020 dördte 48 sayılı kararla 1 ay çalışma yasağı, 2024/28 sayılı kararla 1 ay ziyaretçi yasağı olmak üzere toplam 6 disiplin cezası verildiğini" belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

C. Ö tarafından 23.01.2024 tarihinde yazılan ve ailesi tarafından 27 Haziran 2024 tarihinde kurumumuza ulaştırılan mektubunda; "Cezaevinde 23 yılını geride bıraktığını, yıllardır kronik hastalıklarla baş etmeye çalıştığını, hapisshane koşullarında hastalandıklarında hastaneye zamanında götürülme dedikleri veya istisnalar hariç doktorların özensiz olmaları, kelepçeli muayene dayatması gibi nedenlerden dolayı basitçe tedavi edilecek hastalıklarının kronikleştiğini, hatta tutuklu ve hükümlülerin hayatlarını kaybetmelerine yol açıldığını hapisshanede bulunduğu bu 23 yılda sağlık alanında ciddi sorunlarla karşılaştığını özellikle son 5 yılda yaşadığı kaos nedeniyle hastalıklarının sayısının günden güne arttığını ve kronikleştiğini hastalıklarının çokluğu ve buna paralel olarak karşılaştığı sorunların karmaşıklığı derli toplu anlatan bilmesini engel olsa da elinden geldiğince sade ifade etmeye çalışacağım ayrıca konuya girmeden önce hapisshane idaresi gözlem kurulu'nun almış olduğu devire çıkmalarına ilişkin kararı da belirtmek istediğini önceden haftada 2 yarım gün ve yine çıkabileceklerini şimdi blokları farklı günlere ayırarak haftada bir yarım gün revire çıkabildiklerini her gün 10 farklı çeşitte 16 tane ilaç kullandığını ilaç yazdırmak için ilacı bitmiş olsa bile revir gününü beklemek zorunda kaldığını üstüne üstlük yazdırdığı ilaçlar depoda yok dediklerinde bir sonraki revir gününü bekleyip ilacını ancak yazdıran bildiğini konuya ilişkin rahatsızlıklarını belirtip infaz sakinliğine yaptığı itirazın ise ceza tevkif evleri genel müdürüyle ilgili genelgesi gerekçe gösterilerek reddedildiğini hastalıkları ve her gün kullandığı ilaçların şunlar olduğunu

- 1) Tiroit kanseri olduğunu tiroidin tamamının alındığını hafta içi 5 gün 125 miligram hafta sonu 2 gün 100 miligram levotiron aldığını
- 2) Tiroit ameliyatı sonucu kalsiyum eksikliği nedeniyle 1x1 Calcimax
- 3) Behçet hastalığı nedeniyle 3x1 Colchicum
- 4) Kronik pankreatit nedeniyle 3x1 300 mg Kreon
- 5) Kronik venöz yetmezliği ve refler için 2x1 500 mg Daflon
- 6) kronik duodenitis, kronik gastrit için kullandığı ilaçların 1x1 40 mg Esom
- 7) Vertigo için 2x1 24 mg Betasere
- 8) Prostat için 2x1 10 mg Xatral
- 9) Kollarındaki uyuşmalar ve damar hastalıkları nedeniyle 1x1 mg Ecopirin

10) Aritmi için 1x1 50 mg Saneloc

Bu hastalıkların dışında yine teşhis konulmuş hastalıklarının olduğu, bunların;

- 1) Bel ve boyun fıtığı olduğunu
- 2) Kronik Otit, sol kulağının %41, sağ kulağının %29 oranında iletim tipi işitme kaybı olduğunu
- 3) Beyninde 3 santimlik kist olduğunu ve bayılmalar yaşadığını
- 4) Sol el bileğinde platinin olduğunu ve hareket kısıtlılığı bulunduğunu
- 5) Sağ böbreğinde 2 CM AML, sol böbreğinde 3 santimlik kortikal kist olduğunu
- 6) Testisinde kist ve varikosel olduğunu
- 7) Safra kesesi ameliyatı olduğunu
- 8) Kasık fıtığı ameliyatı olduğunu
- 9) Tiroit ameliyatı olduğunu
- 10) Akciğerlerinde nodüller olduğunu

11) Kasıklarında ve koltuk altlarında 3 santimlik nodüller ve 2 buçuk santimlik LAP olduğunu, bu modüller için Bilkent Şehir Hastanesinde Meme Cerrahisi Hematoloji ve Endokrin doktorlarının ameliyat kararı alıp, mahkum koğuşu olan hastaneye sevk yaptığını, ancak Mevki Hastanesine aradan 7 ay geçtikten sonra götürüldüğü için ameliyatın yapılmadığını, nodüllerde büyümenin devam ettiğini, Tiroit kanseri olduğu bilinmesine rağmen, gerekli özenin gösterilmediğini, nodül takibinin sürdüğünü;

12) Göğüs ve kol bölgesinde deri altında yayılmaya devam eden bir büzgülü kabartılar için Yüksek İhtisas Hastanesi Cildiye Bölümüne gittiğini, doktor teşhis koymadığı için Tıp Fakültesi Hastanesinin Cildiye Bölümüne sevk ettiğini, ilgili hastaneye gittiğinde muayene eden doktorun teşhis koymayınca, "hocasının görmesinin gerektiğini" söylediğini, ancak Tıp Fakültesinde Ciddiye Bölümünün kapandığını, aylar sonra açılınca yeniden götürüldüğünü, cildiye doktorunun plastik cerrahiye sevk ettiğini, göğüs cerrahisi doktorunun muayene edip yeniden plastik cerrahiye sevk ettiğini, plastik cerrahinin de en son göğüs cerrahisine ve cildiye bölümlerine sevk ettiğini, 21.08.2023 tarihinde Tıp Fakültesi Hastanesine gittiğinde cildiye bölümünün yine kapandığını ve göğüs cerrahisi doktoru da olmadığından geri dönmek zorunda kaldığını, aylardır servisler arasında gidip geldiğini ve ne bir teşhis konulduğunu ne de bir şeyinin olmadığını söylendiğini ne de daha gelişkin bir hastaneye sevk ettiklerini

13) Ankara Etlik Şehir Hastanesi Enfeksiyon Doktorunu talebiyle çekilen BT Toraks raporunda nodül tespit edilirse, biyopsi yapılması için hematoloji bölümüne sevk edildiğini, 09.12.2023 tarihinde BT toraks raporlanmasına rağmen götürmediğini; ciddi sağlık sorunları nedeniyle Cumhurbaşkanlığı'nın ve Adalet Bakanlığı'nın resen hakkında sağlık kurulu raporu düzenlemesi için aylar öncesinde başlatılan girişimlerin ise bir türlü sonuçlanmadığını; özet olarak hem yaşadığı bu sorunlar nedeniyle tıbbi anlamda Antalya'nın gelişmiş olması hem de 82 yaşında kalp, şeker, tansiyon hastası olan annesinin Antalya'da oturduğu için görüşüne gelemediğini ve bu nedenle Antalya'da bulunan E veya L Tipi Hapishanesinde nakil isteminin "kapasite dolu" gerekçesiyle reddedildiğini, oysa bu süre içinde onlarca tutuklu ve hükümlünün nakil istediği ceza evlerine götürüldüğünü, dolayısıyla kapasite dolu olmadığını apaçık ortada olduğunu, ki yaşadıkları sonrasında Kırkkale'de tedavi olabileceğine dair hiçbir umudunun kalmadığından, Adalet Bakanlığı'na sorunları anlatıp hem tedavilerin Antalya'da yapılabilmesi hem de annesiyle görüşebilmek için Antalya'ya nakli yapılan kadar 27.11.2023 tarihinden sonra hastaneye gitmeyi kabul etmeyeceğini, bunun sorumluluğunun da Bakanlık olduğunu belirten dilekçesini 04.12.2023 tarihinde gönderdiğini" aktarmıştır.

16) Kırşehir 2 Nolu Açık Hapishanesi

R. H. P., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; "Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz Kurumunda 100-150 kişi olduklarını, TC vatandaşlarına sağlanan haklardan yararlanamadıklarını, haklarını kullanamadıklarını, şikayet mektuplarının çıkışına izin verilmediğini, sıcak içme suyunun (Çay ve Kahve için) para ile satın alınmasının istendiğini, kullanım suyunun çeşmelerden verildiğini ancak içme suyunun satın alınmasının istendiğini, içme suyu için daha önce buldukları Kırşehir 1 Nolu Açık cezaevinde iken sıcak su kaynatma ekipmanlarının (Ketil) kullanımına izin verdiklerini ancak bu cezaevine geldikten sonra izin verilmediğini; infaz koruma memurlarının yüzde sekseninin hakaret ettiğini, en ufak şikayette dahi tutanak tutup kapalıya yolladıklarını; savcılığa ve Bakanlığa yazdıkları dilekçelerin çıkış yapmadığını; izin haklarının kullanılmadığını, daha önce birkaç kez izne çıkıp döndüğünü, ancak şimdi kullanılmadığını; daha önce bahçeye çıkma sürelerinin saat 08.00-22.30 arasında olduğunu ancak yeni uygulama ile saat 08.00-17.00 arasında olduğunu, bu saatler dışında bahçeye çıkmalarına izin verilmediğini; rahatsızlandığında revir doktorunun kendisini hastaneye sevk ettiğini ancak gardiyanın doktora "Yaşam tehlikesi yok, ameliyatını çıkınca yaptırın" dediğini, doktorun da "Bu herkesin başına gelebilir" demesine rağmen ameliyatına izin verilmediğini, kendisi gibi bir çok hastanın da aynı durumda olduğunu" aktarmıştır.

R. M., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz Kurumuna 3 ay önce getirildiğini, kaydının Niğde’de olduğunu, izin zamanı geldiğini ancak gönderilmediği, cezasının az kaldığını, ancak kendilerini GGM’ye gönderdiklerini, tüm kayıtları olduğunu ancak yine de GGM’ye gönderileceğini, 100 kişinin, Afganlı, İranlı ve Suriyeli olduklarını, İHD’ye ve Adalet Bakanlığına yazdıkları dilekçelerin çöpe atıldığını, sürekli baskı yaptıklarını, hakaret ettiklerini, suç işlemiş ve pişman olduğunu, Afganistan’a gitmemesi gerektiğini denetimli serbestlik çerçevesinde serbestlik hakkından yararlanmak istediğini; içme sıcak su içme temiz su sorunu olduğunu, bunların kantinden alınmasının istendiğini” aktarmıştır.

A. V., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz Kurumunda izne çıkmadığını, kapalıdayken daha önce izne çıkabildiğini, abisinin Sinop’ta oturduğunu, abisinin daha önce Ankara’da oturduğunu, Ankara’da oturduğu için Ankara’ya gittiğini, şimdi Sinop’ta olduğu izne çıkmak için Başsavcılığa 5 tane dilekçe yazdığını, ancak dilekçelerin çöpe atıldığını, izin hakkının gelmesinin üzerinden iki hafta geçmesine rağmen izne gönderilmediğini; daha önce bahçeye çıkma sürelerinin saat 08.00-22.30 arasında olduğunu ancak yeni uygulama ile saat 08.00-17.00 arasında olduğunu, bu saatler dışında bahçeye çıkmalarına izin verilmediğini; sıcak içme suyunun (Çay ve Kahve için) para ile satın alınmasının istendiğini, kullanım suyunun çeşmelerden verildiğini ancak içme suyunun satın alınmasının istendiğini, içme suyu için daha önce buldukları Kırşehir 1 Nolu Açık cezaevinde iken sıcak su kaynatma ekipmanlarının (Ketil) kullanımına izin verdiklerini ancak bu cezaevine geldikten sonra izin verilmediğini” aktarmıştır.

A. V., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Afganistanlı olduğunu, Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz kurumunda izin hakkı olmasına rağmen izne gönderilmediğini, Kırşehir’de ikamet ettiğini, çocuklarının kendisini beklediğini; akşam 20:00’den sonra telefon hakkının kullanılmadığını; sıcak (çay suyu) suyun paralı olduğunu, maddi durumunun iyi olmadığını, karşılamakta zorlandığını” aktarmıştır.

M. B., 28.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “İran asıllı olduğunu, Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz kurumunda yaşadıkları sıkıntıları konsolosluğu arayarak anlattığını, konsolosluğun bilgisinin olduğunu ancak bir çözüm üretmediklerini; ailesinin İran’da olduğunu ancak burada yakınlarının ve arkadaşlarının olduğunu, 6 ay önce izin kullandığını; Kapalı Cezaevinde iken izne çıktıktan 1 saat sonra izin belgesi olmasına rağmen Jandarma kontrolünde alındığını ve Kayseri’ye gönderildiğini, orada Kayseri T Tipi Kapalı Cezaevine gönderildiğini, kendisine ceza verildiğini, bu duruma itiraz ettiğini, suçu olmadığı anlaşılınca Kırşehir 2 Nolu Açık Cezaevine gönderildiğini; dilekçelerinin çıkış yapmadığını, içme sıcak suyun (çay-kahve vb.) kantinden alınmasının istendiğini; bahçeye akşam 17.00’den sonra çıkılmasına izin verilmediğini; kendilerine hakaret edildiğini, kimi zaman tehdit edildiklerini” aktarmıştır.

H. E. N., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Afgan asıllı olduğunu, ailesinin Kırıkkale ilinde ikamet ettiğini, 5 tane çocuğu olduğunu, burada Kapalı Cezaevinden geldiğini; izne çıkmak için dilekçe verdiğini ancak kabul edilmediğini, izin hakkını kullanamadığını; akşam 17.00’den sonra bahçeye çıkmalarına izin verilmediğini; çay için kettle kullanıma izin verilmediğini, sıcak sularının olmadığını ve kantinden parayla satın alınmasının istendiğini” aktarmıştır.

M. Ş. T., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Afgan asıllı olduğunu; 3 yıldır Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunduğunu, 1,5 ay önce açık cezaevine geldiğini; izin istemesine rağmen izin verilmediğini, izin için yazılan dilekçelerin kabul edilmediğini, 3 yıldır ailesi ile görüşemediğini, dışarıda izinleyken en azından ailesiyle internet üzerinden de olsa görüşebildiğini; Afganistan’a deport edilmek istemediğini, orada hayati tehlikesinin olduğunu; izin talebi için Ankara’da akrabasının adresini verdiğini, dilekçesinin kabul edilmediğini, oturma izni olmadığını, oturma izni istediğini” aktarmıştır.

M. M., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “İran asıllı olduğunu, buraya 4 ay önce geldiğini, daha önce Kırşehir 1 Nolu Açık Ceza İnfaz Kurumunda olduklarını; izin kullanamadıklarını, izin konusunda sorun yaşadıklarını, daha önce izne çıkabildiklerini, 3. Kez izinleri gelenlerin de gönderilmediğini, başka yerlerde izinlerin kullanıldığını bildiklerini ancak burada kullanılmadığını, burada dosyasından kaynaklı olarak gönderilmediğini ancak kendisi ile aynı suç grubunda olanların başka yerlerde Adana, Niğde vb. izne gönderildiğini, ancak kendisine izin verilmediğini; Kırşehir 1 Nolu Açık Cezaevinde iken herkesin Kettle olduğunu, çay ve kahve hazırlayabildiklerini ancak burada izin verilmediğini ve sıcak suyu kantinden almalarının istendiğini; 1 Nolu Açık Cezaevinde iken koşullarında televizyonlarının olduğunu ancak 2 nolu Açık Cezaevine geldiklerinde koşullarda televizyona izin verilmediğini ve sadece salonda televizyon olduğunu; yabancı uyruklu oldukları için yazdıkları tüm dilekçelere ret cevabı geldiğini ve gönderdikleri dilekçelerin de gitmediğini,

örneğin; konsolosluga dilekçe yazdiklarini ve konsoloslugu arayip sorduklarinda ise "dilekçenin gelmediğini" söylediklerini" aktarmıştır.

M. R. K., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "İran asıllı olduğunu, izin hakkı olmasına rağmen verilmediğini, ailesinin İran'a gidip geldiğini, akrabalarının Kayseri'de ve İstanbul'da olduğunu, daha önce Kovid izninde olduğunu; dilekçe verdiğini ama reddedildiğini, dilekçelerin çıkış yapmadığını; çay için kettle kullanıma izin verilmediğini, sıcak sularının olmadığını ve kantinden satın almak zorunda kaldıklarini; bahçeye akşam çıkmalarına izin verilmediğini; hakaret edildiğini ve tutanak tutulması ile tehditlere maruz kaldıklarini" aktarmıştır.

S. E. H., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "Libya uyruklu olduğunu; Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz kurumunda izin haklarını kullanamadığını; akrabaları burada olmasına rağmen izin verilmediğini, sıcak su sıkıntısı yaşandığını, kettle vermediklerini, sıcak suyu kantinden satın almak gerektiğini, ayrıca içme suyu sıkıntısı da yaşandığını; personeller tarafından tehdit ve hakaretlere maruz kaldıklarini" aktarmıştır.

A. A. N., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "İran asıllı olduğunu, Kayseri'de nişanlısının olduğunu, daha önce iki defa izne çıktığını, izin zamanı geldiğinde 2-3 dilekçelerine ret cevabının geldiğini, dilekçelerinin kabul edilmediğini ve hakkı olmasına rağmen izin kullandırılmadığını; çay kahve yapabilmek için sıcak su sıkıntısı yaşandığını, kettle vermediklerini, sıcak suyu kantinden satın almak gerektiğini; fırında çalıştırıldığını, 7 gün boyunca geceden sabaha kadar fırında çalıştırdıklarini ve hiç izin vermediklerini; personeller tarafından sürekli tutanak tutulacağı söylenerek tehdit ve hakaretlere maruz kaldıklarini" aktarmıştır.

Y. Y., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "Suriyeli olduğunu, 55 yaşında olduğunu, üç oğlu olduğunu, çocuklarının evli olduğunu, oğlu M. Y.'nin Kayseri Cezaevinde olduğunu; eği ve kız çocuğunun Kayseri'de yaşadığını, onlara kendisi ve oğlunun baktığını, başka kimseleri olmadığını, ancak ikisinin de cezaevinde olduğunu; açık cezaevinde olduğu için ailesini görmek istediğini, izin hakkının olduğunu ama verilmediğini; kendilerine hakaretler edildiğini, doğal haklarının kullandırılmadığını, akşam 17:00 olunca hemen içeriye alındıklarini, açık cezaevinde olmalarına rağmen pencere dahi açmalarına izin verilmediğini; başka cezaevlerine nakil yazılmasına rağmen kabul etmediklerini" aktarmıştır.

M. İ., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "Suriyeli olduğunu, 44 yaşında olduğunu, ailesinin Ankara'da olduğunu, iki oğlu, bir kızı olduğunu, eği ve çocuklarının Ankara'da olduğunu, kızının evlendiğini, doğumu olduğunu, onun için izin istediğini, izin hakkı olduğunu ama kullandırmadıklarini, izin hakkının üzerinden 20 gün geçtiğini, 20 gün önceki hakkını kullandırmadıklarini, müdüre çıktığını "yabancı olduğunu için size gönderemeyiz" dediklerini ve ayrıca "Polisten haber bekliyoruz" dediklerini; 2 nolu açık cezaevinde çok sıkıntı yaşadıklarini, üzerlerinde baskı olduğunu; akşam 19:00 olunca hemen içeriye alındıklarini, açık cezaevinde olmalarına rağmen kapalıdaymış gibi olduğunu, psikolojilerini bozulduğunu" aktarmıştır.

H. F., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "Suriyeli olduğunu, daha önce iki kere izne çıktığını ve tekrar döndüğünü, 3. Kez izne çıkmak istediğini, adres tespiti için adresini verdiğini, ailesinin Nevşehir'de 10 yıldır aynı adreste olduğunu, adres tespiti için polisin adrese gittiğini ancak polisten cevap gelmediğini ve ayrıca idare tarafından; "Polisten cevap geldikten sonra göç idaresinden de cevap gelmesi gerektiğini" söylediklerini, memurların davranışlarının kötü olduğunu, sıcak suyun (çay ve kahve için) para ile kantinde satıldığını, akşam bahçeye çıkılmasına izin verilmediğini; odaların temiz, yemeklerin iyi olduğunu ancak memurların davranışlarının kötü olduğunu" aktarmıştır.

H. H., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "Suriyeli olduğunu, ailesinin Nevşehir'de 2014'den beri aynı adreste olduğunu, 3 çocuğu olduğunu, izne gitmek istediğini, "Şubat ayında izni açacağız" dediklerini ama izne gönderilmediklerini, dilekçe vermesine rağmen kabul edilmediğini, TC vatandaşlarının izne yollandığını, ancak yabancı uyrukluların yollanmadığını; dilekçelerin çıkmasına izin verilmediğini; kettle olmadığı için sıcak suyu kantinden satın almaları gerektiğini; idarenin baskı ve tehditlerde bulunduğunu; akşam bahçeye çıkmalarına izin verilmediğini" aktarmıştır.

S. A. N., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuru; "Afgan olduğunu, ablası ve ablasının ailesinin Kayseri'de ikamet ettiklerini, daha önce iki kere izne gittiğini, izin zamanı geldiğini ve dilekçe verip izin istemesine rağmen izin verilmediğini; kettle olmadığı için sıcak suyu kantinden satın almaları gerektiğini; akşam kapıların erkenden

kapatıldığını ve bahçeye çıkmalarına izin verilmediğini; dilekçelerin çıkışına izin verilmediğini, psikolojik baskı olduğunu, tutanak tutulup ceza verildiğini” aktarmıştır.

A. K., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Afgan olduğunu ailesi eşi ve çocuklarının Ankara’da yaşadıklarını, eşinin Türk vatandaşı olduğunu, daha önce iki kere izne gittiğini, izin zamanı geldiğini dilekçe verip izin istemesine rağmen izin verilmediğini; kettle olmadığı için sıcak suyu kantinden satın almaları gerektiğini, idarenin baskı ve tehditlerde bulunduğunu; akşam erken vakitte kapıların kapatıldığını, dilekçelerin çıkış yapmadığını” aktarmıştır.

M. E., 21.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Afgan olduğunu, ailesinin Niğde’de yaşadıklarını; Kapalı Cezaevinden Geri Gönderme Merkezine yollandığını, 10 ay orada kaldığını ve daha sonra Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz Kurumuna geldiğini, cezasının da kalmadığını ama ne tahliye edildiğini ne de izin verildiğini, izin zamanı geldiğini dilekçe verip izin istemesine rağmen izin verilmediğini; kettle olmadığı için sıcak suyu kantinden satın almaları gerektiğini; idarenin baskı ve tehditlerde bulunduğunu; akşam erkenden kapıların kapandığını” aktarmıştır.

N. Ö., 26.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Afgan uyruklu olduğunu, Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz kurumunda adres tespiti vs. sıkıntılar çıkarılarak idare tarafından izin verilmediğini; 1 nolu da iken bu sorunun olmadığını; eski eşinin Türk vatandaşı olduğunu ve 2 çocuğu bulunduğunu, sabit bir adres göstermesine rağmen izin kullanılmadığını” aktarmıştır.

Ç. Ç., 27.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Afgan uyruklu olduğunu, Kırşehir 2 Nolu Açık Ceza İnfaz kurumunda adres tespiti vs. sıkıntılar çıkarılarak idare tarafından izin verilmediğini, Kırşehir 1 nolu Açık Ceza Kurumunda bu sorunun olmadığı, sabit bir adres göstermesine rağmen izin kullanılmadığını; sıcak su sıkıntısı yaşandığını, ayrıca içme suyu sıkıntısı da yaşandığını; personeller tarafından tehdit ve hakaretlere maruz kaldıklarını” aktarmıştır.

Z. K., 28.02.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Eşinin Türk vatandaşı olmasına ve birinci derecede yakını olmasına rağmen adres tespiti vs. sıkıntılar çıkarılarak idare tarafından izin verilmediğini, izin istemesine rağmen izin verilmediğini; idarenin sürekli tutanak tutarız diyerek baskı ve tehditlerde bulunduğunu” aktarmıştır

17) Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi

Ş. S., 02.01.2024 tarihinde gönderdiği mektupta; “Ülke olarak asıl yaşadıkları sorunların temelinde tecrit politikaları ve Kürt sorununun çözülmemesinin geldiğini; dünya ölçeğinde böylesi bir halkın din, kültür ve kimliksel ret inkar etme yaklaşımlarının hep zarar verdiği; Abdullah Öcalan’ın şu an izolasyon ve tecrit politikalarıyla büyük bir hukuksuzluğa maruz bırakıldığını, olması gerekenin elbette artık ülke olarak girdikleri bu savaştan çok barışı, hukuksuzluktan çok adaleti, inkardan daha çok demokrasiyi, konuşmalarının; tekrardan Kürt sorunun demokratik yollarla çözüme kavuşturulmasının ve Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kalkmasının gerektiğini” aktarmıştır.

V. A. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Önceki aylarda da aktardığı üzere halen haftada 1 gün, bazen de haftada 2 gün arama kısmi arama adında arama yapıldığını, ayda 5-6 kez genel arama yapıldığını, kısmi arama yapıldıktan sonra genel arama yapıldığını, kısmi aramalarında genel arama gibi yapıldığını ve aramalarda mektup, kitap vb. eşyalar ile battaniyelerin yere atıldığını, müdürlerin emriyle kitapların aramalar esnasında okunduğunu, idarenin kitap okuma komisyonunun okuduğu kitapların aramada da okunmaya çalışıldığını, idarenin okuyarak kabul ettiği kitaba “yasak” denilerek el konulduğunu, arama esnasında ajandalarının okunduğu ve ajandalarına el konulduğunu, 1 mektubuna el konulduğunu ve el konulan ajandalarının tamamının okunduğunu, bir ajandaya bir kitaptan paragrafı yazdığını ve bir kitap ismini not aldığını ancak idarenin ajanda da yazan “berber yoktur Rüstem kimdir” cümlesini sakıncalı bularak kendisine soruşturma açtığını, kendisine “koşullar arası eğitim ve örgütsel eğitim faaliyeti propagandasını yönetmek” iddiası ile soruşturma açıldığını ve 11 gün hücre cezası verildiğini, infaz hakimliğinin talebini reddettiğini, Ağır Ceza Mahkemesine itiraz ettiğini, ajandanın idare tarafından verildiğini ve ajanda da sakıncalı bulunan paragrafın hangi örgütü temsil ettiğini sorduğunu ancak idarenin “ajandayı biz verdik ama sen doldurmuşsun! Hangi örgütü temsil ettiğini sen biliyorsun!” dediğini yine de ceza aldığını; kendisinin idareden radyo talep ettiğini, kantinden aldığı radyonun çekmediğini ve çalışmadığını bildirdiğini, idarenin de bu baskın aramada çalışmayan radyoya el koyduğunu, bilinçli olarak bir kompo kurularak arama esnasında “radyoda mühür yok, mühür kırmışsın” denilerek, radyoyla oynadığı iddiası ile kendisine soruşturma açıldığını, hapishaneye mühürsüz radyo girmediğinin iddia edildiğini, mühür denilen şeyin de seri numarasından ibaret olduğu ancak

kendisinin bu konudan suçlandığını bu konuda savunma verdiğini ancak soruşturmanın henüz tamamlanmadığını; hapisanede kendisiyle aynı suçtan hüküm giyen 33 kişinin tutulduğunu, Ş. B., A. T., M. S., R. B.'in Türkoğlu hapishanesine talepleri doğrultusunda geri gönderildiğini, M. H., N. K., T. T.'in ise yeni sürgün edilerek Kırşehir S tipi Hapishanesine getirildiklerini; arama sırasında bazı odalarda elektrik kesintisi olduğunu, odada elektrik sorunu olduğunu bu nedenle düzeline kadar odada bulunan mahpusları başka bloklara götürdüklerini, M. H. ve diğer 2 mahpusun bulunduğu odada son arama esnasında elektrik sorunu olduğu iddia edilerek arkadaşlarının bulunduğu B Bloktan alınarak C bloğa götürüldüklerini ve diğer mahpuslarla iletişimlerinin kısıtlandığını; sohbet hakkının yasaklandığını, "sporda sohbet edersiniz" dediğini, haftada 1 defa 1,5 saat spora çıkarıldıklarını, idarenin haftada 10 saat etkinlik hakları olduğunu söylediğini ve "tekrar düzenleyeceğiz" denildiğini ancak spor faaliyetinin 1 saate düşürüldüğünü; kurs, sohbet, atölye vb. sosyal faaliyetlerin hiçbir şekilde kullanılmadığını, idarenin kendilerine "sohbet yapamazsınız sporda sohbet edersiniz sporla sohbet aynı şeydir" denildiğini, mahpusların infazlarının faaliyetlere katılmama nedeniyle yakıldığını ancak faaliyetlerin idare tarafından yasaklandığını; hasta mahpusların hastaneye sevki sırasında hapisaneden çıkarılmadan önce jandarma tarafından ağız içi arama dayatması ile karşı karşıya bırakıldıklarını ve bu onur kırıcı dayatma nedeniyle hastaneye gidemediklerini, adli suçlardan hapisanede tutulan mahpusların hastaneye sevki sırasında hem ağız içi arama dayatması hem de ince üst araması ile karşı karşıya kaldıklarını, idareye ağız içi aramanın onur kırıcı bir uygulama olduğunu bu nedenle hastaneye gidemediklerini bu uygulamanın kaldırılması için başvuruda bulduklarını ve müdürle görüşmelerinde müdürün ağız içi aramanın bazı mahpusların ağızlarının içinde jilet taşınması nedeniyle yapıldığını söylediğini ancak siyasi mahpusların da ağız içi arama dayatması ile karşı karşıya kaldıklarını, ağız içi arama yapılmaması için kendisinin Adalet Bakanlığına başvuru yaptığını Adalet Bakanlığı'nın cevabında "Yeteri sayıda personelin tutuklunun etrafını sararak firari engelleyecek şekilde tedbir almasının yeterli olacağı" şeklinde görüş bildirdiğini buna rağmen ağız içi aramadan vazgeçilmediğini, ayaklarından kalbe giden damarlarında fren olduğunu, bacaklarında varisler oluştuğunu, damarların kalbe kadar genişlediğini ve çok ağrı yaptığını, kalp kapakçıklarının işlev görmediğini, ameliyat olması gerektiğini ancak tetkik ve tahlillerin yapılamadığını, bu hastalığının 2023 Mayıs ayında tespit edildiğini, ancak ağız içi arama nedeniyle ameliyatının yapılamadığını, 2023 Haziran başında hastaneye sevk edildiğini ve doktorun "Yarın gel ameliyat ederiz" dediğini, ancak sabahında ağız içi arama dayatması olduğunu, ayrıca kötü bir aramaya tabi tutulduğu ayakkabısının çıkarılmasının istendiğini ayakkabıyı jandarmanın kontrol etmesi için çıkarıldığını sonrasında da kendisinin ayakkabısını aramasının istendiğini, bunu kabul etmediğini, jandarmaların üzerine yürüdüğünü, tartışınca da hastaneye gitmediğini ve ameliyatının yapılmadığını, Adalet Bakanlığına başvuru yaptığını Bakanlığın olumlu cevap verdiğini, (bu hususlar 6 ay önce tarafımızca raporlanmıştır) ancak buna rağmen idarenin ve Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün hiçbir şey yapmadığını ve aradan geçen 10 aylık sürede ameliyatının yapılmadığını, tetkik ve tahlil için hastaneye sevk edilmediğini, 2024 şubat ayında ameliyat olması için hastaneye sevk edildiğini ancak ağız içi arama dayatması yüzünden gidemediğini, bunun üzerine kendisine soruşturma açıldığını Kırşehir Cumhuriyet Başsavcılığında soruşturma evraklarının gönderildiğini, hapisane idaresinin suç duyurusunda "V: A.'ın hastaneye götürüldüğünü ancak gitmeyi reddettiğini" şeklinde bir tespit olduğunu ancak bu durumun tamamen yalan olduğunu kendisinin ağız içi arama nedeniyle gitmediğini, bu konunun hapisane idaresiyle bir alakası olmadığını söylendiğini hapisane idaresinin kendisiyle ilgili olmayan bir konuda "olanı olduğu gibi anlatma" yükümlülüğü olduğunu ancak idarenin sürekli mahpus aleyhine davranışlar ve işlemler içerisinde olduğunu bu nedenle bu onur kırıcı uygulama olan ağız içi arama dayatmasında idarenin de payı olduğunu; mahpuslardan Ş. S.'nin 07/09/2023 tarihinden beridir kusarken boğazından kan geldiğini ve hastaneye gitmek istediğini ancak onur kırıcı ağız içi arama nedeniyle gidemediğini, en son doktora götürüldüğünde doktorun "senin genel cerrahiye gitmen gerekiyor" dediğini ancak idarenin genel cerrahiye sevki hiçbir zaman yapmadığını, ağız içi aramaya karşı bütün kurumlara ve mercilere başvuru yaptığını Adalet bakanlığı cevabında ağız içi aramaya ilişkin bir ibare geçmediğini yalnızca "firarı engelleyecek şekilde kelepçe takılabilir" dediğini, ancak buna rağmen hastaneye sevkler sırasında ağız içi aramaya devam edildiğini; mahpuslardan E. Y.'nin kronik hastalıkları olduğunu, 30 yıldır hapisanede olduğunu, göz ve mide sorunları yaşadığını, yemek dahi yiyemediğini, hastaneye götürülürken ağız içi dayatmaları nedeniyle tedavi edilemediğini; mahpuslardan H. B.'in 30 yıllık hapisliğin verdiği kronik rahatsızlıkları olduğunu göz hastalığının olduğunu, ağız içi arama dayatması nedeniyle tedavi olamadığını; mahpuslardan C. İ.'nin kalbinde sorun olduğunu ve 2006 da açık kalp ameliyatı olduğunu, periyodik olarak kontrollerinin yapılarak tedavisine devam edilmesi gerektiğini, hapisane idaresinin durumundan haberdar olduğunu ve Cemili sürekli hastaneye sevk ettiğini durumunun çok ağır olmasına rağmen ağız içi arama nedeniyle tedavi olamadığını sadece 3 kere hastaneye gidebildiğini; mahpuslardan Y. G.'in ağızında diş olmadığını, yemek yiyemediğini diş sorununun çok büyük sorunlar yarattığını ancak Yusuf Gültekin'in de ağız içi arama dayatması nedeniyle tedavi olamadığını; Kırşehir S Tipi Hapishanesinde her şeyin keyfiyetle uygulandığını, herhangi bir kuralın olmadığını, baş gardiyanın keyfi tutumuyla müdürün keyfi uygulamalarının aynı olmadığını, bu nedenle herhangi bir kural veya mevzuatında geçerli olmadığını, bütün personellerin sayım sırasında ve diğer işlemler için koğuş kapısını açarken ve kapatırken sert bir şekilde açıp kapattığını, koğuş kapasını sert bir şekilde mahpusların yüzüne çarptığını ve kapatır kapatmaz hakaret etmeye başladıklarını; mahpusların rotasyon (oda değişimi)

taleplerinin karşılanmadığını, 1 yıldan fazla süredir aynı mahpuslarla aynı odada tutulduklarını ancak hapisane içi sürgünlerin de keyfiyetle yapıldığını, bir mahpusun odası zorla değiştirilirken de sürgün edildiğini, odanın kapısını açar açmaz bağırılarak “kalk, odanı topla, gidiyorsun” denildiğini ancak eşyalarını toplamasına bile izin verilmediğini, mahpusların ve ailelerinin ekonomik durumu göz önüne alındığında bunun mahpuslara büyük bir yük getirdiğini, baş gardiyanın bilinçli olarak mahpusları iç sürgüne zorladığını ve aynı koridorda işid ve adli suçlardan hüküm giyenlerin kendileriyle aynı koridorlara sürgün ettiğini, insanların birbirlerine saldırmasına ortam hazırladığını ancak mahpusların zarar görmemek için yoğun bir çaba sarf ettiğini, baş gardiyanın her ay bilinçli olarak siyasi suçlardan hüküm giyen mahpusları rotasyon dediği, iç sürgüne zorlandığını, mahpusların rotasyon taleplerinin cevaplanmadığını ,ancak bu iç sürgünlerin keyfiyetle devam ettirildiğini” aktarmıştır.

A. N. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Bir tikiğin olduğunu ve pantolon giyemediğini, mecburen şalvar tipi kıyafetler giydiğini ve beline kemer yerine şal sardığını, şalının siyah renkte bir şal olduğunu ancak renginden dolayı şalına el konulduğunu; cilt hastalığı nedeniyle Maraş Türkoğlu hapisanesinde doktor raporu ile özel bir battaniyesinin olduğunu ancak bu battaniyenin de Türkoğlu hapisanesinde kaldığını, Kırşehir S tipi Hapisanesinde kendilerine verilen battaniyenin petrolden yapıldığı için döküldüğünü ve cildine zarar verdiğini; hapisanede kullanılan suyun kirli ve kapkara bir şekilde aktığını, çay demlerken bile renginin değişmediğini, bu nedenle kantinden su almak zorunda kaldıklarını, “suyun içilmemesi gerektiği ve kullanılamayacağını” mahpuslara söylendiğini, suyu dışarıdan aldıklarını bu nedenle aylık oda başı en az 1000 TL harcadıklarını, kullanılan suyun bu kadar büyük bir masrafa yol açtığını, yazın çok daha büyük masraflara sebebiyet vereceğini, bu miktarların mahpuslarca karşılanamayacağını; Yeni Yaşam Evrensel vb. gazetelerin verilmediğini; radyolarının kendilerine verilmediğini, televizyonda muhalif denilebilecek hiçbir kanalın verilmediğini, Meclis TV’nin dahi yasaklandığını, haber alma ve ifade özgürlüğünün her zaman ihlal edildiğini; hapisanede içerideki her şeyin plastik olduğunu, yemek alırken plastik yoğurt kabı veya plastik tabaklarını mazgaldan uzattıklarını ancak bu şekilde yemek alabildiklerini, içeride demir tabak veya demir kaşıkları olan mahpusların bu demir eşyalarının toplatıldığını, demir karavana talep ettiklerini ancak bunun da verilmediğini, köpük tabak olarak adlandırılan plastik straför tabakların hem yemeğin ısısını aldığını hem de sağlığa olumsuz etkileri ile kanser riski taşıdığını; yemek porsiyonlarının çok çok az olduğunu, yemeğin çok erken getirildiğini akşam yemeğinin saat 15:00 da getirildiğini, akşama kadar yemeğin soğuduğunu ve yenilmez halde olduğunu, idarenin yemekleri karavana şeklinde dağıtmadığını, koridor arasından yemek arabasının gezdirildiğini, mahpuslarında plastik bir kap uzattığını bu plastik kaplara yemeklerin doldurularak mazgaldan mahpuslara geri uzatıldığını; mahpus başına 5 kitap hakkı verildiğini, dergi, ders kitapları ve sözlüklerinde kitaptan sayılarak kitap kotasına dahil edildiğini, ayrıca ellerinde bulunan 5 kitabı kargo ile ailelere göndermeden başka bir kitap alamadıklarını; çamaşır kurutmak için 3 metre ip aldıklarını, ipi çapraz bağladıkları için 2,5 metrelik bir kısım kaldığını bu 2,5 metrelik yerde 3 mahpusun çamaşırlarını kuruttuklarını, İç Anadolu’da kışların çok serin geçtiğini ve 1 kişinin ancak çamaşırlarını kurutabildiğini, diğer mahpusun çamaşırlarını sermek için beklediğini; mahpusların fazla eşyalarının depoya kaldırılmak yerine çöpe atıldığını, kotaları dolduklarında eşyalarını çıkarmak istediklerinde direkt çöpe atıldığını; mahpuslara kurşun kalem verilmediğini, kantinde sınırlı sayıda kırtasiye malzemesi olduğunu” aktarmıştır.

İ. Y. ile 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Ayakta sayım dayatmasını kabul etmediği için sürekli olarak sayımlarda kapiya vurulduğunu, kendisiyle aynı blokta sadece 3 ağırlaştırılmış müebbet mahpusun olduğunu spora veya başka bir faaliyete çıkarmadıklarını, idarenin “bugün işimiz vardı, arama vardı” şeklinde bahaneler ürettiğini bu nedenle spora çıkarılmadıklarını, gardiyanların sürekli olarak kendisini tahrik ettiğini gardiyanlara saldırmamasını beklediğini ancak kendisinin sürekli olarak hareketsiz kaldığını, kendisiyle birlikte aynı blokta tutulan 3 ağırlaştırılmış müebbet mahpus ile odalarının yan yana getirilmesini talep ettiğini, en azından kendisi dışında birinin sesini duymanın kendisine iyi geleceğini düşündüğünü; İnsan Hakları Derneği sayesinde kendisine 4 kitap gönderildiğini, hepsini okuduğunu, yine dernek sayesinde yıllar sonra bir semaver alabildiğini, çok teşekkür ettiğini, dernek sayesinde çok az kıyafet gönderildiğini bazı ihtiyaçlarının olduğunu, yazlık 2 kot pantolon, 1 spor ayakkabı ve 2 tane üst giysi ve 1 eşofman konusunda da derneğimizin yardımlarını istediğini; çok sayıda askerinin hayatını kaybettiği günlerde gardiyanların kendisine küfür ve hakaret ettiğini, kendisini ölümlü tehdit ettiğini, gardiyanların “mutlusun değil mi şerefsiz” diyerek kendisine bağırdığını, kendisinin de hiçbir şey söyleyemediğini, istemeden üzülerek tebessüm ettiğini, sonrasında gardiyanların kendisine saldırmaya çalıştığını, daha sonra gardiyanlara küfür ve hakaret ettiği için hakkında soruşturma başlatıldığını ve 10 günlük hücre cezası aldığını, zaten tek başına hücrede kaldığı ve ağırlaştırılmış müebbet cezası olduğu için buna itiraz etmediğini, odasında hücre cezasını tamamladığını, ayrıca gardiyanların kendisinden şikayetçi olduğunu, savcılıkta ifade verdiğini hiçbir şey söylemediğini beyan etmesine rağmen gardiyanların birbirlerine şahitlik yaparak kendisine iftira atarak suç duyurusunda bulunduğunu hakkında görevlilere tehdit ve hakaret suçlarından iddianame düzenlendiğini ve Kırşehir Asliye Ceza Mahkemesinde dava açıldığını” aktarmıştır.

N. S. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Temiz suya erişimin ciddi bir sorun olduğunu, kullanılamayacak düzeyde pis olduğunu, çok fazla kesintinin de olduğunu, su yetersizliğinden dolayı kesintilerin olduğunu öğrendiklerini, Kırşehir Belediyesi'nin bazı gerekçeler öne sürerek merkezden hapisaneye su çekmediğini, Adalet Bakanlığı'nın ise Kırşehir Belediyesi'nin yaklaşık maliyetini çok yüksek bulduğunu; mahpus başına 5 kitap hakkı verildiğini dergi, ders kitapları ve sözlüklerinde kitaptan sayılarak kitap kotasına dahil edildiğini, ayrıca ellerinde bulunan 5 kitabı kargo ile ailelere göndermeden başka bir kitap alamadıklarını, dahası odada 3 mahpus olmasına rağmen odada en fazla 10 kitap bulundurulabildiğini, kitap konusunda içinde Abdullah Öcalan'ın adı yahut tek cümle alıntısının geçtiği kitapların dahi mahpuslara verilmediğini; 1'i genel 2 'si kısmi olmak üzere ayda 3 kez oda araması yapıldığını, aramalara askerlerin de dahil olduğunu, son aramada tüm defterleri toplayıp götürdüklerini; Veysi Altan ve Mehmet Ürün isimli mahpuslara defter içeriklerinden dolayı 1' er gün hücre cezası verildiğini; Kürtçe mektup gönderilemediğini; sohbet, kurs, atölye vb. sosyal faaliyetlerin yasaklandığını ve Kırşehir S Tipi Hapishanesine getirildikleri günden beridir yaptırılmadığını; açlık grevlerinden sonra spor saatlerinin düşürüldüğünü, spora haftada 1 saat civarında çıkabildiklerini; hapisanede mahpusların koşullu salıverilmelerinin engellendiğini, mahpuslardan H. B. ile E. Y.'nun 2024 yılı Ocak ayında İdare ve Gözlem Kurulu kararıyla tahliyelerinin engellendiğini, her iki mahpusun da 30 yıldır hapisanede tutulduğunu ve tahliyelerinin ilk uzatmada 6 ay ertelendiğini, Alevi olan H. B.'in tahliyesinin ertelenme gerekçesi olarak dini rehberlik hizmetine çıkmaması olarak gösterildiğini; E. Y.'nun ise arama ve sayımda provakatif davranışları olduğu gerekçesiyle tahliyesinin engellendiğini, ancak mahpus hakkında bu konuda bir disiplin soruşturması yahut cezasının bile bulunmadığını; Ağustos ayı başında Hacı Geciken isimli mahpusun koşullu salıverilme tarihinin olduğunu; yine yöresel şalvar vb. kıyafetlere hapisanede izin verilmediğini, 9 ay önce bir mahpusa kendisine ait fotoğraftaki kıyafetleri nedeniyle soruşturma açıldığını; ağız içi arama nedeniyle 7-8 aydır hastaneye gidemediklerini; görüşme tarihi itibarıyla açlık grevinde olan 1 kişinin olduğunu, açlık grevi işlemlerinde sorun olmadığını, ölçümlerin koridorda yapıldığını; çamaşır kurutmak için 3 metre ip aldıklarını, ipi çapraz bağladıkları için 2,5 metrelik bir kısım kaldığını bu 2,5 metrelik yerde 3 mahpusun çamaşırılarını kuruttuklarını, İç Anadolu'da kışların çok serin geçtiğini ve 1 kişinin ancak çamaşırılarını kurutabildiğini, diğer mahpusun çamaşırılarını sermek için beklediğini; hapisaneye getirildiklerinden beridir tuvaletin kapağının olmadığını, yaz aylarında odanın içine doğru koku yaptığını, bu konuda idareye başvuru yaptıklarını idarenin “bu tuvalet kapağını getirttiğini” söylediğini ancak henüz verilmediğini; 8 Şubat 2023'den beridir aynı odada aynı 2 kişiyle kaldığını, oda değişimi taleplerinin cevap bulmadığını ve her oda arasına bir başka oda boş bırakılarak veya adli mahpuslar yerleştirilerek mahpusların iletişiminin engellendiğini ve mahpusların izole bir alana tıkmaya çalışıldığını, bu durumun tecrit hali olduğunu, psikolojik olarak mahpusları yıprattığını; aile açık görüşlerinde ailelerin 10-12 saatlik bir mesafeden geldiklerini ve bir gün önceden Kırşehir'e gelerek açık görüş yapabildiklerini, ancak bu aile ile açık görüşlerin süresinin 45 dakika olduğunu, mahpusların bu sürenin kanunun yol verdiği haliyle 1,5 saate çıkarılmasını talep ettiğini ancak idarenin personel istihdamı nedeniyle en azami süre olarak 45 dakika olarak uyguladığını” aktarmıştır.

Ö. G. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Trabzon/Beşikdüzü T Tipi Kapalı Hapishanesinden 5 ay önce geldiğini, 2 defa hücre cezası aldığını, ağız içi arama dayatmasının devam ettiğini, ayda bir yapılan genel aramaların eskiye nazaran çok detaylı yapıldığını, askerlerin bu aramalara eşlik ettiğini, aynı cezaevinde bulunan V. A. ve N. S.'ya soruşturma açıldığını, H. B.'in dini rehberliğe çıkmayı reddettiği için koşullu salıvermesini 6 ay uzattıklarını; E. Y. adli hükümlünün ise uyum göstermediği gerekçesiyle infazının 6 ay ertelendiğini; C. İ.'nin durumunun iyi olmadığını, ağır hasta olduğunu, sık sık kanamalarının olduğunu, ağız dış ve kalp sorunlarının devam ettiğini, ağız içi arama dayatması yüzünden tedavisinin yapılamadığını; cezaevinin içme sularının çok kötü olduğunu ve milletvekili ziyareti taleplerinin olduğunu” aktarmıştır.

M. F. E. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “4 ay önce Osmaniye 2 Nolu T Tipi cezaevinden getirildiğini, geldiğinden beri 3 kere ağız içi aramanın yapıldığını, hücrede kaldığını, diğer arkadaşları ile görüştürülmediğini, yan koşullarda Fetö'den hüküm giyenlerin kaldığını; baldırından yaralandığını, ayağının üzerine iyi basmadığını, bacağında hala şarapnel parçasının olduğunu, hastaneye sevkinin olduğunu ancak ağız içi arama dayatmasını nedeniyle tedaviye gitmediğini; asker eşliğinde ayda bir detaylı aramaların yapıldığını, aramalar sırasında eşyalarının dağıtıldığını; su probleminin çok ciddi boyutlarda olduğunu, suyun içinde kum olduğunu, ayakta sayımın artık olmadığını” aktarmıştır.

M. E. (Hükümlü) ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Mahpus ile yapılan görüşmede; hükümlü olduğunu, sosyalleşme imkanı tanıyan hakların kullanılmadığını, yalnızca spor hakkından yararlandırıldıklarını, başka bir etkinliğin olmadığını; çok sayıda sürgün geldiğini ve gelen sürgünlerin C bloğa götürüldüklerini; Meclis TV'yi izleyebildiklerini ancak Halk TV vb. kanalları izleyemediklerini; havalandırma ve eşya gidiş-gelişlerinin normal olduğunu;

Karar ve Birgün gazetelerini alabildiklerini; ağız içi arama nedeniyle hastaneye gidişlerinin olmadığını; kantin fiyatlarının fahiş düzeyde olduğunu ve bu nedenle bir çok mahpusun sorun yaşadığını; buraya sevk edilmesi nedeniyle ailesinin görüşe gelemediğini; İ. Y. isimli mahpusun sevk gelenlerden olduğunu maddi ve manevi durumunun çok kötü olduğunu; suların pis olması nedeniyle temiz suya erişemediklerini” aktarmıştır.

H. K. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “19 Nisan’da Diyarbakır 2 No’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden İ. Z. ve B. E. ile birlikte bu hapishaneye getirildiğini, B. E.’in Sincan 1 no’lu YGC’ye götürüldüğünü, İbrahim Zeren’in ise Sincan 2 Nolu YGC ye gönderildiğini, 19 Nisan’da sürgün edildikleri sırada yanına hiçbir eşyasını alamadığını, bütün eşyalarının Diyarbakır 2 no’lu YGC de kaldığını, kitaplarının tamamının, semaver ve buzdolabının, kara kalem malzemelerinin ajandalarının ve defterlerinin Diyarbakır 2 no’lu YGC hapishanesinde olduğunu henüz kendisine gönderilmediğini; Kırşehir S Tipi kapalı hapishanesine sürgün getirildiğini, hapishaneye giriş yaptığında çıplak arama dayatması yapıldığını, bütün elbiselerini X-Ray den geçirerek kendilerine geri getirdiğini, hapishanede odadan çıkar çıkmaz ayakkabı soyma ve arama dayatması yapıldığını, herhangi bir şey için odadan çıkıldığında ve odaya girerken ayakkabı soyma ve arama dayatması yapıldığını; suyun içilmeyecek derecede kötü olduğunu idarenin de “arıtma sorunu nedeniyle suyun içilemeyeceğinin” söylendiğini bu nedenle suyu parayla aldıklarını, mahkumlardan Nazım Kaplan’ın implant yapması gerektiğini bu nedenle Van’a gönderileceğini” aktarmıştır.

M. K. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “30 Yıldır hapishanede olduğunu, 23 Nisan’da Yozgat 2 nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinden sürgün edildiğini, 7-8 aydır midesinde ciddi bir sorun olduğunu, 4-5 aydır yemek yiyemediğini bazen su içmekte dahi zorlandığını, yaklaşık olarak 15 kilo kaybettiğini, Yozgat’ta iken Ankara’ya sevk edilip tedavi olduğunu ancak sürgün edilince bütün sevklerinin iptal edildiğini, tekrardan sevk alınması gerektiği için tedavisinin yarım kaldığını, ağız içi arama yapıldığı için hastaneye gitmediğini” aktarmıştır.

N. Ç. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “12.09.2018 tarihinde hapishaneye girdiğini, 18 yıl 11 ay cezasının onaylandığını; mahpuslardan M. A. ile birlikte Tarsus 1 no’lu T tipinden 2 Nisan 2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi’ne getirildiklerini, elbiselerinin çıkartılarak X ray den geçirilip getirildiğini, çıplak aramaya maruz kalmadıklarını; şu an M. A. ve S. A. ile birlikte A-19 odasında tutulduklarını yakınlarında herhangi bir siyasi mahpus bulunmadığını, odada kalan 3 kişinin birbiriyle iletişimi olduğunu diğer mahkumlarla hiçbir iletişimlerinin olmadığını; mahpuslardan M. A.’nin kronik şeker hastalığı ve tansiyon hastalığının olduğunu, gastritten dolayı bir hafta önce hastaneye kaldırıldığını, şu an rahatsızlıklarının devam ettiğini bu nedenle revire başvuru yaptıklarını ancak revir doktorunun “gerek yok” diyerek M. A.’yi revire almadığını; yine S. A.’ın da alerji kaşıntısı olduğunu Süleyman’ın düğmeye bastığını ancak doktor yok denilerek revire kaldırılmadığını; Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde adli suçlardan tutulan mahpusların kursa çıkarıldıklarını, sosyal aktivitelerden faydalandırıldığını ancak S. A., M. A. ve kendisinin spora dahi çıkarılmadığını, kurs ve atölyeler için sık sık anons yapıldığını kendilerine de “dilekçe yazın” denildiğini ancak yazdıkları talep dilekçelerine hiçbir şekilde cevap verilmediğini, kendi odalarına yapışık olan, yan odada tutulan mahpusların kursa atölye ve spora çıkarıldığını ancak kendilerinin çıkarılmadığını; 2017 yılının sonunda beyin kanaması geçirdiğini ve 12 gün yoğun bakımda kaldığını, ani bir refleks ile baş dönmesi yaşadığını bu nedenle doktora çıktığını EEG tomografi çekildiğini Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde gardiyanların yaklaşımında da bir anda bayıldığını, psikolojik olarak strese girdiğini ve bu stresin kendisini çok kötü bir hale getirdiğini, gardiyanların kendisine terörist demesinin terörle ilişkilendirmesinin bile kendisini strese soktuğunu ve sürekli olarak bayıldığını; 2023 yılında kelepçeli muayeneyi kabul etmediğini kelepçeli muayeneyi kabul etmediğinde de bayıldığını; Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde su sorununun yaşandığını, suyun içilebilir olmadığını ve bu nedenle hazır su aldıklarını, sabah sayımından önce suyun geldiğini, sayımdan hemen sonra suyun kesildiğini, yemekle birlikte bir saat suyun geldiğini mahpusların banyo yaparken köpüklü haldeyken suyun kesildiğini, kendilerine “50 Litre kota olduğunun” söylendiğini ancak 20 litre dahi kullanmadan suyun kesildiğini, mahpusların paralarının bitmesi durumunda da çamurlu ve paslı suyu içtiklerini, içmek zorunda kaldıklarını, hasta mahpusların da suyu mecbur olduğundan dolayı içtiklerini; mahpuslara yemek dağıtılırken tabak ve herhangi bir şey verilmediğini, mahpusların da 5 litrelik su bidonunu keserek yemekleri bu su bidonuyla aldığını, kantinde saklama kabı ve tabak satılması için dilekçe yazdıklarını, ancak kantinde saklama kabı ve tabak satılmadığını, paslı ve kirli hijyenik olmayan kaplarla yemeğin getirildiğini, bu nedenle 5 litrelik bidonun daha sağlıklı olduğunu; hapishane hücrelerinin içerisinde paslı ve kirli olduğunu, temizlik malzemelerine ulaşma imkanlarının olmadığını, kantinden satıldığı kadarıyla temizlik malzemelerini kendilerinin tedarik ettiğini; tuvalete gittiklerinde dışarıdaki 360 derece dönebilen kameranın tuvaletin deliğini gördüğünü, kendilerinin de tuvalet penceresine siyah poşet geçirdiklerini ancak her sayımda gardiyanların bu poşeti söktüğünü, psikolojik olarak tuvalete gidemediklerini, günlerce tuvaletini tuttuğunu, banyo yaparken bile duvarın dibine eğilerek duş aldıklarını, bu hapishanede mahremiyetin korunmadığını, kişisel haklarının ihlal edildiğini mahremiyetin korunması gerektiği için idareye

sık sık dilekçeler yazdığını, hapishanede tutuldukları bir ay içerisinde otuza yakın dilekçe yazdıklarını ancak kameraların yönlerinin değiştirilmediğini, kendilerini psikolojik olarak çok zor bir duruma soktuğunu; kamera olmasına rağmen gardiyanların hücrenin alt katının kapısını açarak üst kata kadar geldiğini, odaya aniden girdiklerini bu ani girişlerin kendisinin psikolojik olarak rahatsız ettiğini, gardiyanların saldırıya mı yoksa sayma mı geldiğini anlayamadığını bu nedenle bir aydır uyuyamadığını; ACEP (Akıllı Teknolojilerin Ceza İnfaz Kurumlarına Entegrasyonu) sisteminin hapishanede var olduğunu (yani odalarda kabin bulunduğunu) ancak görüntülü görüşme yapamadıklarını, bu acep sistemi yüzünden aile görüşü kapalı görüş telefon görüşlerinin kantin yazdırma sisteminin tamamının ACEP sistemine kayıtlı olduğunu, ACEP sisteminin de sadece vakıflar bankasıyla çalışabildiğini, ailelerin Vakıfbank'tan para yatırması gerektiğini, Vakıfbank dışında herhangi bir havale ve EFT yönteminin olmadığını, ancak bu ACEP sistemi yüzünden sadece hesabında para bulunan mahpusun herhangi bir işlemi yapabildiğini, örneğin bir arkadaşının kendi hesabında para olmadığı için mektup gönderemediğini, kendisinin de bu mektup için arkadaşına yardımcı olamadığını, aile ile telefon görüşü yapacakken sadece vakıf bankası hesabında parası olması halinde telefon görüşü yapabildiğini, bu durumu hapishane idaresine bildirdiğini ancak hapishane idaresinin de ACEP sistemi yüzünden müdahale edemediğini, durumun bu şekilde devam edeceğinin söylendiğini; kantin için de aynı sorunların devam ettiğini, sadece hesabında para olan mahpusun yalnızca kendisi için alışveriş yapabildiğini başka bir şekilde alışveriş yapmanın mümkün olmadığını; gönderilen mektuplar, suç duyuruları ve başvurularda herhangi bir evrak kayıt numarası verilmendiğini, bu nedenle gönderdiği mektupların ulaşıp ulaşılmadığını veya gönderilip gönderilmediğini sorgulayamadığını; 9 Nisan tarihinden beridir kaloriferlerin yanmadığını, kendilerinin çok üşüdüğünü, yerlerin beton olmasından dolayı çok soğuk olduğunu battaniyeye sarılmalarına rağmen çok üşüdüklerini” aktarmıştır.

V. A. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Diyarbakır ve Tarsus’tan çok fazla sürgün geldiğini. sürgün edilenler arasında; S. A. (Kırşehir), M. Kılıç (Kırşehir), A. I., M. A., S. Ş., M. A. isimlerin olduğunu; su sorunun hala devam ettiğini; önceki aylarda da aktardığı üzere halen haftada 1 gün bazen de haftada 2 gün arama kısmi arama adında arama yapıldığını; ayda 5-6 kez genel arama yapıldığını, kısmi arama yapıldıktan sonra genel arama yapıldığını, kısmi aramalarında genel arama gibi yapıldığını ve aramalarda mektup kitap vb. eşyalar ile battaniyelerin yere atıldığını, müdürlerin emriyle kitapların aramalar esnasında okunduğunu, idarenin kitap okuma komisyonunun okuduğu kitapların aramada da okunmaya çalışıldığını, idarenin okuyarak kabul ettiği kitaba yasak denilerek el konulduğunu” aktarmıştır.

C. İ., 22.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “60 yaşında olduğunu ve 30 yıldır cezaevinde bulunduğunu, 8 yıl yargılandığını daha hükümlü statüsüne girerken ağır kalp hastalığına yakalandığını, 01.05.2002 tarihinde Diyarbakır Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi’ne yatırılıp, 12.06.2002’de Aort kalp kapakçığı iflas ettiği tanısıyla açık kalp ameliyat olduğunu ve yapay kalp kapakçığı takıldığını, o günden bu yana yaşamını kan sulandırıcı COUMADİN 5 miligram tablet ilaçlara bağlandığını, bu ilaçları kullanmak için de ayda en az bir defa hastaneye gidip protrombin zamanı denen kontrolünün yapılmasının ve uzman doktorun ilaç dozunu ayarlaması gerektiğini, 22 yıldır bu hasta haliyle (ki mevcut yasaya göre Cumhurbaşkanlığı 104/b maddesine göre yararlandırılıp), dışarıda olması gerekirken bu koşullarda yaşayan, rutin kontrollere gidebilmek için çeşitli tarih ve değişik il ve cezaevlerinde onlarca defa savcılığa başvurduğunu, öyle kontrole gidildiğini; şimdiye kadar 30 Mayıs 2013, 30 Mayıs 2010, 26 Mayıs 2014, 28 Kasım 2018 tarihlerinde Adalet Bakanlığı İstanbul Adli Tıp Kurumu’na götürüldüğü, daha sonra hipertansiyon, yüksek kolesterol, anal-fistül hastalıklarının da çıktığını, anal-fistül eden ise Erzurum Aziziye, Eskişehir Osmangazi Devlet Hastanesi, Mersin Şehir ve Tarsus Devlet Hastanelerinde 12 kez ameliyat geçirdiğini, bunların dışında defalarca anal-fistül yarasının apse yaptığını ve patladığını, an az bir ay iltihap karışma akıntının sürdüğünü, idare yönetimi ve sağlık personellerinin ve kurum doktorlarının duyarlı davranıp, kendisine imkan tanıyıp zaman zaman kendilerinin de müdahalesi olmuşsa da genelde kendisinin günlük olarak Batikon pansumanı yaparak yaşama tutunduğunu; aynı zamanda birbirine zıt iki hastalığının aynı vücutta taşıdığını, kalp için kan sulandırıcı ilaç kullanmak zorunda olduğunu ancak bu ilaçların anal-fistül yarasının kanamasını tetiklediğini, yarasının şu an bile aktif durumda olduğunu; 16 aydır bu hapishanede olduğunu, 08.02.2023, 21.06.2023, 14.08.2023 ve 30.04.2024 tarihlerinde 4 defa yarasının apse olup patladığını; bütün bunlara rağmen 22 yıldır yaşam ve hukuk mücadelesi verdiğini, DGM mahkemelerinin 30 yıl önce verdiği “36 yıl cezasının altıda birinin düşülüp 30 yıl yatarı var” denilmesinin yetmediğini, yeni çıkan kanunla “Cezaevi İdare Gözlem Kurulu kararıyla kendisini cezaevinde tutmaları olasılığının muhtemel olduğunu, yani bu genelge çıkarıldığı zaman çok çırpındığını, adalet Bakanı, TBMM, Cumhuriyet Başsavcılıklarıyla ilgili kurumlara yazdığını; kendisinin 08.05.2024 tarihinde cezası 5 ayın altına düştüğü için Adalet Bakanlığı ve Kırşehir Cumhuriyet Başsavcılığına denetimli serbestlikten yararlandırılmak talebiyle dilekçe verdiğini, ancak olumlu cevap vereceklerine inanmadığını; burada Ebubekir Yulu ile Hüseyin Bilecan adlı arkadaşlarının 10 Ocak 2024 ile 30 Ocak 2024 tarihlerinde tahliye olmaları gerekirken sebepsiz yere hala orada olduklarını; böylesi zorlama ek cezaların insanı çok yıpratmıştı, mağdurların çok olduğunu” aktarmıştır.

18) Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

Z. T., 11.03.2024 tarihinde abisi İ. T. için yaptığı başvuruda; “Abisi İ. T.’ün, yaklaşık 20 yıldır hapishanede olduğunu, en son Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesinde olduğunu, abisiyle dün telefon görüşmesi gerçekleştirdiğini, telefonda; “Apar topar bulunduğu koğuştan çıkarıldığını ve Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüğünü, hapishane girişinde ağız içi ve çıplak arama dayatıldığını ve başgardiyana ve müdürün gözetiminde kendisine işkence ve kötü muamelede bulunduğunu, hapishaneye ilk girişinden sonra telefon hakkının da kullanılmadığını” söylediğini; abisinin durumu ile ilgili sağlıklı bilgi alamadıklarını ve durumunda da endişeli olduklarını” aktarmıştır.

Z. T. 18.03.2024 tarihinde abisi İ. T. için yaptığı başvuruda; “Abisi İ. T.’ün, yaklaşık 20 yıldır hapishanede olduğunu, en son Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesinde olduğunu, abisiyle 10.03.2024 tarihinde telefon görüşmesi gerçekleştirdiğini, telefonda; “Apar topar bulunduğu koğuştan çıkarıldığını ve Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüğünü, hapishane girişinde ağız içi ve çıplak arama dayatıldığını ve başgardiyana ve müdürün gözetiminde kendisine işkence ve kötü muamelede bulunduğunu, hapishaneye ilk girişinden sonra telefon hakkının da kullanılmadığını” söylediğini; abisi ile dün tekrar yaptıkları telefon görüşmesinde “6 gün önce tekrar gardiyanlar tarafından darp edildiğini ve bu nedenle açlık grevine başladığını, abisinin bu hapishaneye geldiği günden bu yana tek kişilik odada (hücrede) tutulduğunu, abisinin hayatından endişe ettiklerini” aktarmıştır.

M. Ş., 19.03.2024 tarihinde eşi Recep Şaşmaz için yaptığı başvuruda; “Eşi R. Ş.’in şu anda Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, eşiyle ilgili derneğimize daha önce de başvuruda bulduklarını, eşinin yaklaşık 14 yıldır hapishanede olduğunu ve hükümlü olduğunu, çeşitli hapishanelerde kaldığını, Diyarbakır ve bölgeyi etkileyen depremler gerekçe gösterilerek, Diyarbakır D Tipi Kapalı Hapishanesi’nden Kırşehir’e gönderildiğini, daha önce yaptıkları başvuruda detaylı beyanda bulunduğunu, eşiyle geçen Cumartesi günü bir telefon görüşmesi gerçekleştirdiğini, eşinin telefonda “Bu hapishaneye getirildiğinden beri tekli odada tutulduğunu, sevk taleplerinin gerekçesiz olarak reddedildiğini, hapishaneden dışarıya gönderdiği mektup ve dilekçelerin yerine ulaşip ulaşmadığı konusunda bilgisinin olmadığını, sürekli olarak tekli odada tutulmasından dolayı psikolojik olarak çok yıprandığını” söylediğini; eşiyle ilgili kentlerinin defalarca CİMER başta olmak üzere ilgili kurumlara bu konuda yazışma yaptıklarını ancak bir sonuç alamadıklarını Diyarbakır’da ikamet ettiklerinden ve ekonomik nedenlerle Kırşehir’e eşini ziyarete de gidemediklerini, zaten eşinin de yaşadığı sorunlardan dolayı gelmelerini istemediğini, eşinin durumuyla ilgili gerekli girişimlerde bulunmasını ve bir heyetin hapishaneye giderek sorunları dinleyerek çalışma yapmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

İ. Kılıç ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “25 yaşında olduğunu 8 yıldır hapishanelerde tutulduğunu, hükümlü olduğunu ve diğer mahpuslarla iletişimin olmadığını, Diyarbakır’dan 27 mahpusun Mart ayında Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi’ne sürgün edildiklerini, tekli odalarda tutulduklarını, arkadaşları ile aynı havalandırmaya çıkmak için dilekçe verdiğini ancak arkadaşların “tutuklu” olması gerekçe gösterilerek taleplerinin reddedildiğini, yine Diyarbakır’a sevk için talepte bulunduğunu ama reddedildiğini; odasında nem sorunun olduğunu, günlük sadece 100 litre soğuk su 50 litre sıcak su verildiğini, bu miktarın yetersiz kaldığını, suyun çamurlu ve kara bir şekilde aktığını bu nedenle suyu içemediğini ve her gün en az 25 TL ye su aldığını, su ile temizlik yapamadığını, battaniyeleri yıkayamadıklarını” aktarmıştır.

M. Ş. Y. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “8 yıldır tutuklu olduğunu, ağırlaştırılmış müebbet cezası aldığını; 6 ay önce Elazığ’dan sürgün edildiğini, Elazığ’da 5 yıl hücrede kaldığını, YGC Tipi hapishanesine getirildiğinde 4 ay boyunca kimsenin olmadığı bir hücreye konulduğunu, televizyon kanallarının kapalı olduğunu bunun ile ilgili idareye dilekçe verdiğini ancak sonucunun daha gelmediğini; H. A., S. A., S. A.t, C. C., M. Z. ile 6 kişi ile aynı koridorda kaldığını, son iki aydır 2’şer 3’er kişi şeklinde havalandırmaya çıkabildiklerini ancak sürenin 1 saat şeklinde uygulandığını; gelen ve giden mektupların İdare ve Gözlem Kurulu kararı ile uygun olmadığı gerekçesiyle kendisine verilmemesi; her hafta dedektörler ile detaylı aramaların yapıldığını, yapılan aramalarda odanın altının üstüne getirildiğini, odaya toplamak için en az 1 saat harcadıklarını” aktarmıştır.

Ö. S. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “5 ay önce Trabzon/Beşikdüzü T Tipi Kapalı Hapishanesi’nden getirildiğini, tek koridorda 6 hücrenin bulunduğunu, bu modül hücrelerinde adli mahpuslar ile başka suçlardan hükümlü/tutuklu mahpusların da bulunduğunu, bu durumun kendileri açısından güvenlik tehdidi oluşturduğunu, ayrıca hapishane koşulları nedeniyle tecrit altında tutulduklarını; yine temiz suya ulaşmalarının olmadığını, suların kirli ve paslı aktığını, cilt hastalıklarının başladığını (mahpusta mevcut cilt hastalıkları avukat tarafından gözlemlenmiştir.); havalandırmaya yemek saatinde çıkarıldıklarını ve bu nedenle havalandırmadan yararlanamadıklarını; hapishanede

temizliğin hiç yapılmadığını, temizlik malzemesi bulunmadığını, hapisane hücrelerinin ve koridorlarının hala inşaat halinde olduğunu, 5 ayda sadece 1 kere temizlik yapıldığını, bu durumun da hastalıklara sebep olduğunu, ayrıca tuvalet taşına takılan kapağa izin verilmediğini, ancak havaların ısınması ile birlikte kapağın takılmaması nedeniyle giderden ciddi bir kokunun geldiğini ve dayanılamayacak düzeyde olduğunu; ayakta sayım dayatması yapıldığını, odadan her ne sebeple çıkılırsa çıkılsın (telefon açık görüş kapalı görüş, kargo revir vs..) ayakkabılarının zorla çıkartıldığını ve mahpusların ayakkabılarını aramalarının istendiğini, 2. Müdürün yaklaşımının düşmanca olduğunu; 3 ay önce yapılan aramada mahpusların ajandalarının arandığını ve arama esnasında ajandalarının sayfa sayfa okunduğunu, ajandalarda yazılan yazıların kendi tutmuş olduğu notlardan oluştuğunu ve kendisine ait olduğunu daha önce tutmuş olduğu notlara ilişkin olarak verilmiş idari ve yargısal kararlar olduğunu da söylemesine rağmen bu ajandaların kendisine iade edilmediğini, yazı içeriklerinde Kürt halk destanları gibi mitolojik araştırma ve derlemelerin olduğunu, yine dini içerikli bazı kitapların alındığını ve geri verilmediğini; astım ve bronşit hastalıklarının bulunduğunu; C. A., S. A. ve Sadık Tan isimli mahpusların yakın zamanda sürgün geldiğini, ancak kendileri gibi onların da adli mahpuslar ile Cemaat yargılamalarından hükümlü/tutuklu olanlarla aynı koridorda tutulduklarını” aktarmıştır.

N. Ö. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Tek kişilik hücrede tek başına kaldığını, hapisanedeki en sorunlu durumun şu anda temiz suya erişim ve havalandırma koşulları olduğunu, hapisanedeki suların kullanılmaz durumda olduğunu, suların paslı ve kireçli aktığını, çeşitli hastalıkların baş göstermeye başladığını; uzun bir süre tek başına havalandırmaya çıktığını, yakın zamandan beri ise aynı koridorda yan hücrede tutulan bir mahpus ile beraber havalandırmaya çıkarıldıklarını, ancak günde yaklaşık 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, havalandırma koşulları nedeniyle hem infaz hakimliğine başvuru yaptığını hem suç duyurusunda bulunduğunu, infaz hakimliği başvurusunun reddedildiğini; radyo ve televizyonunun bulunduğunu; Kırşehir YGC Tipi Hapishanesi’ne Diyarbakır Hapishanelerinden getirildiklerini, uzun bir süre ayakta sayım dayatması yapıldığını, kısa bir süredir bu sorunun kısmen çözüldüğünü, tekli hücrede kalmasını gerektiren bir infaz rejimine tabi olmamasına rağmen tekli hücrede kalması nedeniyle tecrit altında tutulduğunu” aktarmıştır.

İ. T. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “8 Mart 2024’te ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü Sedat Şimşek ile birlikte Adana F Tipi Hapishanesinden, Kırşehir YGC Tipi Hapishanesine sürgün getirildiklerini, 08.02.2024 tarihinde saat 14:42-14:43 sıralarında hapisaneye giriş yaptıklarını ayakta çıplak arama dayatması yapıldığını ancak kendilerinin çıplak aramayı kabul etmediklerini, üzerinde kapşonlu kıyafetinin olduğunu ve yasak denerek üzerinden çıkarıldığını, 3 baş gardiyan ve müdürün gelerek “yönetmelik böyle bu nedenle çıplak arama yapılmaktadır” dediklerini, kendilerinin de “kabul etmiyoruz” dediğini, üzerinde kapşonlu giysisiyle birlikte şalı da olduğunu “şal da yasak” denildiğini, kendisinin pantolon ve gömlek istediğini, bunun üzerine 2 gardiyanın üstündeki elbiseleri zorla çıkarmaya çalıştığını kendisini duvara yaslandığını, gardiyanlardan birinin ayağına vurduğunu ve kendisinin sırt üstü düştüğünü başının arkasını zemine sert bir şekilde çarptığını, o sırada müdürün “elbiselerini çıkarın” diyerek talimat verdiğini, elbiselerinin tamamının çıkarıldığını ve çıplak kaldığını, sonrasında “elbiselerini giy” denildiğini, kendisinin de “siz soydunuz siz giydirin” dediğini, 10 dakika boyunca mermer üzerinde çıplak bekletildiğini, kendisinin 3 kişilik odaya tek başına konulduğunu, 11 Mart’ta müdürle görüşürdüğü, kadın olan müdürün “Sen geleceğin en dip noktaya gelmişsin buradan ötesi yok, olay istemiyorum” dediğini, kendisinin de 3 kişilik odalarda kamera olduğunu, kendisinin bu kameraları kabul etmediğini, ya kıracağını ya da kamerayı kapatacağını söylediğini, 11 Mart’ta saat 15:00 a kadar beklediğini, peçeteyi ıslatıp kameraya attığını, gardiyanların butona bastıklarını ve apar topar içeri girerek “eşyalarını topla odanı değiştiriyoruz” diyerek odasını değiştirdiklerini, kendisinin faşistlerin bulunduğu bloktaki hücreye götürüldüğünü, aynı koridordaki hücrelerde tutulan mahpusların kişisel ve ideolojik görüşleri nedeniyle sözlü tacizleri ile tehditlerine maruz kaldığını, hapisane idaresi tarafından bunun siyasi mahpuslardan bir ölçüm ve cezalandırma şekli olarak uygulandığını, hiçbir siyasi mahpusun diğer siyasi mahpusla iletişiminin olmadığını, müdürün söylediğine göre 150 PKK ‘i mahpus olduğunu ancak bu 150 mahpusun hiçbirinin diğer mahpusla iletişimi olmadığını, bunu idarenin bir başarı öyküsü olarak anlattığını, 25 Mart’ta kendisinin hücreye koyulduğunu, zaten hücrede kaldığını hücreye konulduğu odayla kendi odasının aynı olduğunu, zaten TV sinin de olmadığını; 13 Mart’ta çıplak arama dayatması nedeniyle kendisine soruşturma açıldığını, 15 Mart’ta ifade verdiğini, kendisine 6 gün hücre cezası verildiğini; TV sine el konulduğunu ve kendisiyle birlikte Adana F Tipinden getirdiği TV sinin verilmediğini, TV’nin Kırşehir YGC Tipi hapisanesindeki uydu sistemine uymadığı bahane edilerek TV’nin verilmediği, kendi parasıyla kantinden yeniden TV almak istediğini, ancak parayla dahi kendisine TV verilmediğini, 13 Mart Saat 9:15-09:30 arasında gardiyanların geldiğini, kendisinin de TV sinin verilmesini istediğini, gardiyanın da kendisine küfür ettiğini, kendisinin baş gardiyanı çağırdığını baş gardiyanın kendisine küfür ettiğini, hakaret ettiğini bunu yapmaması gerektiğini söylediğini, baş gardiyanın da “sen bekle” diyerek gittiğini, sonrasında hücrenin önüne 3 baş gardiyan ve 10 gardiyanın geldiğini, baş gardiyanın “kapının önüne gel” dediğini, kendisini kameranın altından odaya götürdüklerini ve bileğini büktüklerini “artık butona basmayacaksın basarsan böyle olur” dediğini; hapisanede kendisine

soğuk su verilmediğini, 18 gündür hapisanede olduğunu toplam 3 saat soğuk su verildiğini, yan odalarda sifon sesi geldiğini ön ve arka odada sifon sesleri ve su sesi geldiğini ancak kendi hücrelerinde tuvalette dahi su olmadığını; 14 Mart'ta hapisane idaresinin keyfi uygulamaları ve işkenceye karşı açlık grevine başladığını, siyasi mahpusların olduğu koridora gitmeyi talep ettiğini ve arkadaşlarının olduğu koridora götürülmediği takdirde açlık grevine devam edeceğini; 15 Mart Cuma günü hastaneye sevk edildiğini, ancak ağız içi arama dayatması olduğunu bu nedenle hastaneye gitmeyi kabul etmediğini, jandarmanın hastaneye sevk sırasında sürekli komut verdiğini, "Elini aç, kolunu kapat, ağzını aç" dediğini komutlarla insanları aradığını, ancak kendisinin bunu kabul etmediğini bu nedenle hastaneye gidemediğini; 18 Mart'ta Hüseyin adındaki müdürün kendisini çağırdığını "senin bu halin ne, herkes kuralları uyuyor, sen niye böylesin, sen örgüt propagandası yapıyorsun, böyle yaparsan seni arkadaşlarının yanına vermem" dediğini, müdürün ağız içi arama dayatmasına karşı çıkmasını bahane ederek arkadaşlarının yanına veremeyeceğini söylediğini, bunun sadece bahanelerden biri olduğunu bildiğini; 20 Mart'ta gardiyanların hücreye gelerek arama bahanesiyle her şeyi alt üst ettiklerini, her yeri dağıttığını, 25 Mart'ta gardiyanların yine odaya girdiklerini yine odayı darmadağın ettiklerini, iç çamaşırlarını teker teker yere attıklarını, kitapları fırlattıklarını, defterlerin içini arayarak okuyarak yerlere attıklarını, bu aramaların tamamında yaka kameralarının olduğunu, kendisinin bu 2 arama için de suç duyurusunda bulunduğunu, kendisine hapisane kimliği getirildiğini ancak bu kimliği almadığını idarenin de kimliği hücrenin kapısına astığını; akşam sayımında gardiyanların "tuvaletin kapısını aç" dediğini, kendisinin açmadığını ama gardiyanların akşam sayımında mutlaka tuvalet kapısını açarak tuvalete baktıklarını, telefon görüşüne çıkarken ayakkabılarının çıkarılmasının duvara vurularak ayakkabısının içinin aranmasının istendiğini ancak kendisinin kabul etmediğini; kurs, sohbet, atölye vb. sosyal faaliyetlerin hiçbir şekilde kullanılmadığını bu hapisanede yasak olduğunun söylendiğini; her saat başında oda kontrolü yapıldığını, gece saatlerinde odaya aniden girerek lambaların yakıldığını, akşam hiçbir şekilde uyutulmadığını, psikolojik işkence yapıldığını, havalandırmanın tek başına ve günde en fazla 1 saat kullanıldığını, havalandırmaya çıkarken faşist mahpusların kendisini gördüğünü ve rahatsız ettiğini, havalandırmanın odaları gördüğünü, bu mahpuslarla karşı karşıya gelmek istemediğini bu konuda 3 kere idareye başvuru yaptığını bu başvurulara hiçbir cevap verilmediğini, bu nedenle havalandırmaya çıkmadığını, arkadaşlarıyla birlikte çıkana kadar havalandırmaya çıkmayacağını; gardiyanların da jandarma gibi sürekli olarak "sağa dön, sola dön, önüne bak" gibi komutlar verdiğini, bu şekilde mahpuslara iş yaptırmaya çalıştığını; kendisinin YGC tipinde en alt katta tutulduğunu, odada "güneşlik" denilen apartman boşluğuna benzeyen boş bir alana açılan bir pencere bulunduğunu, hücrelerinde demir korkuluk ve eleğe benzeyen çelik bir ağıla kapatılan pencereden gökyüzünü görmenin mümkün olmadığını, hücreye hiç güneş girmediklerini, pencerelerin önünü kapatan çelik "kafes" deliklerinden sigaranın bile geçemediğini; tutuldukları hücrenin çok kirli olduğunu, odada temizlik malzemesi bulunmadığını yattığı yerin tuvalet koktuğunu, her yerin inşaat artıkları ile dolu olduğunu, çimentoların yerlerde olduğunu, temizlemenin ise mümkün olmadığını, bulaşık teli olmadığını, suyun zaten olmadığını su olmadan nasıl temizlik yapılacağını da bilmediğini; daha öncede ifade ettiği gibi hücrelerinin her 2 tarafındaki odalardan su sesi geldiğini ancak kendi hücrelerinde su olmadığını, suyu parayla aldığını, içme suyunu dahi parayla aldığını, 3 saat su geldiğini o suyunda siyah ve acı bir su olduğunu çay yapmak için ısıtıcı ile kaynatıldığını ancak yine simsiyah kaldığını bu suyla çay bile içilemeyeceğini, hala açlık grevinde olduğunu, açlık grevinde olduğu için 1 ay ücret karşılığında çalışma işten yoksun bırakma cezası verildiğini zaten kendisinin ücret karşılığında çalışma talebi olmadığını" aktarmıştır.

M. Ç. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "İyi olmadığını psikolojik olarak çok kötü durumda olduğunu, Viranşehir ilçesinde bir gencin işkence ile ifade vererek 6 kişinin ismini verdiğini ve bu isimler arasında kendisinin de olduğunu, sonrasında tutuklandığını ve 2015 yılında Viranşehir ilçesinde işlenmiş bütün faili meçhul olayları kendi üzerlerine attıklarını, duruşmada polis dinletildiğini polis bu çocuklar değil demesine rağmen kendilerine müebbet hapis cezası ve 200 yıl hapis cezası verildiğini, bu haksızlığın getirdiği psikolojik rahatsızlıktan sonra hem hastalığı hem de tek başına kalmasının kendisini delirttiğini ve dayanamadığını sürekli intihar etmek istediğini, kendisinin kapalı alanda kalamadığını rahatsızlığı olduğunu, avlusu olan hava alabileceği bir yere gitmek istemediğini, işlemediği hiçbir suçunun olmadığı suçlardan dolayı en az 36 yıl hapisanede kalacağını, hapisanede intihar teşebbüsünden dolayı infazının uzatıldığını, buna bile alışmaya çalıştığını ancak tek başına avlusu olmayan bir yere alışamadığını, idarenin kendisine iyi halli değilsin iyi halli olsaydın seni istediğin yere gönderirdik dediğini İdare ve Gözlem Kuruluna sürekli dilekçe yazdığını, İdare ve Gözlem Kurulunun cevabında da "iyi halli olmadığından dolayı sevki uygun görülmemiştir, iyi halli olduğunda tekrar başvuru yapılmasına" dediğini ancak Yozgat 1 Nolu T Tipi Hapishanesinden Kırşehir'e sürgün getirildiğinde de iyi halli olmadığını ama sürgün edildiğini; 2014 yılında Suruç ilçesinde sınırda yüzüne bir merminin isabet etmesi nedeniyle sol taraf çene kemiği dokusunun yok olduğunu, ameliyatlarının yapılması için defalarca başvuru yaptığını ancak Yozgat hapishanesinde tedavisinin tamamıyla yapılmadığını, Ankara Gazi üniversitesi Hastanesine diş protezinin yapılması için sevk edildiğini, Ankara Gazi üniversitesi Hastanesinde çene ve diş cerrahisi diş protezi için tedaviye başlanmasına karar verildiğini buna rağmen Yozgat 1 nolu T tipi hapishanesine götürüldüğünü, bu nedenle açlık grevine başladığını, açlık grevine başladığı için hücre cezası verilerek hücreye atıldığını, Yozgat 1 Nolu T Tipi Hapishanesinde Baş memurun sabah

sayımında “açlık grevinden çıkmazsan seni göndereceğim cezaevinde psikolojik sorunlar yaşayacaksın” dediğini, Yozgat 1 Nolu T tipi hapisanesinde 8 Aralık 2022 tarihinde tekli ve kapalı hücrede kaldığından dolayı intihar girişiminde bulunduğunu, bunun üzerine Yozgat Şehir hastanesi psikiyatri bölümüne sevk edildiğini, sürekli kapalı ortamda kalamayacağına dair psikiyatri raporu aldığı için bunun üzerine tek ve sürekli kapalı yerde kalamayacağına dair rapor verilmesi üzerine koğuşa geri götürüldüğünü, açlık grevine girdiği için sürgün edildiğini; Yozgat 1 Nolu T tipi Hapishanesinden Kırşehir YGC Tipi Hapishanesine sürgün edildiğini, psikiyatr raporu olmasına rağmen kendisinin hücre tipi hapisaneye getirildiğini, avlusu olmayan bir yerde yaşayamayacağını, durumunun her geçen gün kötüye gittiğini, günde sadece 1,5 saat tek başına havalandırmaya çıkarıldığını, hücrede nefes alamadığını intihar etmek istediğini, bu nedenle 2 defa intihar girişiminde bulunduğunu, YGC Tipine geldiğinden beridir daha da kötüleştiğini, ameliyat, dişlerini yapılması veya protez istemediğini sadece bahçesi olan bir hapisaneye gitmek istediğini, Türkiye'nin herhangi bir şehrinde avlusu olan güneş görebileceği bir hapisaneye sevk edilmek istediğini, başka bir talebi olmadığını, havalandırması olan bir hapisanede yaşamak istediğini bunun için herkesin başvuru yapmasını istediğini, kendisine yardımcı olunmasını yoksa bu hapisanede çok kısa süre sonra ölebileceğini; revire çıktığını revirin kendisini hastaneye sevk ettiğini, başka bir hapisaneye sevk olabilmek için protez tedavisini kabul ettiğini, protezi yapacak olan doktorun “yapsam da bir işe yaramaz randıman tutmaz” dediğini ancak sevk edilebilmek için bunu yaptırmak istediğini, yapılan protezin çenesiyle hiçbir alakası olmadığını, protezin hücredeki dolapta süs olarak durduğunu, revire çıkıp “zorla yaptırdınız, yaptım olmadı alın sizin olsun isterseniz çöpe atın” dediğini ve protezi geri iade ettiğini; hiçbir şeyi çığneyemediğini, direk yutmak zorunda kaldığını, alt çenenin kemiğinin olmadığını üst sol çene kemiğinin de olmadığını, sol alt ve üst çene kemik eksikliği olduğunu, alt çene kemiğinin sağ tarafının parçalandığını ve yanlış kaynadığını, 8 yıldır her şeyi direk yuttuğunu ve çığneyemediğini, iç organlarında da bu nedenle rahatsızlık olduğunu mideni bu yiyecekleri kabul etmediğini dışarı attığını sürekli kustuğunu, midede kabarma oluştuğunu, midesinde sürekli yanma olduğunu ancak midesiyle ilgili hiçbir zaman hastaneye gitmediğini, daha çok psikolojik rahatsızlığı için hastaneye sevk edildiğini, kapalı alanda kalamadığını, intihara meyilli olduğunu ve çaresiz kaldığı zamanlarda kendine zarar vermeye yönlendiğini yaşamak istemediğini; 3 kişilik odada tutulduğunu ancak tek başına kaldığını, kapalı koşullarda 3 kişilik odada kimseyle yaşayamayacağını bahçe ve havalandırma olmamasının kendisini çok yıprattığını, bu sorununun daha hapisaneye girmeden önce başladığını, hapiste tutulduğu 8,5 yıl içerisinde daha da kötüleştiğini; 1. müdürün kendisine “dışarıda avukat varsa başvurunu yapsın seni buradan göndereyim” dediğini; annesi ve kız kardeşi dışında kimsesinin olmadığını bu nedenle ailesinin açık görüşe gelemediğini, 8,5 yıldır hiç kimse ile görüş yapamadığını, İnsan Hakları Derneğinin kendisinin bahçesi olan bir hapisaneye sevk edilmesi için çalışmalar yapmasını ve kendisine yardım etmesini istediğini” aktarmıştır.

N. Ş., 03.04.2024 tarihinde oğlu Serbest Şenlik için yaptığı başvuruda; “Oğlu Serbest Şenlik'in 2017 tarihinde Muğla'da tutuklandığını, şu anda Yozgat 1 Nolu Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu, bir tane çocuğunun olduğunu, onun da şu anda hapisanede olduğunu 27 yıl hapis cezası verildiğini, oğlu tutuklandıktan sonra eşinin de kendisini terk ettiğini, şu anda akrabalarının yanında kaldığını; 7 yıldır tutuklu bulunan oğluna imkanları olmadığı için düzenli olarak görüşlerine gidemediğini, Yozgat'ta tutulan oğlunun sevki için defalarca başvuruda bulduklarını fakat onun rahat gidip görebileceği bir cezaevine getirmediklerini, Yozgat'ta tutulmasıyla ayrıca kendilerinin, ailesinde cezalandırıldığını; oğlula telefon görüşmelerinde sürekli hapisanede baskılara ve insan onuruna yanaşmayan muamelelere maruz kaldığını söylediğini, yaşatılan bu hukuksuzluklara karşı oğlunun Kasım ayında başlayan açlık grevine girdiğini, daha sonrasında da görüşlere çıkmama ve eylemlere çıkmama eylemlerine katıldığını, oğlunu uzun süredir göremediğini ve hayatından endişe ettiğini, sağlığının iyi olup olmadığını bilmediğini, bu konuda gerekenin yapılmasını istediğini” aktarmıştır.

A. B., 22.04.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan abisi A. H. Bilgin için yaptığı başvuruda; “Kırşehir S Tipi Cezaevi C-1 koğuşunda işkenceye uğrayan mahpusların A. H. B., V. Y., H. A. olduğunu, mahpuslar keyfi sürgünler dolayısıyla bir haftalık açlık grevi kararı almış olup 27.02.2024 tarihinde greve başladıklarını, üçüncü gününde mahpusların sayabildiği kadar 10-15 kişi olarak C-1 koğuşunun basıldığını, coplarını çıkartarak mahpusların üzerine saldıran memurların küfür, hakaret ve tehditlerde bulduklarını, gardiyanlar mahpusların darp raporu alma istediğine ve şikayet dilekçesine olumlu bakmadıklarını; aynı cezaevinde yüksek güvenlikli kalan mahpusların da gardiyanlar tarafından işkence ve tehditle karşı karşıya kaldığını; abisinin 19.03.2024 tarihinde 13:49-13:59 saatleri arasında cezaevinden telefonla kendisini aradığını, cezaevindeki sorunlardan biri olan su ihtiyacını konuştuklarını, abisinin “Koğuşlarına suyun yeterli miktarda gelmediğini, kesik ve çamurlu olduğunu, zaten S Tiplerinde tuvalet lavabosu mutfak lavabosu olarak kullanılmak zorundayken mahpusların temiz suya erişiminin zor olması birçok hijyen sorunu ortaya çıkardığını ve hastalık riskini yükselteceğini; abisiyle 06 Mart 2024 tarihinde açık görüşte de su sorunu olduğunu söylediğini, ayrıca kendisinin de bizzat bu konuya şahitlik ettiğini, cezaevinde lavaboya gitmek istediğinde infaz memurunun “suların kesik olduğunu” söylediğini; abisi için 06.03.2024 tarihinde açık görüşe gittiğinde memurlara telefon evraklarını teslim ettiğini, kendisine “kimlik fotokopisinin eksik olduğunu” söylediklerini, kendisi de bunun üzerine şahsi

kimliğini ibraz ettiğini ancak “böyle olmuyor evraklar kabul olmaz” dediğini, aynı gün cezaevinden çıkınca Kırşehir Merkez PTT şubesinden kimlik fotokopisini kuruma yolladığını, A.’in 6 gün sonra hakkı olan telefon görüşmesinde kendisini arayamadığını; telefon saati geçmesiyle neden arayamadığını merak edip cezaevine 12.03.2024 tarihinde telefon açtığını, görevlinin kendisine “telefon evraklarının ulaşmadığını” söylediğini, ancak mahpusla bir sonraki iletişiminin 19.03.2024 tarihinde gerçekleşebildiğini, evrakların verilmesinden tam 13 gün sonra iletişiminin olabildiğini; abisine 04.03.2024 tarihinde Garanti Bankası mobil uygulaması üzerinden havale gönderdiğini, 06.03.2024 tarihinde cezaevinin de memurlarla konuştuğunu ve “Abime Pazartesi günü havale gönderdim, hesabına düştü mü? Öğrenebilir miyim?” diye sorduğunu, memurun da “Gelmiştir ya” dediğini, görüşte abisine durumu sorduğunu, hesabına ödemenin gelmediğini, haftalık kağıtta bakiyenin yazılı olarak kendilerine söylendiğini ve kantin gününün o gün olduğunu öğrendiğini, görüşten çıkınca görevliye hesaba neden düşmediğini merak edip sorduğunu, görevlinin de kendisine “Para gelmiştir de kendisine söylenmemiştir, normalde bir günde geliyor, bu hafta açık görüş olduğu için kontrol eden personel iki tarafla ilgileniyor onun için yetişememiştir” dediğini, mahpusun bakiye bilgisi zamanında güncellenmeyip bir sonraki kantini bekletilerek zor durumda bırakıldığını; açık görüşte abisi ile 6 Mart tarihinde görüştüğünü, görüşte kendilerinden başka mahpus veya yakını olmadığını, ayrıca 2 gardiyan tarafından sürekli takip altında olduklarını, gözlerini ve kulaklarını ayırmadıklarını, diğer mahpus yakınlarından aldığı bilgiye göre bu muamelenin sadece kendilerine yapıldığını; mahpus yakınları görüşe giderken ayakkabı çıkartılarak aramaya maruz kaldığını, mahpusların sözlü ve fiziksel olarak sistematik işkence gördüğünü, işkenceye uğrayan mahpusların şikayet dilekçelerinin yerine ulaştırılmadığını, mahpusun darp raporu alma isteğinin engellendiğini, koşullarda sular kesik, yeterli temiz su bulunmadığını; cezaevi yakınında herhangi bir işletme bulunmadığından mahpus yakınları ve avukatların soğuk havalarda ve sıcak havalarda cezaevine girene kadar dışarda ayakta bekleme durumunda kaldıklarını ve ihtiyaçlarını gideremediklerini; keyfi olarak disiplin cezaları verildiğini, koşullarda herkesin disiplin cezasının olduğunu; koşullarda demirbaş olan masa sandalyenin kırık olarak verildiğini ve idarenin değiştirmedeğini; kargoların çok geç ulaştırıldığını, yollanan kol saatinin teslim edilmediğini” aktarmıştır.

C. B., 25.04.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi R. B. için yaptığı başvuruda; “Kardeşinin örgüt üyesi olduğu iddiasıyla müebbet hapis cezası aldığını, yaklaşık 5 yıldır cezaevinde olduğunu, daha önce Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde olduğunu, daha sonrasında kardeşini Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sevk ettiklerini, yaklaşık 2 aydır bu cezaevinde olduğunu; kardeşinin cezaevinde adli tutuklularla aynı yere verildiğini, telefon görüşmesinde “can güvenliğinin olmadığını” söylediğini” aktarmıştır.

G. Y., 29.04.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu H. Y. için yaptığı başvuruda; “Oğlu Halil Yakut’un Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tekli hücrede tutulduğunu; oğlunun 18 Nisan Perşembe günü süresiz açlık grevine başladığını, “Aileme en yakın hapishaneye ya da arkadaşlarımla olduğu bir hücreye koyulana kadar süresiz açlık grevi yapacağım” dediğini, orada üç kişi olduklarını, oğlunun H. Y., diğerlerinin R. Ş. ve V. D. olduğunu, R. Ş.’ün 30 Mart’ta açlık grevine başladığını, V. D.’in da 3 Nisan’da başladığını, henüz hiçbir ceza almadıklarını, mahkemeye dahi çıkmadıklarını ancak tekli hücrede tutulduklarını; oğlunun bir an önce ya arkadaşlarıyla aynı koşula konulmasını ya da oturdukları yere en yakın Kürkçüler F Tipi Hapishanesine sevk edilmesini istediklerini, ekonomik koşullarının çok kısıtlı olduğunu, babasının bir emekli maaşı olduğunu, kendisinin hiçbir geliri olmadığını sadece babasının maaşı ile kirada yaşamaya çalıştıklarını, evlerinin olmadığını, depremde oturdukları evin yıkıldığını ve hiçbir eşyalarını da alamadıklarını, eşyle enkazdan çıktıklarını, iki kızının da evlerinin yıkıldığını, evsiz ve eşyasız kaldıklarını, kızının birinin iki çocuğu olduğunu ve eşyle konteynırda Antakya’da kaldığını, diğer kızının da çocuğu ile birlikte kendileriyle kaldığını, Hatay Dörtüyl ilçesinde ev kiraladıklarını, yakınlarının desteği ile yaşamaya çalıştıklarını, eşinin emekli maaşı ile geçinmeye çalıştıklarını, böyle zor koşullarda yaşamaya çalışırken oğlunun hiçbir suçu yokken sadece depremedelere yardım ederken halk için sağlık çadırında bir fotoğrafı var diye, halkla dayanışma gösterdi yardım etti diye tutuklandığını ve kuyu tipi betondan mezar gibi hücrelerde tecrit edildiğini, günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, havalandırma dedikleri yerin yüksek duvarların arasında sadece gökyüzü görünen bir yer olduğunu, hukuksuz şekilde ağız içi araması dayatması yapıldığını; su sorununun olduğunu, sıcak suyun kotalı olduğunu, belli saatlerde verildiğini, soğuk suyun da sürekli akmadığını, sabah biraz akşam biraz aktığını; oğlunun görüşüne sadece kendisinin gidebildiğini, çünkü Kırşehir’in hem çok uzak hem de Kırşehir’de hiçbir şekilde kalacak yerinin olmadığını, yol parasının çok pahalı olmasından başka kalacak yerinin olmamasından en büyük sorun olduğunu ve oğlunu görmelerine engel teşkil ettiğini, babasının birçok hastalıklarından dolayı uzun yolculuk yapamadığını, dolayısı ile oğlunu görmeye gidemediğini, ekonomik koşullarının çok kısıtlı olmasından dolayı da kardeşlerinin de görüşe gidemediklerini, bütün bunların değerlendirilerek oğlunun oturdukları şehre en yakın olan Adana Kürkçüler F tipi cezaevine sevk edilmesini istediğini, böylece gün içerisinde görüşüne gidip evine tekrar dönebileceğini, babası ve kardeşlerinin de görüşüne gidebileceğini, oğlunun bir an önce tecrit koşullarından çıkarılmasını ve kendilerine en yakın yer olan Kürkçüler F Tipi Hapishanesine sevkini istediğini” aktarmıştır.

İ. A., 01.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan abisi Hüseyin Aşkan için yaptığı başvuruda; “Abisi H. A.’ın yaklaşık 9 aydır bilgileri olmadan ve isteği dışında Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz kurumuna götürüldüğünü, aile olarak Hakkari’de ikamet ettiklerini ancak abisinin şu an Kırşehir’de olduğunu, bu durumun maddi manevi tahribatlar yarattığını; abisi H. A.’ın 7 aydır tecrit altında tek başına bir hücrede tutulduğunu, psikolojik ve fiziksel şiddete maruz kaldığını; 1 yıldan az bir cezası kalan abisinin cezasının yüksek güvenlikli cezaevi koşullarını kapsamadığını, şartlı tahliye hakkı olduğu halde bu hakkın da uygulanmadığını, cezaevi yönetiminin verdiği cezaların yanı sıra iletişim hakkı, sağlık hakkı gibi sürü insani haktan mahrum bıraktığını, sağlık problemleri bulunan abisinin cezaevi koşullarının düzeltilmesini, tecridin kaldırılmasını, ailesine yakın bir cezaevine sevk edilip, haberleşme, sağlık haklarının verilmesini, aileye ve hükümlüye uygulanan psikolojik şiddetin son bulmasını, koşullarının iyileştirilmesini istediklerini” aktarmıştır.

H. Yakut ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “24 Şubat’ta Silivri Marmara 9 Nolu T Tipi Hapishanesinden R. Ş. ve V. D. ile birlikte Kırşehir yüksek güvenlikli Hapishanesine sürgün getirildiklerini, Marmara 9 Nolu T Tipi Hapishanesinden 64 arkadaşıyla birlikte sürgün edildiklerini, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi’nde aynı suçtan tutuklu bulunan Rezzan Şengül Vedat Doğan ile ayrı ayrı bloklarda tutulduklarını, hiçbir şekilde birbirleriyle iletişimlerinin olmadığını, idarenin kendilerini çok büyük bir tehdit olarak gördüklerini, aynı koridorda dahi tutulmadıklarını, telefon görüşü aile görüşü posta ve revirde dahi birbirlerine rastlamadıklarını; açlık grevinde olduğunu, Yüksek Güvenlikli Hapishanelerin bir tabutluk olduğunu, bu tabutluk içerisinde ölmek istemediklerini, mutlak tecrit koşulları nedeniyle açlık grevine başladıklarını, ailelerine yakın veya arkadaşlarının bulunduğu bir hapishaneye sevk olmak istediklerini; E, F, T Tipi hiç bir hapishane tipinin fark etmeksizin arkadaşlarının olduğu bir hapishaneye gitmek istediklerini, havalandırması olan normal bir hapishaneye sevk edilmek istediklerini normal bir hapishaneye gönderilene kadar süresiz dönüşümsüz açlık grevine devam edeceklerini, 3 mahpusunda açlık grevinde olduğunu kendisinin 16 günde, Vedat’ın 31 ve Rezzan’ın ise 36. günde olduğunu, bu nedenle diğer 2 arkadaşıyla birlikte başka bir hapishaneye sevk talebiyle dilekçe yazdıklarını, açlık grevinde olduklarını idarenin de kendilerine eylemleri bırakmadıkları sürece 3 mahpusu da bir araya getirmeyeceklerini söylediklerini, kendilerine DHKPC propagandası yaptıklarının söylendiğini, ancak ortada bir propaganda var ise savcının dava açması gerektiğini söylediklerini, attıkları sloganların hiçbirinin siyasi slogan olmadığını, kitap için veya başka talepler için slogan attıklarını; idarenin; ailelerine, kendilerini ziyarete gelen avukatlara, telefonla arayan yetkililere ve milletvekillerine kendileri hakkında yalan söylediğini, kendileri için endişelenen insanları DHKPC’li diye korkuttuklarını, daha önce 2 arkadaşıyla birlikte idareye açlık grevine başlayacaklarını ilettiklerini, idarenin de kendilerine “açlık grevine girerseniz girin, sorun değil” dediğini, özellikle kadın olan ikinci müdürün kendilerine tamamen düşmanca davrandığını, “burada hiçbir şekilde istedikleri gibi davranamayacaklarını ve gerekirse zorla kendilerini yola getireceğinin” söylendiğini; hücrelerde her hafta en az 1 kere arama yapıldığını, odanın darmadağın halde bırakıldığını, odanın her tarafının en ince detayına kadar arandığını ve altüst edildiğini arama tamamlandıktan sonra en az bir buçuk saatte odayı toparlayabildiklerini, yine arama sırasında gardiyanların mahpuslarla tartıştıklarını, kadın müdürünün ise gardiyanlara “elinize sağlık iyi yaptınız” dediğini; annesinin kendisine, gazeteci ve medyadaki kimselerin adreslerini ve faks numaralarını gönderdiğini ancak idarenin bu bilgilere el koyduğunu ve bu mektubu kaybettiğini, bu konuda DEM Parti milletvekili Ömer Faruk Gergerlioğlu’na mektup yazdığını, idarenin milletvekiline gönderilen mektuba “sakıncalı” yazarak bu mektubu engellediğini, kendisinin bu nedenle infaz hakimliğine başvurduğunu, infaz hakimliğinin Ömer Faruk Gergerlioğlu’na yazılan mektubun gönderilmesi yönünde itirazını, kabul ettiğini bu şekilde milletvekiline mektubuna ulaştığını; 10 Mart ve 11 Mart’ta gardiyanın kendisini ölümle tehdit ettiğini, burada ağırlaştırılmış adli mahpusların olduğunu “seni onlara öldürtürüz biz de intihar etti deriz” dediğini, aynı baş gardiyanın 29 Nisan’da yine hücrenin önüne gelerek “sesli konuşmayacaksın,, burada herkesi rahatsız ediyorsun” diye bağırdığını ve yan hücrelerde kalan adli mahpusları, kendisine karşı kışkırttığını ve kendisine saldırttığını kendisiyle aynı koridorda yalnızca adli suçlardan hüküm giymiş mahpusların bulunduğunu bu mahpusların kendisine sürekli bağırdıklarını, küfür ettiklerini, hakaret ettiklerini, bu mahpuslardan tehditler aldığını, bu nedenle odasını hiçbir şekilde havalandıramadığını, pencereyi açtığında bu tehditleri küfürleri ve hakaretleri duyduğunu; Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi’nde sıcak ve soğuk suyun günde sadece 2 saat verildiğini, onun dışında “suda arıza var” denildiğini ancak bu arızaların su kesintilerinin çok dakik bir şekilde uygulandığını, her gün aynı saatte suyun kesildiğini, her gün sabah sayımından bir saat önce saat 08:00 da suyun geldiğini saat 09:00 da ise suyun kesildiğini, akşam da 17:00-18:00 arasında suyun verildiğini, bir saat attıktan sonra kesildiğini, gelen suyun ise çamurlu siyah paslı bir şekilde akan bir sıvı olduğunu bu nedenle bu suyu kullanmadıklarını ve içemediklerini; açlık grevinde olduklarını, günlük istirahat saatleri olarak kendilerine su verilmediğini, su verilmemesi konusunda suç duyurusunda bulunduğunu, Kırşehir İl Sağlık Müdürlüğü’nün bu suç duyurusuna karşılık cevap verdiğini ve bu cevap yazısında; “Çeşme Suları İçilebilir” denildiğini ayda 400-500 TL su parası harcamak zorunda kaldıklarını, açlık grevindeyken kendilerine iye olarak bir kaşık tuz, bir kaşık şeker, bir adet

limon, bir çay kaşığı karbonat verildiğini başkaca hiçbir şey verilmediğini, su istediklerini ancak kendilerine su verilmediğini, B 12 kompleks vitamin aldıklarını, bitki çayını ise kantinden parayla aldıklarını; bir araya gelemediklerini, küfür hakaret tehdide maruz kaldıklarını, kendilerini yan yana havalandırmaya çıkarmadıklarını, daha ilk sohbetimizde de belirttiği gibi herhangi bir nedenle birbirlerine rastlamadıklarını, idarenin bunu bilinçli bir şekilde yaptığını, kendilerine de söylediğini; hastaneye gittiğini, sağ yüzük parmağının ameliyatlı olduğunu, tutuklanmadan önce ameliyat olduğunu, fizik tedavi görmesi gerektiğini ancak bu fizik tedaviye sadece bir gün gidebildiğini, bunda da hastaneden geri gönderildiğini, tamamen keyfi ve yalan beyanlarla bir tutanak tutulduğunu, olayın ise şöyle gerçekleştiğini; kendisini hastaneye sevk için götürecektir olan jandarmanın ağzının içini aramaya çalıştığını ağız içini ararken jandarmanın gözünü ağzının içine kadar soktuğunu kendisinin de “uzaktan bakabilir misin? Biraz açılabilir misin? Dediğini, bu nedenle jandarma ile tartıştığını, jandarmanın tartışma sırasında kendisine “istersem seni kelepçeli muayene ederim” dediğini ve konu hakkında yalan tutanak tutulduğunu, tutanakta “tedaviye gelmek istemedi” dendiğini, sonraki hafta ise fizik tedavi için hastaneye sevkini olduğunu ancak sevk için kendisinin hücreden hiçbir şekilde çıkarılmadığını, sadece sevkini yapıldığını; Kırşehir YGC Tipi Hapishanesinde tutulduğu süre boyunca 8 defa hastaneye gittiğini, bir günde hiç bir tedavi yapılmadan geri getirildiğini, hastaneye 8 kere sevk edildiği sırada ağız içi araması dayatması yapıldığını, ağzını açtığını bu ağız içi dayatması sırasında adli mahpuslara sürekli komut verildiğini “kolunu kaldır, kafanı kaldır, sağa dön, sola dön” gibi talimatlar verildiğini ancak kendisine bu talimatların verilmediğini, sadece ağız içi araması dayatması yapıldığını, Kırşehir ilinde el cerrahisi olmadığı için tedavi olamadığını; keyfi hücre değişikliği, yapıldığını ve hapishane içi sürgünler olduğunu, mahpuslardan Rezzan Şengül’e sürgün getirildikleri ilk hafta “hücre değişikliği yapılacağı” söylendiğini “değiştireceğiz” denildiğini, Rezzan Şengül’ün ise “hücre değişikliği istemiyorum” dediğini kendisinin zorla başka bir hücreye götürüldüğünü bu zorlama sırasında kendisine kötü muamele yapıldığını R. Ş.’ün sol işaret ve orta parmağının kırıldığını; kendisinin de 2 hafta önce odasının zorla değiştirildiğini, kendisinin sürükleyerek başka bir hücreye götürüldüğünü, idarenin bütün işlemlerinin kendilerine zorla dayatıldığını ve bu zorlama sırasında kendilerine işkence edildiğini, bu konuda bütün mercilere başvurulduğunu, ancak başvurularının akıbetinin sorulmadığını, hiçbir şekilde kendilerine evrak kayıt numarası verilmediğini ve başvurularının iletilip iletilmediğinden haberdar olmadıklarını; YGC tipi hapishanelerin koşullarından dolayı bu hapishanede kalmak istemediklerini, burada herhangi bir hapishane koşulunun bulunmadığını ve buranın bir işkencehane olduğunu, bu hapishanede en büyük sorunun fiziklen hiç kimseyi görememek olduğunu, düğmeye bastığında telefonun kullanıldığını, mahpusun derdini anlattığını, örneğin mahpusun “kantin var, ilacım gelmedi” dediğini, gardiyanın iyi biri olması ile talebinin kabul edildiğini ancak kötü bir gardiyanın denk gelmesi halinde ise gardiyanın “döneceğim halledeceğim” dediğini ancak geri dönmediğini, sürekli “dilekçe yaz hallederiz” denildiğini, butona bastıktan sonra kullanılan telefonun sürekli sesinin kesildiğini, bu nedenle mahpusların dertlerini karşı tarafa anlatmadığını, bu hapishanede fiziki olarak insan göremediğini” aktarmıştır.

İ. T. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Müebbet hapis cezası aldığını ancak tekli hücrede tutulduğunu 20 yıldır hapishanede tutulduğunu; 2 ay önce Adana F Tipinden buraya sürgün edildiğini, tekli odada kaldığını, kendisine çıplak arama dayatıldığını işkence ettiklerini belirterek çıplak aramaya karşı çıktığı için 6 gün hücre cezası verildiğini; yine cezaevi idaresi tarafından kimlik ile her yere çıkılma dayatması yapıldığını, ancak kendisinin bunu kabul etmediğini, 1 saatlik havalandırmalara çıkmadığını, çıktığında aynı koridorda farklı suçlardan mahpusların kendisine hakaret ettiklerini, açlık grevini sonlandırdığını, gardiyanlar tarafından tehdit ve hakaret edildiğini savcı ile görüşmek için pek çok defa dilekçe verdiğini ancak hiçbir yanıt alamadığını hala savcı ile görüşemediğini; oda aramalarında her yeri dağittiklerini, 10’ar günlük aralarla arama yapıldığını, müebbet hapis cezası ile hükümlü olmasına rağmen yüksek güvenlikli cezaevinde tutulduğunu, bakanlığın yasal çerçeveye dair bir cevap vermediğini, hava karardıktan sonra saat 1(7:00 ‘den sonra) her saat başı ışığı yaktıklarını, yine her saat başı sayım yapıldığını, mide ülseri olduğunu ancak ağız içi arama dayatması nedeniyle tedaviye gitmediğini Diyarbakır’da bir ameliyat geçirdiğini ve fitik hastalığını olduğunu” aktarmıştır.

A. İkbal ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu; tutuldukları hücrenin çok kirli olduğunu, odada sadece 2 saat su aktığını, ancak bu suyun kapkara paslı bir sıvı olduğunu, suların içilemez halde olduğunu, çamurlu aktığını, idarenin temizlik malzemelerini kendilerine vermediğini; ailesinden hiç kimsenin Türkiye’de yaşamadığını, kendisine para gönderemediklerini ve hiç kimse ile iletişimi olmadığını, telefonla dahi olsa kimsenin sesini duymadığını, Kürtçe konuştuğu için görevliler tarafından kendisine hakaret edildiğini, tek duyduğu sesin ise bu hakaret ve küfürler olduğunu, hiç parası olmadığı için bu paslı kapkara suyu içmek zorunda olduğunu, odasında su ısıtıcı (kettle) olmadığını suyu kaynatma imkanı olmadığını, idarenin kettle edinebilmesi için kendi hesabında para olması gerektiğini söylediğini; sol kolunun kesik olduğunu, asgari ihtiyaçlarını tek başına gideremediğini, yaşamını tek başına idare edemediğini ancak buna rağmen tek başına hücrede tutulduğunu, idarenin kendisine lavaboya çıkabilmesi için 1 metrelik bir hortum verdiğini idarenin kendisine

insanca davrandığı tek şeyin bu hortumun ücretsiz verildiğini; ayakta sayım dayatması yapıldığını, koridorda sırt sırta 6 modülün bulunduğunu, 6 mahpusun koridorda tutulduğunu, buna rağmen 6 mahpusun da ayakta sayım verme zorunluluğuna tabi tutulduğunu, ayakta sayım verdiğini, Kürtçe konuşmamasının söylendiğini Türkçe konuşulması gerektiğini ve Türkçe konuşmaya zorlandığını; bu hapishaneye ikinci el kitapların gönderilmediğini, bütün kitapların bandrollü ve okunmamış olması gerektiğini, bu nedenle kitap alamadığını, avukatının Diyarbakır barosundan olduğunu, vekalet verildiğini hatırladığını başka bir şey hatırlamadığını; günde bir saat havalandırmaya çıkarıldığını, havalandırmaya tek başına çıkarıldığını, gözaltına alındığında polislerin bilinçli olarak yaşını büyük yazdığını yakalandığında aslında 16 yaşında olduğunu, yargılamanın bu şekilde sürdürüldüğünü, ATK den kemik yaşı testi yaptırdığını, yakalandığı zaman 16 yaşında olduğunun ATK raporu ile kanıtlandığını, kimliğinin aslının kendisinde olmadığını, dosyasının 2022 yılında yargıtayca onandığını” aktarmıştır.

Ö. A. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Hükümlü olduğumu, Diyarbakır’dan 28 Nisan 2024 tarihinde sürgün edildiğimi, kendisiyle aynı koridorda hücre modüllerde adli mahpusların tutulduğunu, hapishaneye getirildiklerinde çıplak arama dayatmasına maruz bırakıldıklarını, çıplak arama dayatması sırasında tehdit edildiğini, hücreden dışarıya hangi sebeplerle çıkılırsa çıkılırsın ayakkabılarını çıkarmalarının dayatıldığını bu nedenle sık sık gerginlik yaşandığını, aynı koridorda beraber kaldığı N. Ö.’e dilekçede Sayın Öcalan dediği için 11 gün hücre cezası verildiğini” aktarmıştır.

Not: N. Ö. 30 Mayıs 2024’te tahliye oldu.

C. C. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “5 yıldır sağlıklı düşünemediğimi, unutkanlığı olduğumu, kalbimde 2 stent olduğumu, bir damarımın tıkanık olduğumu, Pazartesi günü doktora gittiğimi, “acil anjiyo olması gerektiğimin” söylendiğini, daha önce “Adli Tıpa götürüleceğimin” söylendiğini bu nedenle ilk önce hastaneye sevkini yapılması gerektiğini, tedaviden sonra Adli Tıpa götürüldüğümü, Adli Tıpta doktorun yüzüne baktığını “hadi git” dediğini; kimlikte 2 yıl küçük yazıldığını, gerçekte 68 yaşında olduğumu, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesine 6-7 ay önce getirildiğimi, hapishaneye getirildiği sırada kendisinin çıplak soyulduğumu, bu hapishanede genel olarak mahpusların hemen hemen her gün arandığını sık sık oda araması yapıldığını, ayda en az 4 defa oda araması yapıldığını, bazı aylarda 6 defa odanın arandığını, aramalar sırasında odanın altının üstüne getirildiğini, bütün eşyalarının yerlere atıldığını odanın darmadağın halde bırakıldığını; kendisinin hastalıkları ve yaşı nedeniyle odayı da toplayamadığımı, zaten bir mahpusun odadan çıkarıldığında üstünün 3 sefer arandığını telefona dahi çıkarıldığında mahpuslara ayakkabılarının çıkarılmasını söylendiğini, ayakkabıların arandığını odadan çıkarken kargo veya telefon işlemini bitirirken ve tekrar odaya gelirken yine mahpusun üstünün ve ayakkabılarının arandığını, odaya hiçbir şey alıp götürülemediğimi, odadan hiçbir şey çıkarılmadığını, buna rağmen her ay odaların en az 4 defa arandığını bunun mahpusları çok fazla yordüğünü; gözlerinin çok zor görebildiğini, okur yazarlığının kalmadığını, bu nedenle kantin yazamadığımı, kantinde yazan ürünleri baş harfine göre seçtiğimi, gözlük kullandığımı yakını da uzağı da göremediğimi yakını hiç göremediğimi uzağı da eskisi kadar seçemediğimi gözlüğünün değişmesi gerektiğini; tansiyon ve şeker hastalığının olduğumu, ellerinin sürekli titrediğimi, kalbimde 2 stent olduğumu damarlarının tamamen kapalı olduğumu anjiyo olması gerektiğini ancak anjiyo olmak istemediğimi, çünkü anjiyo olduğunda kendisine hayvandan farksız davranıldığını, anjiyoya götürülürken yaşlı olduğumu söylediğimi, ancak yaşlılığının onları ilgilendirmediğinin söylendiğini, hastaneye götürülürken ilk önce ayakkabılarının çıkarıldığını, kemerin yasak olduğumu ağız içi arama dayatıldığını kendisinin de “ağzımı açmıyorum” dediğimi jandarmanın da “o zaman seni götürmeyeceğiz” dediğini bu nedenle kendisinin mecburen ağzını açtığımı, belki kalp ameliyatı olması gerektiğini, 11 kere anjiyo olduğumu, bir kere de Kilis’te anjiyo olduğumu toplam 12 kere anjiyo olduğumu; ancak yaşlı olduğum için anjiyo sırasında altına kaçırıldığını, tuvaletini tutamadığı için çok utandığımı, bu nedenle anjiyo olmak istemediğimi, çok yaşlı olduğumu bu hastalıklarla nasıl başa çıkacağımı bilemediğimi, bazen tansiyonunun fırladığını ve baygınlık geçirdiğimi, tansiyonun da kalbi tetiklediğini, kendisinin çok yaşlı olduğumu hapishanenin ona göre olmadığını, en azından gençlerle aynı odada kalması gerektiğini, bazen gözünün tamamen karardığını hiçbir şey göremediğimi bazı zamanlarda bayıldığımı gece yarları kalbinin sıkıştığını günde 11 ilaç kullandığımı bu 11 ilacı da midesinin kaldırmadığını mide sorunları yaşadığımı, hapishanede çok yalnız olduğumu, kimsesinin olmadığını bir tek İHD’nin ona yardım edebileceğini kendi eşine ve kızlarına yakın bir yere sevk edilmesi için İHD’nin çalışmalar yapmasını rica ettiğimi defalarca sevk için yazılar yazdığımı ancak kendisine bir yanıt verilmediğini şuan yanında hiçbir genç mahpusun da olmadığını bu nedenle sevk için yazı da yazamadığımı; hastaneye götürülürken başka bir mahpusun da kendisiyle kelepçelendiğini ve bu şekilde hastaneye götürüldüğümü, hastaneye sevkinde kendisinin nezarete konulduğunu ve “tarafsız mısın?” diye sorulduğumu, 4 mahpusla kendisinin bağlandığını, önü arkası sağında ve solunda mahpus olduğumu, kendisinin ortada kelepçeli durduğumu, doktora muayene olmak için bekletildiğimi, nezarete dahi kendisine işkence yapıldığını; kendisinin Kırşehir YGC tipi hapishanesinde hiçbir zaman ambulansla hastaneye sevk edilmediğini, sadece ring araçlarıyla götürüldüğümü, doktorun “cenaze de olsan dosyanda siyasi yazdığı için elini kelepçeyeceğiz”

dediğini , doktorun kendisini odaya aldığını “bağımsız mısın, taraflı mısın?” diye sorduğunu, kendisinin cevap vermesine izin vermeden elini kelepçeleyn dediğini elini çok sıkıldığı için acının beline attığını, bazı zamanlarda da doktorun kelepçe konusunda inisiyatifi jandarmaya bıraktığını, jandarmanın da 2 elini birden sıkıca kelepçelediğini” aktarmıştır.

R. B. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “2 aydır Kırşehir YGC Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu, 2 hafta önce 5 modülün bulunduğu her modülde bir kişinin kaldığı koridorda tutulduğunu bu 5 kişiyle bir saat havalandırmaya çıkarıldığını, ancak 2 haftadır 3 kişilik oda denilen hücrelerde tutulduğunu, koridorda işid'den hüküm giyen mahpuslarla birlikte kaldıklarını, kendi odasında Abdulkadir İrmak ile birlikte kaldığını, havalandırmaya günde sadece bir saat Abdulkadir İrmak ile çıkarıldığını, başkaca herhangi bir etkinlik veya faaliyet bulunmadığını; 3 kişilik odanın tek kişilik hücreden hiçbir farkı olmadığını, sadece 2 tek kişilik odanın birleşimi olduğunu, 2 odanın arasında bir kapı aralığı olduğunu, 3 yatakla 3 dolabın olduğu küçük tarafta çok küçük bir pencere bulunduğunu 3 kişilik odanın tek kişilik hücreden de kötü olduğunu; tutuldukları koridorda yalnızca işid'li mahpusların bulunduğunu bu mahpusların saatlerce birbirlerine bağırarak bir şeyler anlattığını, dillerini bilmedikleri için ne söylediklerini bilmediklerini, ancak çok gürültü olduğunu bunun kendilerini rahatsız ettiğini idareye çok fazla dilekçe verdiklerini, tekrardan siyasi mahpusların olduğu 5 kişinin bulunduğu koridorda tutulmak istediklerini, ancak idarenin hiçbir cevap vermediğini, burada tecrit altında tutulduklarını, hiç kimseye iletişimlerinin bulunmadığını şuan aynı koridorda tutulan mahpuslara husumetli olduklarını her an kendilerine saldırı olabileceğini, bunu idarenin de bildiğini ancak idarenin bilinçli olarak böyle bir uygulamaya gittiğini; suyun çamurlu ve kapkara bir şekilde aktığını, çok fazla su kesintisi olduğunu akan kara sıvıyla çay bile yapılamadığını kantinden hazır su aldıklarını bunun da kendilerine ek bir mali yük getirdiğini günde en az 50 TL'lik bir su masraflarının bulunduğunu; kendilerinin atıldıkları 3 kişilik odaların da şimdye kadar hiç temizlenmediğini, inşaat artıkları ve çimentoların bulunduğunu odayı her gün temizlediklerini ancak tavanın yüksek olmasından dolayı yüksek yerlere ulaşamadıklarını, bu temizlik malzemelerinin tamamının kendileri tarafından karşılandığını bunun da kendilerine yine mali bir yük getirdiğini; 3'lü odada kamera bulunduğunu kameranın kendilerini çektiğini, baş memurun kendilerine “odanızdaki kameradan her gün her saat her dakika ne yaptığınızı izliyorum” dediğini; odada çamaşır asacak ipin dahi bulunmadığını, çamaşırlarını kurutamadıklarını, bu nedenle odanın sürekli olarak nemli olduğunu ve çamaşır koktuğunu, tekli hücrede iken bu kokuya sadece bir gün maruz kaldıklarını, ancak üçlü odada 2 kişi tutulduklarından dolayı mecburen çamaşırlarını yıkadıklarını, dışarıya herhangi bir şey götürüp getiremediklerini çamaşır dahi dışarıda kuramadıklarını battaniyeyi ve kalın giysileri hiçbir şekilde yıkayamadıklarını zaten yıkasa da kurumayacağını, kendisinde sinüzit olduğunu nemli havanın kendisi için iyi olmadığını ancak çamaşır sorunu nedeniyle odanın nemli olmasından dolayı sinüzitinin azdığını; kendileri dışında üçlü odalarda tutulan mahpusların günde 3 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını ancak kendilerinin sadece bir saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, bu konuyu idareye bildirdiklerini, idarenin de “boş alan yok” dediğini ancak kendi baktıkları havalandırmanın günde sadece 4 saat kullanıldığını, havalandırmanın 20 saat boş kaldığını, idarenin uygulamaları nedeniyle havalandırmadan da kısa süre faydalandırıldıklarını, hücreden çıkar çıkmaz ayakkabı çıkarılması ve aranması dayatması yapıldığını, bu nedenle uzun süre tartışıldığını ve bu tartışmadan dolayı havalandırma süresinin kısaldığını, havalandırma tamamlandıktan sonra yine ayakkabı araması ve çıkarılması dayatmasına maruz kaldıklarını, odadan çıkıldığı anda ayakkabı üst araması yapıldığını kendisinin de gardiyanlara bu durumun aramaya dahil bir durum olduğunu bu nedenle bu aramayı gardiyanların yapması gerektiğini söylediğini ancak gardiyanın da “ben senin ayağına eğilmem” dediğini, kendisinin de “ben de eğilmem” dediğini, bu nedenle gardiyanın kendisine “daha sonra görüşürüz size ne yapacağımı bilirim” dediğini bu olaydan sonra kendisinin kargoya çıktığını kargoya çıktığı sırada odanın önünde gardiyanların kendisine ince arama yaptığını, bu aramanın tacize vardığını, daha sonra ağız içi arama yapmaya çalıştığını, kendisinin de ağız içi aramayı kabul etmediğini bunun üzerine gardiyanın tutanak tutacağını dediğini ve kendisine soruşturma başlatıldığını” aktarmıştır.

H. A. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Kırşehir YGC Tipi Hapishanesinde hiç kimse ile iletişimlerinin olmadığını, mutlak bir tecrit altında tutulduklarını, havalandırmaya koridorda tutulan 5 kişi ile birlikte günde bir saat çıkarıldıklarını, odanın hiçbir şekilde güneş almadığını; suyun kapkara ve çamurlu olarak geldiğini, çay için bile kullanılmadığını, hapishane idaresinin “bütün mahpusları birbirinden en uzak ve iletişim kurulamayacağı şekilde konumlandıracağını buranın yüksek güvenlikli cezaevi olduğunu hiç kimsenin birbiriyle iletişim halinde olmamasını sağlayacağını” söylediğini; Kürtçe kitaplar için tercüme parası istendiğini, mahpusların bu tercüman parasını karşılayamayacağını, böyle bir imkanı olmadığını buranın bir kamu kurumu olduğunun bu nedenle tercüman bulundurma zorunluluğunun olduğunu mahpusların ücret ödemediği Kürtçe kitaplara ulaşması gerektiğini” aktarmıştır.

H. H. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “H. H. İngilizce öğretmeni olduğunu, Türkiye'de kaldığını daha sonra iftira ile hapishaneye atıldığını dosyasıyla ilgili dahi hiçbir

şey bilmediğini tek başına tutulduğunu hapishane idaresinin de çok büyük sorunlar çıkarmadığını; 02.05.2024 tarihinde hastaneye gittiğini böbrek ameliyatı olması gerektiğini böbreklerinde taş olduğunu, kalp kapağı ve kalp damarlarında sorunlar olduğunu bu nedenle günde 3 ilaç kullandığını ilaçlarının kendisine verildiğini kalp rahatsızlıkları nedeniyle ameliyat olması gerektiğini ancak ameliyattan çok korktuğunu bu nedenle ameliyat olmadığını; kendisine hemen hemen hiç para yatırılmadığını çok az parasının olduğunu bu parayla su dahi alamadığını ancak kız kardeşinin Türkiye'de olduğunu ve kendisiyle telefonda görüşmek istediğini telefon görüşmesi yaptığını ancak telefonla görüş için kullandığı kartta limit çok az olduğu için konuşma sırasında telefonun sürekli kesildiğini, çok çabuk bittiğini bu nedenle idare ile görüştüğünü idarenin de yüksek limitli bir kartı olması gerektiğini söylediğini yüksek limitli kart için idareye başvurduğunu ancak idarenin bunu yapamayacağını söylediğini ve Adalet Bakanlığı'na başvurmasını söylediğini Adalet Bakanlığı'nın nasıl başvuracağını bilmediğini bu nedenle 10 dakikalık görüşme hakkının 2 veya 3 dakikayla sınırlı olduğunu bunun çözümlenmesini talep ettiğini" aktarmıştır.

S. D., 10.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu için yaptığı başvuruda; "Oğlu Vedat Doğan'ın Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda kaldığını, Grup Yorum üyesi müzisyen olduğunu, kendilerine ilettiği kadarıyla cezaevinde yaşadığı çok sayıda hak ihlalden ve işkenceye varan uygulamalardan bahsettiğini, 1 Kasım 2023'te İdil Kültür Merkezine yapılan polis baskının ardından tutuklanan oğlunun kendisinin kaburgasını kırıldığını, beraber tutuklandığı diğer arkadaşların ve kollarında ve bellerin risk atıkları oluştuğunu belirttiğini; 1 ay tutuklu kaldıktan sonra tahliye olan oğlunun, 6 Şubat 2024 tarihinde 11 Grup Yorum üyesiyle birlikte tekrar tutuklandığını, tutuklandıktan sonra Marmara Kapalı Ceza infaz Kurumu'na götürülen oğlu ve arkadaşlarının bir gece yarısı eşyalarını dahi toplamalarını müsaade edilmeksizin 10 saatlik ring yolculuğuyla Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüklerini, henüz iddianamesinin bile hazır olmadığı, oğlunun tek kişilik hücrede tutulduğunu, günde yalnızca bir saat havalandırmaya çıkarıldığını, o da yalnız olmak kaydıyla olduğunu; Kırşehir'e götürüldükten 11 gün sonra ancak kendisine çay ve gazete verildiğini; oğlunun açlık grevinde olduğunu, "Geceleri sık sık gardiyanlar tarafından ışığın açılarak kontrol adı altında rahatsız edildiklerini ve B12 eksikliği ve başka ilaçları günde 2 defa alması gerekirken sadece bir kere verildiğini" belirttiğini; oğlu ve arkadaşlarının sağlıklarından endişe ettiklerini, yapılan işkencelerin son bulmasını istediklerini" aktarmıştır.

A. A., 22.05.2024 tarihinde gönderdiği mektupta; "Kalp hastası olduğunu ve bu hastalığından kaynaklı olarak anjiyo olduğunu ve ilaç tedavisine devam etmesinin önerildiğini ve şu anda ilaç kullandığını, ayrıca ilaç kadar elzem olan şeyin temiz hava ve hareket olduğunun söylendiğini, bu cezaevinde bunları yapabilmemesinin mümkün olmadığını, tek başına tutulduğunu ve günün 23 saatini kapalı olarak geçirdiğini (hava kötü olduğunda bunun 24 saat olduğunu); kampüste bulunan S Tipi Kapalı Hapishanesinin havalandırması süresinin daha uygun olduğundan ve daha fazla hareket imkanı sağladığından, savcılığa kampüs içi sevk talebinde bulunduğunu ancak bu talebin reddedildiğini; boyun fıtığı ile ilgili olarak yeniden MR çekildiğini, sonuçlarının beyin cerrahı tarafından değerlendirildiğini, "boyunda düzleşme, disklere taşma, omurilik kanalının kireçlenmesinden dolayı daralma (ciddi) ve sinirlere baskı oluşmasından dolayı riskli bir durum oluşturması sebebiyle ameliyatın kaçınılmaz olduğunu, platin takılma durumunun da söz konusu olabileceğinin" söylendiğini, sözlü olarak MR sonuçları değerlendirilirken ifade eden bu durumun rapora sadece "Riskler anlatıldı, ameliyat önerildi" şeklinde geçirildiğini, oysa ameliyat sonrası bakımın en az ameliyat kadar komplikasyonlara açık olduğunu, ancak bu şehirde ve cezaevinin bu koşullarında riskin daha da katlandığını belirtildiğini; fıtıkta yeni tedavi yöntemlerinin (Regrasyon, Robotik Lazer Ameliyatları) uygulanmaya başlandığını, kesiksiz ve daha az riskli olduğunu, Kayseri Şehir Hastanesinin bu yöntemi uygulamaya başladığını, bu nedenle tedavi amaçlı olarak Kayseri Şehir Hastanesine sevkini sağlanmasını istediğini, cerrahın da "Burada ameliyat yapabiliyoruz" diyerek talebini kabul etmediğini, kendisinin de koşullardan dolayı kesikli ve bakım gerektirdiğinden dolayı ameliyatı kabul etmediğini; durumunun her geçen gün ağırlaştığını, ciddileştiğini; boyun, kol, sırtındaki uyuşma, karıncalanmanın yüzünün yanına doğru genişlediğini; mide ve kolon sorunlarının devam ettiği için en son endoskopi ve kolonoskopi yapmaya karar verdiklerini, hala beklediğini" aktarmıştır.

H. Y. ile 03.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Açlık grevinin 3 Haziran itibarıyla 47. Gününde olduğunu, hakkında hüküm olmadığını, ancak ağırlaştırılmış tecrit koşulları uygulandığını, açlık grevinde olma nedenlerinin aynı iddia nedeniyle tutuklu olan arkadaşları aynı yerde kalmak istemeleri olduğunu, ancak haklarındaki iddia nedeniyle 3 kişi aynı cezaevinde olmalarına rağmen farklı hücrelerde kaldıklarını, birbiriyle iletişim kuramadıklarını, adlilerin olduğu yerde tutulduklarını, sabahtan akşama kadar adlilerin küfür ve tehdit ettiğini, bizzat gardiyanın adli koğuştakine "şunu söyle" diyerek küfür ettirdiğini duyduğunu, bütün gün küfür edenler adliler olmasına rağmen sanki kendiler küfür ediyormuş gibi tutanak tutup disiplin cezası verildiğini, hücresinin güneş görmediğini, havalandırmaya günde 1 saat sabah 08.40'da çıkarıldıklarını, gece her saat başı kapıyı çarparak, ışığı yakıp kontrol ettiklerini, Mart'ta baş gardiyanın ölümle tehdit

ettiğini, onunla ilgili şikayetinin olduğunu, ancak soruşturmada hiçbir ilerleme olmadığını; açlık grevi sürecinde iki tane B 12 verilmesi gerekiyorken ancak 1 tane verildiğini, verilen içinde yeterince B1 olmadığından ekstra doktora yazdırdığını, tanesinin 3.500 TL olduğunu, açlık grevinin başında sağlık kontrolü yaptırdığını, ancak "sağlık durumları gayet iyi" diye idare iletişim kurmadığı için kontrolü bıraktıklarını, bu yüzden ne kadar kilo kaybettiğini bilmediğini, 10 kilo civarında kilo kaybı olduğunu tahmin ettiğini, ciddi baş dönmesi ve göz kararması sorunu olduğunu, cezaevi 1. Müdürü ismi Abdullah olan kişinin "Açlık grevi yapın, sorun yok" gibi, iletişimle sorun çözmeden bir tavır sergilediğini, iletişim kurmadığı gibi sürekli iletişim cezası vererek aile ile görüşünü kısıtladığını, cezaevinde normal suyun günde üç defa verildiği için ve verilen su çamurlu olduğu için hijyen sorunları olduğunu, cezaevi idaresinin açlık grevinin başından itibaren vermesi gereken içme suyunu son 10 gündür vermeye başladığını; B12 vitamini yetersiz aldıkları için açlık grevinin etkilerinin erken başladığını; ailesinin deprem bölgesinde olduğunu, evlerinin yıkıldığını, ablasının konteynerde yaşadığını, hakkında "deprem bölgesinde örgüt talimatıyla çalıştın" gibi bir iddia olduğunu" aktarmıştır.

V. D. ile 03.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Açlık grevinin, 3 Haziran itibariyle 62. Gününde olduğunu; Çağlayan dosyası nedeniyle tutuklandığını, ancak soruşturma aşamasında gözaltı sebebiyle ilgili hiç soru sorulmadığını, tutuklanma gerekçesi olarak Grup Yorum stikerları olduğunu, kendisinin de Grup Yorum üyesi olduğunu; 24 Şubat'ta Kırşehir'e sürgün sevk edildiğini, yerlerde sürüklendiğini, hakkında hüküm olmadığını, buna rağmen ağırlaştırılmış tecrit koşullarında hücrede tutulduğunu, penceredeki tel örgüden kaynaklı güneş görmediğini, 3 katlı 18 hücrenin olduğu bir yerde kaldığını, Cemaatçiler ve adlilerle aynı yerde kaldığını, tek tutuklu olduğu için bir ay havalandırmaya çıkarmadıklarını, artık günde 1 saat çıkarttıklarını, güneş olan saatte çıktığını, ancak idare 1 tane B12 verdiği için sıkıntılarının erken başladığını, Benecol verildiğini, içinde saf B1 olmadığı için yetersiz kaldığını, hastane sevklerinin yapılmadığını, yapıldığında da ağız içi arama dayatmasına maruz kaldıklarını, çok şiddetli mide ağrısı yaşadığını, günlerce uyuyamadığını, hastane için sevkı çıktığında ağız içi araması nedeniyle gidemediğini, cezaevi doktorunun dahiliyeye sevkini yaptığını, ancak durumu acil olmasına rağmen ağız içi araması nedeniyle gidemediğini, başının sağ tarafında kulak yukarısında şiddetli ağrılar olduğunu, sağlık kontrolü yaptırmadığı için kilo kaybını bilmediğini, sabahları baş dönmesi, göz kararması yaşadığını, arkadaşı Rezzan'ın bakıma muhtaç olduğu için onunla kalmak istediğini, gece her saat başı "yaşıyor musun?" denilerek uyandırıldığını" aktarmıştır.

R. Ş. ile 03.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Açlık grevinin 3 Haziran itibariyle 67. Gününde olduğunu, Çağlayan dosyası nedeniyle tutuklandığını, hakkında hüküm olmadığını, ağırlaştırılmış tecrit koşullarında tekli hücrede kaldığını, arkadaşları ile aynı yerde kalmak için açlık grevinde olduğunu, kaldığı yerde ismi Hakan Yılmaz olan adli bir hükümlünün sürekli tehdit ve küfür ettiğini, Cezaevi idaresinin "intihar eğilimli diye müdahale etmediğini" söylediğini, ailesinin de bu konuda müdürle görüşme yaptığını ancak olumlu bir dönüş olmadığını, kendisinin küfür ettiği iddiası ile tutanak tutulup disiplin cezası verildiğini, Grup Yorum üyesi bir sanatçı olduğunu, bu süreçte üç şarkı bestelediğini, siyaseten küfre karşı olduklarını, sanatçı olduklarını, küfrün hayatlarının hiçbir alanında olmadığını, yapılan suçlamaların işkencenin üst noktası olduğunu; B12 bir tane verildiği için yetersiz kaldığını, içerdeki kantinde şekerin olmadığını, dış kantinden Mevlana ve akide şekeri istediklerini, ancak bayram şekeri geldiğini, bayram şekerinin de ağızda iltihap ve yara yaptığını, bu hafta "iç kantinde var" denilerek onun da getirilmediğini, şekersiz kaldıklarını, ayakta durmakta zorlandıklarını, aandalyeye otururken kemiklerinin battığını, o yüzden ceketini katlayıp üstüne oturduğunu, yoğun tansiyon, denge sorunu yaşadığını, açlık grevine başlarken 56 kilo olduğunu, şu anda 40 kilo civarı olduğunu tahmin ettiğini, sağlık kontrolü yaptırmadığını, bacaklarında kas kaybının çok fazla olduğunu, huzursuz bacak sendromu olduğunu, göz kararması ve şiddetli kas ağrısı nedeniyle nöbet geçirdiğini, bu sebeple sürgün gelmeden önce yanına birini verdiklerini; 25 Mayıs'tan itibaren saat başı kontrol edildiğini ve bunun idarenin aslında tek başına kalamayacağını kabul ettiği anlamına geldiğini düşündüğünü, demir kapıları çarptıkları için uykunun işkence haline geldiğini, TTB İstanbul şubesinden bir hekimin "hastalarımızın B vitamini konusunda ihtiyaçları karşılasın" diye başvuruda bulunduğunu, bu sebeple cezaevi doktorunun saf B 1 yazabileceğini söylediğini, onun takdirine göre gerek olmadığını belirttiğini, yazılan vitamini devletin karşılamadığını ve B1 için ayrıca para ödeyeceklerini; 1 Haziran'da tutukluluk değerlendirmede davanın bu ay açılacağını söylendiğini, 9 Şubat'tan beri cezaevinde olduğunu, ailesinin Kocaeli'nde yaşadığı için aile görüş hakkının kısıtlandığını" aktarmıştır.

S. A. tarafından yazılan ve 13 Haziran 2024 tarihinde postaya verilen mektubunda; "Sağlık sorunu konusunda ilaç tedavisi gördüğünü hastaneye kendisi de dahil tüm arkadaşlarının gitmediğini gitmeme sebebini de ağız arınması dayatıldığı için olduğunu ikisi de hiç cihazından geçtiklerini x ray cihazında kişinin üzerinde ne varsa öttüğünü, bacağında kolunda platin olsa bile ötüyor olduğunu sonradan ağız içi araması yapıldığını bu sebepten dolayı gitmediklerini şu an yerlerinin değiştirildiğini tüm arkadaşlarının yerlerinin değiştirilmediğini kendisiyle H. A. ile buldukları kısımda 5 kişi olduklarını, yan taraflarına bağımsız birinin geldiğini ve onun gitmesi için toplu halde dilekçe yazdıklarını ve kendilerinden 2 kişinin yerinin değiştirildiğini şu an yanında olan arkadaşlarının ali avcı M. A., H. A. ve kendisi olarak 4 kişi olduklarını alt

kat zemin katta bir arkadaşlarının olduğunu adının Osman öçal olduğunu onunla beraber 5 kişi olduklarını karşı taraflarında 3 arkadaşının daha olduğunu Y. K., S. Y., N. Ö. toplam 5 kişi olduklarını başka bloklarda da arkadaşlarının olabileceğini ancak isimlerini bilmediklerini sürekli olarak buraya birçok arkadaşlarının getirildiğini ancak yaklaşık 35 veya 40 kişi olarak birbirlerinden haberlerinin olduğunu bulduğu eylemlerden kaynaklı olarak telefon mahkeme görüşlere çıkmadıkları için normalde kanunlara göre kınama cezası veya etkinliklerden mahrum bırakılma cezalarının verilmesi gerekirken direk hücre cezası verildiğini ancak infaz hakimliğine itiraz ettiklerini bozulmasını umduklarını 11 günlük hücre cezasının verildiğini gördüğünde şaşırıldığını bu cezalara karşı emsal bir karar verse varsa bunu istediğini; kurum içi mektuplaşma da pul yapıştırıp gönderdiklerini, bir pullu mektubun gönderme ücretinin 29 TL olduğunu, 10 mektup gönderdiklerinde 290 TL olduğunu, başka cezaevlerinde kurum içinde mektuplaşmada ücret alınmadığını, eğer buna karşı da bir emsal kararı varsa istediklerini; 15 aydır su sorununun çözülmediğini, suyun sürekli kireçli olduğunu ve kirli olduğunu, Ağrı/Patnos cezaevinde de suyun böyle olduğunu, Adalet Bakanlığı ya da Sağlık Bakanlığının günlük 3 litre içme suyunu karşıladığını, eğer böyle bir emsal karar varsa onun da gönderilmesini istediğini; normalde kurum kantinde her şeyin çok pahalı olduğunu, ucuz olması gerekirken bu durumun böyle olmadığını, bir şey alamadıklarını bir tek ismine baktıklarını kendisi dahil olmak üzere maddi konunun herkes için sıkıntılı olduğunu, Bakanlığın vermiş olduğu hücre cezasına dair belgeyi de gönderdiğine bu konularda destek istediklerini” aktarmıştır.

Ş. U., 27.06.2024 gönderdiği faksta; “Bulduğu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumundan gönderdiği faksta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlara göre; “Bulduğu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda çok ciddi bir mağduriyet yaşadığını, insan onurunu hiçe sayıp ayaklar altına bir muameleye tabi tutulduğunu; bulunduğu koridorda taban tabana zıt örgütlerle zorla barındırıldığını, can güvenliğinin olmadığını, odasının ivedilikle değiştirilmesinin talebinde bulunduğunu, talebinin jet hızıyla reddedildiğini; günlük 12-13 saatlik havalandırma hakkının bilinçli bir şekilde hukuksuzca elinden alınıp hiçbir hukuki dayanağı olmadığı halde günde sadece bir saate indirildiğini, en insani olan sosyalleşme hakkının izole bir şekilde yasaklandığını, odada resmen ölüme mahkum edilmekle birlikte ağır tecrit altına alındığını, sosyal faaliyet olan sohbet, atölye, kurs vb. tüm faaliyetlerden yoksun bırakıldığını, resmen ağırlaştırılmış müebbet statüsünde muamele gördüğünü; bir diğer konunun ise cezaevinde yeterli su bulunmadığını bunun özellikle içme suyu da dahil musluktan akan suyun aşırı derecede paslı ve kireçli olduğunu yeterince temiz içme suyu olmadığından dolayı fiziki rahatsızlıklarını da baş gösterdiğini kantinde satılan suyun 1,5 litre olduğunu, fahiş fiyata satılmakta olduğunu suyun tanesinin 5 TL olduğunu ve her geçen gün zam geldiğini; bunlar ve bunlar gibi onlarca hak hukuk ihlali yaşadıklarından dolayı insani yardım talebinde bulduklarını” aktarmıştır.

19) Konya Y Tipi Kapalı Hapishanesi

S. ile 02.01.2024 tarihinde yaptığı avukat görüşünde; “S. P. ile yaptığı telefon görüşmesinde “Yoğun işkenceye maruz kaldığını, bu hususta yazdığı mektupların gönderilmediğini, dilekçelerinin işleme alınmadığını, gardiyanların tardından ölüme tehdit edildiğini, telefonla konuşma sırasında görevlinin ‘sizin buradan ölünüz çıkacak’ şeklinde söylemde bulunduğunu” ifade ettiğini” aktarmıştır.

20) Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesi

R. D., 02.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Herkes ya da duyarlı herkesin bulunduğu yerde, gücü oranında ve dayanışma içinde bu haksızlık ve hukuksuzluklara karşı çıktığını, çıkmaya çalıştığını; bulunduğu cezaevi dahil bir çok cezaevinde açlık grevlerinin yapıldığını; açlık grevinin talebinin hiç olmamış ya da olmayacak bir istek de olmadığını, tek talebin “Kürt sorununun barışçıl yöntemlerle çözülmesi ve bunun için hukuki hakları yok sayılarak İmralı’da tecrit altında tutulan Abdullah Öcalan’ın en doğal hakları olan aile v avukatlarıyla görüşebilmesi” olduğunu, bu talebin kabulünün bir çok olumlu gelişmeye yol açacağı da bilinmiyor olamayacağını, çünkü bunun örneklerinin yaşandığını, neticede tecridin sadece bir kişiye uygulanmadığını, bunun bir politika olduğundan ya da politikasızlık/çözumsuzlük olduğunu ve bir kişi şahsında Türkiye halklarına uygulandığını” aktarmıştır.

Y. A., 03.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Abdullah Öcalan’ın üzerinde yoğun bir tecrit ve izolasyonun, hiçbir hukuki insani yönü olmayan cezalandırmalar şeklinde yürütülmeye devam edildiğini, dünyanın hiçbir yerinde örneği olmayacak bir şekilde hukuk ve insani haklarından bilinçli bir şekilde mahrum bırakıldığını, yaklaşık 3 yıldır avukatları vasısi ve ailesiyle görüşmesinin engellendiğini, hiçbir hukuki izahı olmayan telefon görüşme, mektup ve diğer iletişim haklarının engellendiğini, sistemli bir şekilde sistemli ve bilinçli bir şekilde mutlak tecrit ve izolasyon politikalarıyla gittikçe

ağırlaştırıldığını, disiplin cezalandırılmaları adı altında tüm bu insani ve hukuki haklarının yok sayıldığını, iktidarın siyasi amaçları doğrultusunda tekrar cezalandırmaya maruz bırakıldığını” aktarmıştır.

R. A., F. Ç., A. K., N. A., 08.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “27 Kasım 2023 tarihinden mahpusların tecride karşı mahpusların açlık grevi başlattıklarını” aktarmıştır.

R. T., 09.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “1993 doğumlu olduğunu, 2012 yılında evlerine yapılan baskınla tutuklandığını ve hiçbir delil olmamasına rağmen yasalara ve anayasa ihlal edilerek polis ifadeleri ile (ihbarı, ifade bile denilemez) tutuklandığını ve 25 yıl hapis cezasıyla cezalandırıldığını, 2018’de dosyasının onandığını, hukuki destek sağlanmadığını, dosyada hiçbir şey olmamasına rağmen onandığını, eldeki emsal kararlarla beraber yeniden yargılanma talebinde bulunmak istediğini, bu konuda hukuki desteğe ihtiyacı olduğunu; ayrıca ağız içi araması ve ayakkabı bağcığı çözümlenmesiyle ilgili olarak hastaneye götürülürken çıkarmasından dolayı 2 gün hücre cezasıyla cezalandırıldığını, Ağır Ceza da onandığını ancak epilepsi sağlık sorunu olduğu için kurum doktorunun hücre cezasından yana olmadığını beyan ettiğini bir ay olacak hücre cezasının infaz edilmediğini” aktarmıştır.

E. A., 31.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Kendisinin Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan siyasi bir mahpus olduğunu, 2018 yılından beri hapishanede olduğunu, daha önce Hatay T Tipi Kapalı Hapishanesinde kaldığını, yaşadıkları depremden dolayı Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini yani yaklaşık olarak bir yıldır Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu; 2018 yılında dizinden ameliyat olduktan sonra hapishaneye girdiğini, tahminen ameliyattan 4-5 gün sonra hapishaneye konulduğunu, o günden beri dizinde platin olduğunu yani neredeyse 6 yıl olduğunu, bu 6 yıllık süreç içerisinde sadece 2 kere hastaneye gidebildiğini, platinin hala dizinde olduğunu ve kendisini çok rahatsız ettiğini, daha önce gittiği doktor tarafından “diz kapağındaki liflerin bağlı olmadığını” söylendiğini, bu nedenle ayağını hareket ettiremediğini, hiçbir sportif faaliyet yapamadığını, sadece hafif bir tempoda kısa süreli olarak yürüyebildiğini, dizinde bulunan platinin yaşamının her alanında kendisini çok rahatsız ettiğini, hatta dizideki vidaların bile görüldüğünü, yani derialtında görülebildiğini, kendisinin tıbbi olarak bu platin hakkında hiçbir bilgisinin olmadığı yani kalıcı platin ve çıkarılması gereken platin mi olduğunu bilmediğini, belki çıkarılması gereken bir platin olduğunu ancak 6 yıldır kendisinin tüm zorluklara rağmen bu platin ile yaşadığını, özellikle geceleri ve havanın soğuk olduğu zamanlarda çok zorlandığını, yaklaşık 1 yıldır Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, bu süre zarfında tüm rahatsızlığına rağmen hastaneye gidemediğini, çünkü hapishane dış güvenliğinden sorumlu jandarmanın insanlık onuruna yakışmayan uygulamalar dayattığını, yani ağız çağırma, ayakkabı bağına sökme gibi uygulamalar dayattığını, bu dayatmaların insan onurunu yok sayan uygulamalar olduğunu, uygulamalarla bilinçli bir şekilde sağlık haklarının ellerinden alındığını, kendisinin bu insan onuruna aykırı olan uygulamaları kabul etmediği için hastaneye gidemediğini; durumları kendisinden ağır olan onlarca hasta arkadaşının bulunduğunu bildiğini, yine bu uygulamalar nedeniyle hastaneye gidemediklerini, bunların çoğunun kronik hastalıkları olan mahpuslar olduklarını, sağlık durumlarının daha da kötüleştiğini, sağlık sorunlarından dolayı daha önceden kurumumuza başvuru yaptığını” aktarmıştır.

H. T., 09.01.2024 tarihinde oğlu Deniz Ekinci için yaptığı başvuruda; “Oğlu D. E.’nin gittiği son cezaevinde, panik atak hastalığı ve KOAH hastası olduğu ve bu rahatsızlıkları raporlar ile de kanıtlandığı halde hücre cezası verildiğini, gardiyanların hakaretlerine maruz kaldığını, psikolojik ve fiziki şiddet gördüğünü; 11.10.2023 tarihinde Saat:17:40’ta yine gündüz vardiyasındaki görevlilerin işkencesine maruz kaldığını, bunların cezaevinde götürüldüğü odadan yüzü sarılı şekilde çıkarken kameralara da yansıdığını; daha önce de Samsun/Kavak İnfaz Kurumu Müdürlüğüne şikayet dilekçelerini ilettiklerini, fakat herhangi bir sonuç alamadıklarını; oğlunun can güvenliğinin olmadığını, hücre cezası verildiği zaman panik atak ve KOAH rahatsızlığı tetiklediği için nefes almada zorluk çektiğini; sevkinin yapılmasını istediğini, bu cezaevinde kaldığı sürece sağlığından şüphe duyduğunu ve endişelendiğini” aktarmıştır.

R. T., 09.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “30.09.1993 Cizre/Şırnak doğumlu olduğunu, 2012 yılında evine yapılan baskınla yakalandığını ve hiçbir delil olmamasına rağmen yasalar ve Anayasa ihlal edilerek polis memurunu ifadesi ile 25 yıl hapis cezası aldığını, 2018 de dosyasının onandığını; ağız içi jandarma araması ve ayakkabı bağcığını hastaneye götürülürken çıkarmamasından dolayı 2 gün hücre cezası ile cezalandırıldığını, Ağır cezanın onandığını, ancak epilepsi hastası olduğu için kurum doktorunun cezayı çekmesinden yana olmadığını beyan ettiğini, bir ay olacağını, henüz cezanın infaz edilmediğini” aktarmıştır.

A. D., 04.03.2024 tarihinde, abisi F. D. için yaptığı başvuruda; “Abisinin yaklaşık 8 yıldır hapishanede olduğunu ve yükümlü olduğunu, abisinin şu an Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, abisiyle bugün sabah saat

10 sıralarında görüşüklerini ve kendisine “Bu sabah gardiyanlar tarafından odalarına girildiğini ve kendilerini darp ettiklerini” söylediğini, bu nedenle insan hakları derneğinin gerekli girişimlerde bulunmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

M. S. A., 07.03.2024 tarihinde, oğlu Y. A. için yaptığı başvuruda; “Oğlu Y. A'nın yaklaşık bir senedir Samsun/Kavak S Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu; 5 Mart 2024 tarihinde yapmış oldukları telefon görüşmesinde oğlunun; “bir gün önce sabah saatlerinde 3 kişi olarak kaldıkları koşulların 11 gardiyan tarafından basıldığını, kendileriyle birlikte kalan 2 arkadaşına işkence yapıldığını ve kendisinin koşuştan zorla alınarak kameraların olmadığı boş bir odaya götürüldüğünü, orada akşam saatlerine kadar işkenceye uğradığını, darp edildiğini, işkence esnasında gardiyanların kendisine hakaret ettiklerini, yine aynı gardiyanların işkence esnasında kendisine “buradan ölümümüz çıkacak, asla sağ çıkamayacaksınız” diye bağırarak onu tehdit ettiklerini, yine kendisi dışında diğer koşullarda da mahpusların aynı şekilde hücre alınarak işkenceye uğradıklarını” anlattığını; ailesi olarak Yunus Akın'ın hayatından endişe ettiklerini, oğlu Yunus Akın'a yapılan işkenceleri kabul etmediklerini ve oğlunun başına herhangi bir şey geldiği takdirde hapishane yönetiminin sorumlu olacağını, oğlu Y. A.'a yaşatılan bu işkence ve kötü muameleden dolayı hapishane yönetiminden ve gardiyanlardan şikayetçi olduklarını, oğlunun yaşamış olduğu Hukuksuzlukların önüne geçilmesi için gerekli kurum ve kuruluşlara, Adalet Bakanlığına ve destek verebilecek tüm kuruluşlara ilgili yazışmaların yapılmasını ve her türlü hukuki desteğin sağlanmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

Y. A. ile 08.03.2023 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Öncelikle 01/03/2024 günü gardiyanların, kendisiyle birlikte 3 kişinin bulunduğu B-17 koşuşuna gelerek, avluda asılı çamaşırların iplerini kesmek suretiyle yere attıklarını ve “sizleri hücrelere atacağız” diyerek tehdit ettiklerini, bu ekibin başında bir gardiyanın olduğunu; 04/03/2024 günü ise sabah saatlerinde gardiyanların sayım için gelir gelmez “koyun sürüsüne dalar gibi içeriye girdiklerini”, “sayım var, arama var” diyerek üst kata çıktıklarını, dolaplarını dağıtarak, kitaplarını, eşyalarını yerlere attıklarını; kendilerinin bulunduğu koşuştan çıktıktan sonra gardiyanların aynı şekilde diğer koşullara girdiklerini; B-12 koşuşunda R. B., S. K. ve Y. A. isimli arkadaşlarına direkt saldırdıklarını; Recep Bekik'i koşuştan alıp tekli odaya götürdüklerini; bu duruma hep birlikte tepki verince tekrar kendi koşullarına geri gelip kendisini koşuştan aldıklarını; kendisini koridorda darp ederek sürüklediklerini, tekli odaya koyduklarını, burada yine darp etmeye devam ettiklerini; kendisiyle birlikte toplam 11 arkadaşının tekli odaya götürülüp darp edildiğini; darp edildikleri koridorlarda ve avlularda kameraların bulunduğunu; gardiyanlar tarafından dövülmesinden kaynaklı olarak sağ gözüne hâlâ perde iner gibi olduğunu; gözü ile her iki şakaklarında şişlik ve morluklar meydana geldiğini ancak şu anda bu izlerin kaybolduğunu; insan onuruna yakışmayan ağız araması ve kelepçeli muayene dayatmasından dolayı hastaneye gidemediklerini, bu nedenle revire çıktıklarını, ancak burada da kurumda 3-4 gündür doktor olmadığı gerekçesiyle muayene edilemediklerini; avukat görüşme gününe kadar da hâlâ doktora çıkamadıklarını; duvar dibinden yürüme, ayakta sayım gibi askeri uygulamaların, 6 Şubat 2023 depremi sonrasında bu cezaevine getirilmelerinden sonra başladığını; cezaevindeki baskıların gün geçtikçe arttığını; cezaevi idaresiyle diyalog da kuramadıklarını, bu olayların genel sorumlusunun Bahtiyar isimli gardiyan olduğunu, o geldikten sonra cezaevindeki baskıların daha da arttığını; bu son olaylarla ilgili olarak çeşitli kurumlara yazdıkları dilekçelerin gönderilmediğini tahmin ettiklerini çünkü dilekçelerin çıkış kaydını istemelerine rağmen kendilerine çıkış numaralarının verilmemesi; dilekçelerinin işleme alınmadığını, engellendiğini; hastaneye gidemediklerini, başlangıçta ufak düzeyde hastalığı olan arkadaşlarının bu nedenle durumlarının daha da kötüleştiğini; bir senedir denetimli serbestliğe ayrılması gereken arkadaşları olduğunu, Akhisar'dan gelen 5 arkadaşlarından A. V. isimli arkadaşlarının denetimli serbestliğe çıkarılmasının keyfi olarak uzatıldığını, pişmanlık dayatması yapıldığını; sosyal aktivitelerin normalde haftada bir gün olması gerekirken, 2-3 haftada bir yapıldığını; kitaplarının verilmesinin geciktirildiğini, sevkle geldikleri cezaevlerinde kendi adlarına kayıtlı olan kitapların bile 3-4 ay sonra verildiğini; idareyle diyalog yolu açık olsa bazı sorunların görüşmelerle çözülebileceğini ama idarenin de görüşmeye kapalı olduğunu; açlık grevindeki arkadaşlarının -son gruba kadar- ayrı bir odaya alındıklarını, bu nedenle bazılarının semaver, bazılarının televizyon, bazılarının meyve suyu verilmediğini, ancak son grup açlık grevindeki arkadaşlarının kendi koşullarında bırakıldığını” aktarmıştır.

N. A. ile 08.03.2023 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Cezaevindeki baskıların giderek arttığını; oturarak da sayım yapılabileceğine dair mahkeme kararlarına rağmen ayakta sayım dayatıldığını; en son 04/03/2024 günü sabah sayımında hemen hemen cezaevinin bütün gardiyanlarının koşullara girdiğini; başgardiyanın koşullara girmediğini ama olaylar sırasında orada olduğunu; kendilerini havalandırmaya aldıklarını; bununla yetinmeyip “dışarı çıkın, arama yapılacak” dediklerini, sayımı aramaya çevirdiklerini; bazı arkadaşlarının hücreye götürüldüğünü; kendi koşullarından kimsenin götürülmediğini ancak diğer koşullardan 11-12 arkadaşlarının götürüldüğünü; B-12 koşuşunda kalan Selami Kılıçarslan, Recep Bekik ve Yılmaz Acar isimli arkadaşlarının hücrelere götürüldüğünü; Rize/Kalkandere Cezaevi'nden birkaç gün önce gelen ve soyadı Yılmaz olan bir arkadaşlarının çıplak arama nedeniyle gardiyanlar tarafından dövüldüğünü ve sol kolunun incitildiğini, hem dövüldüğünü hem de hakkında disiplin soruşturması açıldığını; son işkence olaylarına ilişkin

olarak kendisinin Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komitesi'ne dilekçe yazdığını; bir başka arkadaşının Adalet Bakanlığı'na, bir diğerinin ise Meclis'e dilekçe gönderdiğini; ancak çıkış kayıt numaralarının kendilerine verilmediğini, şikayet dilekçelerinin kurumdan çıkışlarının yapılmadığını; kendisinde kronik gastrit, bel fıtığı, beyinde damar tıkanıklığı, diz kapağında kıkırdak erimesi, böbreklerinde taş ve ayrıca gözünde bir hastalık olduğunu; kelepçeli muayene ve ağız aramasından dolayı hastaneye gidemediklerini; ağızlarını açmadıkları takdirde geri çevrildiklerini ve ayrıca haklarında disiplin soruşturması açtıklarını; R. T. isimli arkadaşlarının bu nedenle hücre cezası aldığını; o yüzden hastaneye gitmeye de korktuklarını; bel fıtığı ağrısının bacaklarına vurduğunu, bazen bacaklarının uyuştüğünü, hissedemediğini, oturmak zorunda kaldığını; ağız aramasının çok keyfi ve onur kırıcı olduğunu; iki hücre cezası bulunduğunu, üçüncüyü de verip 10 yıl fazladan yatırmak istediklerini; bu nedenlerle "sağlık sorunlarını sineye çekmek zorunda kaldıklarını" aktarmıştır.

E. A. ile 08.03.2023 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Genel olarak, bazı gardiyanların provokasyon amaçlı hareketler yaptığını, bazı sayımlarda "Beni hatırladın mı?" gibi lâflar attıklarını; çamaşırlar ıplerde serili olmasına rağmen ıpleri kestiklerini, diğer cezaevlerinden sevk gelenlere çıplak aramayı kabul etmedikleri için işkence yapıldığını; bütün bunların Başgardiyan Murat öncülüğünde gerçekleştiğini; 23/02/2024 günü, Denizli D Tipi Cezaevi'nden sevk edilen R. İ. ve H. Mu.'nun işkenceye maruz kaldığını; 04/03/2024 günü, 50 kişiden fazla gardiyan grubunun sabah sayımı için odalara girdiğini, hiçbir hukuki gerekçe olmadan kendilerini avluya çıkarmaya çalıştıklarını; aralarından rastgele 10-11 arkadaşlarını alıp hücrelere attıklarını; 7-8 saat hücrede tuttuklarını; bu süre boyunca hücredeki arkadaşlarının yemek dahil hiçbir ihtiyaçlarının karşılanmadığını; C. D. ve N Bilmiz'in hücrelere götürülürken işkence, darp ve şiddete maruz kaldıklarını; şu anda görüşme sırasında da zaman zaman başının ağrıdığını; cezaevi dış güvenliğinden sorumlu jandarmanın, hastaneye götürülürken ağız içi aramasını ve ayakkabı bağcıklarının çıkarılmasını dayattığını, bunu insanlık onuruna aykırı muamele olarak gördükleri için kabul etmediklerini; bu yüzden hastaneye gidemediklerini; kronik hastalıkları olanların hastaneye gidememelerinden kaynaklanan sağlık sorunları yaşadıklarını; kendisinin ayağında 2018'den beri platin olduğunu, çıkarılıp çıkarılmaması gerektiğini bilemediğini, kontrol ettirmesi gerektiğini ancak yukarıda saydığı dayatmalar nedeniyle hastaneye gidemediğini, adım atmakta zorlandığını, koşamadığını, kışın soğuk havalarda çok ağrı yaptığını; Meclise, Cezaevi İdaresine ve İHD'ye yazdıkları dilekçelerin çıkış kayıt numaralarının kendilerine verilmediğini, bu yüzden dilekçelerinin gidip gitmediğini de bilemediklerini; ikişerli gruplar halinde dönüşümlü açlık grevlerinin devam ettiğini, açlık grevine çıkan arkadaşlarının ayrı odaya konulduklarını; DSÖ ve TTB tarafından açlık grevlerinde meyve suyu alınması gerektiği açıklanmış olmasına rağmen, bazı gruplara kantinden satın aldıkları meyve suyunun bile verilmediğini; ayrı odalara alınan açlık grevindeki bazı gruplara semaver, bazılarında sıcak içecek verilmediğini; son açlık grevi grubunun ise koşuşlarında bırakıldığını, neden ayrı odalara alındığını anlamadıkları gibi şimdi koşuşlarında bırakılmalarının sebebinin de bilmediklerini; cezaevi müdürü ile görüşmek için dilekçe yazmalarına rağmen görüşme taleplerinin kabul edilmediğini; kendi adlarına kayıtlı kitaplarının ya da kargoyla gelen kitaplarının tesliminin geciktirildiğini; örnek olarak, kendisine 15 gün önce kargoyla kitap geldiği bildirilmesine rağmen kitap listesinin bile hâlâ kendisine iletilmediğini; sevk için dahi olsa hapisane dışına çıkan arkadaşları hakkında, ağız açmadıkları ve ayakkabı bağcıklarını çıkarmadıkları gerekçesiyle "idareye karşı gelmek" iddiasıyla disiplin soruşturmaları açıldığını ve disiplin cezaları verildiğini; ayrıca açlık grevlerinden dolayı sürekli soruşturma açıldığını ve kültürel etkinliklerden alıkoyma şeklinde 1 ay veya 2 ay disiplin cezaları alan arkadaşları olduğunu; spor etkinlikleri haftada bir gün olması gerekirken, iki haftada bir spora çıkartıldıklarını; ayrıca, bütün cezaevinde ve koşuş içlerinde alt katta kameralar bulunduğunu" aktarmıştır.

C. D. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "Gardiyanların genel tutumlarındaki değişikliği bir süredir fark etmeye başladıklarını; Başgardiyanın sevke giden arkadaşlarına "Bu yüzü unutmayın." şeklinde ifadeler kullandığını; son olaylar öncesinde de B-17 koşuşundaki çamaşır ıpinin koparıldığını; bütün olayların, İkinci Müdürün, Başgardiyanın, Yardımcısının, yanlarında çalışan bir kişinin ve ayrıca kadın müdürün de aralarında bulunduğu ekibin öncülüğünde, onların nöbetçi olduğu gün meydana geldiğini; bu olayların o gün kurum dışında olan Cezaevi Birinci Müdür Vekilinin haricinde gerçekleştiğini düşündüklerini; 04/03/2024 Pazartesi günü sabah 08:00 dolaylarında sayım için gardiyanların odaya girdiklerini, sayım için kendilerini ayağa kalkmaya zorladıklarını; daha sonra kendisini koridorda yerde sürüklerlerken tekme darbeleri aldığını, kalbinin bulunduğu bölgedeki sol kaburgalarının bu tekmelerden kaynaklı olarak ağrımakta olduğunu, hâlâ nefes alırken zorlandığını; kendisinin ayrıca kaşından yaralandığını (avukat görüşü sırasında sağ kaşının ucunda yumuktan kaynaklandığı düşünülen kesi izi gözlemlendi); kendilerini 7 saat hücrelerde tuttuklarını, bu süre boyunca yemek ve su verilmediğini; acilen hastaneye gitmek istediğini ancak götürülmediğini; aynı gün saat 15:00'ten sonra revire çıkarıldığını fakat revirde doktor olmadığını, sağlık çalışanları bulunduğunu ancak onların da rapor vermeye yetkileri olmadığını söylediklerini; bu olaylarla ilgili olarak İHD'ye, Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu'na, Samsun Valiliği Cezaevi İzleme Kurulu'na dilekçe yazdıklarını ancak bunların cezaevinden gönderilmediğini düşündüklerini; diğer cezaevlerinden gelen arkadaşlarının çıplak aramaya, darp ve işkenceye maruz kaldıklarını; bir yıldan fazla süredir ağız araması nedeniyle hastaneye gidemediklerini, ağız aramasını kabul etmedikleri için de geri gelince haklarında soruşturma

açılıp disiplin cezaları verildiğini; epilepsi hastası R. T.'a bu nedenle yaklaşık bir ay önce 2 günlük hücre cezası verildiğini; kendisinin de tansiyon hastası olduğunu, kalp ve şeker hastalıklarının da bulunduğunu, bacağından varis ameliyatı olduğunu, ancak ağız araması dayatması nedeniyle hastaneye de gidemediğini; ayrıca her hafta olması gereken spor etkinliğinin 15 günde 1 saat olarak uygulandığını, sohbet hakkının kullandırılmadığını; ağırlaştırılmış müebbet cezası olanların tekli hücrelerde tutulduğunu; cezaevinde sıcak su sorunu yaşadıklarını, kişi başına 50 litre kota uygulandığını; sorunların çözümü için cezaevi müdürleriyle görüşme talep etmelerine rağmen görüşmeye çağrılmadıklarını; havalandırma duvarlarının üzerindeki kameraların koşulların ikinci katındaki yatakhane kısmının yarısından fazlasını görececek bir açıda olduğunu; koşulların içerisinde, yemek yedikleri, masa, televizyon, mutfak ve tuvaletin yer aldığı alt kattaki ortak alanda, giriş kapısının üzerinde bir kamera bulunduğunu, bu kameranın lavabonun içine kadar görüş açısı bulunduğunu” aktarmıştır.

A. B. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “04/03/2024 günü cezaevinde meydana gelen işkence olayında, kendisinin de bulunduğu B-28 koşuşundan kimsenin alınmadığını; cezaevine ilk geldiğinde çıplak arama nedeniyle işkence gördüğünü; Şubat ayında Denizli’den gelen arkadaşlarının da çıplak arama nedeniyle işkenceye maruz kaldığını, Halil Muratoğlu’nun elmacık kemiğinin kırıldığını, geçen hafta birlikte spora çıktıklarında ayakta zor durduğunu, durumunun ciddi olduğunu, Halil Muratoğlu’nun B-5 koşuşunda kaldığını, Denizli’den birlikte geldikleri R. İ.’nin ise kendisiyle aynı koşuşta kaldığını; gardiyanların infazları yakmak için bahane aradığını; son olaylardaki niyetlerinin de provokasyon çıkarmak olduğunu; ayrıca, hasta olan arkadaşlarının ağız araması ve ayakkabı bağcığını çıkarma dayatması nedeniyle hastaneye gidemediğini, bunun insanlık onuruna aykırı olduğunu, İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı’na dilekçe yazdıklarını ancak cevap alamadıklarını; son olaylarla ilgili olarak da milletvekillerine, TBMM’ye gönderdikleri dilekçelerin çıkış kayıt numaralarının kendilerine verilmediğini; kendisinin pazartesi günü işkence olayıyla ilgili olarak Cumhuriyet Savcılığına dilekçe yazdığını, çıkış kayıt numarasını istediğini ancak verilmediğini; spor etkinliği hakkının iki haftada bir kere uygulandığını; spora, avukat görüşüne çıktıklarında kol saatlerinin bile çıkartıldığını; Doğan Beyaz adlı arkadaşlarının bağırsak sorunu olduğunu ancak hastaneye gidemediğini; R. T. isimli arkadaşlarına 3 gün hücre cezası verildiğini, infazını yarmaya çalıştıklarını, revir doktorunun hastaneye sevk edilmesi gerektiğini söylediğini, ancak hastaneye de çıkmayınca hakkında disiplin soruşturması açılarak hücre cezası verildiğini; koşuşun içinde, koridorlarda ve avluda kameralar olduğunu, yapılan işkencelerin kameralar tarafından kaydedildiğini” aktarmıştır.

A. S. Ç. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Cezaevine giriş yaptıkları 24 Şubat 2024 gecesi “çıplak arama” dayatmasıyla arkadaşı U. G. ile birlikte işkenceye maruz kaldıklarını, izleyen günlerde de koşuş içerisindeki kameraları kapattıkları ve ayakta sayım vermeyi reddettikleri gerekçesiyle yine koşuş içerisinde işkenceye uğradıklarını; 24 Şubat 2024 akşamı U. G. ile birlikte Silivri Cezaevi’nden “sürgünle” Samsun Kavak Cezaevi’ne getirildiklerini; getirilmeden bir gün önce ise kulak-burun-boğaz muayenesi yapıldığını, bunun sevke uygunluk için yapıldığını sonradan anladıklarını, bunun için revire çıkarılmadıklarını, hücrelerine gelen doktor tarafından muayene edildiklerini; 24 Şubat 2024 akşamı U. G. ile birlikte Silivri Cezaevi’nden “sürgünle” Samsun Kavak Cezaevi’ne getirildiklerinde, üzerlerindeki tüm giysileri -sadece iç çamaşırları kalacak şekilde- çıkarmalarının istendiğini; çıkardıkları giysilerin x-ray cihazından geçirileceği ve kendilerinin de önlük giyerek duyarlı kapıdan geçmeleri gerektiğinin söylendiğini; bunun “insan onuruna aykırı” olduğunu, makul bir neden olmadıkça çıplak arama yapılamayacağını belirttiklerini; bunun üzerine, “Biz burada anayasaya uymuyoruz.” yanıtını aldıklarını; 5-6 gardiyanın (tarifleri ekli dilekçede ayrıntılı olarak yazılıdır) sille tokat kendilerine vurmaya başladıklarını; kameraların olmadığı arama odasında gardiyanlar tarafından dövüldüklerini; iç çamaşırları kalacak şekilde pantolonunun gardiyanlar tarafından zorla çıkarıldığını; kendisine cinsel organı görünecek şekilde üst araması yapıldığını; üst araması sonrasında kendilerini dövüp bıraktıklarını; giysilerini de x-ray cihazından geçirmeyip arama odasında bıraktıklarını; bu olayların 24 Şubat 2024 gecesi, hatırladığı kadarıyla, 21:30-22:30 sularında meydana geldiğini; (bu sırada başvuru pantolonunun paçasını sıyırarak sol bacağına gösterdiği, sol kaval kemiği üzerinde bir karıştan geniş bir alanda sarımsı renk gözlemlendi); darp ile ilgili aldıkları raporlara “ağrı ve şişlik şikayeti vardır” şeklinde beyanlarının yazıldığını, ilk gün kendisinde morluk görülmediğini, ancak U. G.’de morluklar bulunduğunu ve bu morlukların darp raporuna not edildiğini; 24 Şubat gecesi uğradıkları işkenceyle ilgili olarak 27 Şubat 2024 tarihinde savcılığa, 28 Şubat 2024 tarihinde ise Adalet Bakanlığı’na (örneği ekte olan) dilekçe verdiklerini; ancak bu dilekçelerin ilgili yerlere gönderilmediğini avukatlarının tespitiyle öğrendiklerini; dilekçelerinin verilmemesiyle ilgili olarak 5 Mart 2024 tarihinde ek şikayet dilekçeleri de verdiklerini; avukatlarının girişimleriyle işkence şikayetleriyle ilgili olarak Kavak Cumhuriyet Savcılığı’nca 2024/625 (Uğurcan Gün) ve 2024/626 (Ali Sinan Çağlar) sayılı dosyalarla soruşturma başlatıldığını” aktarmıştır.

A. S. Ç., ikinci işkence olayıyla ilgili ayrıntılı beyanında; “Kendilerinin 25 Şubat günü de geçici koşuşta tutulduklarını; daha sonra C1-8 koşuşuna alındıklarını; koşuşun alt katında mutfak tezgahı, masa, sandalyenin olduğu ortak alanı

görecek şekilde kapının üstünde bir kameranın bulunduğunu; kameranın önünü peçetelerle kapattıklarını, bunun üzerine gardiyanların, 26 Şubat 2024 tarihinde, koğuşa gelerek kendilerine saldırdıklarını, kendisinin kolunu geriye doğru büküklerini; uğradıkları saldırılardan kaynaklı olarak kolunun bükülme nedeniyle yoğun bir şekilde ağrıdığını, 3 gündür revire çıkmak için dilekçe verdiğini ancak revire çıkarılmadığını; 26 Şubat tarihindeki bu saldırının ardından “Kameraları bir daha kapatırsanız yine geliriz.” dediklerini; kendilerinin ellerindeki peçeteler bitene kadar kameranın önünü kapatmaya devam ettiklerini; gardiyanların da 10-15 dakika arayla koğuşa geldiklerini ve kameranın önünü açtıklarını; gardiyanların koğuşa her gelişlerinde kendilerine saldırdıklarını; en sonunda kamerayı kapatmak için kullandıkları peçetelere de el koyduklarını; bunun üzerine, masa ve sandalyeleri alıp kameraların görmediği üst kata çıkardıklarını; yemeklerini üst katta yemeye başladıklarını ve ortak alanı kullanmadıklarını; bir süre bu şekilde devam ettiklerini; sayımı da yukarıdan verdiklerini, gardiyanların aşağıya inmelerini istediğini, inmeyince zorla çekip indirmeye çalıştıklarını; son günlerde artık zorla indirmekten de vazgeçtiklerini; ancak 2 gün önce Çarşamba günü (6 Mart) gardiyanların tekrar koğuşa gelerek masa ve sandalyeleri aşağıya indirdiklerini, masa ve sandalyelerin aşağıda duracağını söylediklerini; buna rağmen kendilerinin üst katta yaşamaya devam ettiklerini, yemeklerini üst katta yediklerini, dilekçelerini dizlerinin üzerinde yazdıklarını, kamera gözetimindeki alt katı kullanmadıklarını; kamera kaydıyla ilgili olarak da cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulduklarını ancak bu dilekçelerinin de ilgili yerlere gönderilmediğini, kamera kaydı için koğuşların alt katındaki ışıkların da 24 açık tutulduğunu; cezaevine girişte maruz kaldıkları çıplak aramaya direnmelerinden dolayı 1 ay ziyaret yasağı aldıklarını; ayrıca sürgün protestosundan dolayı kendisine 3 gün, U. G.'e 7 gün, yine açlık greviden dolayı U. G.'e 1 ay etkinliklere katılmama cezaları verildiğini” aktarmıştır.

R. B. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Sabah sayımında zorla ayağa kaldırmaya ve sayımı havalandırmada yapmaya zorlandıklarını; çamaşır iplerini bilerek keserek provokasyon yaratmaya çalıştıklarını; 1 Mart Cuma günü çok ağır küfürler ve hakaretler ederek provokasyonu en üst seviyeye çıkartıldığını; provokasyonun daha da ileri seviyeye geçip saldırı planladıklarını sezdikleri için, Meclis İnsan Hakları Komisyonu'na, Adalet Bakanlığı'na Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komisyonuna dilekçe ile başvuru yapmak için dilekçeleri hazırladıklarını; bu dilekçeleri de 4 Mart Pazartesi günü vermek üzeri iken odalara çok kalabalık gardiyan grubu ile girdiklerini; hiçbir şey demeden doğruca bundan sonra sayımlarda ayağa kalkacaksınız diyerek saldırmaya başladıklarını; bu saldırılar sonucu 10 mahpusun sabah 08.00 gibi hücreye götürüldüğünü hücreye götürülen mahpusların teker teker aynı gün saat 15.00-16.00'dan sonra odalarına geri getirildiğini, hem hücreye götürülen hem de odalarda bırakılan mahpuslara işkence edildiğini; revirde o gün doktor olmadığı için revirden sağlık raporu alamadıklarını, hastaneye de ağız içi arama yaptıkları için gitmediklerini” aktarmıştır.

Y. A. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Tek sıra halinde yürütme dayatıldığını; hastaneye ağız içi arama yaparak ve ayakkabı bağcığı olmadan götürmeye çalıştıklarını, 1 yıldır hemen hemen durumun böyle olduğunu; cezaevi kimliği kullanma dayatıldığını, bu kimliği almadıkları için 3 ay etkinlik yasağı cezası verildiğini; revir doktorunun hastaneye sevk ettiği durumlarda, ağız içi arama ve bağciksız gitme dayatmasından dolayı hastaneye gitmeyen mahpuslara hücre cezaları ve ziyaretçi cezalarının verildiğini; ağız içi arama ve bağciksız gitmeye zorlamadan dolayı, Sara hastası, Hepatit B, Kronik hastalıkları, Tansiyon hastalıkları olan mahpusların hastaneye gidemediği; 4 Mart Pazartesi günü Adalet Bakanlığı'na, Meclis İnsan Hakları Komisyonu'na ve Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komisyonuna gönderdikleri dilekçelerin akıbetini bilmediklerini” aktarmıştır.

N. B. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “23 Şubat'ta Denizli'den sürgün edildiğini; bel fitiği hastası olduğunu bundan dolayı sürgün esnasında eşyalarını taşırken belinin tutulduğunu, hareket edemediğini; Kavak Cezaevine girişte gardiyanların çıplak aramasına maruz kaldığını, beli tutulduğu için hareket edemediğini, üstünde ki kıyafetlerin gardiyanlar tarafından zorla çıkartıldığını, sadece alt iç çamaşırı kalacak şekilde soyulduğunu; 4 Mart Pazartesi sabah 08.00 gibi odalara kalabalık şekilde gelip zorla ayakta sayım dayatıldığını, ayağa kalkmayınca zorla gardiyanlar tarafın ayağa kaldırılarak havalandırmaya çıkartıldığını; V. Y. ve M. K. adlı mahpusların zorla işkence edilerek hücreye götürüldüğünü, aynı gün saat:16.00'dan sonra sıra ile getirildiğini, Mehmet Kaçmaz'ın boynunu oynatmadığını, V. Y.'in her iki kolunu kullanmadığını bundan dolayı her iki mahpusa günlük işlerinde yardımcı olduğunu, kendi işlerini kendilerinin yapmadığını; Pazartesi gerçekleşen saldırı ve provokasyondan sonra ortamın hala gergin olduğunu; odaların 3 er kişi olduğunu; cezaevine yeni sürgün edildikleri için etkinlikler hakkında bilgisi olmadığını ancak bir kere spora çıkartıldıklarını, sporda 8 kişi olduklarını” aktarmıştır.

R. İ. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “23 Şubat'ta Denizli T Tipi Cezaevinden 4 kişi sürgün edildiklerini, H. M. ile kendisinin girişte çıplak aramayı kabul etmedikleri için, hakaretlere ve saldırıya uğradıklarını, darp edildiklerini, gece hastaneye götürülüp rapor aldıklarını, jandarmanın muayene esnasında kelepçeleri çıkartmadığını,

doktorun gerekli muayeneyi yapmadan raporunu hazırladığını, hastaneye giderken yolda sürekli olarak ırkçı yüksek sesle şarkıların dinletildiğini; saldırıyı gerçekleştiren gardiyanların ayrıca ırkçı küfür ve hakaretlerde bulunduğunu; 4 Mart Pazartesi günü odaya gardiyanların kalabalık grup halinde baskın yaptıklarını, ayakta sayım yapacaklarını söylediklerini, kendilerinin bu durumu kabul etmediğini, buna karşılık gardiyanların her sayım ayrıca kısmi bir aramadır dediklerini bundan dolayı zorla havalandırmaya çıkartıldıklarını; işkencelerden sonra savcılığa suç duyurusunda bulduklarını, farklı günlerde 2 dilekçe gönderdiklerini, ancak dilekçelerin gidip gitmediğini bilmediklerini, dilekçe çıkış numarasını talep etmelerine rağmen her iki dilekçe içinde kendilerine çıkış numarası verilmediğini” aktarmıştır.

Y. S. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Şubat ayının son haftasından itibaren cezaevi yönetimi ve gardiyanların provokatif yaklaşımlarına başladıklarını, çok ağır küfürler edildiğini; havalandırmada bulunan çamaşır iplerinin kesildiğini; 4 Mart saldırısından önceki cuma günü, “bunlar daha sizin iyi günleriniz, sizinle daha görüşeceğiz” diyerek tehdit edildiklerini; 4 Mart Pazartesi günü 30-40 gardiyan ile odalara baskın yapıldığını, müdür yardımcılarının koridorda olduğunu ama gözükmemeye çalıştıklarını, kapının arkasında beklediklerini, baskın yapan gardiyanların sayımı zorla soğukta havalandırma yapmaya çalıştıklarını bu duruma itiraz ettiklerini bunun sonucu saldırı, hakaretlere küfürlere maruz kaldıklarını, zorla kollarından tutularak havalandırma atıldıklarını; saldırı yapılan gün Adalet Bakanlığı’na, Meclis İnsan Hakları Komisyonu’na ve Samsun Valiliği İnsan Haklarını İzleme Komisyonuna daha öncesinden başlayan provokasyon hakkında dilekçe vereceklerini ancak dilekçe vermeden saldırının başladığını; ayakta sayımı kabul etmeyince zorla havalandırmaya çıkartıldıklarını, her sayımın ayrıca “kısmi bir aramadır” denilerek “havalandırmaya çıkmalarının gerektiğini” söylediklerini; bu saldırı ve provokasyonda özellikle başgardiyanın, hazır kuvvetin başındaki başgardiyanın ve cezaevi müdür yardımcılarının olduğunu; birlikte kaldıkları mahpuslardan, Yunus Akın’ın hücreye götürüldüğünü, Yunus Akın’a karşı koridordan itibaren işkenceye başlandığını, o esnada gardiyanlardan birisinin “burada kameralar var burada dövmeyin, odaya götürülmüş odada döveriz” dediğini; odadan götürülen mahpusun A blokta bulunan tekli hücrelere konulduğunu, hücrede de 3-4 gardiyanın işkenceye devam ettiklerini; A blokta uyuşturucudan cezaevinde olan, sağcı faşist mahpusların olduğunu, sağcı faşist mahpusların bu esnada “Şehitler Ölmez Vatan Bölünmez” diye slogan attıklarını, “Kapıları açın biz bunların icabına bakarız” dediklerini; Ceza evi yönetiminin bu olayın üstünü kapatmak istediklerini, kendilerine bu olayla ilgili hala soruşturma açılmadığını, normal de en küçük bir olayda bile soruşturma açıldığını ancak bu olaydaki cezaevi yönetiminin provokatif konumları ve yaptıkları işkencelerden dolayı olayı kapatmak için kendilerine soruşturma açılmadığını; Y. A.’ın işkenceden dolayı göğsünde, gözünde ve kollarında darp izlerinin olduğunu, gözünün bir haftadır bulanık gördüğünü, ağız içi arama dayatmasından dolayı hastaneye gidip rapor alamadıklarını; Yunus Akın’ın aynı gün 15-16 gibi geri getirildiğini; saldırının yapıldığı 4 Mart Pazartesi’den beri ortamın hala gergin olduğunu, gerginliğin devam ettiğini ve can güvenliklerinden endişe ettiklerini; bu işkence ve provokasyonla ilgili 5 Mart ve 6 Mart’ta Adalet Bakanlığına, Meclis İnsan Hakları Komisyonuna ve Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komisyonu’na dilekçeler gönderdiklerini, ama dilekçelerin gidip gitmediği hakkında bilgileri olmadığını, dilekçelerin çıkış numaralarını istemelerine rağmen, numaraların kendilerine verilmediğini, İnfaz birimindeki memura dilekçeleri sorduklarında, memurun “dilekçeler hakkında bilgisi olmadığını” söylediğini; açlık grevine girenlere limon, yoğurt, şeker, karbonat, verildiğini, kendi paraları ile almalarına rağmen meyve suyu verilmediğini, günde 3 litre su verildiğini; daha önce ki açlık grevine girenleri ayrı odaya aldıklarını ancak şimdi açlık grevinde olanları ayrı odaya almadıklarını kendi odalarında bıraktıklarını, bazen sıcak su için semaver verdiklerini bazen de semaver vermediklerini, açlık greviden çıkanlara çorba, hoşaf, süt verildiğini, doktorun her gün kilo ve tansiyon kontrolü için açlık grevi yapanların odalarına geldiğini kontrolün bu şekilde yapıldığını; geçen sene depremden sonra cezaevine sevk edildiklerinde ayakta sayım dayatması yapıldığını, ancak bunu kabul etmeyince haklarında soruşturma açıldığını, etkinliğe katılmama ve haberleşme cezalarının verildiğini, bu cezaların hepsinin infaz hakimliğince bozulduğunu, ancak Cezaevi idaresinin ceza vermek için başka gerekçelerle mazeretler üretmeye çalıştığını” aktarmıştır.

S. K. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “4 Mart Pazartesi günü 30-40 kişilik gardiyan grubunun bir anda odalara baskın yaparak saldırıya geçtiklerini, ayakta sayım yapacaklarını söylediklerini, kendilerinin kabul etmediğini, bundan dolayı darp edilerek zorla avluya çıkartıldıklarını, avluda yere yatırarak kolları arkadan tersten bükerek, “kırılım mı?” diye zorladıklarını, ikinci müdürün saldırılar gerçekleştirirken koridorda olduğunu ama gizlendiğini; odada ki saldırılardan sonra, kendisinin hücreye götürüldüğünü, hücreye götürülürken kafasının zorla bastırılarak eğildiğini, koridorda götürülürken omuzlarının bilerek oda kapılarına vurulduğunu, saldırı üzerinden 5 gün geçmesine rağmen kollarını hala doğru düzgün kullanmadığını, yerde sürekli tekmelendiğini; sürekli ağır cinsiyetçi küfürlere ve hakaretlere maruz kaldığını, sürekli olarak tehditler savrulduğunu; rapor için hastaneye gitmek istemelerine rağmen, ağız içi arama dayatmasından dolayı gitmediklerini; cezaevi revirinde o gün doktor olmadığı için de rapor alamadıklarını; 2 mahpusun 15 er günlük açlık grevlerine girdiğini, kendi paraları ile almalarına rağmen idarece meyve sularının verilmediğini, su, şeker, limon, karbonat ve yoğurt verildiğini, ara sıra semaver verildiğini, her gün doktorların tansiyon ve

kilo ölçümü için açlık grevinde ki mahpusların kaldığı odaya gittiğini, açlık grevine başlayanların odalarından alınarak başka odaya götürüldüğünü ve açlık grevinde olanların aynı odada tutulduklarını; 2 hafta önce Urfa T tipinden getirilen M. M. ve M. A. İ. adlı mahpusların cezaevi girişinde çıplak aramayı kabul etmedikleri için, saldırıya uğradıklarını, bu saldırıyı gerçekleştiren gardiyanlardan birisinin daha sonra odalarına giderek “bu yüzü unutmayın” diye provokatif yaklaşımlar sergilediğini; Türkiye’de ki diğer hapisanelerden çok sayıda Rojavalı mahpusun getirildiğini, bu mahpuslarla aynı koridorda bulunan odalarda kaldıklarını, bu uygulamanın ilk defa yapıldığını, daha önceki uygulamaların ayrı ayrı kısımlarda ve bağlantı olmadan kalındığını” aktarmıştır.

S. Ü. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “İnfaz hakimliklerindeki savunmalarının yarıda kesildiğini, hakim tarafından “fikirlerinizi söylemeyin sadece savunma yapın” diye sürekli uyarıldıklarını; kurumlara verilen dilekçelerin işleme konup konmadığını bilmediklerini, dilekçe numarası istediklerinde, dilekçe numaralarının verilmediğini; gardiyanların ağızlarının aşırı bozuk olduğunu, kendi araları dışında mahpuslara karşıda aşırı cinsiyetçi küfürler ettiklerini, bu durumun kendisini çok rahatsız ettiğini, bundan dolayı gardiyanlarla aralarında sürekli olarak bir gerilim olduğunu, bu gerilimin tehlikeli sonuçlar doğurabileceğini; 4 Marttaki saldırıda hücreden çıkartıldıktan sonra, “hastaneye gitmek istemiyorum” diye zorla dilekçe imzalatılmak istendiğini, bunu kabul etmediğini, ağız içi aramadan dolayı hastaneye rapor için gitmediğini, gardiyanların “ağız içi aramadan jandarmanın sorumlu olduğunu” dile getirdiğini, “kendilerini ilgilendiren bir konunun olmadığını” söylediklerini ilettiler. 4 Mart günü revirde doktor olmadığı için revirden de rapor alamadıklarını; başka cezaevinde bulunan ve adli suçtan cezaevinde olan bir mahpusa yazdığı mektupta, “dem dema azadiye” yazdığı için mektubun kendisine iade edildiğini, iade gerekçesi olarak da örgüt propagandası yaptığını söyledikleri için mektubun çıkışına izin vermediklerini” aktarmıştır.

D. A. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “20 Şubat’ta Diyarbakır’dan sürgün edildiğini, sürgün aracında yer olsa da eşyalarının tamamını getiremediğini, bütün eşyalarını getirmesine izin verilmediğini, eşyalarından kendisi ile götürmediği 50 kiloluk eşyaları için 500 TL kargo ücreti aldıklarını; Rojavalı M. A. İ. ile M. M.’ in Urfa T Tipi Cezaevinden 23 Şubat’ta sürgün edildiğini; cezaevine girişte çıplak arama dayatmasını kabul etmemelerine rağmen, üstlerinin zorla çıkartıldığını bu uygulamayı kamerasız odalarda yapıldığını; 4 Mart Pazartesi günü 2 müdür yardımcının öncülüğünde 30-40 kadar gardiyan grubunun odalara hiçbir sebep yokken baskın yapılır gibi girildiğini, “sayım yapılacağını, mahpusların sayım için ayağa kalkacağını” söylediklerini, kendilerinin bunu kabul etmediğini, kendilerinin zorla havalandırmaya çıkartıldığını; normal koşullarda slogan atıldığında, kapılar yumruklandığında kendilerine soruşturma açıldığını ancak son işkence ve provokasyonlardan sonra kendilerine soruşturma açılmadığını, cezaevi yönetiminin konuyu kapatmaya çalıştığını, hakaret, küfür ve işkencelerini örtmeye çalıştıklarını, kendileri suçlu oldukları için olayı büyümeden kapatmaya çalıştıklarını, kendilerine bundan dolayı soruşturma açılmadığını ancak bu hiç açılmayacağı anlamına gelmediğini, başka mazeretler uydurarak da soruşturma açılabilirliğini; cezaevine yeni sürgün edilmiş olmalarına ve eşyaları gelmemiş olmasına rağmen, 10 gün içinde 4 kere arama gerçekleştirildiğini; istedikleri gazeteyi alamadıklarını, cezaevinin 50 kişilik kota koyduğunu, en az 50 mahpusun aynı gazeteyi talep etmemesi durumunda gazetenin alınmadığını, bundan dolayı hiç gazete alamadıklarını, bu durumu hapisanenin anons ile mahpuslara duyurulduğunu; 3 aydır kitapları verilmeyen mahpuslar olduğunu, kitapların çok geç teslim edildiğini” aktarmıştır.

H. M. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “23/02/2024 tarihinde Denizli T Tipi Hapishanesinden mahpuslardan N. B., R. İ. ve S. D. ile birlikte sürgün getirildiklerini, 4’ünün Kavak S tipi Hapishanesine getirildiklerinde ayakta girişte bekletildiğini, 30 dakika boyunca ayakta bekletildiklerini; mahpuslardan Nuri Bağış’ın bel ağrısı olduğu ve ayakta durmadığını, bu nedenle yerde oturmasını gardiyanlardan istediğini, gardiyanların bunu reddettiğini, gardiyanların kendilerine “eliniz bağlı niye duruyorsunuz?” diye bağırdığını kendilerinin bir gerginlik olduğunu hissettiklerini; 23/02/2024 Cuma, saat 20:00 da hapisanenin bekleme odasına getirildiklerini, oradan arama kabineye geldiklerini ve mahpusları 2 şer 2 şer çağırdıklarını, N. B. ve S. D.’in geçtiklerini, kendisi ve R. İ.’nin sonra çağırıldığını 2 gardiyanın “üstünü çıkar” dediğini, ayakta dururken 2 gardiyanın aynı anda kendisine tokat attığını, bu tokatların kulaklarına denk geldiğini ve aynı anda dengesini kaybederek yere düştüğünü, “insanlık onuru işkenceyi yenecek” diye bağırdığını, yüzünü eliyle kapattığını, gardiyanların ellerini kaldırıp yüzünü ve gözlerini yumrukladıklarını, cenin pozisyonundayken gardiyanın “ben senin nefesini nasıl keseceğimi bilirim” dediğini ve sağ kaburgasına ve aşağısını sürekli tekme attıklarını, 2 gardiyanın kendisini 20 dakika boyunca dövdüğünü ve tekme attığını, gardiyanların hem kendisini dövdüklerini hem de elbiselerini çıkardıklarını kendisini çıplak olacak şekilde zorla soyduklarını, iç çamaşırını dahi soyduklarını giysilerini X-Ray cihazına götürüp cihazdan geçirdikten sonra geri getirdiklerini (Görüşme sırasında sol gözünün üstünde ve yüzünün sol tarafında açık renkli morarma olduğu görülmüştür. Hareketlerinin kısıtlandığını otururken ve ayağa kalkarken acı çektiğini iştme güçlüğü çektiği tespit edilmiştir.); işkencelerden sonra 2 gardiyan dışında başka bir memurun işlem aldığını ve kayıt esnasında işkence yapan bir gardiyanın kendisine “erkeğim ne oldu?” diyerek tahrik ettiğini, sonrasında R. İ. ile birlikte hastaneye

götürüldüklerini, hapisneden çıkarılmadan önce Jandarmanın ağız içi dayatması yaptığını, kendisinin ve Rıdvan İmre'nin ağzını açmadığını, hastaneye gitmek istemediğini sonrasında jandarmaların ayakkabılarını çıkartıp duvara vurmalarını ve çoraplarını çıkartmasını istediğini ve bunu dayatarak kendilerini zorladığını ancak kendilerinin bunu kabul etmediğini; bilinç kaybı yaşaması nedeniyle idarenin bir süre bekledikten kendilerini hastaneye götürdüğünü; yolda jandarmanın kendilerine laf attığını ve sürekli hakaret ettiğini; genç bir doktorun kendisini gördüğünü, doktora her yerini gösterdiğini ve "görme kaybı yaşadığını, kulaklarının duymadığını, işitme kaybı yaşadığını, kaburgalarının vücuduna battığını ve çok acı çektiğini, söylediğini, kelepçeli muayene olmayacağını" söylediğini; doktorunda "kelepçeyi aç" dediğini ancak gardiyanın "açmam" diyerek kelepçeyi açmadığını; darp raporu aldığı ancak raporda sadece "sol göz lateralinde hafif kızarıklık var" yazıldığını, raporda başkaca bir tespit yapılmadığını, "gözde biraz morluklar var" şeklinde rapor oluşturulduğunu, bunun da yetersiz bir rapor olduğunu; hastaneden çıkarken jandarmanın "Halil bak bir şeyin yok" dediğini; 23/02/2024 gece 23:59 gibi hapisneden getirildiklerini, hafta sonu nedeniyle hiçbir işlem yapılmadığını, 26/02/2024 te revire gittiğini revirde bir kadın bir erkek doktorun olduğunu, kendisinin "kaburgalarımda korkunç ağrılar var nefes alamıyorum, kulaklarım duymuyor" dediğini, erkek doktorun hiç bakmadığını, kadın doktorun ise "gözde darp izi var" dediğini; sağ ve orta kaburgalarının sürekli ağrıdığını, günde 2 kas gevşetici aldığı ancak ilaçlardan sonra uyuyabildiğini ve oturup kalkmakta çok zorluk çektiğini, lavaboda hareket edemediğini, kaburgaların ağrıdığını, kendisine işkence gördükten sonra soruşturma açıldığını, soruşturma sonunda bir ay aile görüşünden yoksun kalma cezası verildiğini, çıplak arama dayatmasına karşı çıktığı için bu cezayı aldığı ve infaz hakimliğine itiraz ettiğini; kendisine çıplak arama dayatması ve sonrasında işkence edildiğini, bu yaşanan olaylarının çok büyük kısmının kamera karşısında olduğunu, buna rağmen Kavak S tipi Kapalı Cezaevi müdürlüğünün 06/02/2024 Tarih ve 2024/190 Karar no ile kendisine ceza verdiğini, ancak kendi suç duyurularının cezaevinden dışarı çıkarılmadığını; hapisnede 3 kişilik odalarda tutulmalarına rağmen ayakta sayım dayatması yapıldığını; 4 Mart'ta sabah sayımında saat 08:00 da 20-25 kadar gardiyanın ve 2 baş gardiyan, müdür ve kıdemli memurların tutuldukları odaya girdiğini "bundan sonra dışarıda havalandırmada ayakta sayım vereceksiniz" diyerek bağırarak, mahpuslardan R. İ. ve S. D. ile aynı odada tutulduklarını, bu görevlilerin hep birlikte odaya girdikleri sırada Rıdvan İmre ve Savaş Demir'in sandalyede oturduğunu mahpusların gardiyanlar tarafından zorla sandalyeden kaldırılarak ayakta sayıma zorlandığını, ayakta sayıma direnince de baş gardiyanın "bu genel aramadır" diyerek mahpuslara "duvara yüzlerini dönmelerinin" söylendiğini, sonra bütün odanın darmadağın edildiğini, siyasi mahpusların bulunduğu bütün odalarda bunun yapıldığını; bu olaya ilişkin olarak ve kendisine yapılan çıplak arama dayatması ve işkenceye ilişkin olarak Adalet Bakanlığına, Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusuna bulunduğunu ancak dilekçelerinin verilmediğini, herhangi bir başvurusunun akıbetini soramadığını; Kavak S Tipi hapishanesinde çok fazla insan hakkı ihlali ve şiddetle karşı karşıya kaldıklarını, bu nedenlerle sürekli olarak bütün mahkumların kurumlara başvurular, savcılığı suç duyuruları ve idareye dilekçeler yazdıklarını ancak idareye verdikleri dilekçelerde işlem numarası verilmediğini; iadeli taahhütlü mektuplarda da iade koçanlarının kendilerine verilmediğini, bu nedenle yazılan mektup ve dilekçelerin akıbetinin bilinmediğini, pullu mektupların kaybolduğunu; bazı memurların özel olarak mahkumlara yaklaşımları olduğunu, sürekli hakaret ettiklerini, mahkumları tahrik etmeye çalıştıklarını, infazlarını yakmakla tehdit ettiklerini; 4 gündür odaya gelen gardiyanların sabah sayımlarında havalandırmada ayakta sayım dayattıklarını, ancak bunu mahpusların kabul etmediklerini, bu nedenle sürekli olarak saat başı kendilerini taciz ettiklerini, akşam sayımlarında havalandırma kapalı olduğu içinde ayakta sayım için kendilerinin sürekli tehdit edildiklerini; tutuldukları S tiplerinin tecrit alanları olduğunu, sadece bahçe kapısının açık olduğunu, bunun dışında tecrit uygulamalarının devam ettiğini; 2 haftada 1 defa, 1 saat, 8 mahpus ile birlikte spora çıkarıldıklarını, bunun dışında herhangi bir etkinlik yapılmadığını; Denizli T Tipi hapishanesinde 10 kişi tutulduklarını, koşulların kolay olmadığını ancak S tipi hapishanesinde çok yalnız hissettiğini, S Tipi Hapishanesinde ortak alan bulunmadığını, S tipinde de bütün faaliyetlerin ve ortak alanları haftalık programa geçirilmesini, bunun için insan hakları derneğinin başvurular yapması ve kamuoyu oluşturmasını istediğini" aktarmıştır.

V. H. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "Kavak S Tipinde B blokta adli FETÖ, IŞİD'li mahpuslarla beraber tutulduklarını, bunun tehlikeli olabileceğini ancak idare tarafından Kenan Evren'in devreye koyduğu "Karııştır barıştır" uygulamasının Kavak S tipi Hapishanesi'nde tekrar hortlatıldığını, PKK, sol örgütler ile DAİŞ ve cemaatten tutuklu olanların aynı koridorlara alındığını, birçok gerginliği beraberinde getirdiğini; hastaneye sevklerde ağız içi arama dayatması yapıldığını, ağır hasta mahpusların bu nedenle hastaneye gidemediğini ve tedavilerinin yapılamadığını, ağız içi arama dayatmasını kabul etmeyen mahpuslara soruşturma açıldığını, ifadeleri alındıktan sonra mahpuslara hücre cezası verildiğini, bu nedenle mahpusların hastaneye sevk talep etmediklerini revire gitmeyi dahi istemediğini; 01/03/2024 tarihinde kendisinin de bulunduğu B-17 odasına gardiyanların geldiğini, 10 gardiyan ile baş memur olduğunu bildikleri gardiyanın odaya küfür ederek girdiğini, odada idare tarafından konulan çamaşırların asılması için duvardan duvara asılan ipe çamaşırlar seriliyken vurarak çamaşırları düşürdüğünü, "bunlar iyi günleriniz size daha neler yapacağım" dediğini, kendilerinin de bu tavra karşı çıktıklarını, kendileriyle küfürlü konuşamayacağını söylediklerini, gardiyanın da "siz kimsiniz, bunların alın tekli odaya götürün" dediğini, sonrasında sakinleştiğini ve kendilerini odadan çıkartmadıklarını, araya hafta

sonu girdiğini; 04/03/2024 tarihinde 50-60 gardiyanın koridora geldiğini, odalara hep birlikte girdiklerini, en başta kendi odaları olduğunu, bütün gardiyanların odaya girdiğini ve kendilerinin sakin bir şekilde ses çıkarmadan beklediklerini, sandalyeleri havalandırmaya attıklarını ve sayımın havalandırmada ayakta yapılmasını istediklerini, kendilerinin de bunu kabul etmediklerini, bütün odalarda sandalyelerin havalandırmaya atıldığını ve ayakta sayım dayatması yapıldığını, gardiyanların arama var diyerek bağırdıklarını ve sayım almaya çalışıldığını, odadaki her şeyi yer fırlattıklarını, odayı darmadağın hale getirdiklerini; sonrasında gardiyan sayısının arttığını ve B-12 ve B-27 numaralı odalara bu kalabalık gardiyan grubunun girerek mahpusları odadan dışarı attığını, bu odadaki mahpusları dövmeye başladıklarını, bu sırada diğer mahpusların bunu anladığını ve slogan atmaya başladıklarını, gardiyanlar ve baş memurun "kim bağıryor" diye bağırdığını ve diğer odalara girerek mahpusları işkence ile odadan çıkarttıklarını; mahpuslardan Y. A., C. D., A. K., R. B., S. K., Y. A., S. Ü., V. Y., M. K., N. B., Ö. B.'i işkence döverek ve zorla sürükleyerek hücreye götürdüklerini, koridorlarda ve odaların önünde bu 11 mahpusa işkence yapıldığını; sabah sayımında saat 08:00 da bu işkencenin yapıldığını bu mahpusların tekli hücreye atıldığını; saat 15.00-16.00 gibi geri odalarına getirildiklerini, bu 11 mahpusa yemek dahi verilmediğini, mahpusların göz altının morardığını, kaşlarının patladığını ve kaburgalarında şişlik olduğunu; baş memur olarak bildikleri gardiyanın ve başka bir gardiyanın provokasyonları yaptığını ve işkencenin sorumlusu olduğunu, bu 2 gardiyanın hedef gözleterek bilinçli bir şekilde 11 mahpusa işkence ettiğini; 01/03/2024 tarihinde yaşanan olayın kendi odalarında olduğunu ve yaşananlarla ilgili 04/03/2024 tarihinde Adalet Bakanlığına, Cumhuriyet Başsavcılığına, Valiliğe ve diğer kurumlara başvuru yaptıklarını ancak bu dilekçelerinin çıkarılmadığını, bu hapisanedeki başvurularına ilişkin olarak herhangi bir evrak kayıt numarası veya çıkış işlem numarası verilmediğini, infaz birimine evrak kayıt numarası sorduklarını infaz memurluğunun da "biz bu tür işlemlerle ilgilenmiyoruz, bizim dilekçelerden haberimiz yok" dediğini; 01/03/2024 tarihli olaya ilişkin olarak bütün dilekçeler, suç duyuruları ve başvurularının idare tarafından imha edildiğini; 05/03/2024 tarihinde 04/03/2024 tarihli olaylara ilişkin olarak başvurular yaptıklarını ancak bu başvurularında akıbetini bilemediklerini, 2 defa çıkış işlem numarası istediklerini, 1 defada yazılı olarak istediklerini, ancak evrak kayıt numaralarına ilişkin cevap dahi verilmediğini; özellikle 04/03/2024 tarihinde olayla ilgili olarak bütün mahpusların Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunduğunu ve başvuru yaptığını ancak herhangi bir cevap verilmediğini suç duyuruları ve başvuruların idare tarafından gönderilip gönderilmediğinin bilinmediğini; havalandırmada 360 derece dönebilen 3 adet kameranın bulunduğunu ayrıca odaların içini görebilmek için 3 katlı hapisanenin çatısının üzerine 1,5 metre yükseklikte bir demir konularak bu demirin üzerine kameralar konulduğunu, bu çatı üzerindeki 1,5 metre yükseklikteki kameraların banyo ve tuvaletin olduğu yeri gördüğünü bu nedenle tuvaletin penceresini şeffaf poşetle kapattıklarını ancak idarenin her sayımda gelerek şeffaf poşeti çıkardığını; hapisaneye sürekli çok güvenli dendiğini ancak bilinçli olarak ses yalıtımının yapılmadığını, yan odada konuşulanların bile kendi odalarında duyulduğunu; koridorlarda gardiyanların ayak seslerinin dahi duyulduğunu, gardiyanların koridorlarda sürekli yüksek sesle küfürlü konuştuklarını, sürekli sohbet ettiklerini ve hiç susmadıklarını, özellikle koridorların başında bulunan odalardaki mahpusların bu sohbetler ve yüksek sesli konuşmalardan dolayı uyuyamadıklarını, kendi odalarının koridorun orta kısmında olduğunu ve seslerin kendi odalarında dahi net bir şekilde duyulduğunu, bazen gardiyanların içeri gireceklerinden korktuğu için ve sohbetlerden dolayı uykusunun bölündüğünü; sadece kantinde satılan iç çamaşırlarının alınabileceğini, ailelerinin kendilerine gönderdiği iç çamaşırlarının kabul edilmediğini, ancak kantinde satılan iç çamaşırların kalitesiz, sağlıksız ve naylon olduğunu hem de kendisine uygun beden iç çamaşırı bulunmadığını, aldığı en büyük beden iç çamaşırlarının kendisine dar olduğunu; hapisaneye ilk geldiğinde çorap ve atletinin olmadığını ancak ailenin gönderdiğinin de alınmadığından haberdar olmadığını ve bu nedenle 5 ay atlet ve çorapsız kaldığını; hapisanenin fiziki koşullarının da yardımlaşmaya engel olduğunu, bu nedenle sadece hapisane fiziki koşulları nedeniyle de mağdur olduklarını; İdare gözlem kurulu kararları ile mahpusların infazlarının keyfi olarak uzatılmaya devam edildiğini; mahpuslardan A. V.'nin Akhisar hapisanesindeyken idare gözlem kurulu kararıyla infazının uzatıldığını, Kavak S Tipi Hapisanesine sürgün edildiğini, Kavak S tipinde 1 ay tutulduğu sırada 1 aylık süreçte İdare Gözlem Kurulu'nun infazını uzattığını, Kavak S Tipi Hapisanesinde İnfazının tamamlanmasına 1 yıl süre kalan mahpusların tamamına idare ve gözlem kurullarının "pişmanlık" dayatmasında bulunduğunu; Kavak S Tipi Hapisanesinde sürgün gelen mahpusların tamamına çıplak arama dayatması bahane edilerek işkence yapıldığını, 12-16 Şubat tarihleri arasında Urfa 2 nolu T Tipi Hapisanesinden 2 mahpusun Kavak S tipine sevk edildiğini ve bu mahpuslara çıplak arama dayatması dışında keyfi olarak saldırıldığını; yine 23/02/2024 tarihinde Denizli'den sürgün getirilen 2 mahpusa çıplak arama dayatması bahanesiyle saldırıldığını; açlık grevine 10 günde bir 2 şer mahpusun devam ettiğini, açlık grevinde olan mahpusların dilekçe ile başvuru yaptığını idarenin açlık grevindeki mahpusları B-4 odasına götürdüklerini günlük tartı ve ölçümlerin yapıldığını, açlık grevine giren mahpuslara soruşturma açıldığını, ilk soruşturmada 1 ay spor ve diğer etkinliklerden 1 ay yoksun kalma cezası verildiğini, mahpusların dönüşümlü olarak açlık grevine girmesi nedeniyle 2'inci defa 10 ar gün açlık grevine başlamasında da tekrar soruşturma açıldığını sonrasında da 3 ay spor ve diğer etkinliklerden alıkoyma cezası verildiğini" aktarmıştır.

H. A. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Bu hafta açlık grevinde olduğunu, 10’ar gün aralıklarla 2 mahpusun açlık grevine girdiğini, açlık grevine başlayan mahpuslara refakatçi verilmediğini, açlık grevine başlayan 2 mahpusun arkadaşlarından ayrı başka bir koğuşa götürüldüğünü, 1 kaşık tuz, şeker, karbonat, 2 adet limon, 1 küçük yoğurt ve B-12 Complex vitamin verildiğini, sürelî-dönüşümlü açlık grevinde olduklarını, 2. kez açlık grevine devam edildiği dönemde iâşenin çok azaldığını, en başından beridir bitki çayı ve meyve suyunu kendi paralarıyla aldıklarını, açlık grevine başlarken idareye dilekçe verdiklerini, açlık grevine başlayan mahpuslara soruşturma açıldığını sonrasında 1 ay etkinlik ve faaliyetten yoksun kalma cezası verildiğini, ancak bu konuda idarenin de tam bir kararı olmadığını ikinci defa açlık grevine giren mahpuslara 3 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası verildiğini, 3 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası alanların infaz hakimliğine itiraz ettiğini ve itirazlarının kabul edildiğini idarenin bundan sonra greve başlayanlara 1 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası verdiğini; 06 Şubat 2023 tarihinde Pazarcık (Kahramanmaraş) dolayında 04.17’de gerçekleşen yıkıcı depremde Türkoğlu 2 Nolu L Tipi Kapalı Hapishanesinden buraya sürgün getirildiklerini, geldikleri ilk günden beridir ayakta sayım dayatması ile karşılaştıklarını ve sabah ayakta sayımı havalandırmada dışarıda vermeye zorlandıklarını, bu konuda kendisine ve arkadaşlarına 20’den fazla soruşturma açıldığını ve bu soruşturmalar sonucunda infaz hakimliğine itiraz ettiklerini ve infaz hakimliğinin kendilerini haklı bulunduğunu, infaz hakimliğinin kararına rağmen 1 aya yakın süredir dışarıda ayakta sayıma zorlandıklarını, dahası yağmurda yağsa, yağmur altında dışarıda ayakta sayım vermeye zorlandıklarını, ancak bu usulü kabul etmediklerini, bu nedenle 01/03/2024 tarihinde baş gardiyan ve 2 memurun provokasyon yaptığını sonrasında yapılan bu saldırıya karşı kendilerinin suç duyurusunda bulunmak üzereyken 04/03/2024 tarihinde B-4 odasında açlık grevindeyken odaya önce 10 gardiyanın sert ve kapıya vurarak girdiğini, daha sonra 50-60 gardiyanın B-8 odası odasına girdiğini, mahpusların slogan attığını ve 11 mahpusa işkence edildiğini, 11 mahpusa yaklaşık 8 saat boyunca yemek ve su verilmeden tekli hücreye atılarak işkence yapıldığını; konu hakkında başvurular ve suç duyuruları yapıldığını ancak idarenin bu resmi başvuruları dahi suç işleme pahasına imha ettiğini; idarenin mahpuslara her gün kimlik kartı getirdiğini, mahpusların bu kimlik kartını kabul etmediğini, sonrasında kendilerine bu konuda soruşturma açıldığını, 1 ve 3 ay şeklinde değişen miktarlarda etkinlik ve kültürel faaliyetlerden yoksun kalma cezası verildiğini, zaten böyle bir etkinlik veya faaliyette olmadığını; Kürt ve Kürdistan tarihi ve Kürtçe kitapların mahpuslara verilmediğini, içinde “Öcalan” kelimesi geçen ve Kürt tarihi ile ilgili kitaplarda yasak kararı olmamasına rağmen “yasak” denilerek mahpuslara verilmediğini; mahpusların 2 ayda bir 3 kitap isteyebildiğini, 2’sinin verildiğini 1’inin de şifahi olarak verilmeyeceğinin söylendiğini, bu 1 kitabın da şifahi olarak verilmemesi nedeniyle de herhangi bir başvuru ve itiraz yapılamadığını, idarenin bu yöntemle fiili bir yasak getirdiğini” aktarmıştır.

D. K. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Beraber geldikleri 23 mahpustan bazı mahpusların geri gittiğini ve Maraş’a sevk edildiklerini, idarenin “gitmek isteyen var mı? diye sorduğunu, kendisinin de başvuru yaptığını ancak Hatay hapishanesinin yapılmaması nedeniyle gidemediğini; kitap okumak istediğini ancak Türkçe kitaplar getirildiğini, Türkçe kitapları okuyamadığını, Arapça harflerle yazılan kitapları da idarenin getirmediğini; yemeklerin porsiyonlarının çok küçük olduğunu, 1 kişinin dahi doyamayacağı yemeğin 3 kişiye verildiğini, bu nedenle 3 kişinin de aç kaldığını; yemeklerin tuzunun yağının her şeyinin çok az olduğunu, biraz daha iyi olmasını istediklerini ancak idarenin aynı yemekleri getirdiğini “bize de bu geliyor” dediğini; kendisinin 4 yıldan fazla süredir hapishanede olduğunu, şimdiye kadar ailesiyle hiçbir şekilde görüşmediğini, ailesinin Türkiye’de yaşamadığı ve Afrin’de kalması nedeniyle herhangi bir GSM operatörü telefon numarasının olmamasından dolayı telefon görüşü de yapamadığını ancak depremden sonra Kavak S tipi Hapishanesine getirildiğinde elinde bir telefon numarası varsa ailesiyle görüşebileceğinin söylendiğini, telefon numarasını ezbere bildiğinden dolayı çevirdiğini ve ailesinin telefonu açtığını bu sayede 5 dakika görüşüğünü, deprem döneminde dahi diğer mahpusların aileleriyle telefonda 10 dakika görüşüğünü ancak kendisinin böyle bir hakkı olmadığı için sadece 5 dakika görüşürdüğünü, bunu sadece 1 kere yaptığını sonrasında ailesini arayamadığını; İstanbul ilinde halasının kızının yaşadığını, telefon görüşü için idarenin istediği bütün evrakları hapishaneye gönderdiğini, idarenin de “Dozyer evraklar doğru hiçbir sorun yok ama savcı izni lazım” dediğini, ancak kendisinin savcıdan nasıl izin alacağını bilmediğini, kuzeninin İstanbul’da savcıya gittiğini, ancak savcının da Kavak’a gitmesi gerektiğini söylediğini, halasının kızının telefon görüşü için Kavak’a geleceğini söylediğini ama gelemediğini; İHD aracılığıyla savcıdan izin alınmasını dilediğini, 5 yıla yakın süredir ailesinden kimsenin sesini duymadığını, gardiyanların kendisine “Halanın kızı ile senin soyadının aynı olması lazım savcı ancak böyle izin verir” dediğini ancak Suriye’de böyle bir şey olmadığını, baba isminin soyadı olarak kullanıldığını, ancak kendisinin ve hala kızının babasının isimlerinin aynı olduğunu, soyadlarının da aynı olduğunu düşündüğünü buna rağmen telefon görüşüne izin verilmediğini, İHD’nin telefon görüşü sağlanması adına kendisine yardım etmesini istediğini” aktarmıştır.

F. D. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu, 2 yıl boyunca Tokat T Tipi Kapalı Hapishanesinde tek başına tutulduğunu, Tokat’tan Kavak S Tipine sürgün geldiğini, hapishaneye girer girmez kendisine bir yönetmelik getirildiğini ve uzun bir ameliyat elbisesi getirilerek giymesinin

istendiğini, ameliyat kıyafetini giydikten sonra gardiyanın elbiselerini toplayarak X-RAY cihazından geçirip geri getirdiklerini, yanında getirdiği ve üzerindeki kıyafetlerin tamamının şapkalı olduğunu bu nedenle üst kıyafetlerinin tamamına el konulduğunu, bu nedenle çıplak kaldığını, şapkanın koparılarak kıyafetlerin kendisine verilmesini istediğini ancak idare tarafından “terzi yok” denilerek reddedildiğini, üst elbisesi olmadan kalorifersiz odaya atıldığını, uzun süre bu kalorifersiz odada kaldığını, yüzlerce başvuru yaptıktan sonra 9 ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsünün olduğu bloğa getirildiğini; hapishaneye girdiğinden beridir hem Tokat'ta hem de Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde 23 saat içerideki hücrede kapalı kaldığını, 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını, odasında 4 kitap bulundurma hakkı olduğunu; spor-sohbet vb. kültürel etkinlik ve faaliyetlerden hiçbir şekilde faydalandırılmadığını; odada kamera bulunduğunu, her saat başı idare tarafından kontrol edildiğini, uykuya daldığında her saat başında 5 er dakika mazgalı açıp kendisini kontrol ettiklerini, her saat başı hücrenin ışığının açıldığını ve uykusunun bölündüğünü, bu durumu psikoloğa da anlattığını, “bir insanın yatak odasında izlenemeyeceğini, bunun özel yaşama saygı hakkı ihlali olduğunu” dile getirdiğini, psikoloğunda bunu kabul ettiğini ancak bu uygulamanın devam ettirildiğini; Tokat T Tipi Hapishanesinden yanında getirdiği kitapların ve babasının kendisine gönderdiği 4 kitabın hala bekletildiğini ve kendisine verilmediğini, mektuplarına el konulduğunu; Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesinde bir arkadaşına mektup gönderdiğini, mektubun 16 sayfa olduğunu mektubun, bir yerinde TOKİ geçtiğini, mektubun sonunda açlık grevinde başarılar dilediği bahanesiyle mektubuna el konulduğunu ve mektubun gönderilmediğini; yemeklerin hem porsiyonunun az olduğunu hem de yenemeyecek kadar berbat tadı olduğunu, hijyenik olmadığını ve yağ içinde yüzdüğünü, yemek saatlerinin belli olmadığını ve sürekli düzensiz olarak dağıtıldığını, saat 11-11:30 da gelmesi gereken yemeğin 14:00 da geldiğini, akşam yemeğinin 20:00 dan sonra dağıtıldığını” aktarmıştır.

M. K. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu 9 ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü ile aynı koridorda tutulduğunu bu koridorda; F. D., M. K., V. S., B. B., E. A., M. V., C. A., O. Ş., S. Ö., V. S. ile beraber günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, spor sosyal ve kültürel etkinliklerin hiçbirine çıkarılmadıklarını, spor için talepleri olup olmadıklarının sorulduğunu, o tarihlerde 6 ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsünün olduğunu ve 6 mahpusunda spor talep ederek dilekçe yazdığını, 2 ay sonra spor taleplerinin reddine karar verildiğini, daha sonra bütün mahpusların infaz hakimliğine itiraz ettiğini infaz hakimliğinin itirazları kabul ettiğini, Savcının Ağır Ceza Mahkemesine itiraz ettiğini ve Ağır Ceza Mahkemesinin bu kararı kaldırdığını; 04/03/2024 tarihinde 11 mahpusun buldukları koridorun alt katına getirildiğini ve bu duruma tepki gösterdiklerini ve slogan attıklarını bu nedenle ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü 9 mahpusa soruşturma açıldığını; Kavak S tipi kapalı Hapishanesinin depremden sonra açıldığını ve ilk açıldığını kendisinin de Karabük T Tipi Kapalı Hapishanesinden sürgün getirildiğini, ilk geldiği günlerde ayakta sayım dayatması yapıldığını, idarenin sürekli olarak oturarak sayımı kabul etmeyeceğini şifahi bildirdiğini, 2 ay boyunca ayakta sayım dayatmasının devam ettiğini, 2 ayın sonunda sayımı gelinen her gün odanın arama bahanesiyle dağıtıldığını, sonrasında ayakta sayım dayatmasının tekrar başladığını kendisinin infaz hakimliğine başvurduğunu, infaz hakimliği kararından sonra ayakta sayım dayatmasının sonlandığını ancak Mart ayı başında tekrardan bu ayakta sayım dayatmasının başladığını; mahpusların hastaneye sevkleri sırasında ağız içi arama dayatması yapıldığını, 23/01/2024 te hastaneye sevk edildiğini ve X-Ray cihazından geçtikten sonra jandarmanın ağız içi aramaya zorladığını, kendisinin de “iç beden muayenesi yapılamayacağını, bunun suç olduğunu, akıcı konuştuğunu, ağızda bir şey olması halinde konuşamayacağını” söylediğini, bu nedenle kendisini hastaneye götürmediklerini, sonrasında idari aramaya karşı çıktığı ve aramada zorluk çıkma bahanesiyle kendisine soruşturma açıldığını, 1 ay aile görüşünden yoksun kılma cezası verildiğini; Jandarmanın hastane sevklerinde önce ağız içi dayatması yaptığını sonrasında ayakkabıyı çıkararak mahpusun aramasını istediğini, sonrasında bağcıklarını çıkarmaya zorladığını, bu aramanın sadece ağız içi aramayla sınırlı kalmadığını; son haftalarda bütün mahpusların mektuplarının sakıncalı bulunarak el konulduğunu, mahpuslardan V. S.'nin mektubunun sakıncalı bulunduğu için “Uygun değildir” denilerek gönderilmediğini ancak gardiyanların gelerek şifahi olarak bunu aktardığını, V. S.'nin da yazılı olarak gerekçe sunulması için başvuru yaptığını ancak bu başvuruya henüz cevap verilmediğini; 15 kitap hakkı olduğunu, Karabük'ten yanında getirdiği 100 kitabı olduğunu, bu kitapların listesini talep ettiğini idarenin bu 100 kitabın listesini vermediğini, dergilerine el konulduğunu ve dergilerinin kendisine verilmediğini” aktarmıştır.

M. B., 19.03.2024 tarihinde kardeşi Ö. B. için yaptığı başvuruda; “Siyasi hükümlü olan kardeşi Ö. B.'in kendi isteği dışında Bafra T Tipi Kapalı Hapishanesi'nden Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini, çıplak arama dayatması, darp ve işkence iddialarının olduğunu, haberlerde son günlerde yine aynı hapishanede benzeri başka hadiseler yaşandığını da görülebileceğini, çok ciddi baskı ve şiddetle karşı karşıya olduklarını, can güvenliklerinin endişeli olduklarını, son yaptıkları telefon görüşmesinde “Hapishane yönetiminin kendilerine baskı uyguladığını ve hak ihlallerine maruz bırakıldıklarını, kime hükümlülerin de darp edildiğini, hapishane girişinde çıplak aramaya maruz bırakıldıklarını” anlattığını” aktarmıştır.

C. B., 20.03.2024 tarihinde abisi N. B. için yaptığı başvuruda; “Abisi N. B.’un 2018 yılında tutuklandığını bu süreçte Hakkari daha sonra Van ve Erzurum Hapishanelerinde tutuklu kaldığını, şu anda ise Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu, abisiyle 5 Mart civarı gerçekleştirdikleri görüşmede kendisi ve neredeyse tüm hapishanelerdeki tüm mahpuslara psikolojik ve fiziksel işkence şiddetine maruz bırakıldıklarını anlattığını, Samsun S Tipi açısından bu durumun çok ciddi bir hal aldığını ve elinden geldiğince bu işkence kamuoyuna yansıtılmasını talep ettiğini, şu anda evde birlikte yaşadığı anne, baba ve kardeşlerinin uzun yola çıkmasının imkansız bir durum içerdiğini, annesinin 65 yaş üstü olması babasının da %83 oranında fiziksel engeli bulunması ve 3 abisini de %90 zihinsel engelini bulunması dolayısıyla kendisinin de birtakım sağlık problemleri olması nedeniyle ve de hem geçimlerini sağlama hem de uzun yola çıkma imkanlarının olmadığını, avukatların hapishane görüşüne gitmesi suretiyle abisinin ve işkenceye maruz bırakılan mahpuslara görüşerek işkencenin önlenmesine dair somut önlemler ve başvurular yapılmasını talep ettiklerini; ayrıca aile bireylerinin Yüksekova’da abisi N. B.’un bulunduğu Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine gitmesinin imkansız olması dolayısıyla ailesine daha yakın bir hapishaneye nakil işlemlerinin gerçekleştirilmesi için gerekli işlemlerin ve başvuruların yapılmasını talep ettiklerini, en önemlisi abinin hapishanedeki işkence durumunu aktarılmasıyla cezaevi yönetimi tarafından sırf bu sebeple kendisine yönelik baskının artması için gerekli tedbirlerin alınmasını istediklerini” aktarmıştır.

M. A., 27.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “İçinde bulunduğu koşulları ve bu koşulları yaratan nedensellikleri derneğimize bildirip hukuki ve insani anlamda destekleri, gerek iç hukuk gerekse de uluslararası hukukta haklarını ve yaşadığı mağduriyetler ile birlikte hak kayıpları için gerekli girişimlerin yapılmasını talep ettiğini, adına yargı yoluna basına ve çözüm merkezi olabilecek her yere başvuruda bilinmesi için ne yapması gerekiyorsa bildirilmesini istediğini, kendisinin 52 yaşında hasta bir mahpus olduğunu, hastalıklarının nodüler hipotiroid 2 ventrikül tip bir mitral yetersizlik olduğunu, hipertansiyon, astım, omurgalarını da kemik daralması ve birkaç tane fitik ve kaslarda yırtıklar olduğunu, böbrek problemleri olmak üzere sağlık sorunlarının olduğunu, tüm bu hastalıklarına rağmen yaşama tutunmaya çalıştığını, bulunduğu kurumlardan keyfi olarak ve haksız olarak sürgün edildiğini, hiçbir illiyet bağının olmadığı hapishanelere gönderdiklerini, orada da can güvenliği sorunu çıkardıklarını, ailesinin İzmir’de yaşadığını, yargı çevresinin İzmir’de olduğunu, ikamet yerinin İzmir olduğunu, 2016 yılında Silivri Kapalı Cezaevi açıldığında 9 noluya sürgün edildiğini, o günden sonra birçok yere yollandığını, Silivri’yi 9 nolu’da bir çok kez İzmir’e nakit talep etmesinden ötürü Bodrum S Tipi Ceza infaz kurumu açıldığında oraya gönderildiğini, orada da en az 5 veya 6 kez İzmir il içinde nakil talep ettiğinden dolayı 7 Mayıs 2024 tarihinde gece yarısı baskını ile doğuşundan alınıp 16 saat elleri kelepçelenerek, kelepçeleri açılmaksızın Samsun Kavak S Tipi Kapalı Ceza infaz kurumuna iradesi dışarının dışında getirildiğini, günümüz koşullarında dışarıdaki yaşamın sosyo-ekonomik zorluklarının had safhada olduğu bir dönemde ailesiyle ilişkilerinin ortadan tamamen kaldırılması ile yalnızlaştırılıp psikolojik ve fizyolojik zorluk içinde olduğunu, bu durumun farkında olan gayri resmi eşinden Tunus uyruklu 10 yıldır 3 kişilik ziyaretçi listesine kayıtlı olduğunu, UYAP kayıtlarında bulunan aile nüfus tablosunda ilkökul ikinci sınıfa giden kızının M. R. A.’ın annesi olarak görünen A. Hanım’ın kendisi, R. adlı yakınının, İzmir’den geliş dönüşlerinin 26 saatlik yolculuğa rağmen ziyarete alınmadığını, Kavak’tan Samsun Adliyesine gidiş dönüşü 200 km olmasına rağmen savcının izin vermediğini, diğer bir yakınının ise yine aynı koşulları ve şartları taşıyan Mehmet Sevinç’in de 10 yıldır ziyaretçisi olduğunu, UYAP’ta görüldüğünü, aynı duruma maruz bırakıldığını, burada bir fiziko terör uygulandığını; şahsına yolsuzluk dayatıldığını, kurum girişinde giysi ve yaşam malzemelerinin kantinden temin ettiği birçok ihtiyaçlarının bu kurumda satılmadığını, geldiği kurumda aldığına dair fiş olsa da “burada almıyoruz, istediğin yere başvur” tavrıyla verilmemesi; yine iletişim hakkının başta olmak üzere engellendiğini, kişisel temaslarda farklı bir yönelimin mevcut olduğunu, sorunların had safhada olduğunu ve her nedense yıllardır tüm yapmış olduğu başvuruları ret kararı verildiğini; bunun yanı sıra tüm sürgün kararlarında aynı kişinin imzasının mevcut olduğunu, bunun da haliyle bambaşka bir durumları ve düşünceleri yarattığını, ikamet ilinden bunca uzak ve ücra bir yere gönderilmesinin manidar olduğunu sonrası ve aşamalarda gelinebilecek her türlü senaryoda bu kişi ve idarenin sorumlu olacağını, başına gelebilecek herhangi bir sorunun veya kendisine zarar verdiği gibi bir yönelim veya kendisi kuruma bildirerek yapacağı eylemsellikten bunların sorumlu olacağını, bugün yazmış olduğu mektupla birlikte kamu denetçiliği kurumuna uzunca bir dilekçeyle başvuruda bulunduğunu da belirttiğini” aktarmıştır.

21) Sincan Açık Hapishanesi

A. K., 05.01.2024 tarihinde babası F. K. için yaptığı başvuruda; “Babası F. K.’in, 09.12.2023 tarihinde Sincan 1 Nolu L Tipi Kapalı Hapishanesine konulduğunu ve toplam da 4 yıl 2 ay cezası bulunduğunu, babasının 1942 doğumlu olduğunu ve kalp hastası olduğunu, kalbinde stent takılı olduğunu; böbrek hastası olduğunu 1999’da böbreğinde oluşan taşların alındığını ve bugüne kadar böbreklerinden yaklaşık 12 kadar ameliyat geçirdiğini, bir böbreğinde kitle tespit edildiğinden 2009 yılında böbreğinin alındığını, şu anda tek böbrekle yaşadığını, bu böbreğinin de %14 oranında çalıştığını, böbreğinde

iltihaplanma meydana geldiğini, böbreklerinden kaynaklı olarak ayaklarının şişmiş vaziyette olduğunu ve tekerlekli sandalye ile hareket edebildiğini, ellerinde de zaman zaman şişme ve morluklar meydana geldiğini; kolesterol hastası olduğunu ve diyetle beslenmek zorunda olduğunu; kalp hastası olduğu için sürekli olarak ilaç kullanmak zorunda olduğunu ve cezaevinde bu ilaçlarını alamadığını ve ayrıca kolesterol nedeniyle diyetle de beslenemediğini, doktorlar tarafından düzenli ilaç kullanımı ve düzenli beslenme olmazsa felç geçireceğinin kendilerine söylendiğini; Sincan 1 Nolu L Tipinden Sincan Açık Cezaevine alındığını ve burada 12.12.2023 tarihinde kısmi felç geçirdiğini, sol bacak ve kollarda felç meydana geldiğini, zaten evde iken de sürekli yatar vaziyette olduğunu; ayrıca rahatsızlıklarından kaynaklı olarak %96 engelli raporunun da bulunduğunu; babasının, yanında kalan arkadaşları tarafından yardımıyla yaşamını devam ettirebildiğini ancak o kişilerin de tahliye olduğu için babasının tek başına ve yaşamsal ihtiyaçlarını karşılayabilecek durumda olmadığını, babasının bir an önce tahliye edilmesi için gerekenlerin yapılmasını istediklerini” aktarmıştır.

M. E. H., K. B., A. H. İ. H., A. N., Z. A. O., T. E. S., M. M., B. B., A. F., A. A. A., F. A., F. Y. O., K. B., M. M., Ş. A., H. M., H. R., A. E., M. F., İ. A. H., A. E. A., N. Ş., İ. E. M., A. N., M. A. M., A. E. A., K. A. A., M. A. A., M. B., M. K. (Annesi Filistin’de savaşta ölmüş), A. H. M., N. H., V. H., M. S. S., M. A., A. A., M. B. K., M. R. E. Ş., M. K. T., H. A., 29.03.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptıkları başvuruda; “Çeşitli ihlaller yaşadıklarını, tümünün kapalı ceza infaz kurumlarından geldiklerini; izinlerin artık kullanılmadığını, bazılarının hiç izin kullanmadığını; istemedikleri ve ağır işlerde çalışmaya zorlandıklarını, bu işlerde herhangi bir ücret verilmediğini ve güvence sağlanmadığını; başka cezaevlerinde sevk talep etmelerine rağmen bu taleplerinin kabul edilmediğini, normalde kendilerine “15 cezaevi için sevk isteyebileceklerinin” söylendiğini, kendilerinin de yazdığını ancak buna rağmen sevk etmediklerini; buldukları yerde ırkçılık ve ayrımcılığa maruz kaldıklarını, insan olduklarını unuttur hale geldiklerini, tuvalete gitmek istediklerinde bile izin verilmediğini, kendilerine hakaret ve küfredildiğini, kapalıda kaldıklarında bu şekilde bir ayrımcılık yaşamadıklarını ve orada olan görevlilerin kendilerine ayrımcılık yapmadığını, orada daha insan gibi davrandıklarını; sabah içtimadan sonra koşuşlarına alınmadıklarını, ihtiyaçları olduğu zaman bile koşuşa girmelerine izin vermediklerini, soğukta bıraktıkları zamanların olduğunu, yapılanlarla firara zorlandıklarını, oysa kendilerinin insanca muamele görmek ve yaşamak istediklerini; haklarının verilmediğini; hastaneye sevklerin uzun sürdüğünü, revire çıkmada da sorun yaşandığını, ihtiyaçları olan ilaçların verilmediğini, ağrı kesici ile geçiştirildiklerini” aktarmıştır.

M. E. H., 05.04.2024 tarihinde telefon yoluyla yaptığı başvuruda; “Murat isminde infaz koruma memurunun 02.04.2024’te sabah 08.00 civarında sayımda kendisine vurduğunu, tekme attığını ve hakaret ettiğini, memuru yanındakilerin tuttuğunu; bu durumu Cezaevi Müdürüne şikayet ettiğini ancak “Siktir git, beni de şikayet et” dediğini, kendisini dinlemediklerini” aktarmıştır.

22) Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi

R. K., 15.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “2020 yılında yapılan infaz düzenlemesinden sonra cezaevlerine verilen sınırsız yetkinin bir çok hak ihlaline yol açtığını, bunların en başında da infaz ertelemelerin gelmekte olduğunu, idare gözlem kurulları koşullu salıverilme süresi dolan mahpusların tahliyelerini keyfi kararlarla engellemekte olduğunu, bu konuda tutuklu bulunduğu cezaevinin de ciddi hak ihlalleri ve keyfi kararları bulunmakta olduğunu, özellikle siyasi mahpuslar için idare gözlem kurulları birer intikam aracı olarak kullanılmakta olduğunu, söz konusu infaz düzenlemesinin yürürlüğe girdiğinden beri Sincan Kadın kapalı cezaevinde hiçbir siyasi kadın mahpusun koşullu salıverilme hakkından faydalanamadığını, 3 arkadaşın cezalarının tamamının bitmiş olmasına rağmen tahliye edilmediğini, kendisi de dahil 11 mahpusun yıllardır cezaları bitmesine rağmen tahliye edilmediklerini, iyi halli olmadıkları gerekçesiyle idare gözlem kurulunun sübjektif, soyut, muğlak, aleyhine ve yoruma bağlı keyfi kararları sunulduğunu, bu hukuka aykırı gerekçelerin denetleme yetkisi olan hakimliği ve ağır ceza mahkemelerinde birer onay merci gibi verilen hukuksuz kararları gerekçe dahi belirtmeksizin onayladıklarını, bu şekilde işleyen sürecin içerisinde olduklarını ve denetim olmadığı için de idare gözlem kurulu gün geçtikçe hukuk ciddiyetinden tamamen uzaklaştığını ve ölü alınmaz bir keyfiliğe ulaşıldığını, bilindiği üzere idare gözlem kurulunun başkanlığını savcının yapması gerektiğini, ama bulunduğu cezaevinde her ne kadar kağıt üstünde kurul görüşmelerinde savcı olarak görülse de, tutsakların katıldığı kurul girmelerinde savcı bulunmamakta olduğunu, bu noktada savcının bulunduğu kurul katılma taleplerinin de sürekli reddedilmekte olduğunu, kendisinin de hem bu nedenden dolayı hem de kurulların hukuksuz ve sübjektif kararlarından kaynaklı bir yıldır herhangi bir kurula katılmadığını, 11.01.2024’te katılmak istediğini, kendisinin 25.11.2022 tarihinde koşullu salıverilme tarihinin dolduğunu, 3 defa 6 aylık periyodlarla infazının ertelenmekte olduğunu, kendisinin 11.01.2024’te yapılacak son değerlendirme toplantısına avukatının ve savcının da çağrılmasını talep ettiğini, aynı gün 04.01.2024’te iki memur geldiğini, birinin elinde el kamerası olduğunu, “avukat talebinin reddedildiğini, kurul toplantısına katılıp katılmayacağını” sorduklarını, kendisinin de “katılmak istediğini ama reddedilen talepleriyle ilgili de tarafına yazılı tebliğin yapılmasını” belirttiğini ve bunların da

kameraya çekildiğini; memurun “hazırlanmasını, kurula çağırılacağını” söyleyip gittiğini, aradan birkaç saat geçtikten sonra memurların kamerayla tekrar geldiğini, kendisini “kurula çıkarmayacaklarını” söyleyip gittiğini, kurul toplantısının 11.01.2024 tarihinde olduğunu kendisinin o listede olduğunu, o tarihte de kurula çağırılmadığını, aynı gün 16:00 sularında kendisine kurulun tebliğ kararının geldiğini, kopyala yapıştır gerekçelerle yine infazını 6 ay ertelediklerini bu vahim gerekçelerden birinin de kendisinin görüşmeye çağırılıp kendisinin reddettiği olduğunu, yalan söylenerek alenen bu yalanın resmi evraka işleyen bir idare gözlem kurulu olduğunu, önceden keyfi karar veriyor denilen idare gözlem kurulunun artık evrakta sahtecilik yaptığını, bunu yaparken hiçbir kaygı duymadığını” aktarmıştır.

Ö. Ö., 12.03.2024 tarihinde eşi Ö. Ö. için yaptığı başvuruda; “Eşi Ö. Ö.'in yaklaşık 2 yıldan fazladır Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunduğunu, çoklu beyin tümörü teşhisi olan bir hasta olduğunu, 11.03.2024 tarihinde kendisiyle yaptığı telefon görüşmesinde geçen hafta Ankara Etilik Şehir Hastanesi'ne sağlık kurumuna götürüldüğünü, infaz erteleme talebi için 3 doktor tarafından imza atılması gerekirken bir doktor tarafından 3 imza atıldığını, yapılan işlemin kişinin sağlık haklarının engellenmesi ve hukuka aykırı bir işlem olduğunu, işlemi yapan doktor hakkında suç duyurusunda bulunmak istediklerini” aktarmıştır.

23) Sincan T Tipi Kapalı Hapishanesi

F. S., 18.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Uludağ Üniversitesi felsefe bölümü mezunu olduğunu, aynı zamanda PDR öğretmeni olduğunu, şu an İstanbul Üniversitesi İnsan Kaynakları Yönetimi, Lisans ve Anadolu Üniversitesi Sosyal Hizmetler Bölümü öğrencisi olduğunu, akademik ve edebiyat alanında çalışmalar yaptığını; hem üniversite harçları hem de ders kitaplarının hem de diğer kitapların çok pahalı olduğunu, harçlarını ancak karşılayabilecek seviyede olduğunu; okumayı, araştırmayı seven birisi olduğunu, ailesinin okuması için kitap alıp gönderecek maddi olanağa sahip olmadığını, tek kitap kaynağının kurum kütüphanesinden ayda bir kez verilen kitaplar olduğunu, bunun da çok yetersiz olduğunu, okuma adına roman hikaye araştırma, inceleme kitaplarına ihtiyacının olduğunu, akademik çalışmalar için de felsefe, psikoloji, sosyoloji, TDK sözlük ve kaynak kitaplara ihtiyacın olduğunu, kitap konusunda yardım talep ettiğini” aktarmıştır.

B. K. tarafından yazılan ve 22.01.2024 tarihinde postaya verilen mektupta; “Geçmiş birkaç ay içerisinde derneğimizden kitap yardımı talep ettiğini, kitapların kendisine ulaştığını, bu konuda göstermiş olunan duyarlılıktan dolayı teşekkür ettiğini” aktarmıştır.

M. E. tarafından yazılan ve 25.01.2024 tarihinde postaya verilen mektupta; “Bulunduğu yer itibarıyla örgün okumasının mümkün olmadığını, bundan dolayı da açık öğretim fakültesinde okuyabildiğini, şu anda Atatürk Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümünü okuduğunu, geçen sene de Eskişehir Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Sosyoloji Bölümünü bitirdiğini, bununla ilgili öğrenci belgesini de mektup ekinde yolladığını; kitap talebi olduğunu” aktarmıştır.

24) Sincan 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi

S. G., Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden, 15.03.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan H. O.'ın sağlık durumuna dair gönderdiği faksta; “Etilik Şehir Hastanesinde karşılaştığı 82 yaşındaki H. O.'ın durumunu iletmek için yazdığını, durumunun çok kötü ve kendisine yapılanları her yönüyle insan haklarını ayaklar altına alındığı bir durum olduğunu, okuması, yazması olmadığı ve kendisini Türkçe olarak ifade edemediği için derdini anlatamadığı gibi durumunu gereken yerlere iletecek ya da anlatacak kimsenin de olmadığını; H. O.'ın Mardin Ömerli nüfusuna kayıtlı olduğunu ve 82 yaşında olduğunu, bir gözünü 1990'larda kendisine yapılan işkencede kaybettiğini ve diğer gözünün de iyi görmediğini, raporlu olarak akciğer kanseri olduğunu, mide ülseri ve birçok hastalığının mevcut olduğunu, Parkinson hastalığı nedeniyle ellerinin aşırı derecede titrediğini ve ellerini kontrol edemediğini, bu nedenle tek başına neredeyse hiçbir ihtiyacını karşılayamadığını, yemek yemeden tıraş olmaya kadar ciddi anlamda zorlandığını, tek başına yaşamını idame etmesinin imkansız olduğunu; H. O.'ın 2021'de PKK davasından tutuklanıp Rize/ Kalkandere hapishanesinde gönderdiklerini, kısa bir süre sonra oradan Erzurum/Dumlu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sürgün ettiklerini ve tek kişilik hücrede tuttuklarını, bir nevi ölüme terk ettiklerini, yukarıda belirttiği hastalıklarından dolayı ihtiyaçlarını karşılayamadığını ve bu uygulamaya tepki olarak açlık grevine girdiğini, idarenin kendisiyle görüştüğünü tek başına kalamadığı ve kendisine bakmadığı için açlık grevine girdiğini ve kendisine bakmak için Tarsus Hapishanesinde bulunan oğlunun yanına sevk edilmesini istediğini söylediğini ancak kendisini Erzurum H Tipi Kapalı Hapishanesi'ne sürgün ettiklerini, oradan da hastalıkları nedeniyle tedavisi için İzmir Hapishanesinden birine gönderdiklerini, İzmir'de 4 ay

kaldığını ancak herhangi bir tedavi yapılmadan yine Erzurum H Tipi Hapishanesine gönderdiklerini, Erzurum Hapishane idaresinin bu sefer tedavi için kendisini Sincan 1 no'lu F Tipi Kapalı Hapishanesine gönderdiğini ve şu anda da bu hapishanede kaldığını, burada bazı tahlillerin yapılmış olduğunu ancak hastalıkları hakkında kendisine ne herhangi bir bilgi verildiğini ne de tedaviye alındığını, doktorun "git bir ay sonra gel" dediğini, ayrıca derdini anlatamadığı için de doktora ne diyeceğini bilemediğini, ancak buna rağmen müdürünü kendisini tekrar tedavi olamadan "Erzurum'a göndereceğini" söylediğini; kısaca durumunun böyle ve gerçekten sorunun trajik ve içler acısı olduğunu, bu nedenle olayın ciddi bir insan hakları ihlali olması nedeniyle kendisiyle de ilgileneneğine inanarak durumu yazmayı uygun gördüğünü, Meclisin şu an kapalı olduğunu yoksa oraya da yazacağını; durumunun elzem olduğunu bir an evvel kendisiyle görüşülmesinin gerektiğini, zira kendisinin tedavisi yapılmadan Erzurum'a gönderilebileceğini" aktarmıştır.

25) Sincan 2 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi

K. İ., 09.03.2024 tarihinde oğlu Halan İnci için yaptığı başvuruda; "Oğlu Hakan İnci'nin bir ay önce İstanbul Okmeydanı'nda nişanlısı ile yürürken, yanlarına yaklaşan sivil kişilerce gözaltına alındığını, oğlu ve nişanlısının Grup Yorum üyesi olduklarını, aynı tarihlerde İdil Kültür Merkezinin de basıldığını ve 112 kişinin değişik yerlerden gözaltına alındığını ve en az 63 kişinin tutuklandığını, oğlunun ve nişanlısının da tutuklananların içerisinde olduğunu, oğlu hakkında Çağlayan Adliyesindeki eylem nedeniyle örgüt sorumlusu olarak ağırlaştırılmış müebbet cezası istendiğini, halbuki oğlu ve nişanlısının olay esnasında Gebze Hapishanesinde oğlunun nişanlısının ablası olan ile görüşe gittiklerini, bu durumun kamera görüntüleriyle de tespitli olduğunu; oğlunun gözaltında kaldığı süre içerisinde işkenceye uğradığını ve dışının kırıldığını, gözaltında Bayrampaşa Devlet Hastanesine götürüldükleri bilgisinin olduğunu ancak rapor verilip verilmediğine dair bilgiye sahip olmadığını, hakimın ifadesi ve mahkeme sonrası Silivri Marmara Hapishanesine nişanlısıyla birlikte götürüldüğünü, orada 10 gün kaldıktan sonra nişanlısının Manavgat Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine, oğlunun da bir hafta sonra Ankara Sincan 2 no'lu F Tipine sürgün edildiğini, şu anda bir arkadaşıyla (Özmen Mertkan Çim) kaldığını, bu kişinin de kolunun bükülerek ve boyunu sıkılarak işkenceye uğradığını; kaldığı odada kameralara itiraz ettiği için "hakkınızda dava açarız" diye idarece tehdit edildiklerini; oğlunun dış kırığı nedeniyle yoğun ağrı çektiğini, son görüşmesinde 8 Mart 2024 tarihinde "idareye dışı için 4 kez hastane revir sevki istediğini ancak yanıt verilmediğini" söylediğini, oğlunun haksız ve hukuk şekilde tutuklandığını" aktarmıştır.

26) Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

O. A. 08.01.2023 tarihinde yazdığı mektupta; "Yazdıkları mektuplara keyfi olarak el konulduğunu; yasa da tanınan haklarının verilmediğini, deyim yerindeyse seslerinin soluklarının kesilmek istendiğini; tecride karşı yapılan açlık grevleri sonrasında yoğun bir şekilde seslerinin kısılmak istendiğini" aktarmıştır.

F. K. 08.01.2024 tarihinde kardeşi H. K. için yaptığı başvuruda; "Sincan 1 no'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi Hüseyin Karaoğlan adına başvuru yaptığını; 2023 Mart ayında buraya sevk edilerek getirildiğini, o günden bugüne kadar ağırlaştırılmış müebbet cezası olmamasına rağmen kuyu gibi bir hücrede tutulduğunu; günün 22,5-23 saatini hücrede geçirdiğini ancak bir veya bir buçuk saat havalandırmaya çıkarıldığını, havalandırmanın da aynı şekilde kuyu gibi bir yer olduğunu, kimseyle temas etmeyecek şekilde hücre dışında bir kuyuya havalandırmaya çıkarıldığını, yasal hakkı olan sohbeti dahi çıkarılmadığını; bulunduğu hücrede küçük bir camın olduğunu, onun da sık tel örgü ile kaplı olduğunu, güneş göremediğini, hava alamadığını, çamaşırlarını kurutacak alanının olmadığını, insan sesine ve yüzüne hasret olduğunu, canlı canlı mezara konulmuş bir durumda olduğunu; bu koşulların insani olmadığını söyleyen kardeşinin 11 Eylül 2023 tarihi itibarıyla süresiz açlık grevine başladığını, bugün açlık grevinin 120. günü olduğunu, sağlığının kritik aşamaya geldiğini; 05.01.2024 tarihinde açık görüş yaptıklarını, gözle görülür şekilde zayıflamış olduğunu gördüklerini, iskelet haline geldiğini, ağız içi yaralarının boğazına kadar indiğini, su içerken ve yutkunurken zorlandığını denge sorunu yaşadığını, kas ve kemik ağrılarının çoğaldığını, uyuşmalar ve ağrılardan uyuyamadığını söylediğini, ayaklarında şişmeler in başladığını yani sağlığının gerçekten iyice kötüleştiğini, şu anda talepleri kabul edilse dahi bir çok sağlık sorunu yaşayacak duruma geldiğini; ailesi olarak çok endişeli olduklarını, ellerinden bir şey gelmediğini, sadece izlemek zorunda kaldıklarını, direnişine saygı duyduğu için "bırak" diyemediklerini, çünkü tutulduğu koşulların, insanlık dışı koşulları olduğunu, o kuyu gibi hücrede açlık grevinde olmasa dahi hem fizik hem de psikolojik olarak sağlıklı kalabilme koşulunun olmadığını; üstelik sürekli disiplin cezaları verildiğini, savunmasının dahi alınmadan bu cezaların onandığı; oraların başka tutuklu aileleriyle görüştüklerini ziyarete gittiklerinde bir yıldan fazla kalan mahpusların psikolojilerinin bozulduğunu, ilaç tedavilerine başladığını ancak ilaçlarla bile iyiyeye gitmediklerini söylediklerini ki onların açlık grevinde

bile olmadıklarını; Cuma günü açık görüşe gittiklerinde hapisane yerleriyle görüntülerine sevk yapılması ile ilgili konuştuklarını, kendilerine verdikleri cevabın “konuşun, açlık grevini bırakın” olduğunu, sanki durup dururken açlık grevi yaptığını, hiçbir sorunu çözülmeden de “bıraksın” denildiğini, görmezden geldiklerini, “bizim yapacağımız bir şey yok, gidin Adalet Bakanlığı, Ceza Tevkif evleri Genel Müdürlüğü ile görüşün” diyerek sorumluluklarını üzerlerinden attıklarını; ancak Hüseyin'in başına gelebilecek her türlü olumsuz durumdan talepleri görmezden gelen tüm yetkililerin sorumlu olduğunu, ailesi olarak çok endişeli olduklarını, gece gündüz uymadıklarını, “başına ne geldi?” diye merak ettiklerini, gözlerinin önünde gün gün sağlığını kaybetmesini, erimesini izlemek istemediklerini, Hüseyin'in en acil talebinin havalandırması olan ve arkadaşlarının olduğu bir hapishaneye sevki olduğunu, yardım talep ettiklerini.” aktarmıştır.

F. K. 12.01.2024 tarihinde kardeşi Hüseyin Karaoğlan için yaptığı başvuruda; “Bugün kapalı görüşe gittiklerini, kardeşinin sağlığının gerçekten çok kötüye gittiğini, fiziki olarak zaten çok zayıflamış olarak gördüklerini, kendisinin de “ağrılardan uyuyamadığını, diş etlerinin kanadığını ayaklarda ve ellerde uyuşmaların yoğun olduğunu, sırt ve kas ağrılarının dayanılmaz olduğunu, ağız içi ve boğazda yaraların hiç geçmediğini, halsiz ve uykusuz olduğunu, hafta içi bir doktor heyetinin gelip baktığını ve hastaneye götürülm dediklerini” söylediğini, kendisinin de “hasta olmadığını, hastaneye gitmek istemediğini, sevk talebinin olduğunu” belirttiğini; görüş sonrası idareyle görüştiklerini, idarenin kendilerine “Bir şey yapamayacağını, sorunu çözemeyeceklerini ancak ısrarla açlık grevini bırakması için konuşmalarının gerektiğini” söylediklerini ancak Hüseyin'in hem kendilerine hem de idareye “yakın zamanda talepleri karşılanmazsa ölüm orucuna başlayacağını, aynı kampus içerisinde veya farklı bir ilde havalandırması olan kendi arkadaşlarının yanına geçmek istediğini” söylediğini; en basit ve insani talebinin kabul etmeyerek gün gün ölüme yürümesini izlediklerini; tekrar yetkili kurumlara başvuru yapılmasını, süreç daha kötüye gitmeden seslerinin duyurulmasını istediklerini” aktarmıştır.

O. A., 31.01.2023 tarihinde yazdığı mektupta; “Hapishanede hiçbir yasal hakların verilmediğini, yok sayıldığını ister tutuklu ister normal hapis cezası alınsın şimdi siyasi tüm mahpuslara ağırlaştırılmış müebbet infaz rejimi uygulandığını, koşullu salıverilme hakkının artık su içer gibi engellendiğini; hiçbir sosyal, insani hakkın tanınmadığını, havalandırma bahçesi olmayan hücrelerde yıllarca hukuksuzca tutulduklarını; yeni hapisanelerin hukuk-adalet enkazı haline gelmiş durumda olduğunu, mafya çete liderlerinin ise hapisanelerde özel yasal düzenlemeler ile çıkabildiklerini; bu hukuk, tanımazlık halinin tüm ülkeye sirayet ettiğini; hapisanelerde siyasi mahpusların bu sorunlar nedeniyle açlık grevinde olduklarını” aktarmıştır.

E. O., 11.03.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Kendisinin PSAKD Sultangazi Şubesi Gazi Şehitleri Cemevi Yönetim Kurulu üyesi olduğunu; 09.02.2024 tarihinde haksız ve hukuksuz bir şekilde, gerekçe gösterilmeden tutuklandığını, 24 Şubat 2024 tarihinde de İstanbul Marmara kapalı Hapishanesi'nden sürgün sekle Sincan 1 no'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde getirildiğini, 28018 yılında İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Hekimi Doçent Doktor Ahmet Salduz'un muayene ve testlerin sonucunda Desmoid Tümör/Agresif Fibromatozis teşhisi konulduğunu, teşhis sonrasında operasyon gerçekleştirildiğini, operasyondan sonra rutin kontroller esnasında kitlenin nüksettiğinin anlaşıldığını, bu gelişmeden sonra onkoloji bölümü 8. polikliniğinde tedavisine devam edildiğini; sorafenib etken maddeli Nexavar ilacına başlandığını, Nexavar ilacının kalbine yan etki yaptığını ve QT uzaması olduğunu, QT uzamasına bağlı olarak nabzının 26'lara kadar düştüğünü, daha sonra hekimler arasında görüş birliğiyle ilacın kesilmesine karar verildiğini, Nexavar kesildikten sonra Tamoksifen ve Celebrex kullandığını, kullandığı ilaçlara rağmen kitlenin büyümeye devam ettiğini; Onkoloji ve Kardiyolojik Onkolojinin yakın takip olma şartıyla tekrardan Nexavar ilacına başlama kararı alındığını; tutuklama ve sürgün sebepten dolayı ilaca da başlamadığını, hastaneye de gidemediğini; Marmara Kapalı Hapishanesi'ne ilk geldiği zaman İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Onkoloji Birim Başkanı ve kendi doktorunun “ilgili makama” diye başlayan durum bildirir yazısında, “Kontrol süresinin geldiğini, görüntüleme zamanının geldiğini ve özellikle yakın takipli olması gerektiğinin” belirtildiğini, bu duruma rağmen sürgündeki ile buraya getirildiğini; Ankara'da olmasının sağlık hakkının elinden alınması demek olduğunu, 6 yıldır tedavi gördüğü hastanenin İstanbul'da olduğunu; bulunduğu hapishanenin koşullarının sağlığına zarar verdiğini, tutuklu olmasına rağmen ağırlaştırılmış müebbet koşullarında kaldığını, günde sadece 1,5 saat havalandırmaya çıkabildiğini, hareket alanının olmamasından dolayı kitlenin bulunduğu bacağında ağrılar oluşmaya başladığını, 6 yıldır hekimlerin durumunu takip ettiğini, burada başlayacak olan bir tedavi sürecinin 6 yıl geriye atacağını; çünkü hekim görüşleri, E-Nabız sistemine yüklenmeyen MR görüntülerinin Çapa Onkoloji Bölümünde dosyasında olduğunu, her geçen gün sağlık riskinin arttığını; Adalet Bakanlığı'na İstanbul Üniversitesi, Çapa Tıp Fakültesi için sevk talebinde bulunduğunu ancak sevk talebinin karşılığını karşılamayacağını, karşılanacak ise de ne zaman karşılanacağını belirsiz olduğunu; Sağlık Bakanlığı, Adalet Bakanlığı düzeyinde girişimlerde bulunulmasını, tedavisinin devam ettiği İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Onkoloji Bölümüne sevki için görüşmeler yapılmasını istediğini” aktarmıştır.

Ö. K. O., 13.03.2024 tarihinde eşi E. O. için yaptığı başvuruda; “Eşi E. O.’nın 6 Şubat tarihinde gözaltına alınıp 10 Şubat’ta tutuklandığını; emniyette de savcılıkta da sordukları tek şeyin “Çağlayan’a saldırı yapanları tanıyor musunuz? Saldırıya nereden duydunuz?” soruları olduğunu, “tanımadığını ve haberlerden duyduğunu” söylemesine ve rağmen düzenli, yoğun bir çalışma hayatı olmasına, bakmakla yükümlü bir ailesi olduğunu bilmelerine, hatta en önemlisi kanser hastası ve kalbinde nabız düşüklüğü, aort kökünde genişleme olmasına rağmen savcının da mahkemenin de tavrın aynı olduğunu, eşine emniyette “Pir Sultan üzerine ifade ver, istihbarattan geldik” dediklerini, onun da “Sonuçta bu dernek İçişleri Bakanlığı’nın dernekler masasına kayıtlı” dediğini; eşinin Silivri’de kaldığını, bir anda dosya kalabalık bahanesiyle Sincan 1 no’lu Yüksek Güvenlikli kapalı Hapishanesine sürgün edildiğini, ağırlaştırılmış müebbet koşullarında kaldığını, tek başına kalıyor iken banyoda nabzının düştüğünü ve gardiyanlar tarafından bulunduğunu; eşinin sağlık sorunları olduğunu, 2016-2018 arasında Edirne F Tipi Kapalı Hapishanesinde kaldığı esnada yoğun saldırı, işkenceye maruz kaldığı için bir bacağında Agresif Desmond Tümör olduğunu, 2018 de ameliyat olduğunu, nüks ettiğini ve 2020 de tekrar tedavi sürecinin başladığını; sorafenib etken maddeli Nexavar adlı ilaca başladığını ancak kalpte GT uzaması sendromu yaşadığını ve ilacın kesildiğini, Tamoksifen kullanıldığını ancak tedaviye yanıt vermemesi nedeniyle bırakılıp Nexavar’a geçilmesine karar verildiğini, ancak kardiyolojinin yakın takibiyle Nexara kullanılmasına karar verildiğini ve Bakanlık’tan da onay geldiğini ancak bu esnada eşinin tutuklandığını; 13 Mart tarihli onkoloji ziyaretinde de Çapa Tıp Fakültesi hocasının MR, kan, EKG isteyip eşini yakından takip için yazı yazdığını; kendisinin de yakın zamanda ameliyat olduğu için ve bebeğinin kalçasında gelişim geriliği olduğu için çalışmadığını, bu tutuklamanın hem sağlığını tehdit ettiğini hem de dosyanın büyük zorluklarına neden olduğunu; eşinin tümörünün kalça kemiğine çok yakın, kaslarının aralarına girecek kadar ilerlemiş durumda olduğunu, ilaçsız beklerse bacağını kaybedebileceğini, ilacı da o koşullarda içerse ölebileceğini; kanser ilaçlarının herkes tarafından bilinen ilaçlar olduğunu, bağıışıklığı zayıflatan ilaçlar olduğunu; hapishane koşullarında enfeksiyona açık olan vücutların, beslenme, hijyen koşulları, havasızlıktan alanda bulunmasının daha da hayati tehlike oluşturabilecek durumlar olduğunu, tedavisini sağlıklı bir şekilde yürütebilmesi için tahliye olmasının gerektiğini; acil olarak tetkiklerinin ve takibinin yapılması için İstanbul’da bir hapishaneye ve Çapa Onkolojiye sevkinin sağlanmasının gerektiğini; eşinin geçen hafta İstanbul’daki Metris Hapishanesi T Tiplerine ve Silivri Marmara L ve Kapalı Hapishanesine sevk olmak için dilekçe yazdığını, ancak herhangi bir dönüş olmadığını; kendisinin de 6 Mart tarihinde İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Başhekimliğine ekte sunduğu Eren’in hapishanede kalıp kalamayacağına dair ayrıntılı bir heyet raporu yazmaları yönünde talepte bulunduğunu, dilekçenin akıbetini sorduğu zaman 13 Mart’ta ise 12 günde yazıp yaşamayacaklarını dair yanıtı posta yoluyla bildireceklerini söylediklerini, durumun aciliyetini belirtmesine rağmen bir sonuç alamadığını TTB’nin evrakları eksik bulmasından dolayı ise onkoloji hekiminden eşinin dosyasını istediğini ancak dosyayı veremeyeceklerini, sadece mahkeme kararıyla çıkarabileceklerini söylediklerini, bir durum bildirir raporu yazdıklarını ve aynı zamanda MR, kan tahlili ve EKG tetkiklerinin istem raporunu doldurup verdiğini, avukatların ise savcılığa tahliye ve nakil talebiyle beraber evrakları yolladığını” aktarmıştır.

27) Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

H. A., kendisi ve S. Y., N. Ö., S. G., İ. A., M. S. Ö., Y. Ş., M. G., A. A., H. T., D. İ., M. B., M. M. A., İ. K., K. S., B. A., C. Y., M. Nuri Ö., İ. Y., Ş. M. adına 02.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “27 Kasım 2023 tarihinden yaklaşık 100’den fazla hapishanede açlık grevleri eylemlerine devam ettiğini, açlık grevlerinin talepleriyle ilgili olarak bilgilendirmek istediklerini; İmralı F Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan Abdullah Öcalan ve diğer mahpusların yıllardır ağır bir tecrit altında tutulduğunu ve aileleri avukatlarıyla görüşürülmediğini, mektup alımlarının olmadığını, telefon ve diğer yasal haklarından yararlanmalarının engellendiğini; İmralı Hapishanesinin her türlü hukukun ve denetimin dışında bir mekan olduğunu, bu mekanın kapatılmasının gerektiğini, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin, Abdullah Öcalan’ın 24 yıldan fazla hapiste tutulamayacağını hükmettiğini, Anayasa gereği bağlayıcı olan bu kararın uygulanmadığını, İmralı’daki tecridin bir işkence yöntemi olduğunu ve işkencenin ve insanlık suçu olduğunu, bu suçun işlenmesine son verilmesini gerektiğini; Yüksek Güvenlikli ve S Tipi adı altında açılan yeni hapishanelerin F Tipi Hapishanelerden çok daha ağır bir tecrit uygulanması olduğunu, yasa ve genelgede mahpuslara tanınan hakların çoğunun uygulanmadığını; hasta mahpusların tahliye ve tedavilerinin yapılmadığını, ATK kurumunun ve ilgili devlet kurumlarının politik tutumu nedeniyle hemen her hafta hapishanelerde cenazelerin çıktığını; İnfaz sürelerini bitiren birçok mahpusun hapishaneye idareleri tarafından keyfi gerekçelerle tahliye edilmediğini, bunların bazılarının 30 yıldan fazla içeride olan mahpuslar olduğunu” aktarmıştır.

Y. Ş. kendisi ve A. A., Z. A. B., H. T., M. S. Ö., M. G., 08.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Abdullah Öcalan’ın 24 yıldır ağır tecrit altında tutulduğunu, tüm evrensel, insani hukuk ve yasal haklarının ihlal edildiğini; aile, avukat görüşlerinin yaptırılmadığını, anayasa ve yasalarda tüm mahpuslara tanınan hakların İmralı da uygulanmadığını, uluslararası her türlü hukuk ve yasanın dışında tutulduğunu, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Abdullah Öcalan için tecridin kaldırılması ve 24 yıldan fazla hapishanelerde tutulamayacağı yönünde karar vermiş olduğunu, Anayasanın 90

inci maddesinin de bu kararların uygulanmasını zorunlu kıldığını, fakat iktidarın bu anayasa maddesini tanımadığını ve uygulamadığını; Yüksek Güvenlikli Hapishanelerde, S ve T Tipi hapishanelerde ağır tecrit ve baskı uygulandığını, yasa ve genelgelerin, uluslararası sözleşmelerin tanıdığı hakların uygulanmadığını, mahpuslara karşı sonu olmayan baskı ve yasakların uygulandığını; yüzlerce ağır hasta mahpusun tedavi edilmediğini, fiilen idama mahkum edildiklerini ve bunlardan bazılarının 30 yıldır hapishanede olduğunu; dile getirdikleri sorunlar için duyarlı cesur politikaların geliştirilmesini beklediklerini, çözüm için gerekli hassasiyet ve ilgiyi beklediklerini, bilindiği üzere tüm hapishanelerde siyasi mahpuslar olarak açlık grevi eylemine başlatmış olduklarını” aktarmıştır.

H. Y., 30.01.2024 tarihinde babası S. Y. için yaptığı başvuruda; “Babası Sabri Yavuz’un şu anda Sincan 2 no’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutuklu olarak bulunduğunu, kendisiyle ilgili daha önce kurumumuza başvuruda bulunduğunu, babasının 1949 doğumlu ve şu anda 75 yaşında olduğunu; 7 yılı aşkındır cezaevinde tutuklu olarak yargılandığını, kendisinin ciddi sağlık problemlerinin olduğunu, 2022’nin Ekim ayında bağırsak düğümlenmesi nedeniyle bir ameliyat geçirdiğini ve o zaman da kurumumuzla iletişime geçtiğini; son aylarda sürekli bir karın ağrısı, kusma gibi şikayetleri olduğu için safra kesesi ile ilgili bir sıkıntı için ameliyat planlandığını, ancak süreçler uzun sürdüğü için aylara yayıldığını, 24 Ocak 2024’te bu şikayetlerle hastaneye gitmeyi talep ettiğini, uzun süre uğraşıp kendisini önce kampüs hastanesine götürtüğünü, orada uzun bir süre bekletilip sonrasında şikayetler artınca Ankara Etlik Şehir Hastanesine sevk edildiğini, safra kesesi uzun süre beklediği için perfore olduğunu ve enfeksiyon oluştuğunu; 26 Ocak 2024’te ameliyat edildiğini, ameliyattan sonra kendisini hapishaneye götürmek istediklerini ancak doktorların ve kendisinin itirazı sonucu bir gün daha hastanede kaldığını; 28 Ocak’ta hapishaneye getirip tek başına kaldığı hücreye konulduğunu, kendisini 29 Ocak günü ziyaret eden kardeşinin hem idrar sondaları hem de ameliyat yerinde bulunan diren ile kendisini gördüğünü ve detayları anlamaya çalıştığını, sonraları avukatlarıyla görüşüklerini, avukatlarını da babasını ziyaret ettiğini, bu anlattıkları minvalde bilgi verdiğini, tıbbi yardıma ve bakıma ihtiyacı olduğu halde hücrede hiçbir bakım veren olmayacak şekilde tutulduğunu ve üstüne üstlük görevlilerce kötü muamele ve itilip kalkılarak hakaretlere maruz kaldığını; kendisiyle iletişime geçilip en azından bu süreçte bakım alabileceği bir ortamda tutulmasının sağlanması için yardım talep ettiklerini” aktarmıştır.

C. S., 14.02.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Abdullah Öcalan üzerinde 2015 yılından bu yana mutlak tecridin derinleştiğini, eylemlerin yaptığı basınçla 2019 yılında kim avukat görüşleri gerçekleşse de 7 Ağustos 2019 tarihinden bu yana avukat görüşünün, gayri ahlaki, gayri insani ve gayri hukuki hiçbir şekilde yatırılmadığını, yine geçen 24 yıl içerisinde sadece 2 defa telefon girişi yaptırıldığını, yaşanan teşvik uygulamasından kaynaklı, siyasi mahpuslar olarak açlık grevi eylemlerinin bulunduğunu, bu duruma sessiz kalınmamasını istediklerini” aktarmıştır.

M. S. Ö., 14.04.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Abdullah Öcalan’ın için tecridin kaldırılması ve 24 yıldan fazla hapishanelerde tutulamayacağı yönünde kararlar verdiğini buna rağmen mevcut iktidarın tecrit uygulanmasında ısrar etmekte olduğunu ve bununla yetinmeyip daha da derinleştiğini kaldı ki bu tecrit uygulamasının peyderpey tüm hapishanelere taşınmış durumda olduğunu, dolayısıyla bu haksız hukuksuz hak gasplarına karşı, mutlaklaştırılan tecride karşı tüm siyasi mahpuslar olarak 4 Nisan 2024 tarihinden itibaren telefon aile görüşü ve avukat görüşmesine çıkma iradesini ortaya koyarak mutlaklaştırılan tecridin derhal kaldırılıp temel insani hukuki hakların teslim edilmesini talep etmek amacıyla eylemlerini başlatmış olduklarını ve sürdürdüklerini bu konuda duyarlılık talep ettiklerini” aktarmıştır.

A. A., 24.04.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “bilindiği üzere tüm cezaevlerinde çok yoğun baskı ve hakka hatlarının olağanca hızıyla devam ettiğini özellikle imralı tecrit sistemiyle olağan ulaştırılan mutlak tecrit politikasının bugün adım adım tüm cezaevlerine yaygınlaştırılmış durumda olduğunu cezaevlerinin adeta işkence merkezlerine dönüştüğünü ve tabutların gün ve gün çoğalarak cezaevlerinde cansız bedenlerin çıktıklarına tanık tanıklık ettiklerini hasta mahpusların tedavileri sağlanmadığı için dışarıda tedavi olma şansları da verilmediği için adeta ölümünün bekletildiğini keza 30 yılı aşkındır cezaevlerinde bulunan onlarca mahpusun siyasi saiklerle zorla hukuksuzca keyfi gerekçelerle sarılarak tahliyelerinin engellenmesinin herkesin malumu olduğunu yine temel yasa ve kanunların öngördüğü mahpus haklarının türlü gerekçelerle engellendiğine izin verilmeyerek temel insan hakkı ihlallerinin ihlalleri yapıldığını mektupların engellendiğini soruşturma konusu edildiğini çoğu mektupların türlü şekilde ortadan kaybolduğunu aile görüşmelerinde ailelerine ince arama ve aşağılama gibi yaklaşımlarla bir saatlik bile olmayan görüşmeyi işkence çevirmekte olduklarını ve bunda herhangi bir sakınca görmediklerini sportif kültürel gibi faaliyetlere çıkarılmadığı gibi olanların bile günbegün kısıtlanarak verilmediğini kararların temelini keyfiliğe dayandığını cezaevlerinin idareleriyle infaz hakimliği ve de ağır ceza mahkemelerinin tüm kararlarda ağız birliği yapmış kocasına tüm kararları mahpus aleyhine olacak şekilde verdiklerini infaz hakimliğinin onay makamları olduğunu tüm bunların ve daha fazlasının yegane nedeninin imralı adı hapishanesinde

bulunan Abdullah Öcalan ve arkadaşlarına uygulanan mutlak tecrit politikasının yansımaları ve sonuçları olduğunu buna karşı bilindiği üzere 27 Kasım 2023 tarihinde açlık grevleri eylemiyle direnmiş olduklarını ve bu durumu kabul etmeyeceklerini gösterdiklerini 4 nisan da sonlandırdıklarını açlık grevi eyleminin ardından bu defa yeni bir aşamayla yani 5 Nisan 2024 tarihinden itibaren tecrite karşı süresiz olarak mahkemelere boykot ettikleri ve hiçbir duruşmaya çıkmayacakları açık ve kapalı aile ziyaretlerini ve telefon görüşmesine çıkmayacaklarını telefon görüşmesine de çıkmayacaklarını bilinmesini istediklerini özellikle Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit etin bedeli ne olursa olsun kabul etmeyeceklerini teşhis sonuçlarıncaya kadar irade ve kararlılıkla direnmeye devam edeceklerini daha önce göndermiş oldukları mektupta avukat görüşüne çıkmayacaklarını yazıldığını ancak bunun sehven yazıldığını avukat görüşü eylemlerinin kapsamı dışında olduğunu” aktarmıştır.

Y. D., 30.04.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “6 Şubat 2024 tarihinde evi ve işyeri basılarak gözaltına alındığını, 3 gün İstanbul Emniyetinde kaldıktan sonra 9 Şubat’ta mahkemeye çıkarıldığını, hiçbir delil gösterilmeden tutuklandığını, savcılıkta hiçbir delil söylenmediğini, tutuklanmasının tedbir olduğunu, oysa kendisinin tutuklanması için makul hiçbir delil bile konulmadığını; 2000 yılında ölüm orucu yaptığı için Adli Tıp Kurumu tarafından verilen “Hapishanede yatamaz” raporunun olduğunu, uzun süreli açlıktan kaynaklı rahatsızlıklarının olduğunu, mesela gözlerinin tam olarak görmediğini, bunlara rağmen tutuklanıp Silivri Hapishanesine konulduğunu, 24 Mart’ta talebi olmadan Sincan 2 No’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi’ne sürgün edildiğini, burada bir hafta teklilerde kaldığını, hücre cezası olmamasına rağmen bir haftanın sonunda beraber sürgün edildiği arkadaşları ile üçlü hücrelere konulduklarını, şu anda ikişerli kaldıklarını; burada havalandırma haklarının ellerinden alınmış durumda olduğunu, yasada “havalandırmanın gün doğumu ile gün batımı arasında olması gerekir” denmesine rağmen kendilerinin günde 1 saat 50 dakika çıkarıldıklarını, yani havalandırma haklarını da böylece kısıtlanıp ellerinden alınmış durumda olduğunu, sadece yasal hakları olan havalandırma haklarının verilmesini istediklerini, çoğu hapishanelerde ağırlaştırılmış müebbet, hükümlerin bile 3 saat havalandırmaya çıktığını, oysa kendisinin hükümlü bile olmadığını, diğer taraftan 45/1 bir genelgesiyle haftada 10 saat 10 kişi ile sohbet hakkının olduğunu, buraya geleli 2 ay geçtiğini ancak bunun uygulanmadığını, kendilerine hala sohbet hakkının verilmediğini, bunun da bir hak ihlali olduğunu, oysa kendilerine sohbet hakları için slogan attıkları için hemen disiplin soruşturmaları açılıp, disiplin cezalarının verildiğini, yasaların burada hemen işlediğini, ancak kendileri için yasaların işlemediğini, sohbet haklarının tutuklu-hükümlü ayrı olmadan haftada 10 saat buradaki diğer 5 arkadaşlarıyla sohbe çıkmak istediklerini, havalandırma hakkının da sınırlandırılmamasını istediğini” aktarmıştır.

B. C. I., 12.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Adalet Bakanlığı’nın 45/1 Genelgesi ile tanınan 10 kişiye 10 saat sohbet haklarının verilmediğini; en temel ve en insani hakları olan tedavi haklarının tabutluk biçimindeki tekli ring araçlarıyla gasp edildiğini; Nurettin Kaya’nın kuyu tipi (Yüksek Güvenlikli) hapishanelere karşı ölüm orucunun 207. Gününde olduğunu, kendisinin de bu mektubu verdiği zamandan itibaren 15 günlük destek amaçlı açlık grevi yapacağını; Nurettin Kaya’nın Erzurum/Dumlu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini, fakat Nurettin Kaya’nın talebinin kendisi gibi Y Tipinde kalan Cemil Kurt ve Alişan Gül’ün den sevk edilmesi olduğunu ancak karşılanmadığını, bu sebeple ölüm orucunu sürdürdüğünü; yasalarca belirlenen gün doğumundan gün batımına kadar olan havalandırma haklarının günde 1 saat 50 dakika ya da 1 saat uygulandığını, kaldıkları hücrelerin müstakil havalandırmasının olmadığını; hücre pencerelerinin demir parmaklıklar dışında bir de tel örgülerle kapatıldığını, içeriye değil güneş ışığı, doğru dürüst havanın bile girmediğini” aktarmıştır.

G. A., Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan eşi F. A.’nın yaşadığı sorunları yazdığı ve 28.05.2024 tarihinde ulaşan mektupta; “Eşi, F. A.’nın 2018 yılında tutuklandığını, yargılaması sonucunda müebbet ceza aldığını, şu an Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde olduğunu, daha önce de Şırnak ve Urfa’da kaldığını ve buralarda koğuştaki diğer arkadaşlarıyla birlikte kaldığını ve yasal olarak da ceza infaz kanununun esasının da bu olduğunu, ancak sevk edildiği Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde farklı infaz sistemine maruz kaldığını ve sevk edildiği günden bu yana tek kişilik odada tutulduğunu, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alanların tabii tutulduğu infaz sisteminin uygulandığını; gün doğumu ile gün batımı arasında havalandırmadan yararlandırılması gerekirken günde 2 saat havalandırmaya çıkarıldığını; haftada 10 saat diğer tutuklu ve hükümlülerle birlikte sosyal aktivitelerden yararlandırılması gerekirken hiçbir sosyal aktiviteye katılmadığını; haftada 10 saat sosyal, kültürel, eğitsel ve benzeri etkinliklere katılması yasal olarak güvence altına alınmış olmasına rağmen eşinin bunların hiç birinden yararlandırılmadığını; hiçbir disiplin cezası olmamasına rağmen böylesi bir uygulamaya maruz kalmasının hem eşini hem de kendilerini mağdur ettiğini, eşini psikolojik açıdan olumsuz etkilenmesine neden olduğunu ve bu nedenle antidepresan ve benzeri psikolojik ilaçlar aldığını, bu durumun devam etmesi durumunda eşinin sağlık sorunlarının hayati düzeyde olumsuz etkilenmesine yol açacağını; ayrıca eşinin kendilerinden uzağa sevk edilmesinden dolayı kendisinin ve çocuklarının görüşe gidemediklerini ve eşinin yıllardır çocuklarını göremediğini, bu durumun eşinin moralini ve psikolojini etkilediğini; eşinin tel kişilik odadan alınıp

koşu verilmesini istediğini, düzenli olarak sosyal aktivitelerden yararlandırılmasını, kendilerine yakın olan Diyarbakır ve Batman iline sevk edilmesini istediğini” aktarmıştır.

S. G., 03.06.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “32 yıldır cezaevinde olduğunu, 62 yaşında olduğunu, yaş ilerledikçe yeni hastalıklar zahir ettiğini; daha önce hastalıkları hakkında yapılan tahlil, tetkik, tanı ve çekilen röntgenler veya MR sonuçlarının kendilerine rapor ya da belge olarak verildiğini ve kendilerini de fotokopilerini çekip çoğaltarak ilgili yerlere gönderebileceklerini fakat şimdi vermediklerini ve temel gerekçe olarak da “Sistemde kayıtlıdır” dediklerini; hastalıkları tek tek maddeler halinde sunmaya çalışacağını;

1) Kalp rahatsızlığı olduğunu daha önce anjiyo olduğunu, şu anda ilaç kullandığını fakat zaman zaman sol kolunun hafif uyuştüğunu, yaptığı egzersizlerle avuçlarını açıp kapatma hareketinde sol elinin sağ eline nazaran daha erkenden yorulduğunu ya da güçten düşme durumu yaşadığını, sol memede de bazen hafif ağrı olabildiğini;

2) İşitme rahatsızlığı olduğunu, sol kulağında az ama sağ kulağında %70-80 derece bir işitme kaybı olduğunu, zaten 5 yıldır kulak arkası işitme cihazı kullandığını ancak var olan cihazın ihtiyacını karşılamadığını, her geçen gün işitme kaybının ilerlediğini, çevresiyle iletişim ve diyalog kurma ihtiyacını karşılamadığını, her geçen gün işitme kaybının ilerlediğini, çevresiyle iletişim ve diyalog kurmakta zorlandığını, dıştan gelen sesleri algılama ve ayırtırmada ciddi sorunlar olduğunu, kulak içi silikon ve bağlantı hortumunun deforme olduğunu ve kullanılamayacak duruma geldiğini, değiştirilmesi için birkaç dilekçe verilmesine rağmen 2,5 aydır değiştirilmediğini;

3) Bel ve boyun fıtığı rahatsızlığı olduğunu, bel fıtığından ameliyat olduğunu, fakat 2 yıldır buna boyun fıtığının da eklendiğini, her 2 fısıktıkta da ağrılarının giderek arttığını, sol ayağının bazen uyuştüğunu ve güçsüzleştiğini, ayak tabanının ısındığını, belinin ise sürekli ağrıdığını, çoğu zaman ağrı kesici ilaç kullanmak zorunda kaldığını, boynundaki ağrı nedeniyle özellikle yazı yazmakta zorlandığını, yazarken sağ elinin uyuştüğunu;

4) Eklem romatizması rahatsızlığının olduğunu, uzun süredir bu rahatsızlığı yaşadığını ve 1,5 yıl önce Ramotoloji doktoruna gittiğinde de belli bir süre için ilaç tedavisi gördüğünü fakat ilaçların etkisi geçtikten sonra ağrı, sızı, ateş gibi sorunların tekrardan devam ettiğini;

5) Böbrek ve idrar yolları rahatsızlığı olduğunu, 1 yıl önce üroloji doktoruna gittiğini ve yapılan tahlil ve çekilen ultrasonda böbreklerinde kuma benzer bir şeyler olduğunu ve idrar yollarını tahriş olduğunu ve 3 ay ilaç tedavisi gördüğünü, eskisinden iyi olmakla birlikte hala sorunların var olduğunu;

6) Diyabet rahatsızlığı olduğunu, bu rahatsızlığının farkına 1 yıl önce vardığını, revir doktorunun yaptığı kan tahlilinde ortaya çıktığını, dahiliye doktoruna gittiğini, daha sonra “sınırdaki olduğun” söylendiğini, ilaç kullanmadığını ama sıkı bir diyet kullanmak zorunda olduğunu;

7) Reflü, gastrit gibi rahatsızlıklarının olduğunu, bu konuda dahiliye doktoruna gittiğini, 3 ay ilaç tedavisi gördüğünü, fakat ilaçların etkisi geçtikten sonra nüks edebildiğini ve zaman zaman ilaç kullanmaya devam ettiğini;

8) Göz rahatsızlığı olduğunu hem yakın hem de uzak görme sorunlarının ve görme kaybının olduğunu, çift gözlük kullandığını, bazen buzlu camdan bakar gibi gözünün tümünde değil ama belli bölgelerinde perdelenmiş olabildiğini, perdeleyen yerlerde görmeme olabildiğini;

Kronik migren ve sinüzit rahatsızlıklarının olduğunu, migren nöbetlerinin kendini tekrarladığını ve her seferinde ilaç kullanmak zorunda olduğunu, sinüzitin ise devamlı olduğunu, geniz akıntısının olduğunu ve çok sık hapşırıldığını, geniz akıntısının boğazını yakıtığını ve şiddetli öksürdüğünü, bu nedenle ses tellerinin tahriş olduğunu, bir ara uzun süre ilaç kullandığını ancak ilacı kestiğinde yine nüks ettiğini; 2-3 yılda bir prosedür gereği olarak adalet şeytanlığı talebi üzerine kendilerine ceza tehiri için sağlık kuruluna sevk ettiklerini bu yüzden 2023 yılı başlarından kendisini Ankara Bilkent Şehir Hastanesinin sağlık kuruluna sevk ettiklerini genel bir taramadan ziyade 1-2 hastalık üzerinden rapor alınmak istendiğini, fakat kurulda hastalıklarını sardığında kurulun talebi kabul etmediğini ve dile getirdiği hastalıkları hakkında ilgili doktorların raporlarını görevlilerden istediğini durum böyle olunca da bu sefer kendisini Ankara Etilik Şehir Hastanesinin sağlık kuruluna sevk ettiklerini, burada gerekli olan tüm kliniklere gittiğini ve hemen hemen tüm işlemlerin bittiğini ancak tanınan sürenin bittiğini yani zaman aşımı olduğu denilerek kurula çıkarılmadan tüm işlemlerin iptal olduğunu, bu sefer yine sil baştan Ankara Bilkent Şehir Hastanesi sağlık kurumuna sevkini yapıldığını orada da tüm işlemler bitmek üzereyken (ki sadece beyin cerrahisinin raporunun kaldığını) yine “Zaman aşımı” denilerek tüm işlemlerin iptal edildiğini, yani tam 3 keredir sağlık kuruluna çıkmak zorunda çıkmasının zaman aşımına uğradığını ya da uğratıldığını zira defalarca sevkini iptal edildiğini, eğer zamanında götürülmüş olsaydı bu durumun yaşanmayacağını ve hala kurula çıkmadığını; azı dişlerinin birisinin yarısının kırıldığını, 2-3 kez dolgu yapıldığını ancak tutmadığını, her dolgunun bir hafta sonra düştüğünü, en son doktor “Başka bir çözümlü yok mu, dolgu yerine kaplama yapılamaz mı?” dediğini, kendisini kampüs devlet hastanesinin diş hekimliğine sevk ettiğini ama 1 yıla yakındır gidemediğini; boyun fıtığı ağrıları nedeniyle kampüs devlet hastanesinin fizik doktoruna sevkini yapıldığını, doktorun 10 seanslık fizik tedavi yapılması için tedavi merkezine sevk ettiğini ancak 3 ay sonra sıranın kendisine geldiğini, ilk hafta bir seans yapıldığını, ondan sonraki günlerde ise her akşam “sevkin var” denildiğini ancak gündüz sevkini iptal olduğunu, yine ikinci haftada sadece bir seans tedavi yapıldığını ve diğerlerinin

hepsinin iptal edildiğini, mecburen tekrar fizik doktoruna çıktığını yine 10 seanslık fizik tedavi önerdiğini ancak hala gidemediğini; bel ve boyun fitiği ağrılarının giderek şiddetlenmesi üzerine kampüs devlet hastanesinin uzman fizik doktoruna çıktığını doktorun yaptığı muayene ve çekilen MR'a bakarak "Eğilerek iş yapmanın riskli olduğunu, bel ve boyun ağrılarının az olsa hafiflemesi için de düzenli ve sürekli egzersizler yapmasını gerektiğini" söylediğini, kendisi de doktora "Kendisine verilen çek-pas sapının kesilerek 75 santim uzunluğunda verildiğini, dolayısıyla bu uzunluktaki sapla odasını temizlediğinde de mecburen eğilmek zorunda kaldığını, tek kişilik hücrede kaldığı için yardımcı olacak kimsenin de olmadığını ve her seferde temizlik yaparken acı çektiğini ve bu acılarda süreklilik kazanmış olduğunu ki haftada 2 kez hücreyi yıkamak gerektiğini, zira hapisane koşullarında temizlik ve hijyene dikkat edilmediğinde ciddi ve ölümcül hastalıklardan korunmanın mümkün olmadığını, ayrıca zeminin beton olduğundan egzersizleri yapması için minder gerektiğini" söylediğini; doktorun da bu nedenle zorunlu bir tıbbi ihtiyaç olarak kullanması için kendisine tam boy uzun çek-pas sapını, yine zorunlu bir tıbbi ihtiyaç olarak 2,5 cm kalınlığında standart ebatlarda bir egzersiz minderi (mat) verilmesine dair rapor yazdığını, zaten doktorun yazdığı minder, yastık, yatak, çek-pas sapı gibi tıbbi eşyaları kendi paralarıyla aldıklarını, ancak buna rağmen Cezaevi İdare Ve Gözlem Kurulu Başkanlığının uzman fizik doktorunun kendisine yazdığı bu raporu kabul etmediğini ve kendisini bir üst Sağlık kurulu olan Sincan eğitim Araştırma Hastanesine sevk ettiğini, birkaç gün sonra gittiği Sincan eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin uzman doktorunun da önceki doktorun verdiği raporu onayladığını ve kendisinin tıbbi bir ihtiyaç olarak uzun çek pas sapının ve 2,5 santim kalınlığında 1 adet egzersiz matının verilmesine dair rapor yazdığını fakat bu raporların İdare Ve Gözlem Kurulu tarafından kabul edilmeyerek bir üst sağlık kurulu olan Sağlık Kuruluna sevk ettiğini ve "En az 3 doktorun onayının alınmasını gerektiğini" söylediklerini bu kurala daha gitmediğini ancak bunların da olumlu ona vermesi halinde Adli Tıp Kurumuna sevkini yapılırsa hiç şaşırılmayacağını, görüldüğü gibi kendisine bir çek-pas sapının verilmemesi için -ki zaruri bir tıbbi ihtiyaç olduğunu- uzman doktorların verdiği raporların bile kabul edilmediğini; kendisinden önce bir çok kişiye uzun çek-pas sapı, minder, yatak gibi ihtiyaçlar verilirken sadece kampüs devlet hastanesinin fizik doktorunun verdiği raporunun yeterli görüldüğünü ve eşyaların kendilerine verildiğini, üstelik çekme sapı verilerinden hiçbirini rahatsızlığının kendisinininki kadar ağır ve riskli olmadığını" aktarmıştır.

28) Tokat T Tipi Kapalı Hapishanesi

A. E., 18.03.2024 tarihinde oğulları M. E. ve O. E. için yaptığı başvuruda; "Oğlu M. E. ve O. E. i Tokat T Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu, ikisinin de hükümlü olduğunu, O.'ın 2019 yılında, M.'nin da yaklaşık 2020 yılında cezaevine girdiğini, Tokat T Tipi Kapalı Cezaevine 1 yıl önce getirildiklerini; Tokat'a getirildiklerinden bu yana beraber aynı koşu da kaldıklarını, 05.09.2023 tarihinde koşu da 2 kişi arasında tartışma çıktığını, oğullarının da kavga edenleri ayırmak için diğer koşu arkadaşlarıyla birlikte araya girdiklerini, kavganın büyüdüğünü, arbede esnasında kavgayı başlatan iki kişiden birinin bacağından bir kesici aletle yaralandığını, zile bastıklarını, gardiyanların koşu da geldiğini ve kavgayı ayırdıklarını, yaralanan kişinin "kendisini yaralayan kişiyi görmediğini ve nasıl yaralandığını da bilmediğini" söylediğini, ancak buna rağmen çocuklarının suçlandığını, kurula çıkarıldıklarını ve yapmadıklarını söylemelerine rağmen suçun onların üzerine kaldığını; olaydan sonra tüm koşu da bulunanların ayrı ayrı yerlere verildiğini ve iki oğlunun da birbirinden ayrılarak farklı odalara verildiğini; bu olaydan sonra tüm mahpuslara yemek verildiği halde oğlu M. ve O.'a yemek verilmemesi; suçlarının olmamasına rağmen M.'ya 10 gün hücre cezası O.'a da 3 gün hücre cezası verildiğini, ayrıca ikisine de disiplin cezaları verildiğini, hücre cezalarının uygulandığını; daha sonrasında Mustafa'nın olduğu koşu da arama yapıldığını ve Mustafa'nın yatağının başında Türk Bayrağının asılı olduğunu gören gardiyanın "Bunu asmanız yasak" diyerek ve bayrağı yerinden alıp yatağının üstüne fırlattığını, bu meseleden kaynaklı olarak oğlunun dilekçe yazıp şikayetçi olmasından sonra oğluna karşı yönelim olduğunu ve psikolojik baskı uygulanmaya başlandığını, oğullarına "aç itler" şeklinde gardiyanlar tarafından hakaretlerde bulunulduğunu; M.'nin; astım hastası ve ayağında sedef hastalığı olduğunu, aynı zamanda psikolojik rahatsızlıklarının olduğunu; O.'ın da karaciğerinde kist olduğunu, nefes darlığı çektiğini ve astım hastası olduğunu, hasta olmalarına rağmen hücre cezası verildiğini; oğullarının bu olayda suçlarının olmadığına, suçsuz olduklarına dair şahitleri olduğunu ve ayrıca da bir araya getirilmeleri için dilekçe yazdıklarını, ancak dilekçelerinin çıkışı yapılmasına izin verilmemesi; 28 Şubat 2024 tarihinden bu yana oğlu M.'nin açlık grevinde olduğunu, iki kardeş olarak aynı koşu da kalmayı ve işlemedikleri suçunda açığa çıkarılmasını talep ettiğini; Mustafa'nın açlık grevine girdiğini duyan diğer oğlu Osman'ın da kendilerine, açlık grevine girmeyeceğine dair söz verdiğinden dolayı en son telefon görüşmemizde "bizi bir araya getirmezlerse bir mektup yazıp canıma kıyacağım" dediğini; cezaevi müdürünün mahpusların haklılığından ziyade mahpus olan çocuklarını haksız yere suçladığını, detaylı bir şekilde inceleme yapıldığında ve mahpusların şahitliğine başvurulduğunda suçlarının olmadığına kanıtlanacağını; çocuklarının suçsuz yere ceza almasını doğru bulmadığını ve kim suçlu ise ortaya çıkarılmasını talep ettiğini, ayrıca iki oğlunun da yasal olarak aynı koşu da kalma haklarının olduğunu ve ikisinin de hasta ve psikoloji olarak da birbirlerinin desteğine ihtiyaçları olduğundan aynı odaya alınmalarını istediğini; kendisinin diz kapaklarında platin olduğunu ve yol yürüyemediğini, şeker ve tansiyon hastası olduğunu, engelli raporunun bulunduğunu, babalarının vefat ettiğini, hem çocuklarına hapisane baktığını hem de oğlu M.'nin bir çocuğuna destek

olmaya çalıştığını, Sivas'ın bir köyünde yaşadığını ve bakması gereken hayvanlarının olduğunu, köyde olduğu için her zaman araç bulamadığını, gidiş-geliş yapamadığını, bu nedenle kendilerine yani ailesine yakın olan Sivas'a sevk edilmelerini istediğini" aktarmışlardır.

N. Ş., 19.03.2024 tarihinde babası H. Ş. için yaptığı başvuruda; "Babası H. Ş.'in Tokat Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu, babasının savcılıktan çağrıldığını ve jandarma eşliğinde "Girdi-çıkıtı yapması gerekiyor" dedikleri halde hapishaneye konulduğunu, hapishanede kurul toplantısı sonucunda "hiçbir aktiviteye katılmıyor, uyumsuz" gerekçesiyle 3 ay tutuklu kalması kararı alındığını, hapishaneye yeni girmiş birisinin kimseyi tanımıyor olmasına rağmen nasıl aktif olduğuna dair kaniya varan bildiklerini anlayamadıklarını; mahkemeyi beklediklerini, mahkemenin de denetimli serbestlik verdiğini, buna rağmen kurula çıkartmak yerine bir aya yakın beklediklerini, "tekrar kurul toplantısına girmesi gerekiyor" dediklerini, "3 ay daha yatması gerektiğini" söylediklerini gerekçesinin ise uyumsuzluk olduğunu, hala kapalı hapishanesinde tutulduğunu, babasının her aktiviteye katılım sağladığını, kitap okuma spor ne varsa bu aktivitelere katıldığını, "Geleceğiyle ilgili hayali yokmuş" gibi bir kaniya nasıl varabildiklerini de anlayamadıklarını, mahkemenin denetimli serbestlik hakkı vermesine rağmen hâlâ içeride tutulduğunu" aktarmıştır.

R. O, 03.06.2024 tarihinde oğlu S. O. için yaptığı başvuruda; "Oğlu S. O.'un yaklaşık 11 yıldır cezaevinde kaldığını, şu an Tokat T Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu; oğlunun ileri seviyede mide ülseri ve aktif Hepatit-B hastalıklarının bulunduğunu, oğlunun sağlığının iyi olmadığını, kaldığı cezaevinde tedavi haklarının engellendiğini, sağlığından endişe duyduğunu, oğlunun tedavisi için gerekli imkanların sağlanmasını ve sağlık haklarıyla ilgili mağduriyetinin giderilmesini de istediğini; ayrıca oğlu ile telefonla görüşürken görüntülü görüşme hakkının kendilerine verilmemesini, oğlunun vaziyetiyle ilgili bilgi alamadığını, yaşadıkları şehirden uzak bir cezaevinde tutulduğu için sürekli açık görüşlere de gidemediklerini, en son 3 ay önce ziyaretine gidebildiklerini, ekonomik sıkıntılar içerisinde olduklarından ve annesinin sağlık sorunları olduğundan dolayı açık görüşlere gidemediklerini, bu konuda ailecek ayrıca mağduriyetler yaşadıklarını uygulanan bu keyfi muamelelere son verilmesini istediklerini" aktarmıştır.

29) Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi

A. A., 15.01.2024 tarihinde kardeşi S. A. için yaptığı başvuruda; "Kardeşi S. A.'ın Antep cezaevinden Yozgat 1 Nolu T Tipi cezaevine sevk edildiğini ve ileri derecede şeker hastası olduğunu, ayrıca yüz felci geçirdiğini, alerji, sünizit, faranjit tansiyon ve romatizma hastalıkları bulunduğunu, 2 yıldır Yozgat'ta olduğunu; 12 Ocak Cuma günü kendilerini aradığında "İki aya yakındır revire çıkarmadıklarını, açlık grevine giren mahpusların tekli hücrelere alındığını" aktardığını, ayrıca kardeşinin kendilerinden çok uzakta bir cezaevinde tutulduğu için göremediklerini; babasının 83 yaşında olduğunu, hastalıklarının olduğunu ve hem hastalıkları hem de ileri yaşta olması nedeniyle uzun yolculukları kaldıramadığını, oğlunu da göremediğini; kendilerinin Mardin'in Nusaybin ilçesinde ikamet ettiğini, kendilerine yakın Mardin ili ve çevre illerdeki cezaevlerine de akıl edilmesini talep ettiklerini belirterek" aktarmıştır.

S. Ş. tarafından yazılan ve 21 Mart 2024 tarihinde postaya verilen mektubunda; "İhlallerin yaşandığı en büyük sorunun Kürt sorunu olduğunu, kendisinin de sorunun bir parçası olarak hapishanede bulunduğunu; 32 yaşında olduğunu, yaklaşık 7 yıldır hapishanede olduğunu, 28 yıl hapis cezası aldığını; bir süredir Yozgat bir nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu, burada 27 siyasi mahpus olduklarını, yaşadıkları sorunları bu vesileyle sunmak istediklerini; bilindiği üzere yaklaşık 4 aydır birçok hapishanede hem yaşanan baskılar hem de Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit nedeniyle açlık grevinin devam ettiğini, buna karşı kendisini de dönüşümlü bir şekilde 22 gün açlık grevine girerek eylem hakkını kullandığını, bu sürecin devam ettiğini, temennilerinin gerçek hukuk ve demokrasinin galip gelmesi olduğunu; Yozgat 1 no'lu T Tipi Kapalı Hapishanesinde yaklaşık 3 aydır bulunduğunu, yaşadıkları sorunların burada kangren haline geldiğini, birçok hapishanedeki mi keyfiliklerin olduğunu, ancak burası kadar yoğun ve katı olmadığını, buraya bir heyet veya avukat gönderilmesini talep ettiklerini, yaşadıkları sorunları kısaca sıralamak isterlerse;

- 1) Cezası bir yılın altına düşen hükümlerin ilçe hapishanelerinde sevk taleplerinin karşılanmasını istediklerini, Yozgat ilçelerinin siyasi mahkemelerde alınmadığı için hapishane idaresince belirtildiğini, konuyla ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına başvurduklarını, başvurularının iptal edildiğini, ilçe hapishaneleri, haklarının koşullarının oluşturulmasını istediklerini,
- 2) Koşullu salıverilme tarihi gelen hükümlülerin hakkaniyet ile uyuyamayacak suçlama ve değerlendirmelerle cezalarının defalarca uzatılarak tahliye edilmediklerini, kurulda sorulan sorulara makul ve insani cevaplar verilmesine rağmen kararın farklı bir şekilde yazılarak tahliye tarihinin uzatıldığını, aileleriyle birlikte mağdur edildiklerini,
- 3) Keyfi ve soyut ihale değerlendirmelerinin yapıldığını, örneğin kararlarda "iyileştirme programlarına yeterli düzeyde katılmamış, kitap okuma alışkanlığı zayıf" gibi gerçek dışı değerlendirmelerle mağdur edildiklerini,

- 4) Haftalık telefon hakkıyla ilgili yapılan düzenlemeler ile görüntülü telefon ve 30 dakika görüntülü görüşme hakkı tanınırken, siyasi mahpuslara bu hakların tanınmadığını, telefon görüş sürelerinin uzatılmadığını, haftalık 10 dakika ile sınırlandırıldığını, eşitlik ilkesinin dikkate alınmayarak haber ve iletişim haklarının ihlal edildiğini,
- 5) Sosyal aktivitelerin çok sınırlı yapıldığını, 45 dakikayla sınırlı spor ve atölye etkinliğinin haftada bir gün ile sınırlandırıldığını, kurs ve etkinlik taleplerinin karşılanmadığını,
- 6) Dilekçe mektup gibi gönderilerinin çıkış numaralarını talep ettikleri halde verilmediğini, özellikle dilekçelerinin çıkış numaralarının hukuki durumlar nedeniyle çok gerekli olmasına rağmen talep ettikleri halde verilmediğini, birçok hapisanede böylesi bir sorunun olmadığını,
- 7) Kurum revirine ayda sadece bir defa çıkma haklarının olduğunu, bu sınırlamanın sağlıklarını olumsuz etkilediğini, kimi aylarda ise hiç çıkarılmadığını, ciddi kronik rahatsızlığı olanların olduğunu, bazı ilaçların da ya geç verildiğini ya da hiç verilmediğini,
- 8) Aynı maddeden yargılandıkları siyasi mahkumlar olarak birbirlerinden çok uzak koşuştaki bloklarda tutulduklarını, Daiş, Fetö gibi mahkumlarla aynı bloklarda kaldıklarını, bu konuda yaşanan sorunların bulunduğunu,
- 9) Dış kantin işletilmediği için bozulan saatlerini dahi yaptırmadıklarını, dış kantin işletilmesini istediklerini, buldukları hapisanede yaşadıkları sorunlardan bazılarını kısaca bu şekilde yazdıklarını” aktarmıştır.

İ. A. ile, 28.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Koşullu salıverilme tarihi gelen mahpuslara pişmanlık dayatıldığını, tarafsız odalara geçen mahpusların dahi “samimi değilsiniz” denilerek koşullu salıverilmesinin engellendiği, “iyi halli olmadığı” değerlendirme dayanak raporlarına dayanak yapabilmek için her türlü sebepten (örn; mahpusların gardiyanlar hakkında yaptıkları suç duyurusu dilekçelerinde geçen ifadelerden) disiplin soruşturmalarının açıldığını, çok sayıda mahpusun infazının İdare Gözlem Kurulu kararıyla engellendiğini, mahpuslardan;

- A. Ö. (Müebbet): İyi halli olmadığı gerekçesiyle 3 defa koşullu salıverilmesinin engellendiğini,
 - S. S. (Müebbet): İyi halli olmadığı gerekçesiyle 5 defa koşullu salıverilmesi engellenmiştir.
 - E. S. (13 yıl): İyi halli olmadığı gerekçesiyle 2 defa 6 ay, 5 defa ise 3 ay süreyle koşullu salıverilmesinin engellendiğini;
- Koşullu salıverilme tarihi yaklaşan mahpuslar: H. B.: 2024 Haziran başı, M. K.: 2024 Temmuz-Ağustos, Hakan Acun: 2024 Temmuz, M. N. T.: 6 Temmuz 2024 olduğunu; hapisane idaresinin mahpuslar tarafından verilen dilekçeleri dahi çıkartmadığını, Yozgat 1 no'lu T Tipi Kapalı Hapishanesi içerisinde mahpuslara talepleri ve dilekçeleri ile ilgili evrak kaydı numarası verilmediğini dilekçelerin gönderilip gönderilmediğini ve akıbetinin ne olduğunun bilinmediğini, dilekçelerin akıbeti sorulduğunda da aylar sonra gönderildiğinin söylendiğini” aktarmıştır.

H. A. ile, 28.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Mahpusların yapmış olduğu başvuruların veya dilekçelerin idare tarafından çıkarılmadığını, müdürün bizzat “göndermiyorum” dediğini “sizler dilekçelerinizde bizleri şikayet ediyorsunuz o yüzden göndermiyorum” dediğini, bu nedenle hakimler savcılar kuruluna başvuru yaptığını, ancak bu başvurunun da akıbetinin bilinmediğini, idareyle bir kere görüşebildiğini kendisine “dilekçelerinin tamamının çıkarıldığını” söylendiğini bunun üzerine kendisinin de “benim dilekçelerimin hiçbirini çıkarılmıyor” dediğini, müdürün de “çıkarmıyoruz çünkü savcıya Adalet Bakanlığı'na ve HSK'ya şikayet ediyorsun” dediğini, Yozgat 1 Nolu T Tipi Hapishanesinde Yozgat Cumhuriyet Başsavcısı'nın aynı zamanda hapisane savcısı da olduğunu bu nedenle savcıya ilişkin herhangi bir talebin reddedildiğini, savcıyla ilgili herhangi bir ibare geçmesi halinde dilekçelerinin imha edildiğini; 4 defa 3 ay, 1 defa da 6 ay olmak üzere idare ve gözlem kurulu kararıyla infazının uzatıldığını; 1 yıl 8 aydır infazının uzadığını, koşullu salıverilme tarihi gelmesine rağmen tahliye edilmediğini, bihakkın tahliye tarihinin 22 Temmuz 2024 olduğunu kendisine mahkeme tarafından verilen hükmün tamamını yatarak hapisaneden çıkarılacağını, 5 idare ve gözlem kurulu görüşmesinde de yüzüne bile bakılmadı ağını kendisine sadece “Abdullah Öcalan terörist başı diyecek misin” diye sorulduğunu, kendisinin de ifade özgürlüğü kapsamında hiçbir yorum yapmadığını, bu nedenle de infazın uzadığını; açlık grevinde meyve suyu gibi iışelerinin verilmediğini; revire çıkmak için idarenin mahpuslardan dilekçe topladığını, her ayın başında revire çıkacaklarını söylendiğini, her ayın ikinci haftası cuma günü kendilerinin revire çıkarılacağını söylendiğini ancak 3 aydır revire çıkarılmadıklarını; ciddi dış sorunları olan mahpuslar olmasına rağmen neredeyse dış tedavisinin hiç yapılmadığı, çok sayıda hasta mahpus olduğunu; D. S., daha önce kolon kanseri tedavisi gördüğünü, kronik astım ve alerjisi olduğunu; Selim Acar, şeker hastası, bir seneden fazla temin etmesi gereken bir ilaç hapisane idaresi tarafından temin edilmediğini, tedavi olabilmek için Urfa, Antep veya Ankara hapisanelerine sevk istediğini; ancak sevki yapılmadığını, hastane raporları ile birlikte yeniden sevk talep edeceğini, yüz felci geçirdiğini diğer hastalıklarına rağmen revire bile çıkarılmadığını; Adnan Özbay, hapisanede 30 yılını tamamladığını infazının bir yıl uzatıldığını ayda bir periyodik olarak hastaneye giderek tedavilerinin yapılması gerektiğini ancak idarenin keyfiyetle hastaneye sevkini yapmadığını, 60 yaşında olduğunu, şeker ve tansiyon hastalıklarının olduğunu; M. Ö., 60 yaşında, şeker, kalp ve tansiyonu olduğunu; M. N. T., 28 yıldır hapisanede olduğunu, şeker ve hipertansiyon hastalığı olduğunu, %75 ve %85 olmak üzere iki kulağında da işitme kaybı olduğunu, sol kulağında işitme cihazı takılı olduğunu, ilaç temininin geciktirildiğini, 3 aydır revire çıkarılmadığını bunun keyfiyeti ile

yapıldığını, M. N. T. hakkında gardiyanlarla her gün tartıştıklarını gardiyanların “müdüre sorduk öğleden sonra çıkaracağız” dediğini daha sonra gardiyanların tekrar geldiğini “kendilerine biz de bilmiyoruz M. N. T.’yi nasıl götürmediler anlamadık” dediklerini ve her gün aynı olayın tekrarlandığını bu keyfi nedenlerle M. N. T.’nin hastaneye sevk edilemediğini; Sinan Sütpak, yüksek tansiyonu ve şeker hastalığı olduğunu, egzama hastalığı olduğunu, sağ gözünün görmediğini, kronik bronşit ve sinüzit rahatsızlıkları olduğunu; A. C. I., astım hastalığı teşhisi konduğunu, ciğerde kanser şüphesi olduğunu, hastaneye sevk edileceğinin söylendiğini ama ne zaman sevk edileceğinin söylenmediğini, ciğer de kanser şüphesi için hastaneye bir kere götürüldüğünü ancak henüz tahlil sonuçlarının çıkmadığını” aktarmıştır.

S. A. ile, 28.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Kendilerine gönderilen kargoları 2 ayda bir alabildiklerini, bir kargodan fazla kitap alamadıklarını, 2 ayda bir sadece bir kargoda kitap alabildiklerini; yüz felci geçirdiğini, 2022 yılında gözünün kapanmadığını, yüzünün sağ tarafının hissizleştiğini, yüz felci nedeniyle hastaneye sevk edildiğini, hastanede “geçici bir durum, çok hızlı hava değişiminden kaynaklanabileceğini ya soğuktan ya da cereyandan dolayı yüz felci geçirmiş olabileceğinin” söylediğini, defalarca sevk istediğini ancak sevkinin yapılmadığını; kendisinin Antep’ten geldiğini, Yozgat’taki kuru ve soğuk havaya alışık olmadığını, hapishane koşullarının da kendisi için sağlıklı bir ortam olduğunu, Yozgat hapishanesinde her yerin beton olduğunu, bu nedenle soğuk almama ihtimalinin olmadığını, Yozgat hapishanesinde bir avuç toprağın bile bulunmadığını, hastalıklarından dolayı sevkinin talep ettiğini ancak herhangi bir cevap dahi alamadığını; mahpuslardan D. S. bu hafta içinde diş problemleri için hastaneye sevk edildiğini astım hastalığı bağırsak kanseri hastalığının olduğunu ağzında tek bir dişin bile kalmadığını diş tedavisi nedeniyle hastaneye sevk edildiğini ancak doktorun kelepçeli muayene dayatması yaptığını kelepçeyi açmayacağını söylediğini jandarmanın da doktor açma dediği için açamıyorum elimden bir şey gelmez dediğini bu nedenle D. S.’nin tedaviyi kabul etmediğini” aktarmıştır.

A. T., A. I., H. A., D. D., M. R., M. S. Ö., İ. A., 30.04.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “Yozgat 1 nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde buldukları süre zarfında kendilerinden ve cezaevi idaresinden kaynaklı bir ciddi sorun yaşanmadığını; ancak sonradan kuruma görevli olarak gelen vardiya baş memurunun, kendilerine karşı provokatif söylem, tutum ve davranışlar takınarak ciddi sorunlar yaşattığını, yaşam ve can güvenliklerinin sağlanması başta olmak üzere yasal haklarının korunması, cezalarının infazı sürecinde insan onuruna yaraşır muamelede bulunulmasının cezaevi kurumunun sorumluluğunda olduğunu, nitekim Ceza İnfaz Kanunu 2/2 maddesinde ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında insanlık dışı, zalimane, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunamaz denildiğini, yine her görevli memurun bulunduğu kurumun kurallarına uymakla zorunlu olup, taraflı ve keyfi bir yaklaşıma gitmeden görev ve sorumluluğun ciddiyetiyle görevini yapması ve görevinden kaynaklı görevini kötüye kullanmamasını gerekli olduğunu, lakin açık olan bu kurallara karşın vardiya baş memurunun sürekli kendilerine karşı provokatif girişimlerde bulunduğunu, psikolojik işkence yöntemleri uyguladığını, insanlık onuruna aykırı şekilde tutuklu-hükümlere muamelelerde bulunduğunu, vardiya baş memurun insanlık ve hukuk dışı uygulamalarına karşın daha öncesinde defalarca şikayetçi şikayette bulunmalarına rağmen kendilerine karşı bu insanlık ve hukuk dışı tavır uygulamalarını sürdürdüğünü, bahsettikleri bu kişinin bilinçli olarak saldırgan tutumlar sergilediğini, görevini kötüye kullanırken de kendisini devletin sahibi, devletin kendisi her türlü gücü ve yetkiyi kendilerine yani tutuklu ve hükümler üzerinde uygulama yetkisini kendisinde gören, karşısındaki insanı ise iradesiz, kendisine mutlak biat ve itaat etmesi gereken varlıklar olarak gördüğünü, bu kişinin daha önce tutuklu bulunduğu (A-29) koşuşuna hafta sonu mesai saati dışında, akşam vaktinde keyfi olarak odasına saldırıda bulunduğunu, kendilerine karşı provokatif, insanlık onuruna aykırı ve işkence yöntemleri uygulayarak saldırdığını ve hiç gerekçe yokken kendilerini hücreye attıklarını, buna benzer görevi kötüye kullanma gerekçesiyle şikayeti konu olmuş olduğunu basın ve kamuoyunda gündem olduğunu, Adalet Bakanlığı müfettişlerinin incelemesine konu olmuş birisi olduğunu; tutuklu ve hükümlülere yönelik her provokatif ve saldırgan girişiminde kendilerine “siz kimsiniz, kendinizi ne sanıyorsunuz?, ben devletim, sizi dizayn edeceğim, sizleri hizaya koyacağım, size devletin gücünü göstereceğim” gibi birçok farklı söylemde bulunduğunu; tehdit yıldırma korkutma, insan iradesini kırmaya yönelik tutum ve davranışlar sergilediğini, her geçen gün yaşam ve can güvenliklerini ortadan kaldıracak uygulamalar devreye koyduğunu, tutum ve takındığı davranışlarla ruh sağlığı yerinde olmayan bir görüntü sergilediğini, kendisiyle kurulabilecek her türlü iletişim kanallarını kapattığını, bu tutum ve davranışlarıyla bulunduğu diğer vardiya memurlarının da kendilerine yönelik olumsuz tavırlar sergilemeye zorladığını; sonuç olarak söylem ve yaptıklarıyla kuruma görevli geldiği günden bu yana provokatif uygulamalarıyla, sebep olduğu olaylarla, can güvenlikleri tehlikeye atan bu kişi hakkında defalarca şikayetçi olmalarına karşın tutuklu hükümlere yönelik tavrında değişiklik olmadığını ve de hukuki bir sonuç çıkmadığını, başgardiyanın sebep olacağı daha çok vahim sonuçlarını ortaya çıkarmaması için gerekli duyarlılığın gösterilmesini istediklerini” aktarmıştır.

E. S., 03.05.2024 tarihinde abisi D. S. için yaptığı başvuruda; “Abisi D. S.’in 2016 yılında tutuklanarak Van F Tipi Kapalı Cezaevi’ne konulduğunu, daha sonra 2021-2024 yılları arasında önce Samsun, daha sonra da Yozgat 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinde gönderildiğini ancak uzak olması sebebiyle sürekli ziyaretlerine gidemediklerini, yaptıkları telefon

görüşmelerinde ağır baskı gördüğünü ve defalarca işkenceye maruz kaldığını söylediğini, ağabey D. S.'in hayatından endişe ettiklerini; mesafenin uzaklığı sebebiyle Van'a nakil talebi konusunda yardımcı olunmasını istediklerini" aktarmıştır.

S. Ş. ile 23.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Mahpuslardan F. A.'in tahliyesinin 4. Kez ve İsmail Kaya'nın tahliyesinin de 2. Kez uzatıldığını, koşullu salıverilme tarihi gelen hiçbir mahpusun tahliye edilmediğini; H. A.'nin koşullu salıverilme tarihi gelmesine rağmen tahliye edilmediğini, bihakkın tahliye tarihinin 22 Temmuz 2024 olduğunu; A. Ö.'in müebbet hükümlü olduğunu, iyi halli olmadığı gerekçesiyle 3 defa koşullu salıverilmesinin engellendiğini; S. S.'in müebbet hapis cezası yattığını, 30 yıllık olduğunu, "iyi halli olmadığı" gerekçesiyle 5 defa koşullu salıverilmesinin engellendiğini; E. Sömer'in 13 yıl süreli cezası olduğunu, "iyi halli olmadığı" gerekçesiyle 2 defa 6 ay, 5 defa ise 3 ay süreyle koşullu salıverilmesi engellendi; koşullu salıverilme tarihi yaklaşan mahpusların H. B. (2024 Haziran başı), M. K. (2024 Temmuz-Ağustos), H. A. (2024 Temmuz), M. N. T.: 6 Temmuz 2024 olduğunu; koşullu salıverilme tarihi gelen mahpuslara pişmanlık dayatıldığını, tarafsız odalara geçen mahpusların dahi "samimi değilsiniz" denilerek koşullu salıverilmesinin engellendiğini, "iyi halli olmadığı" değerlendirme raporlarına dayanak yapabilmek için her türlü sebepten (örn; mahpusların gardiyanlar hakkında yaptıkları suç duyurusu dilekçelerinde geçen ifadelerden) disiplin soruşturmalarının açıldığını; Yozgat 1 nolu T Tipi hapisanesinde mahpusların 2 Hükümlü odası ve 1 tutuklu odasında kaldığını, şuan 3 odanın birleştirilerek 2 odaya kapatıldıklarını, bir odada 13 diğer odada 12 kişinin tutulduğunu, odanın küçüldüğünü ve mahpusların rahat edemediğini, bu 2 odanın da birbirlerine en uzak olacak şekilde konumlandırıldığını, bu nedenle mahpusların birbiriyle iletişiminin bulunmadığını, tecrit politikasının uygulandığını, T tipi hapisanelerinde tutulmalarına rağmen tecrit altında bulduklarını; 22.05.2024 tarihinde adli mahpuslara gardiyanların saldırdığını, ağız ve burunlarının dağıldığını, adli mahpusların kamera önünde dövüldüğünü ve adli mahpuslara karşı bu saldırıların haftada 1 kere yapıldığını; siyasi mahpuslardan tutuklu odasında tutulan mahpusların odadaki masanın yerinin değiştirilmesi nedeniyle gardiyanların odaya gelerek kavga çıkardıklarını, kendisinin odada tutulduğunu, baş gardiyanın odaya gelerek; "Batman'da sizin arkadaşlarınızı ayağımın altına aldım sizi de alacağım" dediğini, daha sonra B-4 Odasında tutulan A. I.'in zorla odadan çıkartıldığını, suç duyurusunda bulunacaklarını söylediklerini, suç duyurusunda bulduklarını, bu suç duyurusu nedeniyle "çeteleşme ve örgütlenmeden" dolayı haklarında soruşturma açıldığını; İHD'ye başvuru yaptıklarını ancak 6 mahpusun toplu imzası olduğu için başvurunun çıkarılmadığını, 6 kişi imzalı başvuru yaptığı için İHD ye yapılan başvurudan dolayı da 6 mahpusa soruşturma başlatıldığını; hapisanede mahpusların başvuruları dilekçeleri ve savcılık suç duyurularının idare tarafından hiçbir şekilde gönderilmediğini, evrak kaydı alınmadığını, dilekçelerin akıbetinin sorulmadığını, Cumhuriyet Başsavcılığına yapılan şikayetlerde soruşturma numaralarının verilmediğini, idareye de yapılan bütün başvuruların cevapsız kaldığını, bu cevapsız kalan başvurulara karşı da suç duyurusunda bulunulduğunu, suç duyurularına da cevap verilmediğini, bu nedenle infaz hakimliğine başvuru yapıldığını infaz hakimliğinin de ortada bir karar olmadığından dolayı başvuruyu reddettiğini, mektuplarının akıbetinin sorulduğunda da idarenin" haberimiz yok bize yetişmedi, alakamız yok" dediğini; kelepçeli muayene nedeniyle tedavi olamadıklarını, hiçbir doktorun kelepçeyi çıkarmadığını, bazı ağır hasta mahpusların Kırıkkale iline sevk edildiğini, Kırıkkale'de de kelepçeli muayenenin dayatıldığını, bu nedenle mahpusların tedavi olamadığını, revire çok nadir çıkarıldıklarını, revire çıktığında doktorun "kanında iltihap var, sana antibiyotik yazacağım" dediğini ancak koşuza ağrı kesici gönderildiğini, 7-8 aydır revire yeni doktorların geldiğini, hiçbir şekilde tedavi yapmadıklarını, revire ayda sadece 1 defa çıkma hakları olduğunu söylediğini, mahpusların ayda 1 kere dilekçe yazdığını ancak revire çıkarılmadıklarını, dilekçe yazdıktan sonra 3 ay bekletildiklerini, haftalık periyodik tedavi ve kontrollerinin yapılması gerektiği ağır hasta mahpusların dahi tedavilerinin yapılmadığını, ağır hasta mahpusların dahi 3 ay ve daha fazla sürede revire çıkarıldığını; yemeklerin çok kötü olduğunu, porsiyonlarının fazla olduğunu ancak hijyenik olmadığı ve tadının çok kötü olduğunu, diyabet hastası raporlu mahpusların olduğunu ancak yemek getirilmediğini, raporların uygulanmadığını" aktarmıştır.

A. I. ile 23.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Yaklaşık olarak 1-1,5 yıl önce gelen başgardiyandan sonra uygulamanın değiştiğini, bu başgardiyanın kendine özel bir ekip oluşturduğunu, odalara sık sık baskın yaparak mahpusları provoke etmeye çalıştığını, küfür, tehdit ve hakarete bulunduğunu, "sizi adam edeceğim, burayı Diyarbakır cezaevine dönüştüreceğim" dediğini, başgardiyanın göreve gelmesinden sonra yaşanan 3 farklı olay yaşandığını;

- 1) Eylül 2023 akşam 21.30-22.00 saatlerinde odaya baskın yapıldığını, başgardiyanın mahpus Abdullah Turan'ı kolundan tutup çektiğini, ardından basamaklardan ittiğini, bu olaydan sonra 5 mahpusun hastaneye götürüldüğünü; ancak hastane dönüşünden sonra mahpusların hücreye alındığını, bu olaydan sonra başgardiyanın mahpusları "burayı Diyarbakır cezaevine çevireceğim" diyerek tehdit ettiğini, olaya ilişkin mahpuslara disiplin soruşturması açıldığını ve soruşturmanın sonucunda 65 gün görüş yasağı aldıkları;
- 2) 22 Nisan 2024 tarihinde yine koridorda aynı başgardiyanın mahpuslara fiziksel saldırı bulunduğunu;
- 3) 26 Nisan 2024 tarihinde ise yine odaya baskın yapıldığını ve A. I.'in odadan zorla çıkarıldığını, bu olaya ilişkin mahpuslardan A. I., A. T., D. D: ve H. Acun'a disiplin cezaları verildiğini, mahpusların bu olaya ilişkin yaptıkları suç

duyurusuna istinaden “gruplaşma” ve “iftira” gerekçesiyle “olumsuz davranışa yönelik gruplaşmaya neden olma” sebebiyle disiplin soruşturması başlatıldığını;

Başgardiyanın kendi koridorlarına gelmediğini, müdürün “Başgardiyanın bu hapisanede çalışmadığını” söylediğini, ancak mahpusların, başgardiyanın yüzünden çok fazla disiplin cezası aldığını, bu disiplin cezalarının geçerli olduğunu, mahpusların mağdur edildiğini, başgardiyanın ve onun yüzünden çıkan olaylarda idare ile yapılan görüşmelerde mahpusların haklı bulunduğunu ancak tutanaklarda idare personellerinin savunulduğunu, taraf tutularak tutanaklarda yaşanmayan olayların, mahpuslarca söylenmeyen sözlerin tutanaklara yazıldığını; mahpusların dilekçe verdiğini, dilekçede yer alan herhangi bir cümle nedeniyle mahpuslara soruşturma başlatıldığını, en küçük bir sözcüğün dahi suç duyurusu konusu edildiğini, mahpusların dilekçe hakkının yok edildiğini; müdürün yaklaşık bir aydır kesinlikle mahpuslarla görüşme yapmadığı, görüşme taleplerinin cevapsız bırakıldığı, hapisane sorunlarına ilişkin yazılan tüm mektuplara el konulduğu; revire çıkma haklarının 15 günde birden ayda bir çıkarıldığı; **ancak buna rağmen 3-4 ayda bir ancak revire çıkabildikleri**, revire çıkmadıkları için hastane sevklerinin de olmadığını, doktora çıkmadıklarından dolayı ilaç yazdırılmadığını, 3-4 ayda bir yazılan ilaçların da temin edilemediğini, doktorların reçete ettiği 5 ilaçtan sadece birinin getirildiğini, idarenin sürekli olarak “kapasite sorunu var, istihdam eksikliği bulunmaktadır” şeklinde cevaplar verdiğini, ciddi dış sorunları olan mahpusların olmasına rağmen neredeyse dış tedavisinin hiç yapılmadığını, bazı hekimlerin kelepçeli muayene yapmak istediklerini bu sebepten mahpusları muayene olamadan hapisaneye döndüklerini;

Hasta mahpuslar olduğunu ve bunların;

- D. S.: Daha önce kolun kanseri tedavisi görmüş, kronik astım ve alerjisi var.
- S. A.: Şeker hastası, bir seneden fazla temin etmesi gereken bir ilaç hapisane idaresi tarafından temin edilmiyor. Tedavi olabilmek için Urfa, Antep veya Ankara hapisanelerine sevk istemiş; ancak sevki yapılmamış, hastane raporları ile birlikte yeniden sevk talep edecek.
- A. Ö.: 60 yaşında, şeker ve tansiyonu var.
- M. Ö.: 60 yaşında, şeker, kalp ve tansiyonu var.
- M. N. T.: Şeker ve hipertansiyon hastası, %75 ve %85 olmak üzere iki kulağında da işitme kaybı var, sol kulağında işitme cihazı takılı. İlaç temini geciktiriliyor.

Z. T., Z. Ç., Ş. T.’nin tutuklu olduğunu; Rojavalı mahpus M. R.’nin aile telefon görüşünün Uluslararası arama yapabildiğini, 10 dakikalık telefon görüşmesinin 270 TL olduğunu, aylık telefon görüşme masrafının 1500 TL’yi bulduğunu, diğer mahpusların telefon görüş ücretinin 10 dakikasının 8 TL olduğunu, bu ay içerisinde 10 TL ye çıkarıldığını, M. R.’nin daha önce 10 dakikasını 27 TL’ye görüşme yaptığını ancak son 2 aydır 270 TL’ye çıkarıldığını” aktarmıştır.

S. A. ile 23.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Kendilerine gönderilen kargoları 2 ayda bir alabildiklerini, bir kargodan fazla kitap alamadıklarını 2 ayda bir sadece bir kargoda kitap alabildiklerini, diyabet hastası olduğunu, şekerinin çok yükseldiği ve bazen çok düştüğünü, bazen 45’lere indiğini bazen 500’e çıktığını, prostat hastası olduğunu, tansiyon hastası olduğunu, ilaçlarının doğru yazılmadığını, yeterli tedavi olamadığını, midede ülser olduğunu ilaçları alınca alerji oluştuğunu midesinde sürekli yanma olduğunu, eklemlerinde romatizma olduğunu, guatr tedavisinin devam ettiğini guatr nedeniyle verilen ilaçların yan etkilerinin çok fazla olduğunu, çok fazla hastalığının olduğunu bu nedenle revire acil çıkması gerektiğini ancak kendisine de ayda 1 kez dilekçe ile revire çıkabileceğinin söylendiğini, dilekçeler yazdığını ancak 3 ayda 1 ancak revire çıkarılabildiğini, yüz felci geçirdiğini, 2022 yılında gözünün kapanmadığını, yüzünün sağ tarafının hissizleştiğini hala yüzünde uyuşukluk olduğunu, yüz felci nedeniyle hastaneye sevk edildiğini, hastanede “geçici bir durum” denildiğini, “çok hızlı hava değişiminden kaynaklanabileceğini ya soğuktan ya da cereyandan dolayı yüz felci geçirmiş olabileceğinin” söylediğini, defalarca sevk istediğini, ancak sevkinin yapılmadığını, kendisinin Antep’ten geldiğini, Yozgat’taki kuru ve soğuk havaya alışık olmadığını, hapisane koşullarının da kendisi için sağlıksız bir ortam olduğunu, Yozgat Hapisanesinde her yerin beton olduğunu, bu nedenle soğuk almama ihtimalinin olmadığını, Yozgat Hapisanesinde bir avuç toprağın bile bulunmadığını, hastalıklarından dolayı sevkinin talep ettiğini ancak herhangi bir cevap dahi alamadığını, Urfa’ya veya Antep’e sevk edilmek istediğini” aktarmıştır.

30) Yozgat 2 Nolu T Tipi Kapalı Hapisanesi

H. Z., 13.03.2024 tarihinde oğlu A. Z. için yaptığı başvuruda; “Oğlu A. Z. Yozgat 2 Nolu T Tipi Kapalı İnfaz Kurumunda A-27 Koğuşunda hükümlü olarak kaldığını, 2 yıldır oğlunun gömülü olan yirmilik dişinin ara ara ağrıyıp şiştiğini, oğlunun dişleri doğru bir şekilde tedavi edilmediği için sağlık probleminin her geçen gün daha da kötüye gittiğini, dişlerinin her zaman şiştiğini ve antibiyotik kullanarak sadece ağrıları ve şişliğini geçici olarak dindirebildiğini, oğlunun sürekli dilekçe vererek bu sağlık probleminin giderilmesini istediğini fakat her seferinde sürecin uzatıldığını ya da tedavisinin aksatıldığını,

en son hastaneye gidişinde de Yozgat'taki doktorun, dişini tedavi etmeyerek başka bir ile sevk edilmesini istediğini fakat geri döndüğünde hastane idaresinin herhangi bir işlem yapmadığını, oğlunun yine dilekçeler vererek aylar sonrasında 20.10.2023 tarihinde Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine muayene olmak üzere götürüldüğünü, oradaki doktorun "Yirmilik dişin çekilmesi için operasyon yapılması gerektiğini" söylediğini fakat bu süreçte kelepçelerinin çıkarılmamasını istediğini, oğlunun da "kelepçeleri ile rahat etmeyeceğini, herhangi bir tehlike yaratmadığı halde kelepçe ile muayene dayatmasını istemediğini" belirttiğini, doktorun kelepçesiz muayene yapmadığı için oğlunun tedavi olmadan tekrar hapisaneye dönmek zorunda kaldığını, olaydan aylar sonra oğlunun tekrar aynı hastaneye götürüldüğünü, bu sefer adını bilmedikleri başka bir doktorun da kelepçeli muayene dayattığı için oğlunu tedavi etmediğini, oğlunun kimseye zarar verecek biri olmadığını, herhangi bir tehlikeli harekette dahi bulunmadan önyargı ile oğlunun tedavi edilmemesinin mevcut sağlık problemini arttırdığını ve oğlu için hayatı çekilmez hale getirdiğini; oğlunun yaşadığı mağduriyet sebebi ile Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi doktoru ve ilgili tüm doktorlardan şikayetçi olduklarını, oğlunun tedavisinin sağlanmasını talep ettiklerini" aktarmıştır.

M. Y. ile, 28.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Mahpuslardan E. A.'ın ağırlaştırılmış müebbet cezası aldığını ancak hükmün kesinleşmemiş olduğunu, buna rağmen 3 yıldır tek başına hücrede tutulduğunu, E. A.'tan 2 aydır hiçbir şekilde haber alamadıklarını, başına bir şey geldiğinden şüphelendiklerini; mahpusların infazlarının tamamlanmasına 1 yıl kala denetimli serbestlik için idareye başvuru yaptıklarını, idarenin müddetnameye kırmızı kalemle "örgütten ayrılmadıklarından dolayı denetimli serbestlikten faydalandırılmaz" yazdığını; mahpuslardan M. Ç.'in İdare ve gözlem Kurulu Kararıyla 2 yıldır tahliye edilmediğini, 32 yıldır hapisanede tutulduğunu; mahpuslardan A. Ş.'in infazının yakıldığını, A. Ş.'in hipertansiyon ve diyet hastalığı olduğunu; Yozgat 2 nolu Tipinde A-27 koğuşunda 10 mahpusun B3 koğuşunda 10 mahpusun tutulduğunu bu mahpusların A-27 koğuşunda kalanların, M. Y., S. D., A. Z., H. K., Y. K., M. K., M. M. B., M. A. Ç., A. G., N. A.; B-3 koğuşunda tutulan mahpusların M. Ç., R. K., M. K., A. Ş., F. İ., R. H., İ. E. G., A. K., H. T., F. B. olduğunu; A. Z.'in adli emanette eşyalarını nasıl alacağını bilmediğini, Mersin'den geldiğini yakalanırken üzerindeki eşyaların adli emanette olduğunu bu eşyalarını nasıl isteyeceğini bilmediğini, dış tedavisi için Kırıkkale'ye gittiğini, dış tedavisi sırasında kelepçeli muayene dayatıldığını, Kırıkkale devlet hastanesindeki diş hekiminin kelepçeyi hiçbir şekilde çıkarmadığını mahpusların da kelepçeli muayeneyi kabul etmediğini, bu nedenle tedavi olamadıklarını hastaneye sevk edilen mahpusların tedavi edilmeden geri getirildiğini, son zamanlarda Yozgat Şehir Hastanesine yapılan sevkler de doktorların kelepçeli muayene etmeye çalıştığını, bu nedenle Yozgat şehir hastanesinde de tedavilerinin aksadığını; ortak alana çıkarılmak istediklerini, resim, saz, İngilizce kursu talep ettikleri, ancak başvurularına cevap verilmediğini, haftada 40 dakika spor dışında herhangi bir kurs, atölye ve benzeri sosyal faaliyetin yaptırılmadığını, kendilerine Kuran kursu ve bağlantılı kursların dayatıldığını, başka bir kurs seçme ihtimali bulunmadığını ancak adli mahpusların bütün kurs ve sosyal faaliyetlerden yararlandığını, atölyelerden faydalanabildiğini; hapisanede televizyon kanallarından idarenin belirlediği kanalların izlenebildiğini, mahpusların talep ettiği hiçbir televizyon kanalının verilmediğini, Yeni Yaşam, Evrensel gibi gazetelerin mahpuslara verilmediğini; yemeklerin porsiyonların çok azaldığını, tadının çok kötü olduğunu, yenemediğini, öğle yemeğinin saat 14:00 veya 15:00 da gelip akşam yemeğinin de 16.00'da geldiğini; raporlu hastaların diyetlerinin olduğunu ancak diyetlerin hiçbir şekilde uygulanmadığını diyet yemeğinin çığ çığ getirildiğini, idarenin diyet anlayışının çığ yemekten ibaret olduğunu" aktarmıştır.

R. K. ile, 23.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Doktorlardan kaynaklı hastanede kelepçeli muayene sebebiyle ciddi sıkıntılar yaşandığını ve birçok mahpusun muayene olamadan hapisaneye geri döndüğünü, revirde muayene için çok sıra beklediklerini, doktor problemi olduğunu, ilaçlara ulaşmakta güçlük çektiklerini; haftada 1 saat açık ve kapalı spor salonunu kullanmak dışında sohbet vb. sosyal haklarını kullanamadıklarını, spor salonu kullanımının sadece kendi odalarındaki mahpuslarla sınırlı olduğunu, diğer odadaki mahpuslarla herhangi bir sosyal faaliyete hiç çıkarılmadıklarını; tecride son verilmesi için açlık grevleri bittikten sonra başlayan görüşlere çıkmama şeklindeki protestoları sebebiyle haklarında başlatılan disiplin soruşturmaları sonrası görüş ve hücre cezasına çarptırıldıklarını, itiraz süreçlerinin devam ettiğini; ağırlaştırılmış müebbet cezası alan Ercan Araz'ın, yaklaşık 2,5 yıl önce Tokat'tan sevk geldiğini, geldiğinden beri hüküm özlü olmasına rağmen teki hücrede tutulduğunu, günde yalnızca 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını, bugüne kadar başka odalardan kimseyle görüştürülmediğini, spor ya da herhangi bir sosyal faaliyete başkalarıyla çıkarılmadığını; Halk TV yayınlarının 2024 yılı Mayıs ayından beri başladığını, Birgün gazetesi dışında muhalif basılı yayınların verilmediğini; Ceza İnfaz Kurumunda bugüne kadar hükümlülerden yalnızca M. G.'in iyi halli olduğuna dair İdare Gözlem Kurulu verilerek tahliye edildiğini, 32 yıldır fazladır cezaevinde olan Ali Şen isimli müebbet hükümlüsü mahpusun iyi halli olmadığı gerekçesiyle infazının 4. Kez 3 ay uzatıldığını; kendisinin müebbet hükümlüsü olduğunu, iyi halli olmadığı gerekçesiyle infazının 14.03.2024 tarihinde 3 ay uzatıldığını, 31 yılının dolacağını, İdare Gözlem kurulunda 30 yıl önce yargılandığı dosyayla ilgili kendisine sorular yöneltildiğini; M. Ç. isimli müebbet hükümlüsü mahpusun iyi halli olmadığı gerekçesiyle infazının 2. Kez 3 ay uzatıldığını ve 32 yıldır ceza infaz kurumunda olduğunu; süreli hapis cezası

(6 yıl 3 ay) hükümlüsü Y. K.'ın Temmuz ayında koşullu salıverme tarihinde infazının uzatılacağı yönünde endişeleri olduğunu" aktarmıştır.

İç Anadolu Bölgesi Dışından gelen başvurular

1) Adana/Kürkçüler F Tipi Kapalı Hapishanesi

H. A., A. A. E. H., 14.02.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; "Buldukları bu cezaevinde cezaevi idaresinin kim uygulamalarından dolayı sağlık sorunları yaşadıklarını cezaevi idaresiyle kurum birinci müdürünün cezaevinden sağlık sorunlarına ilişkin verilen ilaçların tek ilaçla sınırlandırıldığı gibi o tek ilacı da sadece akşamları bir adet verilecek diye bir uygulamaya gidildiğini bu uygulamanın kullanımı ağır olan yeşil veya kırmızı kategorideki antidepresan gibi ilaçlar için değil tüm ilaçlar için getirilmiş durumda olduğunu tefritten ağır kesicileri saman nesnesinden kas ağrısına mide bağırsak sorunlarına yönelik ilaçlardan kronik tansiyon ve diğer tüm alanlara yönelik sağlık sorunlarına değin tek ilaç ve tek adet gibi bir uygulamaya gidildiğini ilaçların personelce torbalarda onur kırıcı bir şekilde dağıtıldığını bu uygulamanın ciddi sağlık sorunları doğurduğunu zira ilaçlarının kendilerine verilmediği için sağlık sorunlarının ağırlıklarına göre alamadıklarını ya da iyileştir eklerinde kesip ara veremediklerini ya da yan etkisi olduğu için verilen ikinci ilacı alınmadıklarını tek ilaç tek bir tane verildiğini ayrıca sanki tüm ağırlığının gece saat 09.00 da olmak zorundaymış gibi saat dokuzda ilaç verildiğini öyle sabah ikinci alamadıklarını çünkü verilmediğini bu anlamda ciddi sağlık sorunları yaşadıklarını bu konuda duyarlılık talep ettiklerini" aktarmışlardır.

H. C. H., 14.02.2024 tarihinde yazdığı mektupta; "Sağlık konusunun en temel insan haklarından birisi olduğunu bildiğini, bulunduğu Adana F Tipi Kapalı Hapishanesinde bu konuda çok sorun olduğunu ve yaklaşık 2 yıldır hastaneye gidemediğini, insan onuruna yakışmayan arama dayatmasını kaldırılması için girişimlerde bulunduğunu ancak olumlu bir netice alınmadıkları için hastalıklarının artmakta olduğunu, ya da uzman bir hekim tarafından bakım olmadığından nasıl bir sonuca gittiğini bilemediğini, en küçük bir rahatsızlığın dahi aylarca sürebildiğini, bu sorun devam ederken yeni bir uygulamaya geçildiğini, kurum revirindeki pratisyen hekim tarafından yazılan ilaçların tek tek verilmeye başlandığını, kendisinin de bu uygulamayı kabul etmediği için soruşturma başlatıldığını, oysa tek doz halinde verilen ilaçların antidepresan, yeşil ve kırmızı reçeteye verilen ilaçları kapsadığını, en sıradan bir ağır kesici ilaca kırmızı yeşil reçeteli ilaç muamelesi yapılmasını anlamanın mümkün olmadığını, kaldı ki daha ağır durumda olan hasta mahpusların olduğunu ağrının ne zaman başlayacağını, tansiyonu ne zaman yükseleceğini kimse bilemediğini, hapishanelerin zaten yoğun stresli mekanlar olduğunu, bu konuyu kurum idaresine yazdığını ancak sonuç alamadığını" aktarmışlardır.

N. Ö., H. G., H. A., 14.02.2024 tarihinde yazdıkları ve 19.02.2024 tarihinde gönderilen faksta; "Buldukları Adana F Tipi Kapalı Hapishanesinde sağlık sorunlarıyla ilgili yaşanan bazı sorunları kısa ve öz bir şekilde yazmak istediklerini; hapishanede uzun yılların yarattığı ciddi sağlık sorunları olmakla birlikte kronik olarak kalıcı hastalıklarının bulunduğunu ancak insani ve ahlaki olmayan ağız aramasını kabul etmedikleri gerekçesiyle yaklaşık 3 yıldır hastanelere götürülüp tedavi edilmediklerini, bundan dolayı birçok arkadaşlarının sağlık sorunlarının gün geçtikçe daha da ağırlaştığını, ancak bu da yetersiz görülmesi olmalı ki şimdi de hapishane revirinde taraflarına verilen ilaçları tek tek almayı kabul etmedikleri gerekçesiyle günlük olarak kullanmaları gereken ilaçların kendilerine verilmediğini, u şekilde sağlıklarının riske atıldığını yani siyasi mahpuslar olarak dayatılan insanlık dışı keyfi uygulamaları kabul etmedikleri gerekçesiyle ne hastanelere gidip tedavi olabildiklerini, ne de kurum revirinde kendilerine verilen ilaçları alabildiklerini, hapishane idaresinin sağlıklarının bozulması için bu uygulamayı bilinçli bir şekilde dayattığını ve böylece tedavi haklarının engellendiğini" aktarmışlardır.

M. E. V., A. H., N. T., 14.02.2024 tarihinde yazdıkları ve 19.02.2024 tarihinde gönderilen faksta; "Buldukları kuruma yeni atanan her kurum müdürünün yeni uygulamalarıyla yaşam ve sağlıklarının riske atıldığını, bu durumun tamamen keyfi gerekçelerle "Güvenlik" adı altında uygulanmaya konulduğunu, en son bu ay içerisinde ilaçlarının günlük olarak kesilip kendilerine verilmeye başlandığını, şimdiye kadar böylesi bir uygulamanın olmadığını, hapishanede uzun yılların getirdiği ciddi sağlık sorunları olmakla birlikte kronik olarak kalıcı hastalıklarının bulunduğunu, dolayısıyla ilaçlarının sağlık koşulları da gözetilerek saatlerinde kullanabileceklerini, ilaçlardan kaynaklı bugüne kadar herhangi bir olumsuz durumun olmadığını ve yaşanmadığını, kullanmadıkları tarihi geçmiş ilaçları da yeri geldiğinde idareye teslim ettiklerini, dolayısıyla idarenin şu anda devreye koyduğu ve "sizlerin güvenliği açısından" diye gerekçelerle günlük doz uygulamasının gerekçesinin doğru olmadığını, burada asıl sorunun siyasi mahpuslar olmak üzere kendilerinin, psikolojik hastalıkları bulunan uyuşturucu kullanan adli mahkumlarla aynı kefeye konulmasının sorun olduğunu, bunun kabul edilmesinin düşünülemez olduğunu,

bu tür risk teşkil eden kişilere yönelik günlük doz verilmesinin zaten olması gereken olduğunu ancak kendilerinde böyle bir sorun olmamasına rağmen ve buna kurumun kendisinin de şahit olmasına rağmen böylesi bir uygulamanın açıkça sağlıklarıyla oynamak demek olduğunu, örneğin hastanelerde sevindiklerinin yapıldığını ancak hastanelere gitmelerinin önüne engellerin çıkarıldığını, yaklaşık 3 yıldır ağız içi aramasından dolayı hastaneye gidemediklerini, yani sağlıklarıyla onurları arasında seçim yapmalarını dayatıldığını, bu da yetmez gibi yeni kurum müdürü tarafından ilaçların erişim sorunlarından kaynaklı olumsuz durumların sorumlusunun bu uygulamayı getiren olduğunu, mevcut uygulamanın sadece kendilerini değil, kulum kurum personeline de gereksiz iş yükü yüklediğini, sağlık sorunları yol açabilecek bu uygulamaların kaldırılması için gerekli girişimlerde bulunmasını istediklerini” aktarmışlardır.

M. Ş. Ç., 14.02.2024 tarihinde yazdığı ve 19.02.2024 tarihinde gönderilen faksta; “Buldukları kuruma yeni atanan her kurum müdürünün yeni uygulamalarıyla yaşam ve sağlıklarının riske atıldığını, bu durumun tamamen keyfi gerekçelerle “Güvenlik” adı altında uygulanmaya konulduğunu, en son bu ay içerisinde ilaçlarının günlük olarak kesilip kendilerine verilmeye başlandığını, şimdiye kadar böylesi bir uygulamanın olmadığını, hapisanede uzun yılların getirdiği ciddi sağlık sorunları olmakla birlikte kronik olarak kalıcı hastalıklarının bulunduğunu, dolayısıyla ilaçlarının sağlık koşulları da gözetilerek saatlerinde kullanabileceklerini, ilaçlardan kaynaklı bugüne kadar herhangi bir olumsuz durumun olmadığını ve yaşanmadığını, kullanmadıkları tarihi geçmiş ilaçları da yeri geldiğinde idareye teslim ettiklerini, dolayısıyla idarenin şu anda devreye koyduğu ve “sizlerin güvenliği açısından” diye gerekçelerle günlük doz uygulamasının gerekçesinin doğru olmadığını, burada asıl sorunun siyasi mahpuslar olmak üzere kendilerinin, psikolojik hastalıkları bulunan uyuşturucu kullanan adli mahkumlarla aynı kefeye konulmasının sorun olduğunu, bunun kabul edilmesinin düşünülemez olduğunu, bu tür risk teşkil eden kişilere yönelik günlük doz verilmesinin zaten olması gereken olduğunu ancak kendilerinde böyle bir sorun olmamasına rağmen ve buna kurumun kendisinin de şahit olmasına rağmen böylesi bir uygulamanın açıkça sağlıklarıyla oynamak demek olduğunu, örneğin hastanelerde sevindiklerinin yapıldığını ancak hastanelere gitmelerinin önüne engellerin çıkarıldığını, yaklaşık 3 yıldır ağız içi aramasından dolayı hastaneye gidemediklerini, yani sağlıklarıyla onurları arasında seçim yapmalarını dayatıldığını, bu da yetmez gibi yeni kurum müdürü tarafından ilaçların erişim sorunlarından kaynaklı olumsuz durumların sorumlusunun bu uygulamayı getiren olduğunu, mevcut uygulamanın sadece kendilerini değil, kulum kurum personeline de gereksiz iş yükü yüklediğini, sağlık sorunları yol açabilecek bu uygulamaların kaldırılması için gerekli girişimlerde bulunmasını istediklerini” aktarmışlardır.

M. B. K., N. Ç., R. B., 14.02.2024 tarihinde yazdıkları ve 19.02.2024 tarihinde gönderilen faksta; “Buldukları kuruma yeni atanan her kurum müdürünün yeni uygulamalarıyla yaşam ve sağlıklarının riske atıldığını, bu durumun tamamen keyfi gerekçelerle “Güvenlik” adı altında uygulanmaya konulduğunu, en son bu ay içerisinde ilaçlarının günlük olarak kesilip kendilerine verilmeye başlandığını, şimdiye kadar böylesi bir uygulamanın olmadığını, hapisanede uzun yılların getirdiği ciddi sağlık sorunları olmakla birlikte kronik olarak kalıcı hastalıklarının bulunduğunu, dolayısıyla ilaçlarının sağlık koşulları da gözetilerek saatlerinde kullanabileceklerini, ilaçlardan kaynaklı bugüne kadar herhangi bir olumsuz durumun olmadığını ve yaşanmadığını, kullanmadıkları tarihi geçmiş ilaçları da yeri geldiğinde idareye teslim ettiklerini, dolayısıyla idarenin şu anda devreye koyduğu ve “sizlerin güvenliği açısından” diye gerekçelerle günlük doz uygulamasının gerekçesinin doğru olmadığını, burada asıl sorunun siyasi mahpuslar olmak üzere kendilerinin, psikolojik hastalıkları bulunan uyuşturucu kullanan adli mahkumlarla aynı kefeye konulmasının sorun olduğunu, bunun kabul edilmesinin düşünülemez olduğunu, bu tür risk teşkil eden kişilere yönelik günlük doz verilmesinin zaten olması gereken olduğunu ancak kendilerinde böyle bir sorun olmamasına rağmen ve buna kurumun kendisinin de şahit olmasına rağmen böylesi bir uygulamanın açıkça sağlıklarıyla oynamak demek olduğunu, örneğin hastanelerde sevindiklerinin yapıldığını ancak hastanelere gitmelerinin önüne engellerin çıkarıldığını, yaklaşık 3 yıldır ağız içi aramasından dolayı hastaneye gidemediklerini, yani sağlıklarıyla onurları arasında seçim yapmalarını dayatıldığını, bu da yetmez gibi yeni kurum müdürü tarafından ilaçların erişim sorunlarından kaynaklı olumsuz durumların sorumlusunun bu uygulamayı getiren olduğunu, mevcut uygulamanın sadece kendilerini değil, kulum kurum personeline de gereksiz iş yükü yüklediğini, sağlık sorunları yol açabilecek bu uygulamaların kaldırılması için gerekli girişimlerde bulunmasını istediklerini” aktarmışlardır.

M. K., 14.02.2024 tarihinde yazdığı ve 19.02.2024 tarihinde gönderilen faksta; “Buldukları kuruma yeni atanan her kurum müdürünün yeni uygulamalarıyla yaşam ve sağlıklarının riske atıldığını, bu durumun tamamen keyfi gerekçelerle “Güvenlik” adı altında uygulanmaya konulduğunu, en son bu ay içerisinde ilaçlarının günlük olarak kesilip kendilerine verilmeye başlandığını, şimdiye kadar böylesi bir uygulamanın olmadığını, hapisanede uzun yılların getirdiği ciddi sağlık sorunları olmakla birlikte kronik olarak kalıcı hastalıklarının bulunduğunu, dolayısıyla ilaçlarının sağlık koşulları da gözetilerek saatlerinde kullanabileceklerini, ilaçlardan kaynaklı bugüne kadar herhangi bir olumsuz durumun olmadığını ve yaşanmadığını, kullanmadıkları tarihi geçmiş ilaçları da yeri geldiğinde idareye teslim ettiklerini, dolayısıyla idarenin şu anda devreye koyduğu ve “sizlerin güvenliği açısından” diye gerekçelerle günlük doz uygulamasının gerekçesinin doğru

olmadığını, burada asıl sorunun siyasi mahpuslar olmak üzere kendilerinin, psikolojik hastalıkları bulunan uyuşturucu kullanan adli mahkumlarla aynı kefeye konulmasının sorun olduğunu, bunun kabul edilmesinin düşünülemez olduğunu, bu tür risk teşkil eden kişilere yönelik günlük doz verilmesinin zaten olması gereken olduğunu ancak kendilerinde böyle bir sorun olmamasına rağmen ve buna kurumun kendisinin de şahit olmasına rağmen böylesi bir uygulamanın açıkça sağlıklarıyla oynamak demek olduğunu, örneğin hastanelerde sevdiklerinin yapıldığını ancak hastanelere gitmelerinin önüne engellerin çıkarıldığını, yaklaşık 3 yıldır ağız içi aramasından dolayı hastaneye gidemediklerini, yani sağlıklarıyla onurları arasında seçim yapmalarını dayatıldığını, bu da yetmez gibi yeni kurum müdürü tarafından ilaçların erişim sorunlarından kaynaklı olumsuz durumların sorumlusunun bu uygulamayı getiren olduğunu, mevcut uygulamanın sadece kendilerini değil, kurumun personeline de gereksiz iş yükü yüklediğini, sağlık sorunları yol açabilecek bu uygulamaların kaldırılması için gerekli girişimlerde bulunmasını istediklerini” aktarmışlardır.

A. B., T. B., F. Ö., 14.02.2024 tarihinde yazdıkları ve 19.02.2024 tarihinde gönderilen faksta; “Buldukları kuruma yeni atanan her kurum müdürünün yeni uygulamalarıyla yaşam ve sağlıklarının riske atıldığını, bu durumun tamamen keyfi gerekçelerle “Güvenlik” adı altında uygulanmaya konulduğunu, en son bu ay içerisinde ilaçlarının günlük olarak kesilip kendilerine verilmeye başlandığını, şimdiye kadar böylesi bir uygulamanın olmadığını, hapisanede uzun yılların getirdiği ciddi sağlık sorunları olmakla birlikte kronik olarak kalıcı hastalıklarının bulunduğunu, dolayısıyla ilaçlarının sağlık koşulları da gözetilerek saatlerinde kullanabileceklerini, ilaçlardan kaynaklı bugüne kadar herhangi bir olumsuz durumun olmadığını ve yaşanmadığını, kullanmadıkları tarihi geçmiş ilaçları da yeri geldiğinde idareye teslim ettiklerini, dolayısıyla idarenin şu anda devreye koyduğu ve “sizlerin güvenliği açısından” diye gerekçelerle günlük doz uygulamasının gerekçesinin doğru olmadığını, burada asıl sorunun siyasi mahpuslar olmak üzere kendilerinin, psikolojik hastalıkları bulunan uyuşturucu kullanan adli mahkumlarla aynı kefeye konulmasının sorun olduğunu, bunun kabul edilmesinin düşünülemez olduğunu, bu tür risk teşkil eden kişilere yönelik günlük doz verilmesinin zaten olması gereken olduğunu ancak kendilerinde böyle bir sorun olmamasına rağmen ve buna kurumun kendisinin de şahit olmasına rağmen böylesi bir uygulamanın açıkça sağlıklarıyla oynamak demek olduğunu, örneğin hastanelerde sevdiklerinin yapıldığını ancak hastanelere gitmelerinin önüne engellerin çıkarıldığını, yaklaşık 3 yıldır ağız içi aramasından dolayı hastaneye gidemediklerini, yani sağlıklarıyla onurları arasında seçim yapmalarını dayatıldığını, bu da yetmez gibi yeni kurum müdürü tarafından ilaçların erişim sorunlarından kaynaklı olumsuz durumların sorumlusunun bu uygulamayı getiren olduğunu, mevcut uygulamanın sadece kendilerini değil, kurumun personeline de gereksiz iş yükü yüklediğini, sağlık sorunları yol açabilecek bu uygulamaların kaldırılması için gerekli girişimlerde bulunmasını istediklerini” aktarmışlardır.

İ. T., A. T., H. A., 14.02.2024 tarihinde yazdıkları ve 19.02.2024 tarihinde gönderilen faksta; “Yaşadıkları yaşamaya çalıştıkları hapisanelerde birçok insan hakları ihlallerinin yasal yönetmelikle ayaklar altına alınmış durumda olduğunu; sorunlardan önemli bir kısmını aktaracak olurlarsa,

- 1) Ağız içi arama nedeniyle 3 yıldır hastaneye gidemediklerini, onurlarıyla sağlıkları arasında bir tercih yapmaya zorlandıklarını, ağır hastalık durumu olanların ve bu sorunların ciddi ve telafi edilemez bir noktaya geldiğini, hastaneye götürülmeleri yetmezmiş gibi hapisaneye yeni gelen birinci müdürün, kronik hastalıkları bulunanların, durumlarına rağmen kullanmak zorunda oldukları ilaçları tek doz halinde verilmek istendiğini, bu hapisanede bir hafta öncesine kadar böyle bir uygulamanın olmadığını, hapisanenin koşullarının hastalık ürettiğini, hapisane revirine hastalıklarından dolayı çıkan arkadaşlarına kendilerini revir doktorunun yazdığı ilaçların, örneğin bir soğuk algınlığı ilacının dahi tek doz halinde verildiğini, kendilerinin bu durumu kabul etmedikleri için ilaçları alamadıklarını, tedavi hakları engellendiği gibi ilaç kullanımını haklarının da ellerinden alındığını, yaşam haklarına bilinçli şekilde bir müdahalede bulunulduğunu, bu durumun çözüme kavuşturulması için görüşme talebinde buldukları kurum birinci müdürünün, taraflarına dönüş yapmadığını, kronik ağır hasta arkadaşları başta olmak üzere ilaçlarının verilmemesi; kalp, tansiyon, hepatit, mide, bağırsak, migren, akciğer, karaciğer, fitik, böbrek gibi birçok ilaçların tek tek verildiği için alamadıklarını ve var olan rahatsızlıkları da ilaç verilmediğinden yarın neler olacağını ve olumsuz bir durumla karşı karşıya bırakılmaları için her şeyin yapıldığını,
- 2) Atölye, hobi gibi faaliyetlerden kurslardan yararlandıklarını, ağırlaştırılmış müebbet hapis, arkadaşlarının hiçbir haktan yararlandırılmadığını, aynı dosyadan olan arkadaşlarından arkadaşlarının birbirlerinden ayrılmış, günde 2 saat olan havalandırma haklarının, hatta mahpusların hasımları olduklarını bildikleri Fetö Daiş El Kaide, Hizbullah ve faşist adlilerle kullandırıldığını,
- 3) Açık görüşün de aynı şekilde tümünün Fetö Daiş, Hizbullah, El Kaide ve faşist adetlerle birlikte çıkarıldıklarını ne kendilerinin ne de görüşlerine gelen ailelerin can güvenliğinin bulunmadığını,
- 4) Hapisanede her gün yeni sorunların olduğunu, tüm haklarını ellerinden alınarak üretilmeye çalışıldığını, her an provokasyon zemininin canlı tutulmakta olduğunu, birçok sorunun sadece bir kısmını aktarabildiklerini, özellikle

yukarıda belirttikleri ilaç kullanım haklarının ellerinden alınmasının geri dönüşü olmayan hayati sonuçları olacağını” aktarmışlardır.

K. Ö., M. G., İ K., 25.02.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “Son süreçlerde veya yıllarda hapisanelerde daha önce karşılaşmadıkları, tamamen yasal mevzuata aykırı olan uygulamalarla karşılaştıklarını, örneğin; ağız içi arama adı altında insanlık onurunu, politik, siyasi görüşlerini ile bağdaşmayan tamamen keyfi bir uygulamanın dayatıldığını (Ki her an uzun yıllara hem uzun yıllara hem de en az son 2-2,5 yıldır kabul etmedikleri ve etmeyeceklerini bile bile dayatıldığını), tamamen tedavi haklarını engellemeye dönük bir uygulamanın olduğunun açık olduğunu, kendilerinin ve birçok arkadaşlarının hem açlık grevi, ölüm oruçları ve uzun yıllar içeride olmadan ya da hayati risk taşıyan kronik hastalıkları veya rahatsızlıklara sahip olan arkadaşlarının belli dönemlerde hastanede belli kontrol ve muayeneleri eden geçirilmesinin gerektiğini, adeta tedavi haklarının engellenerek hastalıklarının katmerleşerek artmasına ya da ölüme davetiye çıkarılmasına neden olunduğunu, bu uygulamanın uzun zaman dilimine yayılarak devam etmesinin ister istemez insanın aklına bunları getirdiğini; buna paralel bir başka keyfi uygulamanın da ilaçlarının kutusu ve reçetesiyle birlikte değil, günlük dozlar olarak kapı mazgalından tek tek verildiğini, hijyen açısından sakınca yarattığı gibi öte yandan reçetesi okunmadan aldıkları hapların farklı kronik hastalıklar için de yan etkilerinin olabileceğini, ki bu uygulamanın yasal mevzuata da aykırı olduğunu, mevzuatta “yeşil ve kırmızı reçete dışında ilaçların kutuları ile birlikte verilebilir” denildiğini, bunun yanı sıra rahatsızlıklarının düzeyine göre ağır kronik ilaç tedavisi ya da cerrahi müdahalede erişim hakkının bu ve benzeri yaklaşımlardan kaynaklı olarak engellendiğini; hak ihlaline dönüşmüş uygulamalara karşı duyarlılık talep ettiklerini” aktarmışlardır.

A. A., R. D., 18.03.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “İmralı tecridinin son bulmasını talep ettiklerini” aktarmışlardır.

N. C., D. Ö., 18.03.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “İmralı tecridinin son bulmasını talep ettiklerini” aktarmışlardır.

H. C. H., 18.03.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “İmralı tecridinin son bulmasını talep ettiklerini” aktarmışlardır.

2) Bandırma 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi

A. Ş., 2 Nisan 2024 tarihinde göndermiş olduğu faksta; “3 yıldır cezaevinde olduğunu annesinin babasının ve eşinin vefat ettiğini 2 kız çocuğunun olduğunu birinin yurtta diğerinin ise evli olduğunu bu nedenle kimsesinin olmadığı ve maddi ihtiyaçlarını karşılayamadığını kıyafet ihtiyacı olduğunu tansiyon hastası olduğunu ve kalp hastası olduğunu tansiyon ölçme cihazını da ihtiyacının olduğunu” aktarmıştır.

K. İ., V. C., F. Ç., Ö. D. D, H. Ö. tarafından yazılan ve 24 Mayıs tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta; “Abdullah Öcalan'ın uygulanan gayri hukuki olduğu kadar gayri ahlaki olan tecridin kaldırılması için hapisanelerde bulunan siyasi mahpuslar olarak toplumsal sorumlulukları gereği seslerini yükselttiklerini” aktarmışlardır.

3) Bitlis/Ahlat T Tipi Kapalı Hapishanesi

N. Ç., Y. G., M. T., B. G., M. K. U., E. K., C. L., E. G., H. G., 22.01.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “Sağlığa erişim ve tedavi olma hakkının en temel insan haklarından olup, bu hakların Anayasal güvence altında olduğunu, ancak buldukları Ahlat T Tipi Kapalı Hapishanesinde bu hakların askıya alınmış durumda olduğunu; şöyle ki, kurum içerisinde yer alan revire dahi ya hiç çıkarılmadıklarını ya da aylar sonra çıkarılabildiklerini, bu durumun kalp yetmezliği, kronik böbrek yetmezliği gibi ağır hastalıkları olan arkadaşları da dahil herkes için istisnasız uygulandığını; her türden talepleri için yazılı olarak başvurularının dayatıldığını ancak yazdıkları dilekçelerle geri dönüş yapılmadığını, yine ayda 2 kez ve bir saat olmak kaydıyla spor etkinliği olduğunu ancak onun da yaklaşık 2 aydır hiç yapılmadığını; bunun dışında hiçbir sosyal, kültürel, eğitsel faaliyetlerden yararlandırılmadıklarını; diğer suç gruplarının tamamına yönelik çeşitli kurslar, faaliyetler açılırken kendilerinin yararlandırılmadıklarını; işin çarpıcı yanının ise haklarında iyi hal değerlendirmeleri yapılırken, bu faaliyetlere katılmadıkları için eksi puan verilerek iyi halli olmadıklarına karar verildiğini; aynı şekilde kurum bünyesinde oluşturulan gözlem kurulunun koşullu salıverilme tarihi dolan tüm arkadaşlarına istisnasız uzatma kararı verildiğini, “pişman değil, çıkarsa anayasal düzene karşı suç işleyecek, taraflı koşuğa kalıyor” ve daha birçok kendi yetki sınırlarını aşan gerekçelerle bu kararlara dayanak olarak gösterildiğini; son olarak hapisanelerde devam eden açlık grevleri ile ilgili de özellikle açlık grevinde yer alan arkadaşları şahsında kendilerine dönük birçok provokatif girişimler yaşandığını, örneğin

koşullarında kameralar olmasına karşı, arkadaşlarına “ne açlık grevi siz zaten yemek yiyorsunuz” gibi tahrik eden provoke eden söylemlerle yaklaşıldığını, hakeza açlık grevi için gerekli olan ihtiyaçların tamamının karşılanmadığını, bir infaz koruma personelinin sadece kilo ve tansiyon ölçümü yapıp şeker, satüresyon gibi takiplerin yapılmadığını; Avrupa Cezaevi kurallarının 1. maddesinde “Özgürlüğünden yoksun bırakılan herkese insan haklarının gerektirdiği gibi saygılı davranmalıdır” denilmekte olduğunu, 5275 sayılı ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı hakkındaki kanunun 2. maddesinde ise “Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz” ifadeler yer aldığını; yani bir kimsenin hapsedilmiş olmasının haklarının elinden alınması veya kendisine insan onuruna aykırı davranılması anlamına gelmediğini/gelemeyeceğini; bu konuda duyarlılık gösterilmesini talep ettiklerini” aktarmışlardır.

4) **Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesi**

A. A., 15.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Mağduriyetlerinin ve sorunlarını çözemediklerini; Türkiye Büyük Millet Meclisi İnsan Hakları Komisyonuna, Kamu Denetçiliği Kurumuna, CİMER'e, Adalet Bakanlığı'na, Ceza Tevkifevleri Genel Müdürlüğüne ve birçok yere yazdıklarını ancak hiç olumlu bir sonuca ulaşamadıklarını;

- 1) Burasının 3 kişilik ve tek kişilik koşulları olan yeni açılmış bir cezaevi olduğunu, odaların 3 kişi için bile dar ve küçük olmasına rağmen Adalet Bakanlığı talimatıyla geçen yıl Temmuz ayında odalarına 3 ranza daha eklendiğini ve kapasitenin 6'ya çıkarıldığını, 15 metrekaarelik yerde 6 kişi yattıklarını, 6 kişinin hem lavabo hem banyo hem de tuvalet olarak tek kabinini kullanmak zorunda olduklarını, dahası odada 6 kişi değil 10 kişiye kadar kalmak zorunda bırakıldıklarını, oysa odalarının 3 kişi için bile küçük dar yetersiz ve havasız olduğunu
- 2) Hapishanelerde kalanlar için ayrılan yemek istihkak ücretlerine bir dürüm bile alınamazken, kendilerine 3 öğün yemek çıkartılmaya çalışıldığını, bu sebeple yemeklerin az ve yetersiz çıktığını, dengeli ve sağlıklı beslenemediği için sık sık hasta olduklarını,
- 3) Anayasa ve yönetmeliğe göre sosyal ve kültürel faaliyetler kapsamında her hapishanede uygulanan ve de uygulanması gereken sinema faaliyetinin kurum yönetimi tarafından kaldırıldığını, kurum yönetiminin, Adalet Bakanlığı'nın, Turizm ve Kültür Bakanlığı onay verdiği tüm sinema filmlerini sakıncalı bulduğu için sinema faaliyetini kaldırdığını, bu haklarını sıradan televizyon kanallarından daha kötü gereksiz bir televizyon kanalı olan Sinema TV ile geçirdiğini, sinema faaliyetinin hapishane yönetiminden sansürüne takıldığı için yasaklandığını,
- 4) Manavda mevsim ürünleri satılmadığını, taleplerinin dikkate alınmadığını,
- 5) Kantin ürün çeşitliliğinin az olduğunu ve taleplerini dikkate alınmadığını,
- 6) Sipariş ettikleri Adalet Bakanlığı onaylı İngilizce dergilerin alınmadığını, ailelerinin getirilmesine de izin verilmediğini,
- 7) Sıcak su sisteminin sürekli arızalı olduğunu, zaten kotalı kısıtlı olan sıcak su haklarının günlük 50 lt olarak yalnızca belirli saatlerde verildiğini,
- 8) Hapishanede eğitim almanın çok zor olduğunu, hiçbir gelirleri olmadığı için hapishanedeki öğrenciler için harç ücretleri ve ders notları ücretlerinin kaldırılmasının gerektiğini,
- 9) Yazları burasının çok sıcak olduğunu, hapishanenin merkezi havalandırmasının olmadığını, sıcaktan çok mağdur olduklarını” aktarmıştır.

M. K., 03.06.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Cezaevi idaresinin, dilekçelerinde mağduriyetlerine Bakanlık ve idari birimlere ilettiklerini bildiğini, İnsan Hakları Derneğinin de bir kuruluş olduğunu, çok eski, köklü ve Bakanlıkla elindeki bilgileri paylaşıyor olduğunu, onun için cezaevi idaresinin bu mektubuna el koymamasını dilediğini; Anayasada ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde haklar olduğunu, darbe olmadığı sürece insanların haklarının gasp edilemeyeceğini, bir kişiyi cezasının cezaevinde infaz ettiği zaman Anayasal Hakların ortadan kaldıramayacağını, Anayasal haklarının var olduğunu, dolayısıyla cezaevi idaresi ve personelinin, Adalet Bakanlığından kaynaklı genelgelerde olan hakları, hükümlüler ve tutuklular için tanımak zorunda olduğunu; mazeretlerin bir yere kadar gerçekçi olabileceğini, fakat bir yerden sonra mazeretlerin anlamını yitirdiğini, bu durumda insan onuruna yakışır, insanca cezasını infaz eden tutuklu ve hükümlülerin yasal haklarını isteyeceklerini, hücre ve odalarda kısıtlanan hükümlünün 10 saat sosyal aktiviteye sahip olduğunu, kurs, atölyeye çıkma hakkına sahip olduğunu, haftada 20 dakika üstü (görüş olmadığı zaman) telefon hakkına sahip olduğunu; kaldığı odada aramalar yapılırken eşyalarının nasıl bulduysa aranıp aynı şekilde yerine bırakılmasının gerektiğini, personelin son derece kendisine, ailesine teslim edilen bir emanet gibi tutuklu hükümlüye bakmak zorunda olduğunu; hasta hükümlünün de dış, dahiliye ve diğer tedavi haklarının olduğunu zamanında yapılması gerektiğini; hasta mahpuslardan K. M.'in 67 yaşında olduğunu, tekli odada kalamayacağını, üçlü odalara geçirilmesinin gerektiğini, hele de kalp hastasıyla bu tekli odanın büyük bir risk olacağını; eğer genelgeden doğan hakları bir cezaevinde uygulanmıyor ve insan onuruna yakışır bir muamele görmüyorlar ise orada Anayasal ve uluslararası sözleşmelerden doğan hakların çiğneniyor olduğunu; kendisini 23 yıldır cezaevinde kaldığını, cezaevlerinde gelişen olumlu veya olumsuzlukların öyle tesadüfen olmayacağını

bildiğini, dolayısıyla kimsenin düşmanı değil ise herkesin bu memlekette yaşıyorsa bakanlığın genelgesinin yasa gereği uygulanmasının en doğal olduğunu” aktarmıştır.

O. İ. tarafından yazılan ve 06.06.2024 tarihinde posta verilen mektupta; “Bir süredir Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde hükümlü olarak bulunduğunu, görece yeni olan bu cezaevinde oluşturulmuş bir sistem olmadığı gibi her şeyin idarenin ve personelin keyfi tutumlarını hatta kişisel tasarruflarına göre yürütüldüğünü, buna politik kimliklerine dönük ön yargılar da eklenince en sıradan hak ve taleplerinin dahi karşılanmadığını, yasal mevzuatlar gereği uygulanması gereken sosyal etkinliklerinin ya çok kısıtlı olarak uygulandığını ya da pek çok anlamda süresince bir belirsizlik içerisinde bırakılarak uygulanmadığını, örneğin sosyal etkinliklerden, sohbet buluşmalarının genelgede haftada 10 saat olarak belirlendiğini fakat burada azami 3 saat uygulanmakta olduğunu, bu sürenin de sık sık iş yoğunluğu gibi gerekçelerle daha da kısaltılabildiğini; yine spor etkinliğinin birçok cezaevinde 2 saat iken burada haftada 1 saat uygulandığını; atölye, kurs ve kütüphane gibi haklardan ise hiç yararlandırılmadıklarını; bunların yanı sıra en fazla 3 kişinin tutulduğu oda ve hücrelerinin aynı davadan olan arkadaşlarının kaldığı diğer oda ve hücrelerden uzakta tutularak ağır bir tecrit rezervasyon politikası uygulandığını, kaldıkları odaların bulunduğu koridorlara adli ve Fetö davasından mahpusların yerleştirilerek adeta kimi provokasyonlara zemin hazırlandığını, ilgili konulardaki tüm öneri ve taleplerine ya kulak tıkandığını ya da geçiştirilerek özellikle son zamanlarda kimi cezaevi idarecisiyle ve personelinin karıştırdığı karıştığı suç pratiklerinin açığa çıkmasıyla birlikte bu durumun oluşturduğu zafiyetin kendilerine yönelik geliştirilen baskı artırılarak giderilmeye çalışıldığını; bu provokatif yönelmelerinin özellikle arama pratiklerinde sergilendiğini, bu aramalarda eşyalarının dağıtılıp kırıldığını, kantinden temin ettikleri ihtiyaç olan malzemelerin hiçbir gerekçe gösterilmeden alındığını el konulduğunu; bu baskı politikalarından cesaret alan kimi personelin kasıtlı tahrik edici tutumlarının ise zaten provoke olmuş ortamı iyice geldiğini; kurum idaresinin yapmış olduğu genel ve kısmi aramalara dönük bir itirazlarının olmadığını fakat bu uygulamaların kasıtlı olarak amacının dışına taşırır aldığını böylece bir baskı ve işkence uygulamalarına dönüştürülmüş olduğunu; benzer uygulamaların aile ziyaretlerinde de gösterildiğini, aileleri konusundaki hassasiyetlerinin bilindiğini, olmadık kural ve dayatmalarda bulunularak ziyaretlerinin engellenmeye çalışıldığını bu durumun ailelerini daha fazla mağdur ettiğini, adeta bir daha ziyarete gelmemeleri için ellerinden gelen her şeyin yapıldığını, özellikle kimi personelin bu tahriklerde rol üstlenmiş durumda olduklarını; ağırlaştırılmış müebbet konumundaki arkadaşlarının hiçbir yerde olmayan iyi hal dayatmasıyla 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını; sağlık hakkı kapsamında bulunan hizmetlerden çok sınırlı yararlandırıldıklarını, genelgede ve yasal mevzuatta tanınan haklarının bile engellenmeye çalışıldığını, kimi medikal malzemelerin alımında bu sorunların sık sık keyfi uygulamalar nedeniyle yaşandığını, keza hastane sevkleri ve revir hizmetlerinin zamana yayılarak sağlık açısından işlevsiz ve anlamsız kılındığını, bu durumun özellikle kronik rahatsızlıkları olan arkadaşları açısından hayati tehlike yarattığını; en son ciddi kalp damar rahatsızlıkları olan 67 yaşındaki K. M. isimli arkadaşlarının tek başına tutulduğu hücrede geçirdiği kalp krizi nedeniyle ölümün eşiğinden döndüğünü, tesadüfen fark edilmezse hayatını kaybetmesinin işten bile olmadığını, bu kritik duruma rağmen arkadaşlarının üçlü odalardan birine verilmediğini, tek başına bir hücrede tutulduğunu; yine Mehmet Salih Filiz adlı arkadaşlarının hastaneden verilen cezaevinde kalamaz raporuna rağmen Adli Tıp sevki için uygun şartlar oluşturulmayarak tahliyesi için gereken sürecin akamete uğratıldığını, rahatsızlığıyla doğrudan bağlantılı olan uygun beslenme imkanlarının sağlanmadığını” aktarmıştır.

5) Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

A. A., 28.03.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Yaklaşık bir yıldır Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde olduğunu, buraya kendi isteği dışında buraya getirildiğini, buraya getirildiğinden beri hapishane içerisinde birçok hak ihlalinin yaşatıldığını, yaşanan hak gasplarını, hak ihlallerini ve insanlık dışı uygulama ve pratiklerine dönük birçok ilgili kurumlara paylaşımlarda bulduklarını, ancak kendilerine herhangi bir geri dönüşüm almadığı gibi uygulamalarda da olumlu değişiklik olmadığını, tam aksine gün geçtikçe daha da olumsuz gelişmeler yaşandığını, bu uygulamaları çok genel ve kısmi maddeler halinde sıralayacak olurlarsa;

- 1) Ciddi sağlık sorunları yaşayan arkadaşlarının hastaneye götürülmek üzere gittiği çıkış kapısında askerlerin onur kırıcı “ağzını açmadan getirmeyeceğiz” şeklinde tehdide varan davranışlardan kaynaklı ciddi sağlık sorunları yaşadıklarını,
- 2) Buraya getirildiği günden beri haftanın 5 günü atölye çıkma hakkının elinden alındığını ve çıkarılmadığını dalga geçer gibi “haftada bir gün bir saat çıkabilirsin” diye bildirildiğini, ayrıca başka aktivitelerin de olmadığını, sadece haftada bir gün, bir saat spora çıktıklarını,
- 3) Birçok arkadaşlarının cezalarının süreli olmasına rağmen tekli odalarda tutulduklarını, bu da yetmezmiş gibi 3 katlı olan hapishanenin her katında ayrı bir ideolojiye mensup kişileri bulduklarını ancak kendi dava arkadaşlarından

uzak yerlere yerleştirdiklerini, bunun örneğini burada gördüğünü, Ankara, Antalya ve Ereğli hapisanelerinde birbirlerine yakın yerleştiren kurumlar olduğunu,

- 4) Kendilerine gelen Kürtçe mektupların “Okuyacak kimsenin olmaması” gerekçesi gösterilerek verilmediğini, ancak mektuplarda da yazdıkları birkaç Kürtçe cümleleri, karalayıp gönderdiklerini,
- 5) 24 saat sadece 1,5 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, bunun dışında diğer kalan vakitlerin tek kişilik odada geçirdiklerini,
- 6) Bu hapishaneye getirirken yanlarında yıllardır her gittiği hapishaneye götürdüğü sandalyenin üstüne koyduğu el koyduğu yerde çatlak olduğu için kendisine verilmediğini, gerekçe olarak da “kurum kantinde satılıyor, alabilirsin” dediklerini, bel fitik raporu olmasına rağmen ticarete dönüşen bir pratiğin olduğunu ve bunun gibi birçok alınan eşyanın kantinden almaya zorladıklarını,
- 7) Diğer koridorlarda kalınan arkadaşlarıyla ortak alana çıkmak istediklerini ancak keyfi olarak çıkarılmadıklarını; Yukarıda yaşadığı kimi sorun ve sıkıntıları belirttiğini başlıklar halinde yazdığını, bu sorun ve sıkıntıları daha da sıralayabileceğini, dolayısıyla her anlamda sorun yaşadıklarını, bunların aşılması için hem kurumumuz nezdinde hem de başvurulacak ilgili kurumlara için devreye girilmesini istediklerini; bu sorun sıkıntılardan kaynaklı olarak şu an 4 arkadaşın süresiz dönüşümsüz açlık grevinde olduğunu ve sayının artma ihtimalinin yüksek olduğunu çünkü hapishane koşulları düzeltilene kadar sürdüreceklerini söylediklerini” aktarmıştır.

6) Bursa/Yenişehir Kadın Kapalı Hapishanesi

A. I. 29.05.2024 tarihinde yaptığı başvuruda; “9 Mayıs 2018 tarihinde Afyon il Emniyet Müdürlüğünde kafasına çuval geçirir diyene darp edildiğini, 2 ayak bileğinden elektrik verildiğini, başına defalarca silah çekildiğini, polislerden birinin diğerlerine “soyun” diye emir verdiğini, nezarethanede tek kişilik koğuştta 56 kadın kaldıklarını ve koğuştta fare olduğunu cezaevine gönderildiğinde de cezaevinde 14 kişilik koğuştlarda 25 kişi kaldıklarını 250 300 bazen de daha fazla kişiden oluşan cezaevine haftada sadece 2 gün bir saat doktorun geldiğini dilekçe yazdıktan 10 15 gün bazen bir ay sonra revire çağrıldıklarını çoğu zaman hastalığın en kötü dönemlerinin ilaçsız geçirmek zorunda kaldıklarını Afyon devlet hastanesinin kendisine sahte rapor düzenlediğini kendisine düzenlenen asıl raporu en ağızdan bulduğunu fakat açılmadığını” aktarmıştır.

7) Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

R. Y. tarafından yazılan ve 23.01.2024 tarihinde postaya verilen mektupta; “İmralı hapishanesinde Abdullah Öcalan'ın ağır tecrit koşullarında tutulduğunu, hatta bugün bu ağır tecrit halinin mutlak bir tecride evrildiğini, hiçbir ülke hukukunda kişiye özel bir hukuki düzenlemenin mevcut olmadığını, dolayısıyla kişiye özel hukuki uygulamasının da olamayacağını, ancak İmralı hapishanesinde yıllardır kişiye özel bir uygulama modelinin mevcut olduğunu, bunun benzer örneğine dünya üzerinde rastlamanız mümkün olmadığını, yıllardır her tutuklu hükümlünün kanuni hakkı olan aile avukat telefon görüşüne ne izin verildiğini ne de İmralı hapishanesinden bir ses çıkmasını kabul edildiğini, bu mutlak tecrit varlığının hiçbir gerekçesinin bulunmadığını, bilindiği üzere uzun yıllardır adalet alanında ağır sorunlar yaşandığını” aktarmıştır.

8) Elazığ 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

M. K., M. S. 11.03.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “25 senedir İmralı F Tipi Yüksek Güvenlikli Hapishanesi'nde tutulan Abdullah Öcalan'ın ağır tecrit şartlarına maruz bırakıldığını, maruz kaldığı mutlak iletişimsizliği başka bir örneğinin olmadığını, 3 yıldır aileleriyle ne ailesiyle ne de avukatlarıyla görüştürülmediklerini, her mahpusa, tanınan telefon açma ve mektuplaşma haklarından faydalandığı olmadıklarını; söz konusu uygulamaların Türkiye'nin de imzasının olduğu Avrupa insan hakları sözleşmesinin yasallık, aile hayatı ve haberleşme saygı ile ayrımcılık yasağı ilkelerinin açık ihlali anlamına geldiğini, halbuki Türkiye Anayasasında 90. Maddede uluslararası sözleşmelerin kendi iç hukukunda üstün kabul edildiğini, bu yönüyle Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Türkiye devleti için bağlayıcı bir hukuk metni olduğunu fakat sözleşmedeki ilkeleri uygulamaktan uzak bir siyasal iktidarın hukuksuz uygulamaları sistematik olarak sürdürülürken, iç hukuku da çiğnediğini; bu şekilde İmralı Hapishanesi özelinde uygulamaya başlanan kişiye özel infaz koşullarının özellikle son dönemlerde farklı boyut ve anlamlarda genel bir infaz sistemi haline getirilmeye çalışıldığını, her geçen gün ağırlaşan hapishane koşulları ve yaşanan hak gasplarının İmralı hapishanesinde yaşanan insanlık dışı koşullara sessiz kalmanın aslında hem hapishanelerde hem de diğer tüm resmi kurumlarda insan hakkı ihlallerinin önünü açmak demek olduğunu” aktarmıştır.

9) Erzincan T Tipi Kapalı Hapishanesi

D. K., A. E., F. E., M. Y. ve S. B., 26 Haziran 2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “İmralı F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Abdullah Öcalan'ın uzun yıllar boyunca tek başına tutulduğunu, son birkaç yıldır aynı hapishanede 3 arkadaşının bulunduğunu ancak her halükarda 25 yıldır 12 metrelik karelik tek kişilik bir hücrede kaldığını infaz kanununa göre 2 haftada bir telefon görüşü yapma hakkı bulunmasına rağmen 25 yıldır bu hakkını bir defa hariç hiçbir şekilde kullanmadığını bunların yanı sıra son 4 yıldır hiç haber alınmadığını almaya dönük tüm çabaların devlet eliyle sonuçsuz bırakıldığını infaz yasasına aykırı şekilde ailesi ve avukatlarıyla görüşmesine izin verilmediğini avukatların her hafta kendisiyle görüşmek için Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı ve İmralı cezaevi müdürüne başvurularına rağmen bu başvuruları herhangi bir cevap dahi verilmediğini bu uygulamaların anayasaya uluslar ve uluslararası hukuk normlarına Avrupa insan hakları sözleşmesini açıkça aykırı olduğunu aynı zamanda koşulların ağır tecrit koşulları olduğunu bir insanın dış dünyayla temasının tamamen ortadan kaldırılmasının insanlık suçu olduğuna dile getirdikleri bu uygulamanın benzerlerinin Türkiye'deki birçok hapishaneye tanıtıldığını son dönemde inşa edilen kamuoyunda tabutluk olarak nitelendirilen S ve Y Tipi hapishanelerde mahpusların tamamen izole edildiğini infaz rejimine aykırı şekilde tek kişilik hücrelere konulduğunu, cezası bitmesine rağmen mahpusların tahliye edilmediğini ailelerinden yüzlerce kilometre uzak hapishanelere sürgün edildiklerini siyasi mahpuslar olarak bu duruma dikkat çekmek için insani vicdani hassasiyetlerini göstermek adına 2023 yılının Kasım ayında başlamış oldukları 119 günlük açlık grevinin ardından şu an itibarıyla 211 gününü tamamlamış olan eylemlerinin aileler açık ve kapalı görüşlere çıkmama telefon haklarını kullanmama ve mahkemelere çıkmama boyutuyla sürdürdüklerini” aktarmışlardır.

10) Erzurum/Dumlu 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

S. T., 08.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Son süreçlerde cezaevinde yaşanan hak ihlallerinin üst perdede çıkmış bulunduğunu, kendisi Van Cezaevinde iken müddetnamesinde şartlı-koşulu salıverilme tarihinin 2035 tarihli olduğunu, ancak Van'dan buraya gönderildikten sonra şartlı tahliyesinin burada 2038 olarak değiştirildiğini, buna ne kadar itiraz etse de fayda etmediğini, hem cezaevi nezdinde hem de İnfaz Hakimliği nezdinde, bulunduğu cezaevinde hukuktan ziyade siyasi kimliğe bakılarak karar verme durumu yaşandığını, cezaevinin bu kararlarını karşın İnfaz hakimliği vb. yerlere başvuruda bulunduğu itirazların dikkate alınmadığını, aynı şeyin cezası bitmiş şartlı tahliyesi gelmiş olan kişiler için de yapıldığını, hiç bir şekilde bırakılmadıklarını, kısaca özetlemek gerekirse başta bulunduğum cezaevinde ve ada cezaevi olmak üzere psikolojik ve hak ihlalleri yaşandığını” aktarmıştır.

B. A. tarafından yazılan ve 31.01.2024 tarihinde postaya verilen mektupta; “Bulduğu hapishanede bazı keyfi uygulamalar yüzünden başvurmaya uygun bulduklarını, uygulanan keyfi yaklaşımları tek tek yazma yerine kısaca birkaç başlık altında paylaşmak istediğini; her hapishanede olduğu gibi burada da aşırı grevleri eylemlerini devam ettirdiğini, eyleme katılan arkadaşlarına kantin ihtiyaçlarının verilmediğini (Katı gıda maddesinden bahsetmediğini bile), açlık grevinde kullanılan meyve suyunun bile kantinde satılmadığını, verdikleri işlerin de eksik olduğunu; tahliyesi gereken birçok arkadaşının özgürlüklerinden yoksun bırakıldığını; son zamanlarda revire çıkma konusunda da sorunlar yaşandığını, 3 hafta önce devire çıkma talebinde bulunduğunu ve hâlâ bir dönüş olmadığını, bu mektup vesilesi ve sadece kısaca değinmek istediğini; bulunduğu hapishaneye izleme heyeti gönderilmesini talep ettiğini, sorunları yüz yüze tartışmanın daha verimli olacağını” aktarmıştır.

11) Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

H. A., 05.03.2024 tarihinde göndermiş olduğu mektupta; “Türkiye genelinde hapishanelerde açlık grevi eylemlerinin başlamış durumda olduğunu, siyasi mahpuslar olarak kendilerinin Abdullah Öcalan üzerinde uygulanan insanlık dışı uygulamaları kabul etmedikleri için, Kürt sorununu ana çözüm merkezinin Abdullah Öcalan olduğu için ve kendilerinin de Mutlak tecridin kaldırılıp hukukun hakim olması ve de Kürt sorununun Mutlak çözüme kavuşması için tecridin kaldırılmasını istediklerini siyasi mahpuslar olarak. Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit işkence sisteminin son bulması için bedenlerini açık eylemine yatırmış bulduklarını” aktarmıştır.

G. E., 29.04.2024 tarihinde yapmış olduğu başvuruda; “R. E.'nin Erzurum/Dumlu 2 no'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza evinde kardeşinin parmağının koptuğunu, tedavi için bayram öncesi İstanbul Marmara Kapalı cezaevine getirildiğini, ameliyat olmasının gerektiğini fakat hala Marmara Kapalı cezaevinde kardeşinin tedavisinin yaptırılmadığını, hastaneye

götürülmediğini, acı çektiğini, enfeksiyon kapatabileceğini, acil bir durum olduğu için cezaevini aradığını, müdürle görüşmek istediklerini, fakat infaz koruma memurlarının görüşmediklerini, kardeşinin zaten raporlu engelli olduğunu, hem de anti sosyal kişilik bozukluğu raporunun olduğunu, bu konuda destek istediklerini” aktarmıştır.

12) Giresun/Espiye L Tipi Kapalı Hapishanesi

İ. A., E. D., A. O., Y. G., M. A., K. A., A. B., M. U., A. Ş., E. G., R. D., H. U., A. I., A. E., 22.05.2024 tarihinde yazmış oldukları mektupta; “Sağlığa erişim ve tedavi olma hakkının bilindiği gibi Anayasal ve uluslararası evrensel hukuk tarafından da tanınmış temel bir insan hakkı olduğunu, ancak 3 yılı aşkın bir süredir kurum doktoru tarafından hastaneye sevkleri yapılmasına rağmen jandarmanın engellemeleri sebebiyle bu en temel insani haktan yararlanamadığını, bu sağlık hakkından yararlanabilmeleri için arama adı altında rencide etme ve onur kırma maksadıyla tarihte satılmak için pazarlara götürülen kölelere ve hayvanlara yapıldığı gibi kendilerinden ağızlarını açmalarının istendiğini ve dayatıldığını, arama adı altında yapılmak istenenin gerçekte arama amaçlı ve güvenlik endişesi olmadığını, çünkü hastaneye götürülmek için koğuştan çıkarılırken koğuş kapısının önünde kurum personellerine üst aramalarının yapıldığını, yine X-Ray cihazının bulunduğu yerde hem X-Ray cihazıyla ve hem de görevli personellere de aramalarının yapıldığını, tüm bu aramaların dışında jandarmalara da üst aramalarının yapıldığını, cezaevinde bulunmalarına rağmen her bir giriş çıkışta arama yapıldığını ve hiçbir aşamada da bu aramaya karşı çıkmadıklarını, jandarma personellerince de arama yapılmasına karşın herhangi bir itirazlarının bulunmadığını, ancak belirttikleri gibi birçok defa üst aramalarının yapılmasına rağmen onur kırıcı ağız içi arama gerekçesiyle hastaneye götürülmediklerini, 25.08.2022 tarihinde ciddi hastalıkları bulunan arkadaşları Mehmet Candemir’in bu gerekçeyle zamanında hastaneye götürülüp gerekli tedavi muayene imkanlarını bulamadığı için vefat edip hayatını kaybettiğini; birçoklarının kalp, şeker, tansiyon gibi ciddi sağlık sorunları olmasına rağmen hastaneye götürülmelerinin engellendiğini, özetledikleri gibi ağız arama dayatmasının insan onuruna aykırı ve rencide edici bir uygulama olduğunu “ya sağlığınız ya da onurunuz” dayatmasıyla karşı karşıya olduklarını, var olan bu sorunun çözümü için 3 yıldır yetkili sorumlu bir muhatap bulamadıklarını; demokrasi, eşitlik ve adaletten söz ediliyor iken en temel insani bir hak olan bu sağlık hakkına dahi erişemez dediklerini bu nedenle başvuru yaptıklarını” aktarmıştır.

E. A., E. E., T. B., Z. İ., K. B., C. A., A. G., F. T., S. G., M. C. A., R. Ç., H. N., R. E., G. D., K. Y., H. B., 22.05.2024 tarihinde yazmış oldukları mektupta; “4 yılı aşkın bir süredir Giresun/Espiye L Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduklarını, buldukları hapishanede yaşadıkları kimi sorun ve sıkıntıları paylaşmak ve çözümleri hakkında yardım talep ettiklerini, hapishanelerde yaşanan tecrit izolasyon ve hak gasplarını uzun zaman anlatmak istediklerini, ancak bu mektup aracılığıyla sadece bir konuda yazmak istediklerini, paylaşacakları sorunun çözümü için birçok defa kurum 1. müdürü olmak üzere ilgili tüm müdürlerde ve sorumlularla konuştuklarını, değil çözüm bulunmasını her defasında sorunların daha da ağırlaştırıldığını, maalesef sorunlarının çözümü hakkında muhatap bulamadıklarını, kurum müdürlerinin “ilgili sorunun kendilerini aştığını” belirttiklerini; sağlığa erişim ve tedavi olma hakkının bilindiği gibi Anayasa, Uluslararası evrensel hukuk tarafından da tanınmış temel bir insan hakkı olduğunu, ancak 3 yılı aşkın bir süredir kurum doktoru tarafından hastanelere sevklerinin yapılmasına rağmen jandarmanın engellemeleri nedeniyle bu en temel insani haktan yararlanamadıklarını, bu sağlık hakkından yararlanabilmeleri için arama adı altında rencide etme ve onur kırma maksadıyla tarihte satılmak için pazarlara sürülen köleleri ve hayvanlara yapıldığı gibi kendilerinden ağızlarının açmasının istendiğini ve dayatıldığını; arama adı altında yapılmak istenenin gerçekte arama amaçlı güvenlik endişesi olmadığını, çünkü koğuştan çıkarılırken koğuş kapısının önünde kurum personellerine aramalarını yapıldığını, yine x-ray cihazının bulunduğu yerde hem x ray cihazıyla üstlerinin arandığını hem de görevli personellere de aramalarının yapıldığını, tüm bunların dışında jandarmalarca da üst aramalarının yapıldığını, tüm bu aramalara rağmen kabullenme gibi bir pratik sergilenmediği gibi arama yapılmasına da karşı çıkmadıklarını, jandarma personellerine karşın da arama yapılmasına itirazlarının olmadığını, ancak belirttikleri gibi birçok defa arama yapılmasına rağmen hastaneye götürülmediklerini; yukarıda özetledikleri gibi ağız içi arama dayatmasının insan onuruna ve haysiyetine aykırı bir uygulama olduğunu, tarihte kölelere uygulanmış ve günümüzde insanlık dışı olduğu tüm yasal anayasal haklarda belirtildiğini, ancak Kürt ve siyasi kemlikleri dolayısıyla kendilerine ideolojik ve düşmanca yaklaşıldığını, ayrımcılık olduğunun en somut örneğinin de kurum idaresine birçok defa bu sorunlarını ilettiklerini, en son ağız içine bakılacak olsa da bunu doktorların ve sağlık personellerine yapılabileceğini ilettiklerini, ancak jandarmanın bu durumu kabul etmediğini, çok açık bir şekilde amacının arama olmayıp onur kırıcı ve rencide etme olduğunun görüldüğünü, bu konuda kurumun tarafından “ya sağlığınız ya da onursuzluk” uygulamasının kaldırılmasını istediklerini” aktarmıştır.

13) İslahive T Tipi Tipi Kapalı Hapishanesi

A. K., İ. İ., U. Ü., U. U., U. Ö., Y. E. E., 19.02.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “İmralı tecridine ve Kürt Sorununa değinerek duyarlılık talep ettiklerini” aktarmışlardır.

14) İzmir/Kırıklar-Buca 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi

R. Ö., 08.01.2024 tarihinde gönderdiği mektupta; “10 yıldır hapishanede olduğunu, siyasi mahpus olduğunu, Diyarbakırlı olduğunu, ailesinin Diyarbakır’da ikamet ettiğini, 10 yıldır ailesinden uzak hapishanelerde kaldığını, yaklaşık 1,5 yıldır, İzmir 1 no’lu F Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu; ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldığını, günde 2 saat havalandırmaya çıkartıldığını, 2 haftada bir de telefonla ailesiyle görüştüğünü, genellikle siyasi mahpusların kendi memleketlerindeki hapishanelerde tutulmadıklarını, hemen başka hapishanelere kendi isteği dışında gönderildiklerini, bunun niçin yapmış olduklarını anlamadığını; 28.12.2023 tarihinde kendisinin İzmir Yeşilyurt Devlet Hastanesine ameliyat için götürüldüğünü, saat bir buçuk civarı ameliyathaneye götürüldüğünü, ameliyat olmadan önce kimi evrakları okuyup onaylayıp imzasını attığını; kendisiyle gelen hapishane sağlıkçısına doktorlarının “Mahkumun parasıyla yara merhemi alınsın, kendisine verilsin” denildiğini, sağlıkçının da “tamam, o iş bende” dediğini, ameliyatı olduğunu ve saat 17.00 civarı hapishaneye getirildiğini, getirildiğinde tarafına yara merheminin verilmediğini, 29.12.2023 tarihinde yani ameliyattan bir gün sonra görevli memurlara durumu anlattığını, sağlıkçıdan yara merhemi istediğini, memurların da sağlıkçıya durumu anlattıklarını, sağlıkçının da “bizim yapabileceğimiz bir durum yok, şu an elimizde yara merhemi yok, idare etsin, (Salı günü yani 02.01.2024 tarihini kastederek) revire yara merhemi yazdırın” diye görevli memurlara belirttiğini, görevli memurların da aynı şekilde gelip kendisini bunu anlattıklarını; oysa kendisiyle gelen hapishane sağlıkçısına İzmir Yeşilyurt Hastanesi’nin sağlıkçılarının “mahkuma yara merhemi kendi parasıyla alıp verilsin” diye belirttiklerini ve kendisini de ameliyat eden doktor hanımın ve doktor beyin yarısını diktikten sonra üzerine yara merhemi sürerken aynı anda kendisine de “Bunu böyle yaraya sürüyorum, sen de aynı şekil sabah akşam yarana sürersin” diye anlattıklarını; bu arada kendisinin sağ kasiğinde yağ kitlesi için ameliyat olduğunu ve 7 dikişin kasiğine atıldığını; yara merheminin bilinçli bir şekilde kendisine verilmediğini ve ameliyat olup hapishaneye getirildiğinde de sağlıkçılardan hiçbirinin gelip “ameliyat olmuşsun, yanında herhangi bir sargı bezi, tentürdiyot, yara bandı, ağrı kesici herhangi bir şey var mı?” diye sormadığını, üstüne kendisine “yara merhemi verilsin” diyen doktorun söylediğinin de yerine getirilmediğini, kendisine yara merheminin verilmediğini, yani insan yerine konulmadığını ve bir hayvan kadar değerinin olmadığını farkına bir kez daha vardığını; bu durumu cezaevi savcılığına 02.01.2024 tarihinde şikayet dilekçesi yazdığını ve hemen 03.01.2024 tarihinde kendisine yara merhemi getirildiğini, yani şikayet dilekçesini yazmasa yara merheminin tarafına verilmeyeceğini” aktarmıştır.

15) İzmir/Kırıklar-Buca 2 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi

E. A., 21.05.2024 tarihinde gönderdiği mektupta; “Mart, Nisan, Mayıs ayları boyunca İzmir 2 no’lu F Tipi Kapalı Hapishanesinde yaşadıkları hak ihlallerinin raporunu paylaşmak için yazdıklarını, enes şimdi bunların; 1) 22 Ocak 2007 tarihli 45/1 sayılı genelgeye göre haftalık 10 saat olması gereken sohbet hakkının 4 saat olarak uygulandığını, açık görüş haftasında ve bayram tatili gibi resmi tatillerde bu hakkını hiç uygulanmadığını; 2) Yayın haklarına yönelik keyfi kısıtlamanın sürdüğünü 20 kitap sınırlaması nedeniyle çeşitli konularda inceleme-araştırma imkanlarının yok edildiğini; 3) Yasayla 1,5 saate kadar uzatıldığı halde ziyaret süresinin bir saat olarak uygulandığını; 4) Günlük su kotası uygulaması nedeniyle hijyen ve temizlik sağlanmadığını, su kesintileri endişesiyle havalandırmanın yıkanamadığını, yetersiz durulama nedeniyle alerjik reaksiyonlara yol açıldığını, su sayaçları ya da merkezi sistem arızaları nedeniyle su kesildiğinde tekrar açtırmadıklarını; 5) Makas kullanmadan sadece makine tıraşı yapıldığı ve geri süpürme dayatması nedeniyle berberi kullanamadıklarını; 6) Avukat görüş kabinlerinin görüşe uygun olmadığını, havasız, sıcak ve ses yalıtımında yoksun olduğunu; 7) Demirbaş nevresim takımlarının her yıl değiştirme haklarının olduğunu fakat dilekçelerine rağmen değiştirilmediğini kantinden almalarının dayatıldığını; 8) Tedavi haklarının engellendiğini, 15 Nisan 2024’te E. A., L. M.’na asker tarafından çorap arınması dayatıldığı için hastaneye gidemediklerini, 13 Mayıs 2024’te E. A.’in hücre tipi ring aracı ile hastane sevki dayatıldığını, hücre tipi ring aracının hasta ve insan haklarına, aykırı olduğunu, dayatma nedeniyle E. A.’in tedavilerinin bir kez daha engellendiğini; 9) Tabutluk tipi yüksek güvenlikli hapishanelere karşı ölüm orucunu sürdüren N. K.’yla dayanışmak ve hapishanelerde süren açlık grevlerini desteklemek, orada tutulan hasta ve yaşlı tutukluların farklı hapishanelere sevk edilmesi ve serbest

birakılması için yaptıkları 5 günlük açlık grevine karşılık, 9 kişiye ücret karşılığı çalışmadan ve sosyal etkinlikten men cezaları verildiğini;

10) Ramazan ayı ve bayram boyunca havalandırmaların 2 saat erken kapatıldığını;

11) Aynı hücrede kalan E. A. ve B. Y.'in Antalya S Tipi ve Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesindeki ortak tanıdıklarına birlikte postaladıkları, bu konudaki Ağır Ceza Mahkemesi kararına rağmen iade edildiğini; aynı gerekçeyle Deniz Şah'ın da kandıra 1 Nolu F Tipindeki bir arkadaşına bir zarfta gönderdiği zarfında hukuksuzca iade edildiğini;

12) E. A.'in Marmara 3 Nolu L Tipindeki abisiyle yapmak istediği telefon görüşünün L Tipi İdaresi tarafından yoğunluk gerekçesiyle biri bayramda olmak üzere 2 kere engellendiğini;

13) D. Ş.'in Elazığ 1 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan işkenceye karşı suç duyurusuyla ilgili takipsizlik kararının Elazığ Sulh Ceza Hakimliğince kesinleştirildiğini, işkenceye karşı cezasızlık politikasının sürdürüldüğünü;

14) B. Y.'in arkadaş görüntüsü yazmak istediği M. A.'ın görüştüğü kanunsuz bir prosedür olan güvenlik soruşturması neticesinde reddedildiğini yaptığı itirazın İzmir 2. İnfaz Hakimliğince de reddedildiğini;

15) E. A.'in Silivri İnfaz Hakimliğindeki duruşmasına yüz yüze katılmak istediği halde seğbisde ifade vermenin dayatıldığını;

16) Mart, Nisan, Mayıs aylarında E. A. Ve B. Y.'e tutukluluk devam kararı verilirken kararların hiçbirinin hukuki gerekçeye dayandırılmadığını" aktarmıştır.

16) İzmir/Sakran Kadın Kapalı Hapishanesi

K. F., E. G., E. A., F. Ö., M. O., M. A., F. Ş., L. S., A. K. 19.02.2024 tarihinde gönderdikleri mektupta; "Aylardır sorunları görüşebilecekleri, tartışabilecekleri bir muhatap bulamadıklarını, Cezaevi birinci müdürü ile görüşemediklerini, yardımcı müdür ya da personelin inisiyatifi çerçevesine girmediği için sorunlarına çözüm bulamadıklarını, haftalarca, aylarca ısrarlı taleplerinin göz ardı edildiğini; koşullarında onkoloji hastası F. Ö.'a Katip Celebi Eğitim ve Araştırma hastanesi doktorları tarafından özel diyet raporu düzenlenmiş olmasına rağmen aylardır normal diyet yemeği verildiğini, hatta son zamanlarda bunun dahi verilmediğini, İHD'nin ağır hasta mahpuslar listesinde olan arkadaşlarının kullandığı ilaç ve yemeğini dikkatli ve özenli kullanmasının gerekmekte olduğunu, fakat bu itinanın gösterilmediğini, sıradan bir hastalık gibi yaklaşıldığını, geçen aylarda düzenli kullandığı, onkoloji ilacının son kullanım tarihi geçmiş olduğunu ve arkadaşlarının bir haftadan fazla bu ilacı kullanmış olduğunu, ne ilaçlarına ne de uzman doktorun yazdığı diyet listesine dikkat edilmediğini, bu haliyle arkadaşlarının sağlığının iyiye gitmesi gerekirken beslenmeye yani beslenememeye bağlı zayıfladığını; tekli hücrelerde bulunan arkadaşları M. D. ve R. A.'ın nemli, güneş görmeyen geçici hücrelerde yıllardır tutulduklarını, hücrelerin fiziki yapısının ağır müebbet bir tutsağın kalacağı şekilde olmadığını, örneğin banyo yaptıkları yerde tuvalet ihtiyaçlarını giderdiklerini yine aynı yerde bulaşıklarını yıkamak zorunda kaldıklarını, hijyen açısından da bu durumun büyük tehlike oluşturduğunu, havalandırmaya günlük bir saat tek tek yani ayrı ayrı çıkarıldıklarını, spor veya kursa birlikte çıkarılmadıklarını, yıllardır sevk taleplerinin kabul edilmediğini, mevcut koşullarda ya uygun bir cezaevine, başka ağır müebbetlerin kalabildiği yerlere sevklerinin yapılmasının ya da fiziki koşulları acil olarak düzeltilmesinin gerektiğini; ayda üç defa koşuş araması adı altında psikolojik baskı ve provokasyon yaratma amaçlı özel eşyalarının, kıyafetlerinin iç içe karıştırıldığını, yerlere atıldığını, dış macununun içine dahi bakıldığını, kantinden satın aldıkları paketli-ambalajlı yiyecek maddelerinin açılıp yenmeyecek duruma getirildiğini, dünyaca ünlü ödül almış kimi fotoğraflara "müstehcen" denilerek el konulduğunu, mektup okuma komisyonu tarafından okunup "görüldü" kaşesi olan mektuplarının herhangi bir personel tarafından çok rahat bir şekilde arama esnasında oturulup okunduğunu, hatta mektupları birbirlerine okuyup güldüklerini, arama esnasında her personelin kendine göre bir tutuma girip kendince "sakıncalı" gördüğü şeyi alabildiğini, en ufak bir soruda, "Sen aramaya müdahale mi ediyorsun? Tutanak tutacağım sana" gibi bir çok tehdide maruz kaldıklarını, ayakkabı aradıkları elleriyle yiyecekleri aradıklarını, ardından sırasıyla iç çamaşırları, çöp kovaları ve yine aynı kişi aynı elle buzdolabını ve içindeki yiyecekleri aradıklarını, bu durumun hijyen açısından dahi doğru olmadığını ve tehlikeli olduğunu; çek-pasların standart boyutlarında olmadığını ve 50 cm'lik uzunlukta kullandıklarını, burada çoğu arkadaşlarının 45 yaşın üzerinde ve her birinin çeşitli hatalıklarının olduğunu (kireçlenme, bel-boyun-sirt fıtıkları, şeker, tansiyon, mide, alerjik hastalıklar vb.), bu boyda çek pasla temizlik yapmanın sağlığı bozduğunu, var olan hastalıkları ilerletip, hasta olmayanı da hasta etmekte olduğunu, hemen hemen herkesin bel-boyun-sirt ağrılarından dolayı fizik tedavi gördüklerini, tedavi olmayanlarının randevu sırası beklemekte olduğunu, tedavi oldukları Ortopedi ve FTR doktorlarının "kısa çek pas kullanamazsın ama sana bunu yazamam çünkü cezaevi idaresi izin vermiyor" dediğini, doktorların da yetkisinin kısıtlanmış durumda olduğunu, hiç birinin cezaevinde yeni olmadıklarını ve hiç birinin cezası kısa olmadığını bunlar düşünüldüğünde uzun sürede oluşabilecek hastalıkları tahmin edilebildiğini; buldukları cezaevinde tek tipleştirmenin çok ince bir şekilde uygulandığını, bunu içeri alabildikleri kıyafetlere uygulanan kurallardan anlayabildiklerini, örneğin asker ve gardiyanın giydiği mavi-yeşil-lacivert renklere ve tonları izin verilmediğini, ana üç rengin verilmemesinin bir yere kadar anlaşılır

olduğunu, fakat mavi ve mavinin her tonu (açık -koyu mavi, turkuaz, çivit mavisi, petrol mavisi vs.), yeşilin her tonu (fıstık yeşili, açık-koyu yeşil, fosfor yeşili, zümrüt yeşili vs.) yasak denilerek verilmediğini, yine turuncu rengi ve bu rengin tonların verilmediğini, gerekçe ise “çalışan mahkumların giydiği renk olduğu için” denildiğini, banyo lifinin dahi örgü olduğu için verilmediğini, kantinde satılmadığını, bulaşık süngeri benzeri bir lif satıldığını ve kullanamadıklarını, yine kültürlerinde yer alan yöresel kıyafetlerinin, şalvarlarının “yasak” denilerek verilmediğini, artık ailelerinin ne gönderebileceğini şaşırılmış durumda olduğunu, yine bağcıklı ayakkabı, bot ve çizmenin de “yasak” denilerek verilmediğini, bunlar tekipleştirme politikasına bağlı olarak yürütülen politikalar olduğunu; moral ve motivasyon yaratan hobi ve etkinliklerin yapılmadığını, hobi geliştirmek için herhangi bir malzeme alamadıklarını, şimdiye kadar yalnızca bir kez resim kursuna bir grup arkadaş gidebildiklerini, fakat öğrendiklerini uygulayabilecek hiç bir malzeme satın alamadıklarını, koli ile gönderilmesinin de “yasak” denilerek verilmediğini; kalemtraş, resim kağıdı, boya kalemi, resim kalemi gibi temel hiç bir malzemeyi alamadıklarını, kursa gitme amacının hobi edinmek ve kendilerini geliştirmek olduğunu, fakat bunun önünün kapatıldığını, kursa gitmekle kalındığını ve kısıtlı zamanda öğrendiklerini ilerletmek bir yana, bir süre sonra unuttuklarını, örneğin; yıllardır (10-20-25 yıldır) yanlarında bulunan pastel boya, renkli kurşun kalemler, renkli tükenmez kalem ve resim kalemlerinin “yasak” denilerek toplandığını, sabah uyandıklarında ve bunların yasaklandığını öğrendiklerini; spor aktivitelerinin günlük olduğunu, Şakran cezaevinde değil günlük, haftalıkta bile ayda bir ve sadece bir saat spor alanına çıkabildiklerini, normalde insanın yaşam kalitesini yükseltmek için günlük bir saat spor yapması gerektiğini, fakat burada ayda bir kez 1 saatlik sporla sınırlı olduğunu, talepleri olmasına rağmen konunun tartışmaya dahi açılmamış olduğunu; Adalet Bakanlığınca uygun görülen ve diğer cezaevlerinde verilen TV ve haber kanallarının yıllardır ısrar talep etmelerine rağmen verilmediğini, her cezaevinde bulunan kanalların burada Adalet Bakanlığının onayına rağmen yasak olduğunu, çoğunun ailesinin İzmir dışında yaşadığını, kimi ailelerin de yurt dışında yaşamakta olduğunu, yaşanan ekonomik krizden dolayı çok sık görüşe gelemediklerini, gelebildiklerinde ise cezaevi personelinin kaba yaklaşımlarıyla karşılaşıldığını, görüş süresinin yasal olarak 1-1,5 saat olmasına rağmen 45 dk. yaptırıldığını ve bu sürenin neredeyse yarısının, personelin lüzumu olmayan uyarı ve ikazlarıyla geçtiğini, taleplerine rağmen bu sürenin uzatılmadığını, yine aynı şekilde telefon görüş süresinin de kısıtlı olduğunu, Bakanlığın yaptırdığı kabin telefon sistemiyle (Kios) çoğu defa var olan 10 dakika görüş süresinde yandığını, kullanamadıklarını ve telafi de edilmediğini, eşitlik yasası gereği telefon görüş süresinin uzatılması gerektiğini, ailelerinin görüşe gelemediğini ve haftalık 10 dakika görüşme süresi de aile bağlarını canlı tutabilmek için yeterli bir süre olmadığını; aynı suç grubundan olan mahpusların aynı koşu ve yan yana koşu şartlarında kalabildiklerini, fakat siyasi tutsaklar birbirinden oldukça uzak üç ayrı koşu şartlarında kaldıklarını, koşu şartlarında malta ve başka koşu şart olduğunu, bir yıl öncesine kadar hepsinin aynı koşu şartlarında fakat koşu şartlarının fiziki yapısının sayı kaldırmadığını ve ranzaların üçlemesini talep ettiklerini, şu an tüm koşu şartlarının ranza sayısının 33 olduğunu, yani fiziki koşulların bir arada kalmaları için uygun olduğunu, fakat sırf yan yana kalmamaları için koşu mevcudunu 11-12 arasında tutup birbirinden uzak koşu şartlarına ayrıldıklarını, yasalarla tanınan ortak etkinlik ve spor-sohbet haklarını kullanamadıklarını, yine iç posta haklarını kullanamadıklarını, defalarca yazılı ve sözlü taleplerine rağmen var olan haklarını kullanamadıklarını, koşu şartları birbirinden uzaklaştırmanın uygulanan tecrit politikalarından biri olduğunu, siyasi mahpusların başlatmış olduğu açık grevi eyleminin bu koşullarda devam ettiğini, edeceğini” aktarmışlardır.

17) İzmir/Şakran 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesi

N. D., B. Ö., D. T., K. N., 08.01.2024 tarihinde yazdıkları mektupta; “Sayın Abdullah Öcalan’ın cezaevinde ağır tecrit şartlarında tutulduğunu, avukatları ve ailesiyle görüşmediğini telefonla görüşme hakkını kullanamadığını, disiplin cezalarına maruz kaldığını, bir birey tahliye umudu olmaksızın cezalandırılmasına hukuka aykırı bulunduğunu, öncelikle tecridin sonlanması, bilahare fiziki özgürlüğünün değerlendirilmesinin hukuk ve insan hakları nosyonunun gereği olduğunu, bu sorunun çözümü bağlamında devlet kurumları ve sivil toplum kuruluşları nezdinde girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini” aktarmışlardır.

18) Kandıra 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi

M. R. A., F. Y., F. A., 08.12.2024 tarihinde yazmış oldukları mektupta; “Koşullu salıverilme zamanı gelmiş olan politik mahpusların bırakılmadığını, ya infazlarının yakıldığını ya da “İyi halli değil” gerekçesiyle hukuksuz bir şekilde özgürlüklerinin ellerinden alındığını, denetimli serbestlik hakkı elde etmiş mahpusların bundan yararlandırılmadıklarını; T,F, L Tipi hapishaneler yetmezmiş gibi politik mahpusların tam tecridi esas alan S ve Y tiplerine alındıklarını; ağır hasta mahpusların tedavi amacıyla serbest bırakılmadıklarını ve bundan dolayı cenazelerinin çıktığını, bu uygulamalardan vazgeçilmesini istediklerini; Abdullah Öcalan’ın özgürlüğüne kavuşturulmasını ve Kürt sorunun çözümü için görüşmelere başlatılmasının talep ettiklerini; bu taleplerinin duyulması ve seslerine ses olunması amacıyla hapishanelerde 27 Kasım

İtibari ile kimi arkadaşlarının bedenini açlık grevine yatırdıklarını, kaldıkları hapisanede iki erkek (R. G. ve G. S.) ve bir kadın arkadaşlarının açlık grevine başladığını” aktarmıştır.

19) Malatya/Akçadağ T Tipi Kapalı Hapishanesi

U. S., 18.03.2024 tarihinde vasisi olduğu M. Y. için yaptığı başvuruda; “Malatya Akçadağ T Tipi Kapalı Hapishanesinde hasta tutuklu M. Y. ile Cuma günü yaptığı telefonda görüşmesinde “Aynı hapisanede yatan zihinsel engelli B. N.’in hücrelerinde çok kötü koşullarda bulunduğunu, zihinsel engelli olması nedeniyle yaşamsal ihtiyaçlarını, yeme-içme, giyinme, temizlik ve tuvalet gibi ihtiyaçlarını yardım olmadan karşılayamadığını, ailesinde de zihinsel engeller olduğu için gelinle gidenlerin ilgilenin olmadığını, zihinsel engelli oluşunun devlet tarafından bilinmesine rağmen (hala zihinsel engelli maaşı aldığını) birilerinin üzerine ifade vermesinden dolayı hapisanede tutulduğunu, acil müdahale edilmesini talep ettiğini” aktarmıştır.

20) Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesi

E. A., 31.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “1) Şartlı tahliyesi gelip de rehin tutulan arkadaşlarının sayısının her geçen gün arttığını, bununla bağlantılı olarak yeni bir hukuk dışı girişimle pek çok arkadaşları hakkında soruşturma açılarak daha fazla içeride tutmaları için zemin hazırlandığını, şöyle ki; 22.05.2024 tarihinde İ. Ç., Ö. B., C. Y., S. K., R. S., Ü. T., M. C., M. K., U. T., A. A. isimli arkadaşlarının İmralı’daki tecridi protesto etmek amacıyla girmiş oldukları açlık grevlerinden dolayı Antalya Cumhuriyet Başsavcılığınca haklarında “örgüte üye olmaktan” dolayı soruşturma açıldığını ve savcılığın “avukat nezdinde de ifadelerinin alınacağını” söylediğini; arkadaşlarının 05.04.2024 tarihinde Adalet Bakanlığı’na gönderdikleri dilekçelerinde “İmralı tecridinden dolayı mahkeme, aile görüşleri ve telefonlara çıkmayacaklarını” belirttiklerini, dolayısıyla savcılığa da ifade etmeyeceklerini tutanak altına almalarına rağmen, aynı günün öğleden sonrasında “Jandarma İstihbarat Biriminden geldiğini” söyleyen 3 kişinin ısrarla arkadaşlarının ifadelerini almak istediklerini, Savcılığın; açlık grevinin hem Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, hem Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi hem de Anayasa Mahkemesi tarafından ifade özgürlüğü kapsamına alındığını, dolayısıyla amir hükmünde kanun olduğunu dikkate almadığını, bu girişimin yabancıları olmadıklarını, daha önce de kimi cezaevlerinde avukat görüşü, ifade vb. gerekçelerle arkadaşlarını alıp götürdüklerini, işkence yaptıklarını bildiklerini, zira buna benzer örneklerin çok fazla olduğunu, diğer yandan açlık grevi yaptıkları için cezaevi idaresi tarafından 5275 sayılı yasanın 44. maddesi kapsamında haklarında disiplin soruşturması açıldığını;

2) Rohat Bat, Servet Kaya, Selim Üldeş adlı arkadaşlarına 24.04.2024 tarihinde ve 30 yılını doldurmuş olan ve tahliyesi gelen Ekrem Hamudi adlı arkadaşlarının İdare ve Gözlem Kurulu tarafından tahliyelerinin engellenerek hukuksuz bir şekilde rehinlik durumlarının devam ettiğini, güya arkadaşlarının iyi halli olmadığını, somut maddi değerlere dayalı bir gerçekliklerin de olmadığını; yine bununla bağlantılı olarak 7242 sayılı yasanın 14.04.2020 tarihinde yürürlüğe girdiğini, arkadaşlarının hepsinin de bu yasadaki çok önceleri tutuklandığını, Türk Ceza Kanunu 7/2 maddesinde açık hükmü olmasına rağmen “bir suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise lehe olan kanun ile infaz uygulanır” denildiğini, bu açık ve amir hükme rağmen keyfi, sübjektif ve siyasi saiklerle hukuk tanımazlık, insan onuruna yakışmayacak bir şekilde pişmanlık dayatıldığını, bu olmayınca da çadır devletine yaraşacak bir şekilde ceza içinde ceza çektirdiklerini, bunun da paralel mahkeme gibi hareket eden idare ve gözlem kurulu eliyle yaptırıldığını;

3) Bir diğer hukuksuzluk durumunun ise, siyasi cezalarını bitirip adli cezası olan, açık cezaevine gitmeye hak kazanmış Y. A. isimli arkadaşlarının müddetnamesinde yapılan içtima ile yasada tanınan haktan yararlandırılmadığını, oysa Yargıtay 6. Ceza Dairesi 17.05.2017 tarih 2006/16727 E, 2006/6057 sayılı karar ile 5237 sayılı yasaya atıfta bulunarak “infaz rejiminde birbirinden farklı olan cezaların içtima edilemeyeceğini, mahkeme hakim savcının yetkisinde olmadığını, dolayısıyla da değiştirilemeyeceğini” bunun açıkça altının çizilmesine rağmen yine S. K. adlı arkadaşlarının siyasi cezasının aylar önce gitmesine rağmen adli cezasının 4/3 infaz rejimine göre infaz ettirilmediğini, yine R. Ö. adlı arkadaşlarının ise daha önce yatıp beraat aldığı (ki bunun da 2 yıl olduğunu) mevcut infazı yakın dosyaya mahsup edilmesini istemesine rağmen bu talebin görmezlikten geldiğini, eğer bir önceki dosyadan kalan cezasının mahsup edilirse çoktan tahliye edilmesinin gerektiğini;

4) R. S. isimli arkadaşlarının hiçbir geçerli sebep yokken 29 Mart 2024 tarihinde Buca Yüksek Güvenlikli Cezaevine sürgün edildiğini;

5) Sağlık hizmetlerinden yararlanmanın önünde engeller olduğunu, revir dilekçelerine aylarca dönüş yapılmadığını başka bir deyişle rahatsızlandıklarından aylar sonra doktoru görebiliyor olduklarını, örneğin soğuk algınlığı vb. iyileştikten sonra revire çıkarıldıklarını, pek çok arkadaşların uzun süredir cezaevlerinde kalmaktan kaynaklı birçok kronik hastalığının olduğunu ve düzenli olarak kullanmış oldukları ilaçların olduğunu, zamanında ilaca erişemediklerini, düzenli kontrollerinin

yapılmadığını, zaten güç koşullarda revire çıkarıldıklarını, hastane sevkleri yapılana kadar ayları bulduğunu, sevk günü geldiğinde de hastaneye gidileceği zaman bu kez de askerlerin “arkanı dön, ellerini kaldır, ayakkabılarını çıkar” gibi tacize varacak şekilde üst aramasının yapıldığını, bu onursuzluk kabul edilmediği zaman da hem hastaneye götürülmediklerini hem de haklarında tutanak tutulup yasal işlem yapıldığını, aynı durumun dış tedavileri için de geçerli olduğunu, hatta çok daha uzun sürdüğünü;

6) Bu cezaevinde kalmakta olan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan arkadaşlarının olduğunu, birbirlerini göremeyecek şekilde yerleştirdiklerini, aynı havalandırmaya çıkarılmadığını, spor-sohbet gibi hiçbir etkinlikten yararlandırılmadıklarını, mutlak bir tecridin bu arkadaşlarına uygulandığını;

7) Yönetmelikte belirtilmesine rağmen haftada en az 5 saat spor, sohbet gibi aktivitelerden yararlanma hakkı tanınmasına rağmen ayda 2,5 saat sohbet, 45 dakikada spordan yararlanabildiklerini, tüm ısrar ve taleplerine rağmen “yerimiz yok” denilerek ne bir kursta ne de bir kütüphaneden ne de fazladan spor ve sohbetten yararlanamadıklarını, bir cezaevi inşa edilirken her mahpusun haftada en az 10 saat faaliyetlerden yararlanacak şekilde tasarlandığını bilmeyenlerin olmadığını;

8) Eğitim biriminin kendi alan ve vasfından uzaklaşarak yasa koyucu bir mercie dönüştüğünü en basitinden bir Kürtçe takvimi dahi kendilerinin verilmesine izin vermediğini, kimi sivil toplum derneklerinin bazı hukuk kitapçıklarını gönderdiğini, karar kamuya yararlı dernekler listesinde olmadığı için kitapçıkların kendilerine verilmediğini;

9) Ailelerini cezalandırma amacıyla binlerce kilometre uzak ve ters yerlerdeki cezaevlerine sürgün edildiklerini, bir de ülkenin içinde bulunduğu ekonomik kriz dolayısıyla sürekli ve düzenli olarak ailelerinin ziyarete gelemediğini, birkaç ayda bir toplu olarak görebildiklerini, bu kez de 4 kişiyle ziyaret sınırlandırdığı gibi en fazla 45 dakika görüş yaptırdıklarını, yine aileleriyle yan yana gelmemeleri için masaların birleştirildiğini, ancak uzaktan tokalaşabildiklerini;

10) Kargo ile gelen eşyalarının “kantinde satılıyor” gerekçesiyle kendilerine verilmediğini, satılanın ise fahiş fiyatlarla satıldığını, bir de istedikleri bir şeyi de bulamadıklarını, bir ay dış macunsuz kaldığını, çünkü kantinde olmadığını, zaten döner sermayeden de hiçbir şekilde yararlandırılmadıklarını;

11) 24 saat kalmakta oldukları hücrelerde kamera ile izlediklerini, bunun özel yaşam ihlali olduğunu, böylesi ucube-hukuksuz bir sistemle karşı karşıya olduklarını, güya güvenlik için olduğunu, alarm sisteminin çok hassas yapıldığını, en ufak bir rüzgardan-yağmurdan dolayı alarmın saatlerce çaldığını veya bazen bozulduğu zaman günlerce kesintisiz çaldığını, “susturun” denildiğinde de “yüklenici firmanın gelip yapması lazım, biz bir şey yapamayız” dediklerini; bazen de kimi gardiyanlar tarafından tehdit söylemleriyle karşılaştıklarını bunun da işkence yöntemi olduğunu, gerekli hassasiyetin gösterilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

21) Marmara (Silivri 9 Nolu) Kapalı Hapishanesi

Ö. Ç., V. U. Y. tarafından 22.12.2023 tarihinde yazılan ve 05.01.2024 tarihinde postaya verilen mektupta; “Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması için hukuki girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

T. A. tarafından yazılan ve 30.05.2024 tarihinde ulaşan mektupta; “Sosyal medya fenomeni candan kardeşlerden Nihal Candan’ın hapishanede psikolojisi bozulduğu gerekçesiyle yemek yeme düzeni bozuldu ve 37 kiloya kadar düştüğü için haklarında hapishanede rapor hanede kalamaz raporu verilerek tahliye edildiğini Nurettin Kaya’nın ise tam 200 gündür psikolojisinin bozulduğu için değil direndiği için yemek yemediğini 80 kilodan 40 kilonun altına düştüğünü kullanılması gereken B-1 vitamininin aylardır kendisine verilmediğini N. K.’nın yüksek güvenlikli hapishanelerde kalan tüm mahpusların insani koşullarda kalabilirsın tecritte yalnızlaşır intihar etmesin hastalıklara yakalanmasını diye ölüm orucu yaptığını 2021 yılı itibariyle açılan yüksek güvenlikli hapishanelerde neredeyse tüm mahpusların tek kişilik havalandırması hücrelerde tutulduğunu tek kanatlı demir korkuluklu hücrelerin pencerelerine bir de tel kafes takılarak içerisinin ışığının havanın girmesinin bile imkansız hale getirildiğini 3-4 adımlık hücrelerin 24 saat kameralarla izlenerek mahremiyetin ortadan kaldırıldığını Nurettin Kaya’nın Erzurum/Dumlu 1 No’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde 20 Ekim 2023 günü ölüm orucuna başladığını talebinin yanındaki arkadaşlarını ve kendisinin ailelerine yakın arkadaşlarının bulunduğu daha insani koşullar olduğu başka bir hapishaneye sevdiklerinin yapılması olduğunu ölüm orucununun 100 50 günlerinde de talebi doğrultusunda, Bolu F Tipi Kapalı hapishanesine sevk edilse de yanındaki arkadaşlarının sevkleri yapılmadığı için ölüm orucuna devam ettiğini üstelik sadece Nurettin Kaya değil amcasının oğlu Muammer Kaya’nın da, Nurettin’in talepleri kabul edilinceye kadar süresiz açlık grevine başladığını, 16 Nisan 2024 tarihinden beridir Marmara kapalı hapishanesinde direnişini sürdürdüğünü yüksek güvenlikli kapalı hapishanelerde kalan birçok mahpusun insanlık dışı koşulları kabul etmeyerek süresiz açlık grevine başladığını, Erzurum Dumlu 1 No’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Cemil Kurt; Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Cem Dursun, Oktay Kelebek; Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Vedat Doğan, Halil Yakut ve Rezzan Şengül’ünde aylardır açlıklarıyla direndiklerini bunun insanların fenomen olmadığına ancak kendileri için değil yüksek güvenlikli kapalı hapishanelerde adeta kuyunun dibinde tutulan seslerini duyuramayan tüm mahpusların sesi olduğunu” aktarmıştır.

22) Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi

N. A., 02.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Var olan mevzuatta her hükümlünün avukat ve ailesiyle telefonla haberleşme hakkının olduğunu, ancak bu hususların hiçbirinin İmralı Ada Hapishanesinde uygulanmadığını; İmralı Hapishanesinde, baştan beri hem ulusal yasalara hem de uluslararası sözleşmelere aykırı şekilde özel bir hukuk uygulandığını, bu özel uygulamanın adının da tecrit olduğunu, CPT'nin bundan birkaç yıl önce yayınladığı bir raporunda “Tecridin işkence olduğunu” belirttiğini, bu uygulamanın ülkedeki hapishanelere yansımalarının ise her konuda inisiyatifin hapishane idarelerine bırakılması şeklinde olduğunu ve keyfi yönetime kapıyı sonuna kadar araladığı; şöyle ki, keyfi olarak verilen hücre cezalarıyla birçok arkadaşlarının infazının yakıldığını, şartlı tahliye haklarının engel ellerinden alındığını, 2021 yılında yürürlüğe konulan bir yasa ile hapishane idaresi ve gözlem kurullarının tahliye olacak hükümlülerin koşullu salıverilmeden yararlandırılıp, yararlandırılmayacağı kararının bu yasa ile idare ve gözlem kurullarına verildiğini, açıkça mahkeme yetkisi verilerek hükümlerin hapishanede mahkeme kararı olmadan yıllarca daha fazla kalmalarının yolunun açıldığını, nitekim bugüne kadar yüzlerce hükümlünün koşullu tahliyesinin engellendiğini, idare ve gözlem kuruluna bu düzeyde bir yetki verilmesinin anayasaya aykırı olduğunu, ayrıca 2021 yılından önce tutuklanana da bunun uygulandığını; bu uygulamaları, yaşanan hak ihlallerini kabul etmek mümkün olmadığını, bu nedenle başta Abdullah Öcalan'a yönelik katı tecridin son bulması, sağlık, güvenlik ve özgürlüğünün teminat altına alınması, hasta mahpusların tahliyesi edilmesini, tahliyesi gelen veya infazı yakılan mahpusların mümkün olan en kısa zamanda serbest bırakılması talep ettiklerini” aktarmıştır.

H. S., kendisi, K. G. ve S. M. adına, 07.01.2024 tarihinde gönderdiği mektupta; “Var olan mevzuatta her hükümlünün avukat ve ailesiyle telefonla haberleşme hakkının olduğunu, ancak bu hususların hiçbirinin İmralı Ada Hapishanesinde uygulanmadığını; İmralı Hapishanesinde, baştan beri hem ulusal yasalara hem de uluslararası sözleşmelere aykırı şekilde özel bir hukuk uygulandığını, bu özel uygulamanın adının da tecrit olduğunu, CPT'nin bundan birkaç yıl önce yayınladığı bir raporunda “Tecridin işkence olduğunu” belirttiğini, bu uygulamanın ülkedeki hapishanelere yansımalarının ise her konuda inisiyatifin hapishane idarelerine bırakılması şeklinde olduğunu ve keyfi yönetime kapıyı sonuna kadar araladığı; şöyle ki, keyfi olarak verilen hücre cezalarıyla birçok arkadaşlarının infazının yakıldığını, şartlı tahliye haklarının engel ellerinden alındığını, 2021 yılında yürürlüğe konulan bir yasa ile hapishane idaresi ve gözlem kurullarının tahliye olacak hükümlülerin koşullu salıverilmeden yararlandırılıp, yararlandırılmayacağı kararının bu yasa ile idare ve gözlem kurullarına verildiğini, açıkça mahkeme yetkisi verilerek hükümlerin hapishanede mahkeme kararı olmadan yıllarca daha fazla kalmalarının yolunun açıldığını, nitekim bugüne kadar yüzlerce hükümlünün koşullu tahliyesinin engellendiğini, idare ve gözlem kuruluna bu düzeyde bir yetki verilmesinin anayasaya aykırı olduğunu, ayrıca 2021 yılından önce tutuklanana da bunun uygulandığını; bu uygulamaları, yaşanan hak ihlallerini kabul etmek mümkün olmadığını, bu nedenle başta Abdullah Öcalan'a yönelik katı tecridin son bulması, sağlık, güvenlik ve özgürlüğünün teminat altına alınması, hasta mahpusların tahliyesi edilmesini, tahliyesi gelen veya infazı yakılan mahpusların mümkün olan en kısa zamanda serbest bırakılması talep ettiklerini” aktarmıştır.

S. Ç., kendisi ve İ. M., İ. Y. adına yazdığı ve 15.01.2024 tarihinde ulaşan mektupta; “Ceza infaz kurumları da hükümlünün avukatıyla görüşme, telefon ile haberleşme ve ailesini ziyaret hakkının olduğunun yazılmasına rağmen bu haklardan hiçbirinin İmralı Ada Hapishanesinde uygulanmadığını, adeta yazılı olmayan özel bir yasa ile adanın yönetildiğini; tecrit ve izolasyonun bir işkence aracına dönüştüğüne dair CPT'nin yerinde yapmış olduğu denetim sonucunda gözlemlerini raporladığını, belgede de mevcut olduğunu, bu konseptin diğer hapishanelere yansımalarının ise her konuda inisiyatifin hapishanenin idarelerine bırakılmış bırakılması sonucunda hapishaneye idarelerince her şeyin bahane edilerek disiplin suçu olarak siyasi mahpuslara hücre cezası verilmesi ve bu cezalandırma sonucunda birçok arkadaşlarının infazının yakılarak şarki salıverilme hakkından yararlandırılması olduğunu; yine cezasını bitirip de tahliye olması gereken arkadaşlarına karşı 2020 yılında çıkan bir yasa da bahane edilerek arkadaşlarının bırakılmadığını, oysa kanunların geriye işletilemez edeceğini bilinmesine rağmen hukuksuz bir biçimde arkadaşlarını adeta bir rehine olarak tutulduğunu ve şartı salıverilme haklarının ellerinden alındığını; her suçtan hasta ve yaşlı mahpusların serbest bırakılmasına rağmen siyasi mahpuslara bunun uygulanmadığını ve adeta hasta arkadaşlarının ölüme terk edildiğini; oysa anayasanın 10. Maddesinde “herkes dil, din, ırk, renk ve cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi, inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir” denildiğini, ancak maalesef söz konusu eşitliğin sadece kağıt üzerinde kaldığını, kendilerine karşı uygulanan hukuksuzluğun sebeplerinden birincisinin de Kürt oluşlarının ikincisinin de düşünce, inanç ve felsefelerinden ileri geldiğini, bu nedenlerden dolayı Türkiye'nin tüm hapishanelerinde siyasi mahpusların 27 Kasım 2023 tarihinde açlık grevine girmiş olduklarını” aktarmıştır.

23) Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi

H. T., 22.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Abdullah Öcalan'ın 2019 yılından bu yana ne ailesi ne de avukatlarıyla görüşme yapamadığını, ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı hakkındaki kanunun ağırlaştırılmış müebbet hapis, hükümlerin ayda bir açık ziyaret, 2 haftada bir kapalı ziyaret, 2 haftada bir telefon görüşü hakkı ve avukatlarıyla istediği zaman görüşebilme hakkı tanıyor olmasına rağmen Abdullah Öcalan ve İmralı da tutulan arkadaşlarının bu haklardan yararlandırılmadığını, iç hukuk ve uluslararası hukukun açıkça ihlal edilerek ağır bir tecrit uygulandığını, hukuk dışı tecridin sonlanması için açlık grevi eylemselliği içerisinde bulunduğunu” aktarmıştır.

M. E., 29.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “29 yaşında olduğunun ailesinin Şırnak'ta ikamet ettiğini, 20 yaşında cezaevine konulduğunu ve 8,5 yıldır hapishanede olduğunu; Malatya İnönü Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü 3. sınıf öğrencisiyken ve okuluna devam ederken 2016 yılın Nisan ayında gözaltına alınıp tutuklandığını; cezaevi koşulları, imkansızlıklar ve fakültenin ders yapısından dolayı zorunlu olarak okul kaydını dondurmamak durumunda kaldığını ve devam edemediğini, hiç adil olmayan bir yargılama sonucu öğrenci olduğu ve yasa dışı bir faaliyeti olmadığı somut olarak belli iken örgüt üyeliği iddiasıyla çok ağır bir cezaya çarptırıldığını ve kendisine 10 yıl 6 ay hapis cezası verildiğini, mahkeme ve yargılama süreçlerinin bir sürü usulsüzlük ve hukuksuzlukla artık sonuçlandığı için çok fazla detay anlatma gereğini duymadığını, asıl mesele ve hak ihlalinin cezasını bitirmesine rağmen hâlâ tahliye edilmemesi olduğunu, Yargıtay'ın dosyasını onaylamasıyla hükümlü durumuna geçtiğini, kesilen cezanın iptali ve dosyanın bozulması için son merci olarak Anayasa Mahkemesi'ne ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine bireysel hak ihlali başvurusu hakkında olduğunu nitekim bu süreçlerin devam ettiğini, dosyasının Anayasa Mahkemesinde olduğunu ancak bu süreçler devam ederken yatması gereken cezasını bitirdiğini, ilgili infaz kanuna göre kendisine verilen 10 yıl 6 ay hapis cezasının 7 yıl 10 ay 15 gününü yatıp tahliye edilmesinin gerektiğini, 12 Şubat 2024 tarihinde bu süreyi bitirip koşullu saliverilmesi gerekirken cezaevi idare ve gözlem kurulu tarafından keyfi ve anlaşılabilir gerekçelerle tahliyesinin engellendiğini ve bırakılmadığını, cezaevi idare kurulunu somut bir veri herhangi makul bir gerekçeye hukuki bir dayanak sunmadan ön yargılara izafi yorumlara dayanarak hakkında siyasi kararlar vererek “topluma tehlike arz ediyor” denilip tahliyesini ilk başta 3 ay ertelediğini, Mayısın 12'sinde tekrar değerlendirmeye alınacağını bu süre zarfında da gözleneceğini belirttiğini, 12 Mayıs tarihinde yapılan değerlendirme ve kararlar bir kez daha tahliyesinin ertelendiğini, 3 ay boyunca bu durumun değerlendirilip gözleme tabi tutulacağını belirtildiğini, 16 Ağustos 2024 tarihine kadar bırakılmayacağını ve 16 Ağustos'ta da yeniden değerlendirileceğinin söylendiğini, yani 16 Ağustos'a kadar tahliyesinin yine ertelendiğini; cezaevi idare kurulunun karar için değerlendirme ve gerekçelerinin objektif olmayıp hukuksuzca, ulusal uluslararası sözleşmelere ve masumiyet karinesine, Anayasaya aykırı olduğunu, tüm içtihatları ve işleyişi hiçe saymakta beis görmediğini, bahse konu olan bu cezaevi idare ve gözlem kurullarının ne kamu tarafından ne de sivil kurumlar tarafından maalesef takip edilmediği ve denetlenmediği için adı konulmamış gayri resmi bir mahkeme gibi hareket ettiğini, bu kurulun yargılama yetkisinin olmadığını, herhangi bir yargı organı olmadığını, 5.275 sayılı kanunun 89 uncu maddesinde kurulun işleyiş mevzuat ve çerçevesinin belirtildiğini, zaten bu ilgili infaz kanunu sorunlu ve çelişkilerle dolu olduğunu, bunun üstüne bu kurulun var olan mevzuatı da uygulamadığını, sadece aleyhte kullanabileceği her şeyi ayıklayıp kullandıklarını, gerekçe olarak sunduklarını ve açık açık yeniden yargılama yaptıklarını yargılamalar esnasında ceza konusu olabilecek sorgulamalar olgular ve yorumları yine tekrarladıklarını, TCK'nın 168. maddesine göre düzenlenmiş olan ve yargılamalar esnasında uygulanabilen suçlu kabul etme, pişmanlık gibi olguları, cezaevi idare kurulu tahliye konusuyla alakalı olmamasına rağmen yeniden yargılama yapması ile tekrar kullandığını ve tahliyesini engellediğini, kendisinin zaten yargılama aşamasında mahkemelerde “Bir suçunun olmadığını, öğrenci olduğunu” ifade ettiğini, mahkemede ifade ettiği ve kabul etmediği bir suçlamayı tahliye günü geldiğinde idare kurulunun tekrardan bir cezalandırma aracı olarak kullandığını, bir insanın aynı suçlamadan 2 kere cezalandırılmayacağını, üstelik işlediği iddia edilen suçtan verilen ceza infaz edilip bitirilmiş iken tahliyesini engelleme aracı olarak kullanılmasının hukuki olmadığını, cezasını bitirdiği halde kendisine adeta “Sen suçlu kabul etmedin tahliye etmeyiz” denildiğini; cezaevi idare kuruluyla tahliye değerlendirmesi için yaptığı yüz yüze görüşmelerde “Dışarıda ne yapacaksın, kiminle nerede oturacaksın?” gibi soruların soruları açık ve net bir şekilde “Ailesiyle olacağını, ekonomik durumunu iyileştirmek için çalışacağını, okuluna devam etmeyi istediğini” söylediğini, ancak esas alınması gereken bu açık cevabının göz ardı edildiğini ve başka hiç delil ve dayatma dayanak sunulmadan sadece varsayıma dayalı olacak bir şekilde idare kurulunun “Dışarı çıkınca suç işleyeceğine” kesin kanaat getirdiğini, bunun önyargılı bir yaklaşım olduğunu, siyasi mahpus olduğu için kendisine objektif yaklaşmak yerine idare kurulunun tamamen ideolojik saiklerle, hukuktan ziyade siyasi değerlendirmelerle yaklaştığını, cezaevinde uygulanan sosyal sportif kültürel faaliyetlere düzenli olarak katıldığını, kütüphaneden azami yararlandığını, herhangi bir disiplin cezası veya soruşturmasının olmadığını, yine de idare kurulunun kendisi hakkında “İyi halli değil” kararı aldığını, tahliye için iyi hal şartı arandığında kendisinin hep “İyi hali değil” olarak değerlendirildiğini, bütün bunlar bir yana “manevi rehberlik, din kursuna

katılmadı” diye kendisi için “iyi halli değil, tahliye edilmemeli” belirlemesinde bulunduğunu, zorunlu olmayan bu kursun dayatıldığını, kendisinin manevi Rehberlik-Din Kursuna karşı olmadığını, zorunlu olmadığı için ve dini inancının ihtiyacını karşıladığı için katılma gereğini duymadığını, sorunlu ve hukuk dışı olanın, İdare Kurulunun katılmamasını gerekçe yapıp “İyi halli değil” deyip tahliye hakkını bu tür zoraki gerekçelerle engellemesi olduğunu; görüldüğü üzere bu tür ant-demokratik uygulamaların sıradanlaştırıldığını ve eziyet çekme halinde uygulandığını; bu ülkenin bir yurttaşı olarak cezaevinde bu şekilde mağdur edilmesinin, güvencesiz bırakılmasının, yaşama hakkına kasıt niteliğindeki bu tür cezalandırmalara maruz bırakıldıklarını; bu cezaevinde kendisi ile aynı durumu yaşayan Osman Kılavuz, Ali Rıza Erdem, Mazlum Ari kişilerin de maalesef tahliye edilmediğini ve mağdur edildiklerini” aktarmıştır.

24) Van F Tipi Kapalı Hapishanesi

H. Ü., 30.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Abdullah Öcalan üzerindeki ağır tecrit politikasını protesto etmek ve bu durumun yarattığı toplumsal kaosu ve çatışmaya dikkat çekmek amacıyla dönüşümlü açlık grevine giren arkadaşlarının bu eylem bahane edilerek odalarından çıkarıldıklarını, bütün ihtiyaç malzemelerine el konularak izole edildiklerini, Türk Tabipler Birliği Ve Sağlık Bakanlığı'nın konuyla ilgili öneri, raporları ve sağlık haklarının korunmasını önceleyen yasal anayasal ve evrensel normların çiğnenerek arkadaşlarının ölüme terk edildiğini, açlık grevi eylemlerini nasıl ve hangi koşullarda yapılacağı, alınması gereken günlük yaşamsal takviyelerin neler olduğu, açlık grevi yapanların yanlarında refakatçi bulunması zorunluluğu izlenecek sağlık ve kontrol prosedürlerini nasıl ve hangi periyodlarla yapılması gerektiği hususlarının açıkça ortadayken arkadaşlarının her şeylerine el konularak tecrit edilmesini, yaşam haklarının ihlali olduğunu ve açıkça ölüme terk etmekte olduğunu; bu yönelimin basit bir hak ihlali değil, insan yaşamını koruması gereken evrensel hukukun hiçe sayılması olduğunu, bulunduğu hapishane idaresinin hukuk ve içtihatlarla uyması beklenen kurum yöneticilerinin asgari düzeyde dahi bu yıl yasallık refleksini göstermediklerini, Van F Tipi Kapalı Hapishanesinde açlık grevindeki arkadaşlarına dönüp gayri insani ve gayri hukuki yaklaşımlar sergilendiğini ve insan yaşamının kutsallığını açıkça hiçe sayıldığını, bu duruma ilişkin yaptıkları itiraz ve talepleri ise olumlu hiçbir yanıt verilmediğini ve bu durumun barındırdığı yaşam tehlikesi nedeniyle her gün daha fazla kronikleştiğini, yasalarca güvence altına alınan protesto haklarının insanlık dışı muamelelerle engellenmeye çalışıldığı bu ortamda hiçbirinin yaşam güvencesinin bulunmadığını, asli görevli hükümlü, tutukluyu koruma güvenliğini tesis etmek ve sağlığını gözetmeye olan hapishane idaresinin politik Saiklerle arkadaşlarını izole etmekte ve suç işlemekte olduğu, bu anlamda yaşadıkları koşulların tedirgin edici derecede yaşam güvencesinden yoksun olduğunu, kurum idaresinin yaşam ve sağlık haklarını tanımayan politikaları izlediğini, hiçbir hukuki, yasal ve insani gerekçeye dayanmayan iradelerini hedef alan ölüme sebebiyet verebilecek muamelelerle açlık grevi eylemini işkenceye dönüştürdüğünü; yaşanabilecek her türlü olumsuz durumun sorumlusunun cezaevi idaresi olduğunu, bu duruma karşı bir an önce tavir almayı, hukuki ve insani müdahalede bulunmaya çağırıldıklarını” aktarmıştır.

SONUÇ ve ÖNERİLER

1) Ulusal ve uluslararası insan hakları hukukunda; mahpusların hakları ile ilgili oldukça gelişmiş standartlar olmasına karşın mahpuslar ilgili hakları ve düzenlemeleri doğrudan kullanamamakta, tutuldukları yerlerde bulunan yetkililer aracılığı ile ancak kullanabilmektedir. Yetkililer, hapishane müdürleri, kaynağını uluslararası insan hakları sözleşmeleri ve Anayasa'dan alan yasal düzenlemelere aykırı işlemler ve uygulamalar yapmaktadır. Bu durum mahpuslarda, ailelerinde, avukatlarında ve insan hakları örgütlerinde hapishane sistemine ilişkin ciddi güvensizlikler oluşturmaktadır. Bir bütün olarak bu saptamalar, hapis cezalarının infazında özgürlüğünden yoksun bırakılmanın kendi başına yeterli bir ceza olduğu gerçeğinin göz ardı edildiği ve gerek hapishanenin fiziksel koşulları ve gerekse uygulanan rejimin, çekilmekte olan cezanın şiddetini daha da arttırdığını göstermektedir. Mahpusluğun bu “ağırlaştırılmış” koşullarını etkin biçimde denetleyecek bir mekanizma bulunmamaktadır. Mahpusun avukat görüşü, arkadaş görüşü ve aile görüşlerinden mahrum bırakılması, yine dışarıyla iletişim bağı olan telefon, faks ve mektup hakkının engellenmesi gibi uygulamalar insanlık onuruna aykırı uygulamalardır. Mahpusun işkence ve onur kırıcı ceza işlemlerine maruz bırakılması demektir.

2) BM Kişisel ve Siyasal Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin 10. maddesinde açık bir şekilde "Özgürlüğünden yoksun bırakılmış kişiler insani muamele ve insanın doğuştan kazandığı insan onuruna saygılı davranış görme hakkına sahiptir" denilmektedir. Yine BM Mahpusların İslahı İçin Temel Prensiplerin 1. maddesinde; "Bütün mahpuslara doğuştan sahip oldukları insanlık onurunun ve değerini gerektirdiği saygıyla muamele yapılır" denilmektedir. Oysa İç Anadolu Bölgesindeki cezaevlerinde insanlık onuruna yakışır muamele yapılmamakta ve mahpuslar şiddet, hakaret ve kötü muameleye ve hak ihlallerine maruz kalmakta, hasta olanların tedavileri aksatılmakta, iletişim ve bilgi edinme hakları engellenmektedir.

3) Cezaevlerinde son dönemlerde artış gösteren işkence-darp vakalarına son verilmeli, sorumlu olan kişiler hakkında soruşturma açılmalı ve cezai yaptırımlar uygulanmalıdır. Mahpuslara yapılan işkence, onur kırıcı ve kötü muameleler Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile yasaklanmıştır. Madde3: İşkence Yasağı" Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya işlemlere tâbi tutulamaz."

4) Hapishanelere bağımsız sağlık kurumlarının girmesine ve inceleme yapmasına izin verilmelidir. Hapishanelerin denetiminde başta meslek kuruluşları ve insan hakları örgütleri olmak üzere ilgili kuruluşların yer alacakları şekilde yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

5) AİHS'in 14. maddesinde düzenlenen "Ayrımcılık Yasağı" ilkesine göre "Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya toplumsal köken, ulusal bir azınlığa aidiyet, servet, doğum başta olmak üzere herhangi başka bir duruma dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalıdır."

6) Hakkında yasaklama, toplatma kararı olmayan gazetelerin hapishanelere alınmasının önündeki engeller kaldırılmalı ve temini sağlanarak gazeteler mahpuslara verilmelidir. "Recep Bekik ve Diğerleri'nin" AYM'ye başvuruları (2016/12936): AYM, 27.03.2019 tarihinde ücreti ödenmiş, hakkında toplatma kararı olmayan süreli yayınların verilmemesinin Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan "ifade özgürlüğünün ihlal edildiğini" karar vererek şikâyetçilere 500 TL tazminat ödenmesine hükmetmiştir.

7) Ailelerinden uzakta olan mahpusların, maddi koşullar ve hastalıklar nedeniyle gelemeyen ailelerine yakın cezaevlerine nakil talepleri kabul edilmelidir.

AİHM, Abdulkerim Avşar (19302/09) ve Abdulkerim Tekin'in (49089/12) başvurularını inceleyerek 17 Eylül 2019 tarihinde, Türkiye'deki önemli sorunlardan biriyle ilgili ihlal kararı verdi. Ailelerinden uzak cezaevlerine nakledilen mahpusların hastalık sebebiyle ya da maddi sebeplerle kendilerini görmeye gelemeyen ailelerine yakın bir cezaevine nakledilme taleplerinin başvuruçuların somut koşulları dikkate alınmadan reddedilmesi, Sözleşme'nin 8. maddesi altında özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlali olarak görüldü ve başvuruçulara 6.000 Euro tazminat ödenmesine hükmedildi.

8) Cezaevlerinde meydana gelen intihar vakalarının önüne geçmek için mahpusları ruh ve bedensel bütünlüklerine yönelik tehditler ortadan kaldırılmalı, insan onuruna yaraşır uygulamalar geliştirilmelidir. Gerekli önlemi almayan ve etkisi olan kişiler varsa etkin soruşturmalar yapılmalı ve yaptırımlar uygulanmalıdır.

Dünya Tabipler Birliği Lizbon Hasta Hakları Bildirgesi'ne göre (1981): "Her insan ayrımcılık yapılmaksızın yeterli tıbbi bakım görme hakkına sahiptir." Dünya Tabipler Birliği Tokyo Bildirge'ne göre: "Hekim, tıbbi açıdan sorumlu olduğu kişinin bakımıyla ilgili bir karar verirken klinik yönden bütünüyle bağımsız olmalıdır. Hekimin temel görevi, izlediği kişilerin sıkıntılarını azaltmaktır; kişisel, toplumsal ya da politik hiçbir güdü, bu yüce amaçtan daha üstün sayılmayacaktır."

9) Yeterli ve sağlıklı beslenmek temel insan hakkıdır. Sağlık sorunları olan mahpuslar, doktorlarca reçete edilmiş yiyecekleri alma hakkına sahiptirler. Cezaevi idareleri tarafından hasta tutuklu veya hükümlülere diyete uygun yemek sağlanmalıdır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Ebedin Abi/Türkiye (B.No: 10839/09, 13/3/2018) bireysel

başvurusunda hasta tutuklu veya hükümlüye diyeteye uygun yemek sağlanmaması ile ilgili olarak insanlık onuruyla bağdaşmayan muamele yasağının ihlal edildiğine hükmetmiştir.

10) Hapishanelerdeki sağlık personeli sayısı artırılmalıdır. Hastaların havasız, kışın soğuk, yazın sıcak ringler ile hastaneye sevk edilmesi, hastane önlerinde ringler içerisinde saatlerce bekletilmesi uygulamalarına son verilmelidir. Ağır hastaların ring araçları ile değil ambulansla hastanelere sevk sağlanmalıdır. Tek kişilik ring aracı tamamen kaldırılmalıdır.

11) Hastaların revire çıkarılmaları, hastaneye sevkleri hızlandırılmalıdır. Teşhis, tedavi ve kontrollerinin uzman hekimler tarafından yapılması sağlanmalıdır.

12) Kelepçeli muayene ve tedavi yöntemi uygulamasından vazgeçilmelidir. Bu uygulama nedeniyle birçok hasta mahpusun tedavisi yapılamamaktadır.

Her hasta mahpusun tıbbi etik gereği, her hastaya uygulanması gerektiği gibi, mahremiyetine saygı gösterilen bir ortamda, insan onuruna yakışır bir şekilde sağlık hizmeti alma hakkı vardır. Dünya Tabipler Birliği ve Türk Tabipler Birliği de yayınladıkları birçok metinde, hekimlerin mahpusları muayenesi esnasında kişinin içinde bulunduğu her türlü kısıtlılığın ortadan kaldırılmasını ve kişiyi kelepçeli, yatağa bağlı ve benzeri bir durumda muayene ve tedavi etmemelerini salık vermektedir. Türk Tabipler Birliği, Aralık 1994'te konuyla ilgili yayınladığı bildirmede kelepçelerin açtığını "hekimin görevi" olarak nitelendirmektedir.

Avrupa İşkencenin ve İnsanlık-dışı veya Onur Kırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesi (CPT) Genel Raporu'nda da kelepçeli olarak tedavinin uygun olmadığı vurgulanmaktadır: "Sivil hastanenin kullanılması halinde, güvenlik düzenlemeleri konusu ortaya çıkacaktır. CPT bu bağlamda, tedavi almak üzere hastaneye gönderilen tutukluların gözetim nedenleriyle hastane yataklarına ya da diğer eşyalara fiziksel olarak bağlanmamaları gerektiğini vurgulamak ister. Güvenlik ihtiyaçlarını yeterli bir şekilde karşılayacak başka yollar bulunabilir ve bulunmalıdır; bu tür hastanelerde bir gözetim biriminin oluşturulması bu çözümlerden bir tanesi olabilir."

BM Herhangi Bir Biçimde Tutulan veya Hapsedilen Kişilerin Korunması için Prensiplerin Bütünü: "Madde 1- İnsani tarzda muamele yükümlülüğü: Herhangi bir biçimde tutulan veya hapsedilen bir kimse, insanîyetin ve insanın doğuştan sahip olduğu insanlık onuruna saygının gerektirdiği bir biçimde muamele görür".

12) Uluslararası ve ulusal kanunlardan da anlaşılacağı üzere, mahpusların yeterli tıbbi yardım görme hakları mevcuttur. Bununla birlikte, mahpuslar insanlık onuruna saygılı bir biçimde muamele görme ve yaşama hakkına sahiptir. Fakat büyük bir sorun olan ve kamuoyunun vicdanını kanatan hasta mahpusların yaşamış oldukları sorunlar çözüm üretilmeden ortada durmaktadır. Teşhis ve tedavisi yapılmadan adeta işkence çektirilen, hapishanede hayatını kaybeden ya da ölümüne ramak kala bırakılıp kısa sürede hayatını kaybeden insanların olduğu bir toplum, adalete olan inancını da kaybeder. Türkiye hapishanelerinde bulunan hasta mahpusların acil ve kalıcı tedavileri yapılmalı, hapishane koşullarında tedavisi yapılamayan/yapılmayan hasta mahpusların da acilen infazları durdurulmalıdır.

Heyetlerimiz ve kurumumuz; hapishane rejimi, fiziki koşullar ve uygulanan muameleler hakkında etkili bir idari ve yargısal denetim sağlanması gerektiğini tespit etmiştir. İşkence ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı ya da Onur Kırıcı Muamele ya da Cezanın Önlenmesi Sözleşmesi Seçmeli Protokolü'ne uygun şekilde, "bağımsız" ulusal denetim mekanizmalarının oluşturulması gerekmektedir. Tüm cezaevlerinde yaşananlara, hak ihlallerine, sağlığa erişim engellerine karşı Adalet Bakanlığı'nı, ilgili tüm kurum ve kuruluşları göreve davet ediyoruz.

İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi Hapishaneler Komisyonu

